

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 84

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

31 martie 2016

Cuprins

I *Acte legislative*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”) ⁽¹⁾ 1**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/429 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 9 martie 2016

privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2), articolul 114 și articolul 168 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Impactul bolilor transmisibile ale animalelor și al măsurilor necesare pentru păstrarea sub control a respectivelor boli poate fi devastator pentru animalele individuale, pentru populațiile de animale, pentru deținătorii de animale și pentru întreaga economie.
- (2) După cum au arătat experiențele recente, bolile transmisibile ale animalelor pot avea, de asemenea, un impact semnificativ asupra sănătății publice și a siguranței alimentare.
- (3) În plus, se observă și efecte adverse interactive în ceea ce privește biodiversitatea, schimbările climatice și alte aspecte legate de mediu. Schimbările climatice pot influența apariția unor boli noi, prevalența unor boli existente și distribuția geografică a agenților patogeni și vectorilor de transmitere a bolilor, inclusiv a acelor care afectează fauna și flora sălbatică.
- (4) Pentru a asigura standarde înalte de sănătate animală și de sănătate publică în Uniune și o dezvoltare rațională a sectoarelor agriculturii și acvaculturii și pentru a crește productivitatea, este necesară stabilirea unor norme privind sănătatea animală la nivelul Uniunii. Respectivele norme sunt necesare, printre altele, pentru a contribui la realizarea pieței interne și pentru a evita răspândirea bolilor infecțioase. Respectivele norme ar trebui de asemenea să garanteze, în măsura posibilului, că este menținut statutul sanitar al animalelor existent în Uniune și că este susținută îmbunătățirea în consecință a acestuia.

⁽¹⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 104.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 14 decembrie 2015.

- (5) Legislația actuală a Uniunii în materie de sănătate animală constă dintr-o serie de acte de bază legate între ele care instituie norme privind sănătatea animală aplicabile comerțului în interiorul Uniunii, intrării în Uniune a animalelor și produselor de origine animală, eradicării bolilor, controalelor sanitar-veterinare, notificării bolilor și ajutorului financiar pentru diferite specii de animale; lipsește însă un cadru legal cuprinzător, care să prevadă principii armonizate pentru întregul sector.
- (6) Normele financiare referitoare la sprijinirea obiectivelor în domeniul sănătății animale sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, acestea nefăcând parte din prezentul regulament. În plus, ar trebui utilizate normele care reglementează controalele oficiale care vizează măsurile din domeniul sănătății animalelor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și în Directivele 89/662/CEE ⁽³⁾, 90/425/CEE ⁽⁴⁾, 91/496/CEE ⁽⁵⁾ și 97/78/CE ⁽⁶⁾ ale Consiliului pentru reglementarea controalelor oficiale din domeniul sănătății animalelor.
- (7) Prezentul regulament nu conține dispoziții care reglementează bunăstarea animalelor. Cu toate acestea, sănătatea și bunăstarea animalelor sunt interconectate: o sănătate animală îmbunătățită promovează o bunăstare a animalelor îmbunătățită și viceversa. La punerea în practică a unor măsuri de prevenire și control al bolilor în conformitate cu prezentul regulament, efectul acestora asupra bunăstării animalelor, interpretată în lumina articolului 13 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), ar trebui luat în considerare pentru ca animalele în cauză să fie scutite de orice durere, angoasă sau suferință care poate fi evitată. Este necesar să se aplice și să se pună în aplicare în mod corespunzător legislația privind bunăstarea animalelor, cum ar fi Regulamentele (CE) nr. 1/2005 ⁽⁷⁾ și (CE) nr. 1099/2009 ⁽⁸⁾ ale Consiliului. Normele stabilite în prezentul regulament nu ar trebui să dubleze sau să se suprapună cu normele stabilite în legislația respectivă.
- (8) Comunicarea Comisiei din 19 septembrie 2007 privind o nouă strategie în materie de sănătate animală pentru Uniunea Europeană (2007 – 2013), în care „prevenirea este mai eficientă decât vindecarea”, are ca obiectiv promovarea sănătății animale prin plasarea unui accent mai puternic asupra măsurilor de prevenire, monitorizării bolilor, controlului bolilor și cercetării, cu scopul de a reduce incidența bolilor animalelor și de a minimiza impactul focarelor de boală atunci când acestea apar totuși. Strategia propune adoptarea unui „cadru de reglementare unic și simplificat în materie de sănătate animală”, care să asigure convergența cu standardele internaționale și, în același timp, un angajament ferm în favoarea unor norme ridicate în materie de sănătate animală.
- (9) Scopul prezentului regulament este punerea în aplicare a angajamentelor și viziunilor prevăzute în cadrul Strategiei în materie de sănătate animală menționate, inclusiv a principiului „O singură sănătate”, precum și consolidarea cadrului juridic pentru o politică comună a Uniunii în materie de sănătate animală printr-un cadru de reglementare unic, simplificat și flexibil în acest domeniu.
- (10) Animalele pot să sufere de o gamă vastă de boli infecțioase sau neinfecțioase. Multe boli pot fi tratate sau afectează numai animalul în cauză sau nu se transmit la alte animale sau la oameni. Pe de altă parte, bolile transmisibile pot avea un impact mai vast asupra sănătății animale sau asupra sănătății publice, cu efecte resimțite la nivel de populație. Normele în materie de sănătate animală stabilite în cadrul prezentului regulament ar trebui să se limiteze la aceste din urmă boli.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentară, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 178/2002, (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului (JO L 189, 27.6.2014, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne (JO L 395, 30.12.1989, p. 13).

⁽⁴⁾ Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne (JO L 224, 18.8.1990, p. 29).

⁽⁵⁾ Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

⁽⁶⁾ Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate (JO L 24, 30.1.1998, p. 9).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 (JO L 3, 5.1.2005, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii (JO L 303, 18.11.2009, p. 1).

- (11) La stabilirea normelor menționate în materie de sănătate animală, este esențial să se ia în considerare legăturile dintre sănătatea animală și sănătatea publică, mediu, siguranța alimentelor și a furajelor, bunăstarea animalelor, securitatea alimentară, precum și aspecte economice, sociale și culturale.
- (12) Acordul privind măsurile sanitare și fitosanitare (SPS), la care Uniunea este parte, reglementează utilizarea măsurilor necesare pentru protejarea vieții și sănătății oamenilor, animalelor și plantelor, astfel încât acestea să nu creeze discriminări arbitrare sau nejustificate între membrii Organizației Mondiale a Comerțului (OMC). Dacă există standarde internaționale, ele trebuie folosite ca bază pentru măsurile menționate. Cu toate acestea, părțile la Acordul SPS au dreptul de a-și stabili propriile standarde, cu condiția ca acestea să se bazeze pe dovezi științifice.
- (13) În ceea ce privește sănătatea animală, Acordul SPS face referire la standardele Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE) în ceea ce privește condițiile de sănătate animală aplicabile în comerțul internațional. Pentru a reduce riscul de perturbare a comerțului, măsurile Uniunii în materie de sănătate animală ar trebui să urmărească un nivel adecvat de convergență cu standardele OIE.
- (14) În situații specifice, în care există un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau animală, dar în care persistă incertitudini științifice, articolul 5 alineatul (7) din Acordul SPS, care a fost interpretat pentru Uniune în Comunicarea Comisiei din 2 februarie 2000 privind principiul precauției, permite părților la acord să adopte măsuri provizorii pe baza informațiilor pertinente disponibile. În astfel de situații, membrul în cauză are obligația de a obține informațiile suplimentare necesare pentru o evaluare mai obiectivă a riscului și de a revizui măsurile în consecință, într-un interval de timp rezonabil.
- (15) Evaluarea riscului, pe baza căreia se adoptă măsurile în temeiul prezentului regulament, ar trebui să se întemeieze pe dovezile științifice disponibile și să fie efectuată într-o manieră independentă, obiectivă și transparentă. De asemenea, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de avizele Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (AES) înființate prin articolul 22 alineatul (1) al Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).
- (16) Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (²) stabilește normele de sănătate publică și de sănătate animală pentru anumite subproduse și produse derivate de origine animală, norme menite să prevină și să minimizeze riscurile pe care le pot reprezenta aceste produse pentru sănătatea publică și pentru sănătatea animală și, mai ales, să protejeze siguranța lanțului alimentar și furajer. Pentru a se evita suprapunerea legislației Uniunii, prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să se aplice numai subproduselor și produselor derivate de origine animală pentru care nu sunt prevăzute norme specifice în Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 și care implică un risc pentru sănătatea animală. De exemplu, Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 nu reglementează manipularea subproduselor și a produselor derivate de origine animală în contextul măsurilor de control al bolilor, astfel că respectivele chestiuni sunt tratate de prezentul regulament.
- (17) În plus, sunt prevăzute deja norme specifice privind bolile animale transmisibile, inclusiv cele transmisibile la om („zoonozele”), în Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (³), în Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului (⁴) și în Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (⁵), precum și norme specifice referitoare la bolile transmisibile ale oamenilor prevăzute în Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului (⁶). Actele de mai sus ar trebui să rămână în vigoare și după adoptarea prezentului regulament. În consecință, pentru a evita suprapunerea legislației Uniunii, prezentul regulament ar trebui să se aplice zoonozelor numai în măsura în care

(¹) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

(³) Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1).

(⁴) Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei 90/424/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 92/117/CEE a Consiliului (JO L 325, 12.12.2003, p. 31).

(⁵) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonellei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară (JO L 325, 12.12.2003, p. 1).

(⁶) Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE (JO L 293, 5.11.2013, p. 1).

nu există deja norme specifice prevăzute de actele legislative menționate mai sus ale Uniunii. În plus, prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere normelor prevăzute în alte acte din legislația Uniunii, cum ar fi cele în domeniul medicinei veterinare și al bunăstării animalelor.

- (18) Bolile care afectează animalele deținute de oameni pot avea un impact grav asupra sectorului agricol și a sectorului acvaculturii, asupra sănătății publice, asupra mediului și asupra biodiversității. Totuși, întrucât astfel de animale sunt deținute de oameni, măsurile de prevenire și control al bolilor sunt adesea mai ușor de aplicat acestora decât animalelor sălbatice.
- (19) Cu toate acestea, bolile care afectează populațiile de animale sălbatice pot avea un efect negativ asupra sectorului agricol și sectorului acvaculturii, asupra sănătății publice, asupra mediului și asupra biodiversității. Prin urmare, ar trebui ca domeniul de aplicare al prezentului regulament să cuprindă, în astfel de cazuri, și animalele sălbatice, atât în calitate de victime potențiale ale acestor boli, cât și ca vectori ai lor. În sensul prezentului regulament, termenul de „animale sălbatice” cuprinde toate animalele care nu sunt deținute de oameni, inclusiv animale răătăcite și sălbăticate, chiar dacă acestea fac parte din speciile care sunt în mod normal domesticate.
- (20) Bolile animalelor se transmit nu doar prin contact direct între animale sau între animale și oameni. Ele se propagă și prin sistemele de circulație a apei și a aerului, prin vectori precum insectele, precum și prin materialul seminal, ovocitele și embrionii utilizați la înseminarea artificială, în cadrul donațiilor de ovocite sau în cel al transferului de embrioni. Agenții patogeni se pot găsi, de asemenea, în produse alimentare sau în alte produse de origine animală, cum ar fi pielea, blana, penele, coarnele sau alte materiale obținute din corpul unui animal. Mai mult, agenții patogeni pot fi răspândiți și de diferite alte obiecte, precum vehiculele de transport, echipamentele în contact cu animalele, furajele, fânul și paie. Ca urmare, niște norme eficiente privind sănătatea animală trebuie să acopere toate materialele și toate căile posibile de infectare.
- (21) Bolile animalelor pot să aibă efecte adverse și asupra răspândirii speciilor de animale în sălbăticie, afectând astfel biodiversitatea. Astfel, microorganismele care cauzează aceste boli pot fi considerate specii alogene invazive potrivit Convenției privind diversitatea biologică a Organizației Națiunilor Unite. Măsurile prevăzute în prezentul regulament iau în considerare și biodiversitatea și, prin urmare, regulamentul ar trebui să se aplice și speciilor de animale și agenților patogeni, inclusiv celor definite drept specii de animale invazive, care au un rol în transmiterea bolilor care fac obiectul prezentului regulament sau sunt afectate de acestea.
- (22) Legislația Uniunii adoptată până la prezentul regulament instituie norme de sănătate animală separate pentru animalele terestre și pentru cele acvatice. Directiva 2006/88/CE a Consiliului ⁽¹⁾ stabilește norme specifice pentru animalele acvatice. Cu toate acestea, în cele mai multe cazuri, principiile de bază privind buna guvernare în domeniul sănătății animale și al creșterii corecte a animalelor sunt aplicabile ambelor grupuri de specii de animale. Ca urmare, prezentul regulament ar trebui să cuprindă atât animalele terestre, cât și cele acvatice, iar normele privind sănătatea animală ar trebui alinate acolo unde este cazul. Totuși, în privința anumitor aspecte, în special a celor care țin de înregistrarea și autorizarea unităților și de trasabilitatea și circulația animalelor în interiorul Uniunii, regulamentul de față este în conformitate cu abordarea adoptată în trecut, de instituire a unor seturi de norme de sănătate animală diferite pentru animalele terestre și pentru cele acvatice, pentru a ține seama de mediile lor diferite de viață și, prin urmare, de cerințele diferite pentru protejarea sănătății.
- (23) Legislația Uniunii adoptată înainte de prezentul regulament, în special Directiva 92/65/CEE a Consiliului ⁽²⁾, stabilește de asemenea norme de bază privind sănătatea animală pentru alte specii de animale, care nu sunt reglementate de alte acte ale Uniunii, cum ar fi reptilele, amfibienii, mamiferele marine și altele, care nu sunt nici animale terestre, nici animale marine, conform definițiilor din prezentul regulament. De obicei, aceste specii nu prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru sănătatea altor animale și, prin urmare, există prea puține norme de sănătate animală aplicabile. Pentru evitarea unor sarcini administrative și costuri inutile, prezentul regulament ar trebui să fie în conformitate cu abordarea adoptată în trecut, și anume de a institui un cadru juridic care să permită stabilirea unor norme detaliate de sănătate animală pentru circulația acestor animale și a produselor provenite de la acestea, în cazul în care riscurile implicate impun acest lucru.
- (24) Oamenii dețin adesea, în gospodăriile lor, anumite specii de animale ca animale de companie. Deținerea unor astfel de animale de companie în scopuri exclusiv private, inclusiv a unor animale acvatice ornamentale în gospodăria, atât în interior, cât și în exterior, prezintă în general un risc mai scăzut pentru sănătate decât alte

⁽¹⁾ Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură (JO L 328, 24.11.2006, p. 14).

⁽²⁾ Directiva 92/65/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 de definire a cerințelor de sănătate animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, reglementărilor comunitare speciale prevăzute la punctul I din anexa A la Directiva 90/425/CEE (JO L 268, 14.9.1992, p. 54).

moduri de deținere sau de deplasare a animalelor la scară mai largă, cum ar fi cele utilizate în mod obișnuit în agricultură, acvacultură, adăposturile pentru animale și transportul animalelor la un nivel mai general. Prin urmare, nu este potrivit ca cerințele generale privind înregistrarea, ținerea evidențelor și circulația în interiorul Uniunii să se aplice și acestor animale de companie, întrucât aceasta ar reprezenta o sarcină administrativă și costuri nejustificate. În consecință, cerințele privind înregistrarea și ținerea evidențelor nu ar trebui să li se aplice și deținătorilor de animale de companie. În plus, ar trebui să se aplice norme specifice pentru circulația necomercială a animalelor de companie în interiorul Uniunii.

- (25) Unele grupuri definite de animale, pentru care există norme speciale de sănătate animală în cadrul prezentului regulament, trebuie să fie listate ca specii într-o anexă, având în vedere diversitatea grupului în cauză. Acesta este cazul grupului mamiferelor copitate clasificate drept unghulate. Lista cuprinzând astfel de animale ar putea necesita modificări în viitor, din motive de taxonomie modificată. Prin urmare, pentru a lua în considerare astfel de schimbări, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește lista de unghulate prevăzută în anexa III la prezentul regulament.
- (26) Nu toate bolile transmisibile ale animalelor pot și trebuie să fie prevenite și controlate prin măsuri de reglementare, de exemplu dacă boala este prea răspândită, dacă nu sunt disponibile instrumente de diagnosticare sau dacă sectorul privat poate lua măsuri proprii pentru ținerea sub control a bolii. Măsurile de reglementare pentru prevenirea și controlul bolilor transmisibile ale animalelor pot avea consecințe economice importante pentru sectoarele relevante și pot perturba comerțul. Prin urmare, este esențial ca astfel de măsuri să fie aplicate numai atunci când aplicarea lor este necesară și proporțională, de pildă atunci când boala prezintă sau este suspectată că ar prezenta un risc semnificativ pentru sănătatea animală sau pentru sănătatea publică.
- (27) În plus, măsurile de prevenire și control pentru fiecare boală transmisibilă a animalelor ar trebui să fie special concepute pentru a se potrivi profilului epidemiologic unic al bolii respective, consecințelor ei, precum și răspândirii sale în Uniune. Așadar, normele de prevenire și control aplicabile în cazul fiecărei boli ar trebui să fie specifice acelei boli.
- (28) În ceea ce privește bolile transmisibile ale animalelor, starea de boală este de obicei asociată cu manifestarea clinică sau patologică a infecției. Cu toate acestea, în sensul prezentului regulament, care vizează controlarea răspândirii și eradicarea anumitor boli transmisibile ale animalelor, definiția bolii ar trebui să fie mai cuprinzătoare și să includă alți purtători ai agentului patogen.
- (29) Unele boli transmisibile ale animalelor nu se răspândesc cu ușurință la alte animale sau la oameni și, de aceea, nu provoacă pagube economice și nu dăunează biodiversității pe scară largă. Prin urmare, acestea nu reprezintă o amenințare gravă la adresa sănătății publice sau a sănătății animale în Uniune și, ca atare, pot fi gestionate prin norme naționale.
- (30) În cazul bolilor transmisibile ale animalelor care nu fac obiectul măsurilor stabilite la nivelul Uniunii, dar care au o anumită importanță economică pentru sectorul privat la nivel local, acest sector, cu sprijinul autorităților competente din statele membre, ar trebui să adopte măsuri de prevenire sau de control al bolilor menționate, de pildă prin măsuri de autoreglementare sau prin elaborarea unor coduri de bune practici.
- (31) Spre deosebire de bolile transmisibile ale animalelor la care se face referire în considerentele 29 și 30, bolile foarte contagioase ale animalelor se pot răspândi cu ușurință peste granițe și, dacă sunt și zoonoze, pot afecta și sănătatea publică și siguranța alimentară. Prin urmare, bolile foarte contagioase ale animalelor și zoonozele ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (32) Rezistența la antimicrobiene, în sensul de capacitate a microorganismelor de a supraviețui sau de a prolifera în prezența unei concentrații de agent antimicrobian care de obicei este suficientă pentru a inhiba sau a ucide microorganisme din aceeași specie, este în creștere. Acțiunea nr. 5 promovată de Comisia către Parlamentul European și către Consiliu, intitulată „Plan de acțiune împotriva amenințărilor tot mai mari reprezentate de rezistența la antimicrobiene”, subliniază rolul preventiv al prezentului regulament și, în consecință, reducerea așteptată a utilizării de antibiotice la animale. Această rezistență a microorganismelor la antimicrobienele care înainte erau eficiente împotriva lor complică tratamentul bolilor infecțioase, atât la oameni, cât și la animale și astfel poate reprezenta o amenințare la adresa sănătății umane sau animale. Ca urmare, microorganismele care au dezvoltat rezistență la antimicrobiene ar trebui tratate ca și cum ar fi boli transmisibile și, astfel, ar trebui incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Acest lucru va permite să se ia măsuri împotriva organismelor rezistente la antimicrobiene, după caz și dacă este necesar.

- (33) Pot apărea noi riscuri asociate cu anumite boli sau cu anumite specii, de exemplu din cauza schimbării tiparelor comerciale, a mediului, a climei, a practicilor de creștere a animalelor și a tradițiilor agricole, dar și din cauza schimbărilor sociale. De asemenea, progresele științifice pot duce la noi cunoștințe și la o mai bună cunoaștere a bolilor existente. Apoi, bolile și speciile importante astăzi ar putea să capete o importanță marginală în viitor. În consecință, domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie larg, iar normele stabilite ar trebui să se concentreze asupra bolilor de interes public major. OIE a elaborat, cu sprijinul Comisiei, un studiu privind „Înregistrarea și gruparea pe categorii a bolilor prioritare ale animalelor, inclusiv a celor transmisibile la om” (*Listing and categorisation of priority animal diseases, including those transmissible to humans*) și un instrument pentru aceste operațiuni, prin care se urmărește elaborarea unui sistem de grupare a bolilor pe priorități și pe categorii. Respectivul instrument este un exemplu de abordare sistematică în ceea ce privește colectarea și evaluarea informațiilor privind bolile animalelor.
- (34) Este necesar să se întocmească o listă armonizată a bolilor transmisibile ale animalelor („boli listate”) care prezintă un risc pentru sănătatea animală sau pentru sănătatea publică din Uniune, fie că riscul se manifestă în întreaga Uniune, fie doar în unele părți ale acesteia. Cele cinci boli identificate deja în prezentul regulament ar trebui completate de o listă a bolilor inclusă într-o anexă. Comisia ar trebui să revizuiască și să modifice anexa respectivă în conformitate cu un set de criterii. Prin urmare, competența de a adopta acte de modificare a anexei ar trebui să fie delegată Comisiei în conformitate cu articolul 290 din TFUE.
- (35) În viitor, ar putea să apară boli cu potențialul de a genera riscuri grave pentru sănătatea publică sau pentru sănătatea animală și de a afecta sănătatea, economia sau mediul. Competențele de executare pentru stabilirea măsurilor de prevenire și control al bolilor pentru astfel de boli emergente ar trebui să fie conferite Comisiei în scopul de a adopta măsuri adecvate pentru a aborda potențialele consecințe negative ale bolilor respective, chiar dacă acestea nu au fost evaluate pe deplin în vederea eventualei includeri pe listă. Aceste măsuri nu aduc atingere măsurilor de urgență și ar putea continua să se aplice în cazul bolilor emergente până la adoptarea unei decizii privind includerea lor pe listă.
- (36) Bolile listate vor necesita diferite tipuri de gestionare. Unele boli foarte contagioase, care nu sunt prezente în Uniune la ora actuală, necesită măsuri urgente în vederea eradicării imediate după apariție. În cazurile în care aceste boli nu sunt eradicate rapid și devin endemice, va fi necesar un program obligatoriu de eradicare pe termen lung. În cazul altor boli, care pot fi deja prezente în diferite părți ale Uniunii, este necesară eradicarea obligatorie sau opțională. În aceste cazuri, este necesar să se instituie restricții privind circulația animalelor și a produselor de origine animală, cum ar fi o interdicție a circulației înspre și dinspre zonele afectate sau, pur și simplu, testarea animalelor sau a produselor în cauză înainte de expediere. În alte cazuri, s-ar putea să fie suficientă implementarea unui program de supraveghere a răspândirii bolii în cauză, fără să se adopte alte măsuri.
- (37) Ar trebui stabilite criterii pentru a se putea garanta că sunt luate în considerare toate aspectele relevante pentru a decide care dintre bolile transmisibile ale animalelor ar trebui listate în sensul prezentului regulament.
- (38) Normele cuprinse în prezentul regulament pentru prevenirea și controlul unei anumite boli transmisibile a animalelor ar trebui să se aplice speciilor de animale care pot transmite boala respectivă, fie pentru că sunt susceptibile la ea, fie pentru că acționează ca vectori ai bolii. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, este necesară întocmirea unei liste armonizate de specii cărora ar trebui să li se aplice la nivelul Uniunii măsurile corespunzătoare bolilor specifice listate („specii listate”) și, prin urmare, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare în vederea întocmirii acestei liste.
- (39) Procesul de grupare pe categorii ar trebui să aibă la bază criterii predefinite, precum profilul bolii listate în cauză, nivelul impactului acesteia asupra sănătății animale și asupra sănătății publice, asupra bunăstării animalelor și asupra economiei Uniunii, riscul de propagare a acesteia și disponibilitatea măsurilor de prevenire și control al bolii listate respective. Ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a stabili ce norme se aplică diferitelor boli listate.
- (40) Aceste norme ar trebui să se aplice în ceea ce privește bolile listate care în mod normal nu apar în Uniune și pentru care ar trebui luate măsuri de eradicare în mod imperativ, de îndată ce sunt detectate, cum ar fi, de exemplu, pesta porcină clasică, în ceea ce privește bolile listate care ar trebui controlate în toate statele membre cu scopul de a le eradica în întreaga Uniune, acestea putând include boli precum bruceloză, în ceea ce privește bolile listate care prezintă relevanță pentru anumite state membre și în cazul cărora sunt necesare măsuri care să prevină răspândirea lor în părți ale Uniunii care sunt în mod oficial indemne de boala respectivă sau în care

există programe de eradicare pentru boala listată în cauză, care ar putea include boli precum rinotraheita infecțioasă bovină, în ceea ce privește bolile listate în cazul cărora sunt necesare măsuri care să prevină răspândirea lor, ca urmare a intrării lor în Uniune sau a circulației între statele membre, care ar putea include boli cum ar fi anemia infecțioasă ecvină, precum și în ceea ce privește bolile listate pentru care este necesară supravegherea în cadrul Uniunii, care ar putea include boli cum ar fi antraxul.

- (41) Profilul unei anumite boli se poate modifica, asemenea riscurilor asociate acesteia și altor circumstanțe. În astfel de cazuri, competențele de executare conferite Comisiei ar trebui să includă, de asemenea, competența de modificare a categoriei căreia îi aparține o anumită boală listată, și, prin urmare, a măsurilor aplicabile acesteia.
- (42) Operatorii care lucrează cu animale sunt cei mai în măsură să respecte și să asigure sănătatea animalelor și să monitorizeze produsele de origine animală de care sunt responsabili. Prin urmare, aceste persoane ar trebui să fie principalele responsabile cu punerea în practică a măsurilor de prevenire și control al răspândirii bolilor între animale și cu monitorizarea produselor de origine animală de care sunt responsabili.
- (43) Biosecuritatea este unul dintre principalele instrumente de prevenție aflate la dispoziția operatorilor și a altor părți care lucrează cu animale menit să împiedice introducerea, dezvoltarea și răspândirea bolilor transmisibile ale animalelor de la, către și în cadrul unei populații de animale. Rolul biosecurității este recunoscut și în cadrul evaluării de impact pentru adoptarea prezentului regulament, în cadrul căruia impactul potențial asupra biosecurității este evaluat în mod specific. Măsurile de biosecuritate adoptate ar trebui să fie suficient de flexibile, să fie adaptate la tipul de producție și la speciile sau categoriile de animale implicate și să țină seama de circumstanțele locale și de evoluțiile tehnice. Ar trebui să se confere competențe de executare Comisiei pentru a stabili cerințele minime necesare pentru aplicarea uniformă a măsurilor de biosecuritate în statele membre. Cu toate acestea, operatorii, statele membre sau Comisia ar trebui să își mențină, în orice caz, competența de a promova prevenirea bolilor transmisibile prin elaborarea propriilor ghiduri de bune practici care să ridice nivelul standardelor de biosecuritate. Cu toate că biosecuritatea poate necesita unele investiții inițiale, efectul acesteia în ceea ce privește reducerea bolilor animalelor ar trebui să fie un stimulent pozitiv pentru operatori.
- (44) Produsele biocide, precum dezinfectanții utilizați pentru igiena veterinară sau a zonelor în contact cu produsele alimentare sau cu furajele, insecticidele, repelenții sau rodenticidele, joacă un rol important în cadrul strategiilor de biosecuritate, atât la nivelul exploatațiilor agricole, cât și în timpul transportului animalelor. Prin urmare, aceste produse ar trebui considerate a face parte din biosecuritate.
- (45) Cunoștințele privind sănătatea animală, inclusiv cele privind simptomele bolilor, consecințele lor și mijloacele posibile de prevenire, inclusiv biosecuritatea, tratamentul și controlul, reprezintă o condiție prealabilă pentru gestionarea eficientă a sănătății animale și o condiție esențială pentru asigurarea depistării timpurii a bolilor animalelor. Operatorii și persoanele care lucrează cu animale ar trebui, prin urmare, să dobândească astfel de cunoștințe, după caz. Aceste cunoștințe pot fi dobândite prin diferite metode, cum ar fi prin educația formală, dar și prin sistemul de consiliere agricolă existent în cadrul sectorului agricol sau prin sesiuni de formare informale, la care își pot aduce contribuții valoroase organizațiile naționale și din Uniune ale agricultorilor, precum și alte organizații.
- (46) Medicii veterinari și profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice joacă un rol esențial în toate aspectele gestionării sănătății animale, iar normele generale privind rolul și responsabilitățile care le revin ar trebui stabilite prin prezentul regulament.
- (47) Medicii veterinari au educația și calificările profesionale care să garanteze că au dobândit cunoștințele, deprinderile și competențele necesare, printre altele, diagnosticării bolilor și tratării animalelor. În plus, în unele state membre, din motive istorice sau din cauza lipsei medicilor veterinari care să se ocupe de bolile animalelor acvatice, există o profesie specializată ai cărei practicanți sunt denumiți „profesioniști din domeniul sănătății animalelor acvatice”. Tradițional, acești profesioniști nu sunt medici veterinari, dar practică medicina aplicată animalelor acvatice. În consecință, prezentul regulament ar trebui să țină seama de decizia acelor state membre care recunosc această profesie. În cazurile respective, profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice ar trebui să aibă aceleași responsabilități și obligații ca și medicii veterinari în domeniul lor specific de activitate. Această abordare este conformă principiilor Codului sanitar pentru animale acvatice al OIE.
- (48) Statele membre și, mai ales, autoritățile lor competente responsabile cu sănătatea animală din cadrul acestora fac parte dintre actorii principali în prevenirea și controlul bolilor transmisibile ale animalelor. Autoritatea

competentă în domeniul sănătății animale joacă un rol important în supravegherea, eradicarea, măsurile de control al bolilor, planificarea pentru situații de urgență și creșterea gradului de informare cu privire la boli, facilitarea circulației animalelor și comerțul internațional, prin emiterea de certificate de sănătate animală. Pentru a-și putea îndeplini sarcinile conform prezentului regulament, statele membre depind de accesul la resurse financiare, de infrastructură și de personal adecvate pe întregul lor teritoriu, inclusiv capacitatea de laborator și know-how-ul științific și de altă natură relevant.

- (49) Autoritățile competente nu pot desfășura întotdeauna toate activitățile care le revin conform prezentului regulament, din cauza resurselor limitate. Din acest motiv, este necesar să existe un temei juridic pentru delegarea realizării anumitor activități către medicii veterinari care nu sunt medici veterinari oficiali. Din același motiv, statele membre ar trebui să aibă, de asemenea, posibilitatea de a autoriza persoane fizice sau juridice să desfășoare anumite activități în anumite condiții.
- (50) Pentru a asigura instituirea condițiilor necesare pentru aplicarea generală a măsurilor de prevenire și de control al bolilor în întreaga Uniune, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește delegarea realizării altor activități pe care autoritățile competente le pot delega către medicii veterinari care nu sunt medici veterinari oficiali.
- (51) Gestionarea optimă a sănătății animale poate fi realizată numai prin cooperare cu deținătorii de animale, operatorii, medicii veterinari, profesioniștii din domeniul sănătății animale, alte părți interesate și partenerii comerciali. Pentru asigurarea sprijinului acestora, este necesar ca organizarea procedurilor de luare a deciziilor și aplicarea măsurilor prevăzute de prezentul regulament să se facă în mod clar, transparent și cu includerea tuturor factorilor.
- (52) De asemenea, autoritatea competentă ar trebui să ia măsurile necesare pentru informarea publicului, în special atunci când există motive rezonabile pentru a bănui că anumite animale sau produse pot să prezinte un risc pentru sănătatea animală sau pentru sănătatea publică și atunci când cazul este de interes public. În aceste cazuri, animalele sau produsele respective pot proveni din interiorul Uniunii sau pot fi introduse din afara Uniunii. Acestea din urmă pot fi, de asemenea, introduse în Uniune de către persoanele care călătoresc din afara Uniunii cu bagajele lor personale. Astfel, informațiile furnizate cetățenilor ar trebui să acopere, de asemenea, riscurile implicate în aceste situații.
- (53) Pentru a evita difuzarea agenților patogeni din laboratoare, institute sau alte instalații care manipulează agenți patogeni, este esențial să se ia măsurile de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare necesare. Prin urmare, prezentul regulament prevede măsurile de siguranță care trebuie respectate la manipularea sau la transportul agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice. Obligația impusă în acest sens ar trebui să se aplice și persoanelor fizice sau juridice implicate în astfel de activități. Pentru asigurarea respectării standardelor de siguranță la manipularea agenților biologici, a vaccinurilor sau a altor produse biologice foarte contagioase, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește măsurile de siguranță pentru laboratoare, institute și instalații și pentru circulația agenților patogeni.
- (54) Depistarea timpurie și un lanț de notificare și raportare clar sunt cruciale pentru un control eficient al bolilor. Pentru o reacție rapidă și eficientă, statele membre ar trebui să se asigure că orice suspiciune sau confirmare a apariției unui focar de anumite boli listate ar trebui notificată imediat autorității competente.
- (55) Medicii veterinari sunt actori-cheie în investigarea bolilor și principala legătură dintre operatori și autoritatea competentă. În consecință, ei sunt cei care ar trebui informați de operatorul în cauză în cazuri de mortalitate anormală în rândul animalelor, alte probleme legate de boli grave sau rate de producție semnificativ scăzute fără o cauză determinată.
- (56) Pentru a asigura notificarea eficientă și pentru a clarifica diferitele circumstanțe legate de rate anormale ale mortalității sau de alte semne de boală gravă, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește criteriile pentru a determina când se întrunesc circumstanțele relevante pentru o notificare și pentru a stabili normele privind investigarea suplimentară, acolo unde este cazul.
- (57) În legătură cu anumite boli listate, este vital ca un stat membru să notifice imediat Comisiei și celorlalte state membre cu privire la apariția unui focar pe teritoriul său. O astfel de notificare va permite statelor membre vecine sau altor state membre afectate să ia măsuri de precauție, acolo unde este cazul.

- (58) Pe de altă parte, pentru anumite boli, nu sunt necesare notificarea și acțiuni imediate. În cazurile respective, este esențială colectarea de informații și raportarea în legătură cu apariția bolilor în cauză pentru ținerea sub control a situației și, dacă este cazul, pentru adoptarea de măsuri de prevenire și control al bolii. Cerința de raportare se poate aplica și bolilor care fac obiectul obligației de notificare la nivelul Uniunii, dar în cazul cărora sunt necesare informații suplimentare pentru punerea în aplicare a unor măsuri de prevenire și control eficiente al bolii. Pentru a asigura colectarea în timp util a datelor și informațiilor corecte, necesare prevenirii răspândirii și controlului fiecărei boli în parte, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește chestiunile care trebuie raportate.
- (59) Unul dintre scopurile principale pentru notificarea unei boli și raportarea în legătură cu aceasta este generarea de date epidemiologice fiabile, transparente și accesibile. Ar trebui instituit, la nivelul Uniunii, un sistem de informare computerizat interactiv pentru colectarea și gestionarea eficientă a datelor de supraveghere a bolilor listate și, dacă este cazul, a bolilor emergente sau a agenților patogeni rezistenți la antimicrobiene. Sistemul ar trebui să promoveze disponibilitatea optimă a datelor, să faciliteze schimburile de date și să reducă sarcina administrativă pentru autoritățile competente ale statelor membre prin regruparea notificării și a raportării bolilor în interiorul Uniunii și la nivel internațional într-un proces unic (și anume prin baza de date a OIE). Ar trebui, de asemenea, să se ia măsuri pentru a asigura coerența schimburilor de informații conform Directivei 2003/99/CE.
- (60) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a normelor Uniunii privind notificarea și raportarea bolilor, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui o listă a bolilor care fac obiectul normelor privind notificarea și raportarea bolilor la nivelul Uniunii, conform dispozițiilor prezentului regulament, și pentru a stabili procedurile, formatele, datele și schimburile de informații privind notificarea și raportarea bolilor.
- (61) Supravegherea este un element de bază al politicii de control al bolilor. Aceasta ar trebui să asigure depistarea timpurie a bolilor transmisibile ale animalelor și notificarea eficientă a acestora, permițând astfel sectorului în cauză și autorității competente să pună în practică, acolo unde este fezabil, măsuri precoce de prevenire și control al bolilor și permițând eradicarea bolii în cauză. Mai mult, supravegherea ar trebui să furnizeze informații privind statutul sanitar al animalelor din fiecare stat membru și din Uniune, ceea ce ar confirma certificarea statutului de indemn de boală și ar facilita comerțul cu țări terțe.
- (62) Operatorii își urmăresc în mod regulat animalele și, astfel, sunt cei mai în măsură să detecteze rate anormale ale mortalității sau alte simptome de boli grave. Prin urmare, operatorii sunt actori de bază ai oricărei forme de supraveghere și joacă un rol esențial în supravegherea realizată de către autoritatea competentă.
- (63) În vederea asigurării strânsei colaborări și schimbului de informații între operatori și medicii veterinari sau profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice și pentru suplimentarea supravegherii realizate de operatori, unitățile ar trebui să facă obiectul unor vizite de verificare a sănătății animalelor, în funcție de tipul de producție al unității și de alți factori relevanți. Pentru a garanta condiții uniforme privind efectuarea vizitelor de verificare a sănătății animale, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui cerințe minime.
- (64) Este esențial ca autoritatea competentă să instituie un sistem de supraveghere a bolilor listate care fac obiectul supravegherii. Aceași dispoziție ar trebui să se aplice și în cazul bolilor emergente, în vederea evaluării riscurilor potențiale pentru sănătate ale bolii în cauză și colectării de date epidemiologice pentru evaluarea menționată. În vederea utilizării optime a resurselor, informațiile ar trebui colectate, partajate și utilizate în modul cel mai eficient și eficace posibil.
- (65) Metodologia, frecvența și intensitatea supravegherii ar trebui adaptate în funcție de specificul bolii și ar trebui să țină seama de obiectivul precis al supravegherii, de statutul sanitar al animalelor din zona în cauză și de eventualele supravegheri suplimentare efectuate de operatori. Acțiunile de supraveghere epidemiologică adecvate ar putea varia de la o simplă notificare și raportare a apariției sau a suspiciunii în legătură cu o boală listată sau o boală emergentă sau a altor anomalii, cum ar fi rate anormale ale mortalității sau alte semne de boală, către un program de supraveghere specific și cuprinzător, care ar trebui în mod normal să includă regimuri de eșantionare și testare suplimentare.
- (66) În funcție de profilul epidemiologic al unei boli și de factorii de risc corespunzători, poate fi necesară instituirea unui program specific de supraveghere care să cuprindă activități predefinite și structurate. În astfel de cazuri, este necesar ca statele membre să elaboreze programe de supraveghere personalizate. În cazul în care astfel de programe sunt relevante pentru Uniune în ansamblul său, ar trebui să se stabilească norme pentru aplicarea armonizată a acestor programe.

- (67) Astfel de programe ar trebui să fie în concordanță cu obiectivele Uniunii și, prin urmare, să fie coordonate la nivelul Uniunii. În acest scop, acestea ar trebui transmise Comisiei. În plus, statele membre care aplică astfel de programe de supraveghere specifice ar trebui, de asemenea, să transmită Comisiei rapoarte periodice cu privire la rezultatele respectivelor programe. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a programelor de supraveghere, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui o listă a bolilor care fac obiectul programelor de supraveghere și pentru a stabili proceduri, formate, date, modalități de schimb de informații și criterii armonizate care să fie utilizate pentru evaluarea programelor de supraveghere.
- (68) Va fi deseori necesară furnizarea de detalii cu privire la formatul de supraveghere adecvat pentru diverse boli, care variază de la bolile a căror supraveghere poate fi limitată la activități precum raportarea și notificarea la bolile în cazul cărora ar trebui să fie instituit un program specific de supraveghere aprofundată la nivelul Uniunii. Prin urmare, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește conceperea supravegherii, criteriile de stabilire a relevanței includerii unei boli într-un program de supraveghere relevant pentru Uniune și confirmarea oficială a apariției focarelor de boală, definițiile de caz ale bolilor în cauză, precum și cerințele privind conținutul, informațiile care trebuie incluse în cadrul acestor programe și perioada de aplicare pentru programele de supraveghere.
- (69) Statele membre care nu sunt indemne sau nu sunt cunoscute ca indemne de bolile listate care fac obiectul măsurilor de eradicare prevăzute în prezentul regulament ar trebui să aibă obligația de a institui programe obligatorii de eradicare, pentru a elimina bolile a căror eradicare este obligatorie în Uniune.
- (70) Pe de altă parte, există unele boli de interes pentru Uniune, dar pentru care nu trebuie impusă obligația statelor membre de a le eradica. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a institui programe opționale de eradicare a acestor boli, dacă decid că eradicarea este importantă pentru ele. Astfel de programe opționale de eradicare ar fi recunoscute la nivelul Uniunii și ar implica punerea în aplicare a anumitor măsuri relevante de control al bolilor. De asemenea, acestea ar putea permite statului membru în cauză, sub rezerva aprobării de către Comisie, să solicite anumite garanții atunci când primește animale din alte state membre sau din țări terțe.
- (71) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a programelor de eradicare a bolilor, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui proceduri de transmitere a acestor programe, indicatori de performanță și modalități de raportare.
- (72) În plus, un stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a-și declara întregul teritoriu, zone sau compartimente din acesta indemn de una sau mai multe dintre bolile listate care fac obiectul normelor privind programele obligatorii sau opționale de eradicare, pentru a fi protejate împotriva introducerii bolilor listate respective din alte părți ale Uniunii sau din țări terțe ori teritorii. În acest scop, ar trebui instituită o procedură clară și armonizată, care să includă criteriile necesare pentru obținerea statutului de indemn de o anumită boală. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a recunoașterii statutului de indemn de boală în interiorul Uniunii, este necesar ca acest statut să fie aprobat în mod oficial și, astfel, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru aprobarea acestui statut.
- (73) OIE a introdus conceptul de compartimentare în cadrul Codurilor sanitare pentru animale terestre și acvatice („Codurile OIE”). În legislația Uniunii adoptată înaintea prezentului regulament, acest concept este recunoscut numai pentru anumite specii de animale și pentru anumite boli, specificate în legislația corespunzătoare a Uniunii, respectiv pentru gripa aviară și pentru bolile animalelor acvatice. Prezentul regulament ar trebui să introducă posibilitatea utilizării sistemului de compartimente și pentru alte specii de animale și pentru alte boli. În vederea instituirii condițiilor detaliate și a normelor de recunoaștere și de aprobare a compartimentelor și a cerințelor referitoare la acestea, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE.
- (74) Statele membre ar trebui să facă publică informația privind statutul de indemn de boală al teritoriilor lor sau al unor zone ori compartimente din acestea, în vederea informării partenerilor comerciali și a facilitării comerțului.
- (75) Pentru a institui condițiile detaliate de recunoaștere a statutului de indemn de boală, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește criteriile și

condițiile de obținere a unui astfel de statut, dovezile necesare pentru confirmarea certificării statutului de indemn de boală, măsurile speciale de prevenire și control al bolii, inclusiv statutul de nevaccinare, în cazul în care este relevant, restricțiile, informațiile care trebuie furnizate, derogările, precum și condițiile de menținere, suspendare, retragere sau restabilire a statutului de indemn de boală.

- (76) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a procedurilor în vederea obținerii statutului de indemn de boală, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a stabili bolile listate care pot face obiectul compartimentării și pentru a institui norme detaliate privind formatele necesare pentru depunerea cererilor și schimbul de informații.
- (77) Prezența unei populații de animale total neimunizate, susceptibile la anumite boli listate, necesită vigilență și o pregătire permanentă pentru a face față bolii. Planurile de urgență s-au dovedit un instrument esențial pentru controlul cu succes al urgențelor legate de boli în trecut. Pentru a asigura disponibilitatea acestui instrument eficace și eficient pentru controlul urgențelor legate de o boală și faptul că acesta este suficient de flexibil ca să se poată adapta la situații de urgență, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru instituirea normelor necesare pentru punerea în aplicare a planurilor de urgență.
- (78) Crizele legate de sănătatea animală din trecut au dovedit importanța procedurilor specifice, detaliate și rapide de gestionare a situațiilor de urgență legate de boli. Procedurile organizaționale ar trebui să asigure o reacție rapidă și eficace și să îmbunătățească coordonarea eforturilor tuturor părților implicate, în special ale autorităților competente și ale părților interesate. Acestea ar trebui să includă, de asemenea, cooperarea cu autoritățile competente ale statelor membre învecinate și ale țărilor terțe și ale teritoriilor, atunci când acest lucru este fezabil și relevant.
- (79) Pentru a asigura aplicabilitatea planurilor de urgență în situații de urgență reale, este esențial să se practice punerea în aplicare a sistemelor în cauză și să se verifice dacă acestea funcționează. În acest scop, autoritățile competente din statele membre ar trebui să desfășoare exerciții de simulare, în cooperare cu autoritățile competente din statele membre și din țările terțe și teritoriile învecinate, acolo unde acest lucru este fezabil și relevant.
- (80) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a planurilor de urgență și a exercițiilor de simulare, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui norme privind punerea în practică a planurilor și exercițiilor în discuție.
- (81) Medicamentele de uz veterinar, precum vaccinurile, serurile hiperimune și antimicrobienele, joacă un rol important în prevenirea și controlul bolilor transmisibile ale animalelor. Evaluarea de impact pentru adoptarea prezentului regulament evidențiază în special importanța vaccinurilor ca instrumente de prevenire, control și eradicare a bolilor animalelor.
- (82) Cu toate acestea, strategiile de control pentru anumite boli transmisibile ale animalelor impun interzicerea sau restrângerea utilizării anumitor medicamente de uz veterinar, întrucât utilizarea lor ar afecta eficiența strategiilor respective. De exemplu, anumite medicamente de uz veterinar pot masca manifestările clinice ale unei boli, pot face imposibilă detectarea unui agent patogen sau pot îngreuna realizarea unui diagnostic diferențial rapid și pot periclita astfel detectarea corectă a bolii.
- (83) Totuși, strategiile de control menționate pot varia substanțial de la o boală listată la alta. De aceea, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme privind folosirea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul anumitor boli listate, precum și criteriile armonizate de luat în considerare înainte de a decide dacă și cum să se utilizeze vaccinurile, serurile hiperimune și antimicrobienele. Pentru a asigura o abordare flexibilă și pentru a ține seama de specificul diferitelor boli listate și de disponibilitatea unor tratamente eficiente, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește restricțiile, interdicțiile sau obligațiile de utilizare a anumitor medicamente de uz veterinar în contextul controlului anumitor boli listate. În cazuri de urgență și pentru gestionarea riscurilor emergente, cu implicații potențial devastatoare pentru sănătatea publică și sănătatea animală, precum și pentru economie, societate și mediu, ar trebui să fie posibilă adoptarea de măsuri în această privință prin procedura de urgență.
- (84) În urma concluziilor din Avizul specializat privind băncile de vaccinuri și/sau de teste de diagnosticare pentru principalele boli ale animalelor, ar trebui, de asemenea, luate măsuri pentru ca Uniunea și statele membre să aibă posibilitatea de a face rezerve de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare pentru bolile listate care reprezintă

o amenințare gravă pentru sănătatea publică sau pentru cea animală. Crearea unei bănci de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare a Uniunii ar susține atingerea obiectivelor Uniunii în domeniul sănătății animale, permițând o reacție rapidă și eficace atunci când sunt necesare resursele băncii, și ar reprezenta o utilizare eficientă a unor resurse limitate.

- (85) Pentru a asigura o reacție rapidă și eficace, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește crearea și gestionarea unor astfel de bănci, precum și pentru stabilirea standardelor și cerințelor de siguranță pentru administrarea acestora. Cu toate acestea, prezentul regulament nu ar trebui să prevadă adoptarea de norme privind finanțarea măsurilor de prevenire și control al bolilor, printre care și vaccinurile.
- (86) Ar trebui stabilite criteriile de acces prioritar la resursele băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, pentru a se asigura distribuirea lor eficace în situații de urgență.
- (87) Din motive de securitate în contextul bioterorismului și al agroterrorismului, anumite informații detaliate referitoare la băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii ar trebui tratate drept informații clasificate, iar publicarea lor ar trebui interzisă. În ceea ce privește același tip de informații în legătură cu băncile naționale de vaccinuri, ar trebui să fie respectate cerințele constituționale ale diferitelor state membre în ceea ce privește libertatea de informare, asigurând, în același timp, tratarea informațiilor în cauză ca informații clasificate.
- (88) Pentru a asigura condiții uniforme de gestionare a băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui norme detaliate privind produsele biologice care trebuie incluse în aceste bănci și bolile vizate, norme detaliate privind furnizarea, cantitățile, depozitarea, livrarea, cerințele procedurale și tehnice pentru antigeni, vaccinuri, și reactivi de diagnosticare, precum și frecvența și conținutul transmiterii de informații către Comisie.
- (89) În cazul apariției unui focar al unei boli listate considerate a reprezenta un risc ridicat pentru sănătatea publică sau pentru cea animală din Uniune, statele membre ar trebui să se asigure că sunt luate măsuri imediate de control al bolii în vederea eradicării bolii respective, pentru protecția sănătății publice și a celei animale.
- (90) Autoritatea competentă ar trebui să fie responsabilă de inițierea primelor investigații în vederea confirmării sau infirmării apariției unui focar al unei boli listate foarte contagioase, considerate a prezenta un risc înalt pentru sănătatea publică sau pentru sănătatea animală din Uniune.
- (91) Autoritățile competente ar trebui să instituie măsuri preliminare de control al bolii, pentru a preîntâmpina posibila răspândire a bolii listate, și să efectueze o anchetă epidemiologică.
- (92) De îndată ce se confirmă apariția unei boli listate, autoritatea competentă ar trebui să ia măsurile necesare de control al bolii, dacă este cazul inclusiv instituirea unor zone de restricție, pentru eradicarea și împiedicarea răspândirii bolii în cauză.
- (93) Apariția unei boli listate în rândul animalelor sălbatice poate reprezenta un risc pentru sănătatea publică și pentru cea a animalelor deținute. Prin urmare, ar trebui stabilite, atunci când este necesar, norme speciale privind măsuri de control și de eradicare a bolii în rândul animalelor sălbatice.
- (94) Pot exista cazuri în care populații restrânse de anumite animale, cum ar fi rasele și speciile rare, pot fi puse în pericol de măsurile standard de control al bolilor adoptate în cazul apariției unei boli listate. Pentru protecția acestor rase și specii poate fi necesară adoptarea de măsuri modificate de către autoritatea competentă. Cu toate acestea, o astfel de modificare nu ar trebui să obstrucționeze ținerea sub control general a bolii respective.
- (95) În ceea ce privește bolile listate care nu sunt foarte contagioase și care fac obiectul unor norme obligatorii care impun eradicarea lor, ar trebui aplicate măsuri de control al bolilor în așa fel încât să se împiedice răspândirea bolii respective, în special înspre zonele neinfectate. Cu toate acestea, măsurile menționate pot fi mai limitate sau pot fi diferite de cele aplicabile în cazul celor mai periculoase dintre bolile listate. În consecință, prezentul

regulament ar trebui să prevadă norme speciale pentru acele boli mai puțin periculoase. Și statele membre care au instituit deja programe opționale de eradicare ar trebui să pună în aplicare astfel de măsuri de control al bolilor. În unele cazuri, în funcție de profilul bolii și de situația epidemiologică, eradicarea poate fi un obiectiv pe termen lung, iar obiectivul pe termen scurt poate fi acela de control al bolii respective. Totuși, nivelul și intensitatea măsurilor de control al bolii ar trebui să fie proporționale și ar trebui să țină seama de caracteristicile bolii listate în cauză, de distribuția acesteia și de semnificația sa pentru statul membru afectat și pentru Uniune în ansamblu.

- (96) Pentru a asigura aplicarea eficace a măsurilor de control al bolilor prevăzute de prezentul regulament de către operatori, deținătorii de animale de companie și autoritățile competente și ținând seama de specificul măsurilor de control al bolilor pentru bolile listate respective și de factorii de risc implicați, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește măsurile detaliate de control al bolilor care ar trebui puse în aplicare în caz de suspiciune sau de confirmare a apariției unei boli listate în unități, alte amplasamente sau în zone de restricție.
- (97) Pentru a prevedea posibilitatea adoptării temporare de către Comisie a unor măsuri speciale de control al bolilor în cazul în care măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt insuficiente sau inadecvate pentru a contracara riscul aferent, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru instituirea unor măsuri speciale de control al bolilor pentru o perioadă de timp limitată.
- (98) Este necesară înregistrarea anumitor transportatori și unități care dețin animale terestre sau care manipulează material germinativ ori care le transportă pentru a permite autorității competente să desfășoare o supraveghere adecvată și să prevină, să controleze și să eradiceze bolile transmisibile ale animalelor.
- (99) Pentru a evita sarcinile și costurile administrative nejustificate, statele membre ar trebui să poată, în mod limitat, să scutească de obligația de înregistrare anumite tipuri de unități care prezintă un risc scăzut. Ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a se ajunge la o abordare armonizată pentru acordarea de astfel de scutiri. O astfel de abordare armonizată este necesară în special pentru a preveni scutirea anumitor tipuri de unități de la obligația de înregistrare. Acest lucru este deosebit de relevant atât pentru acele unități care prezintă un risc mai mult decât nesemnificativ pentru sănătatea animală, cât și pentru unitățile care prezintă un risc mai mult decât nesemnificativ pentru sănătatea publică. Un exemplu de astfel de risc îl constituie deținerea de animale care trăiesc în contact strâns cu oamenii sau în proximitatea acestora, cum ar fi creșterea câinilor la un nivel care implică o anumită continuitate a activităților și un anumit grad de organizare, cu intenția principală de a-i vinde în scopul de a deveni animale de companie în gospodării.
- (100) Dacă un anumit tip de unitate care deține animale terestre sau care manipulează ori depozitează material germinativ prezintă un risc special pentru sănătatea animală, tipul respectiv ar trebui să facă obiectul autorizat de către autoritatea competentă.
- (101) Pentru a evita sarcinile și costurile administrative nejustificate, în special pentru întreprinderile care prezintă un risc scăzut, ar trebui prevăzută o anumită flexibilitate în luarea măsurilor relevante, în cazurile în care acest lucru este posibil, făcând posibilă adaptarea sistemului de înregistrare și de autorizare la condițiile și la modelele de producție locale și regionale.
- (102) În unele cazuri, este de dorit sau este necesară armonizarea, în întreaga Uniune, a anumitor condiții de înregistrare sau autorizare. De exemplu, unitățile de material germinativ și operațiunile de colectare ar trebui să îndeplinească anumite condiții și ar trebui să fie autorizate pentru a se conforma standardelor internaționale, permițând astfel Uniunii să ofere țărilor terțe garanții de sănătate animală în cadrul schimburilor comerciale. Aceste condiții ar trebui să includă, de asemenea, cerințe privind o anumită formare sau anumite calificări profesionale pentru anumite operațiuni sau unități foarte specifice (de exemplu, pentru echipele de colectare de embrioni) sau chiar obligativitatea unei supravegheri specifice de către autoritatea competentă. Prin urmare, ar trebui să i se acorde Comisiei competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește respectivele cerințe detaliate, pentru a adopta dispoziții referitoare la aceste condiții specifice.
- (103) Pentru reducerea sarcinilor administrative, înregistrarea și autorizațiile ar trebui, dacă este posibil, integrate într-un sistem de înregistrare sau de autorizare pe care statul membru în cauză să-l fi instituit deja în alte scopuri.
- (104) Operatorii au cunoștințe directe despre animalele aflate în grija lor. Prin urmare, ei sunt cei care ar trebui să păstreze registre actualizate cu informațiile relevante pentru evaluarea statutului sanitar al animalelor, pentru trasabilitate și pentru o eventuală anchetă epidemiologică în cazul apariției unei boli listate. Aceste registre ar trebui să fie ușor accesibile de către autoritatea competentă.

- (105) Pentru a asigura disponibilitatea informațiilor actualizate privind unitățile și operatorii înregistrați și unitățile autorizate, autoritățile competente ar trebui să instituie și să mențină un registru al unităților și operatorilor menționați. Ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește informațiile detaliate care trebuie incluse în registrul unităților și al operatorilor.
- (106) Pentru a fi autorizată de autoritatea competentă, o unitate ar trebui să îndeplinească anumite cerințe. Înainte de a acorda autorizația, autoritatea competentă ar trebuie să verifice, prin intermediul unei vizite la fața locului, dacă au fost îndeplinite toate cerințele. În unele cazuri, nu pot fi îndeplinite imediat toate condițiile, însă deficiențele rămase nu prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animală sau pentru sănătatea publică. În astfel de cazuri, autoritatea competentă ar trebui să poată acorda o autorizație condiționată, urmată de o nouă vizită la fața locului pentru a verifica dacă s-au înregistrat progrese. În aceste cazuri, autoritatea competentă ar trebui să ofere orientări eficiente necesare pentru operatorii din unitățile respective, pentru ca operatorul în cauză să înțeleagă deficiența și să poată planifica soluționarea cu succes a acesteia.
- (107) Trasabilitatea eficientă este un element de bază al politicii de control al bolilor. Ar trebui instituite cerințe specifice de identificare și înregistrare pentru diferitele specii de animale terestre deținute și pentru materialul germinativ, în vederea facilitării aplicării efective a normelor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezentul regulament. În plus, este important să se prevadă posibilitatea instituirii unui sistem de identificare și înregistrare pentru speciile pentru care nu există în prezent astfel de cerințe sau pentru momentul în care schimbarea circumstanțelor și riscurile ar impune acest lucru.
- (108) Pentru anumite specii de animale pentru care este importantă posibilitatea urmăririi animalelor individuale sau a grupurilor, existența unor mijloace fizice de identificare ar trebui să constituie o cerință. Aceasta presupune ca animalul în cauză să fie marcat fizic, etichetat, să poarte un microcip sau să fie identificat în alt mod, printr-o metodă care să poată fi văzută sau detectată în sau pe corpul acestuia și care să nu poată fi ușor îndepărtată.
- (109) Pentru a asigura buna funcționare a sistemului de identificare și înregistrare, precum și trasabilitatea, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește obligațiile legate de bazele de date, cerințele detaliate de identificare și înregistrare pentru diferitele specii de animale, inclusiv exonerările și condițiile pentru exonerările respective, și documentele.
- (110) Este necesar să se reducă sarcinile și costurile administrative și să se prevadă flexibilitatea sistemului în situații în care cerințele de trasabilitate pot fi îndeplinite prin alte mijloace decât cele prevăzute de prezentul regulament. Prin urmare, ar trebui să i se acorde Comisiei competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește derogările de la cerințele de identificare și înregistrare.
- (111) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a sistemului de identificare și înregistrare și a trasabilității, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a stabili norme referitoare la specificațiile tehnice pentru bazele de date, mijloacele de identificare, documente și formate și la termene.
- (112) Un instrument important pentru prevenirea introducerii și răspândirii unei boli transmisibile a animalelor este constituit de restricțiile de circulație a animalelor și produselor care pot transmite boala în cauză. Totuși, restrângerea circulației animalelor și produselor poate avea un impact economic grav și poate afecta funcționarea pieței interne. Prin urmare, astfel de restricții ar trebui aplicate numai atunci când sunt necesare și numai proporțional cu riscurile implicate. Această abordare este în conformitate cu principiile stabilite în Acordul SPA și în standardele internaționale ale OIE.
- (113) Cerințele generale cuprinse în prezentul regulament ar trebui să se aplice în toate cazurile de circulație a animalelor, cum ar fi cerința de interzicere a circulației animalelor provenind dintr-o unitate în care s-au înregistrat rate anormale ale mortalității ori alte simptome de boală fără o cauză determinată sau cerințele referitoare la prevenirea bolilor în timpul transportului.
- (114) Cadru juridic, stabilit în prezent prin legislația Uniunii în domeniul sănătății animale privind circulația animalelor terestre și a produselor, instituie norme armonizate în special în ceea ce privește această circulație între statele membre, lăsând la latitudinea statelor membre decizia cu privire la cerințele necesare privind circulația pe teritoriul lor. În evaluarea de impact pentru adoptarea prezentului regulament, se face o comparație cuprinzătoare între situația actuală și cea în care normele privind circulația în interiorul statelor membre ar fi, de asemenea,

armonizate la nivelul Uniunii. S-a conchis că ar trebui menținută abordarea actuală, întrucât armonizarea completă a tuturor deplasărilor ar fi foarte complexă, iar beneficiile în ceea ce privește facilitarea deplasărilor între statele membre nu compensează impactul negativ pe care l-ar putea avea asupra capacității de a controla bolile.

- (115) Pentru animalele care sunt deplasate între state membre diferite, ar trebui să se aplice un set de cerințe de bază privind sănătatea animală. În special, nu pot fi deplasate animale provenind din unități în care s-au înregistrat rate anormale ale mortalității ori alte simptome de boală din cauze necunoscute. Cu toate acestea, ratele mortalității, chiar dacă sunt anormale, care sunt legate de proceduri științifice autorizate conform Directivei 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și care nu sunt de origine infecțioasă legată de boli listate nu ar trebui să împiedice circulația animalelor utilizate în scopuri științifice.
- (116) Cu toate acestea, prezentul regulament ar trebui să prevadă suficientă flexibilitate pentru a permite facilitarea circulației speciilor și categoriilor de animale terestre care prezintă un risc redus de răspândire a unor boli listate între statele membre. În plus, ar trebui prevăzute posibilități suplimentare de derogare pentru cazurile în care statele membre sau operatorii instituie cu succes măsuri alternative de diminuare a riscurilor, cum ar fi niveluri înalte de biosecuritate și sisteme eficiente de supraveghere.
- (117) Ungulatele și păsările de curte sunt grupuri de specii animale de o mare importanță economică și fac obiectul unor cerințe specifice în privința circulației conform legislației Uniunii adoptate înaintea prezentului regulament, respectiv Directivele 64/432/CEE ⁽²⁾, 91/68/CEE ⁽³⁾, 2009/156/CE ⁽⁴⁾, 2009/158/CE ⁽⁵⁾ ale Consiliului și, parțial, Directiva 92/65/CEE. Prezentul regulament ar trebui să instituie principalele norme privind circulația animalelor din speciile menționate. Cerințele detaliate, care depind în mare măsură de bolile care pot fi transmise de diferitele specii sau categorii de animale, ar trebui definite în cadrul unor acte ulterioare ale Comisiei, ținându-se seama de specificul bolilor, al speciilor și al categoriilor de animale în cauză.
- (118) Întrucât operațiunile de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte prezintă un risc major de îmbolnăvire, sunt necesare o limitare a efectivelor care pot fi deplasate într-un singur lot între statele membre și instituirea unor norme specifice în cadrul prezentului regulament, în vederea protejării sănătății animalelor implicate și prevenirii răspândirii bolilor transmisibile ale animalelor. Operațiunile de colectare menționate s-ar desfășura în mod normal într-o unitate autorizată în acest scop; sau, în cazul în care acest lucru este permis de către un stat membru de origine, prima operațiune de colectare, într-un mijloc de transport, de exemplu un camion, prin colectarea de animale provenind din diverse amplasamente din statul membru respectiv.
- (119) În funcție de bolile sau de speciile listate în cauză, este necesară definirea unor cerințe specifice de sănătate animală pentru anumite specii de animale, altele decât unguțele și decât păsările de curte deținute. Pentru aceste specii, au fost, de asemenea, definite norme în cadrul legal aplicabil înainte de prezentul regulament, în special în Directiva 92/65/CEE. Directiva respectivă stabilește norme speciale privind circulația pentru diferite specii de animale, inclusiv albinele, bondarii, maimuțele, câinii și pisicile și, prin urmare, prezentul regulament ar trebui să furnizeze temeiul juridic pentru adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare de stabilire a normelor speciale privind circulația respectivelor specii de animale.
- (120) Unitățile izolate, folosite în general pentru deținerea animalelor de laborator sau a animalelor pentru grădini zoologice, implică în mod normal un grad înalt de biosecuritate și un statut sanitar favorabil și bine controlat și mai puține deplasări ale animalelor sau deplasări numai în circuitul închis al unităților similare. Statutul de unitate izolată, pe care operatorii îl pot solicita în mod voluntar, a fost introdus pentru prima oară de Directiva 92/65/CEE, care stabilește normele și cerințele pentru autorizare și cerințele privind circulația pentru organisme, institutele și centrele autorizate oficial. Sistemul astfel instituit le permite acestor unități să facă schimb de animale între ele cu respectarea unui număr mai mic de cerințe privind circulația, furnizând, în același timp, garanții de sănătate în cadrul circuitului unităților izolate. Prin urmare, a fost larg acceptat de către operatori și a fost utilizat ca opțiune voluntară. De aceea, în cadrul prezentului regulament, este oportună păstrarea conceptului de unitate izolată și instituirea de norme privind circulația între unități de acest tip.

⁽¹⁾ Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice (JO L 276, 20.10.2010, p. 33).

⁽²⁾ Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine (JO L 121, 29.7.1964, p. 1977/64).

⁽³⁾ Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine (JO L 46, 19.2.1991, p. 19).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/156/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și importul de ecvidee provenind din țări terțe (JO L 192, 23.7.2010, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/158/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație (JO L 343, 22.12.2009, p. 74).

- (121) În scopuri științifice, cum ar fi cercetarea sau diagnosticarea, în special în cele autorizate conform Directivei 2010/63/UE, poate fi necesară deplasarea unor animale care nu îndeplinesc cerințele generale privind sănătatea animală stabilite de prezentul regulament și care prezintă un risc ridicat pentru aceasta. Acest tip de deplasări nu ar trebui interzise sau restricționate în mod nejustificat de prezentul regulament, căci acest lucru ar putea împiedica activități de cercetare autorizate sau ar putea întârzia progresul științific. Cu toate acestea, este esențial ca prezentul regulament să instituie norme prin care să se asigure că circulația animalelor în cauză se face în condiții de siguranță.
- (122) Tiparele de circulație ale animalelor din circuri, din grădini zoologice, destinate expozițiilor sau ale anumitor alte animale sunt adesea diferite de tiparele de circulație ale altor specii deținute. La adaptarea normelor Uniunii privind circulația animalelor, ar trebui să se țină cont în mod deosebit de aceste animale, având în vedere riscurile specifice și măsurile alternative de diminuare a riscurilor.
- (123) Pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor menționate în considerentele (112) – (122) din prezentul regulament, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește măsurile de prevenire a bolilor în timpul operațiunilor de transport, normele speciale privind circulația anumitor specii de animale și situațiile speciale, cum ar fi operațiunile de colectare sau respingerea transporturilor, și cerințele sau derogările speciale pentru alte tipuri de circulație, cum ar fi cele în scopuri științifice.
- (124) Pentru a asigura posibilitatea aplicării unor norme speciale privind circulația animalelor, în cazurile în care normele ordinare privind circulația nu sunt suficiente sau nu sunt adecvate pentru limitarea răspândirii unei anumite boli, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a putea institui norme speciale privind circulația pentru perioade limitate de timp.
- (125) Circulația între statele membre a animalelor terestre deținute ar trebui să fie conformă cu cerințele referitoare la deplasările respective. În cazul animalelor din speciile care prezintă un risc ridicat pentru sănătate și care au o mare importanță economică, acestea ar trebui însoțite de un certificat de sănătate animală emis de o autoritate competentă.
- (126) În măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, practic și financiar, ar trebui să se profite de evoluțiile tehnologice pentru a se reduce sarcinile administrative ale operatorilor și ale autorităților competente în legătură cu certificarea și notificarea, utilizându-se tehnologia informației pentru înlocuirea documentației pe hârtie și facilitarea procedurilor de notificare și folosindu-se această tehnologie, în măsura posibilului, pentru mai multe scopuri.
- (127) În cazurile în care nu este necesar un certificat de sănătate animală emis de o autoritate competentă, un operator care deplasează animale înspre un alt stat membru ar trebui să emită o declarație pe proprie răspundere care să confirme că animalele respective îndeplinesc cerințele privind circulația stabilite în cadrul prezentului regulament.
- (128) Pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor menționate în considerentele 125, 126 și 127 din prezentul regulament, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, asupra unor norme privind conținutul certificatelor de sănătate animală, obligațiile de informare, derogările de la cerințele privind certificarea sănătății animale, asupra unor norme speciale de certificare și asupra obligațiilor medicilor veterinari oficiali de a realiza verificările convenite înainte de a semna un certificat de sănătate animală.
- (129) Notificarea circulației animalelor și a materialului germinativ între statele membre și, în unele cazuri, în interiorul teritoriilor naționale ale statelor membre este esențială pentru asigurarea trasabilității animalelor și a materialului germinativ în cauză, atunci când circulația respectivă poate fi legată de un risc de răspândire a unor boli transmișibile ale animalelor. Prin urmare, circulația respectivă ar trebui notificată și înregistrată prin intermediul unui sistem veterinar computerizat integrat („TRACES”). Sistemul TRACES integrează într-o arhitectură unică sistemele computerizate prevăzute la articolul 20 din Directiva 90/425/CEE și în Decizia 92/438/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, pe baza Deciziilor 2003/24/CE ⁽²⁾ și 2004/292/CE ⁽³⁾ ale Comisiei.

⁽¹⁾ Decizia 92/438/CEE a Consiliului din 13 iulie 1992 privind informatizarea procedurilor veterinare de import (proiect Shift), de modificare a Directivelor 90/675/CEE, 91/496/CEE, 91/628/CEE și a Deciziei 90/424/CEE și de abrogare a Deciziei 88/192/CEE (JO L 243, 25.8.1992, p. 27).

⁽²⁾ Decizia 2003/24/CE a Comisiei din 30 decembrie 2002 privind dezvoltarea unui sistem informatic veterinar integrat (JO L 8, 14.1.2003, p. 44).

⁽³⁾ Decizia 2004/292/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind punerea în aplicare a sistemului TRACES și de modificare a Deciziei 92/486/CEE (JO L 94, 31.3.2004, p. 63).

- (130) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a normelor stabilite de prezentul regulament privind certificarea sănătății animale și notificarea circulației animalelor, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui norme privind modelele de certificat de sănătate animală și de declarație pe proprie răspundere, formatele și termenele pentru notificarea circulației atât a animalelor terestre și acvatice, cât și a materialului germinativ și, dacă este cazul, a produselor de origine animală.
- (131) Natura specifică a circulației animalelor de companie reprezintă un risc pentru sănătatea animală care diferă semnificativ de riscurile obișnuite pentru alte animale deținute. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme speciale, mai puțin stricte, pentru circulația respectivă. Astfel de norme mai puțin stricte sunt însă justificate numai dacă animalul de companie își însoțește efectiv proprietarul în timpul deplasării acestuia din urmă, sau pentru o perioadă limitată după aceasta, și dacă nu sunt deplasate în același timp mai mult de cinci animale de companie menționate în partea A din anexa I împreună cu proprietarul lor. Pentru a garanta că animalele de companie nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a unor boli transmisibile ale animalelor și pentru a clarifica situațiile excepționale în care mai mult de cinci animale de companie pot să însoțească proprietarul sau în cazul în care animalul de companie ar trebui să fie deplasat în cursul unei perioade mai îndelungate, înainte sau după ce se deplasează proprietarul, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește normele detaliate privind circulația acestor animale. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a cerințelor de sănătate animală stabilite în prezentul regulament cu privire la circulația animalelor de companie, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru stabilirea de norme privind măsurile de prevenire și de control al bolilor care trebuie luate pentru circulația acestora.
- (132) Din mai multe motive, animalele sălbatice reprezintă un risc pentru sănătatea publică și pentru cea animală, de exemplu dacă sunt deplasate într-o unitate sau dintr-un mediu în altul. Poate fi necesară adoptarea unor măsuri de prevenire adecvate pentru circulația acestor animale, pentru a se evita răspândirea de boli transmisibile ale animalelor. Pentru a garanta că animalele sălbatice nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a unor boli transmisibile ale animalelor, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește cerințele suplimentare privind circulația animalelor sălbatice terestre.
- (133) Materialul germinativ poate prezenta un risc similar de răspândire a unor boli transmisibile ale animalelor la animale vii. În plus, există caracteristici specifice ale producției acestuia, care sunt legate de cerințele înalte de sănătate pentru animalele de reproducție și care impun cerințe de sănătate animală mai stricte sau speciale pentru animalele donatoare. Pentru a asigura circulația sigură a materialului germinativ, pentru a respecta standardul înalt de sănătate așteptat al acestuia și pentru a ține seama de anumite utilizări specifice ale unor astfel de produse, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește cerințele detaliate privind circulația materialului germinativ provenind de la anumite specii de animale, cerințele speciale aplicabile, de exemplu circulației acestora în scopuri științifice, și derogările de la obligația de a prezenta un certificat de sănătate animală.
- (134) Produsele de origine animală pot prezenta un risc de răspândire a unor boli transmisibile ale animalelor. Cerințele de siguranță alimentară pentru produsele de origine animală stabilite de legislația Uniunii prevăd bune practici de igienă și reduc riscurile pentru sănătatea animală ale acestor produse. Cu toate acestea, pentru anumite tipuri de produse, ar trebui instituite prin prezentul regulament măsuri specifice de sănătate animală, de exemplu măsuri de urgență sau de control al bolilor, pentru a garanta că produsele de origine animală nu duc la răspândirea unor boli ale animalelor. Pentru a asigura circulația în condiții de siguranță a produselor de origine animală în aceste cazuri particulare, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește instituirea unor norme detaliate privind circulația produselor de origine animală în legătură cu măsurile adoptate de control al bolilor, obligațiile privind certificarea sănătății animale și derogările de la normele menționate, atunci când riscurile aferente circulației respective și măsurile luate de diminuare a riscurilor permit acest lucru.
- (135) Atunci când statele membre adoptă măsuri naționale privind circulația animalelor și a materialului germinativ sau decid să ia măsuri naționale pentru a limita impactul unor boli transmisibile ale animalelor, altele decât bolile listate, pe teritoriul propriu, măsurile naționale respective nu ar trebui să interfereze cu normele de pe piața internă prevăzute de legislația Uniunii. Prin urmare, este necesar să existe un cadru pentru măsurile naționale respective care să asigure faptul că acestea rămân în limitele permise conform legislației Uniunii.
- (136) Înregistrarea și autorizarea unităților de acvacultură sunt necesare pentru a permite autorității competente să desfășoare o supraveghere adecvată și să prevină, să controleze și să eradicizeze bolile transmisibile ale animalelor. Directiva 2006/88/CE impune tuturor unităților care deplasează animale acvatice să fie autorizate. Sistemul de

autorizare respectiv ar trebui menținut și în cadrul prezentului regulament, chiar dacă, în unele limbi oficiale ale Uniunii, prezentul regulament utilizează termeni diferiți pentru a face referire la sistemul de autorizare față de cei utilizați în Directiva 2006/88/CE.

- (137) Sacrificarea și prelucrarea animalelor de acvacultură cărora li se aplică măsurile de control al bolilor pot contribui la răspândirea bolilor transmisibile ale animalelor, de exemplu din cauza reziduurilor care conțin agenți patogeni evacuate de unitățile de prelucrare. Prin urmare, este necesară autorizarea unităților de prelucrare care au adoptat măsurile de diminuare a riscurilor pentru operațiunile de sacrificare și prelucrare. În consecință, prezentul regulament ar trebui să prevadă autorizarea unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor.
- (138) Pentru a asigura disponibilitatea publică a informațiilor actualizate privind unitățile înregistrate și autorizate, autoritatea competentă ar trebui să instituie și să mențină un registru al acestor unități. Ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește informațiile care trebuie incluse în registrele unităților de acvacultură și cerințele privind ținerea evidențelor de către unitățile de acvacultură și transportatori.
- (139) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a normelor stabilite prin prezentul regulament cu privire la înregistrarea și autorizarea unităților de acvacultură și a unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor, la ținerea evidențelor și la registrele unităților, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru instituirea unor norme privind obligațiile referitoare la informații și privind derogările, precum și a altor norme de punere în aplicare în această privință.
- (140) Întrucât, în majoritatea cazurilor, identificarea individuală a animalelor acvatice nu este fezabilă, ținerea evidențelor de către unitățile de acvacultură, de către unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor și de către transportatori este un instrument esențial pentru asigurarea trasabilității animalelor acvatice. Evidențele sunt importante și pentru supravegherea stării de sănătate în unități.
- (141) La fel ca și pentru animalele terestre, este necesară instituirea unor norme armonizate privind circulația animalelor acvatice, inclusiv a unor norme privind certificatele de sănătate animală și notificarea circulației.
- (142) Directiva 2006/88/CE instituie norme pentru circulația animalelor acvatice, care sunt aplicabile circulației acestora atât în interiorul statelor membre, cât și între acestea. Factorul-cheie care determină normele privind circulația animalelor acvatice este statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate al statelor membre, al zonelor și al compartimentelor de destinație.
- (143) Cu toate acestea, Directiva 2006/88/CE exclude din domeniul său de aplicare animalele acvatice sălbatice recoltate sau capturate în vederea introducerii lor imediate în lanțul alimentar. Față de Directiva 2006/88/CE, prezentul regulament le menține în cadrul domeniului său de aplicare, dar le exclude din definiția animalelor de acvacultură. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă eventuale măsuri privind aceste animale acvatice, în cazul în care riscurile implicate le justifică, ținând seama de proporționalitatea măsurilor respective.
- (144) Prin urmare, principiul explicat în considerentul 142 ar trebui să se aplice, de asemenea, circulației animalelor acvatice care nu sunt definite drept animale de acvacultură, dar sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Acest lucru este valabil în special pentru animalele acvatice cu un statut sanitar necunoscut sau cu un statut sanitar pozitiv confirmat, indiferent de utilizarea lor finală. Întrucât circulația animalelor acvatice sălbatice vii cu un statut sanitar necunoscut sau cu un statut sanitar pozitiv confirmat și destinate consumului uman poate, de asemenea, prezenta un risc de răspândire a bolilor listate sau emergente, același sistem de norme ar trebui să se aplice și în cazul lor. Această categorie include animalele acvatice sălbatice recoltate sau capturate pentru consumul uman, care sunt deplasate și deținute temporar până la sacrificare.
- (145) Cu toate acestea, ar trebui evitate restricțiile de circulație disproporționate și sarcinile administrative inutile pentru unitățile și operatorii din sectorul pescuitului comercial. În consecință, în cazurile în care respectivele animale acvatice sălbatice vii sunt destinate consumului uman, normele în cauză ar trebui să se aplice, în principiu, numai pentru circulația animalelor acvatice sălbatice vii care prezintă un risc semnificativ de răspândire a unor boli

listate sau emergente în statele membre sau în zone sau compartimente din acestea care au fost declarate indemne de anumite boli listate sau care fac obiectul unor programe de eradicare cu privire la bolile respective.

- (146) Pentru a încuraja statele membre să îmbunătățească statutul sanitar al populațiilor lor de animale acvatice, ar trebui introduse în prezentul regulament anumite modificări și mai multă flexibilitate.
- (147) Pentru a asigura controlul circulației animalelor acvatice, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește măsurile de prevenire a bolilor aplicabile transporturilor, normele speciale pentru circulația anumitor categorii de animale acvatice în diverse scopuri, cerințele specifice sau derogările pentru anumite tipuri de circulație, de exemplu cele în scopuri științifice, precum și cerințele suplimentare pentru circulația animalelor acvatice sălbatice.
- (148) Pentru a asigura posibilitatea adoptării unor derogări temporare și a unor cerințe specifice privind circulația animalelor acvatice, în cazurile în care normele privind circulația din prezentul regulament nu sunt suficiente sau nu sunt adecvate pentru limitarea răspândirii unei anumite boli listate, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui norme de circulație sau derogări speciale pentru perioade limitate de timp.
- (149) Producția în sectorul acvaculturii din Uniune este extrem de diversă în ceea ce privește speciile și sistemele de producție, iar diversificarea respectivă crește rapid. Acest lucru poate necesita adoptarea la nivel național de măsuri privind alte boli decât cele considerate boli listate conform prezentului regulament. Totuși, astfel de măsuri naționale ar trebui să fie justificate, necesare și proporționale cu obiectivele urmărite. În plus, ele ar trebui să nu afecteze circulația între statele membre, cu excepția cazului în care acest lucru ar fi necesar pentru a preveni introducerea unei boli sau pentru a controla răspândirea ei. Măsurile naționale care afectează comerțul între statele membre ar trebui aprobate și revizuite cu regularitate la nivelul Uniunii.
- (150) În prezent, bolile listate nu privesc, decât într-o măsură foarte limitată, alte specii de animale decât cele definite drept specii terestre sau acvatice în prezentul regulament, cum ar fi reptilele, amfibienii, insectele și altele. Prin urmare, nu este adecvat să se impună aplicarea dispozițiilor prezentului regulament și în cazul acelor specii de animale. Cu toate acestea, dacă o boală care privește alte specii decât speciile terestre sau acvatice ar deveni boală listată, cerințele corespunzătoare de sănătate animală din prezentul regulament ar trebui să li se aplice și speciilor respective, pentru a se putea lua măsuri adecvate și proporționale de prevenire și control al bolilor.
- (151) Pentru a garanta posibilitatea instituirii de norme privind circulația animalelor care nu sunt definite drept animale terestre sau acvatice de către prezentul regulament, a materialului germinativ și a produselor de origine animală provenite de la animalele respective, în cazul în care existența unui risc justifică acest lucru, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește înregistrarea și autorizarea unităților, registrele și ținerea evidențelor, identificarea și înregistrarea, cerințele privind trasabilitatea circulației, certificarea sănătății animale, declarațiile pe proprie răspundere și obligațiile privind notificarea circulației pentru animalele, materialul germinativ și produsele de origine animală provenite de la animale aparținând speciilor în cauză.
- (152) Pentru asigurarea unor condiții uniforme de punere în aplicare a cerințelor de sănătate animală pentru speciile de animale respective și pentru materialul germinativ și produsele de origine animală provenite de la acestea, ori de câte ori este necesar, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru instituirea normelor detaliate referitoare la cerințele respective.
- (153) Pentru a preveni introducerea unor boli listate sau a unor boli emergente în Uniune, este necesar să existe norme eficace privind intrarea în Uniune a animalelor, a materialului germinativ sau a produselor de origine animală care pot transmite astfel de boli.
- (154) Pentru a garanta statutul sanitar în Uniune, prezentul regulament stabilește dispoziții privind circulația animalelor și a produselor în cadrul Uniunii. Prin urmare, pentru a nu se pune în pericol acest statut, este adecvat să se prevadă condiții pentru intrarea animalelor și a produselor în Uniune, care să nu fie mai puțin stricte decât cele aplicabile circulației în interiorul Uniunii.

- (155) Pentru a asigura faptul că animalele, materialul germinativ și produsele de origine animală din țări terțe sau teritorii îndeplinesc cerințele de sănătate animală care oferă garanții echivalente cu cele oferite în temeiul legislației Uniunii, este esențial ca respectivele animale, materiale sau produse să facă obiectul unor controale corespunzătoare de către autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul care exportă în Uniune. Dacă este cazul, ar trebui verificat statutul sanitar din țara terță sau teritoriul de origine înainte de a accepta intrarea în Uniune a animalelor, a materialului germinativ sau a produselor de origine animală provenite din țara terță respectivă sau teritoriul respectiv. În consecință, numai țările terțe sau teritoriile care pot demonstra că îndeplinesc standardele de sănătate animală pentru intrarea animalelor și a produselor de origine animală în Uniune ar trebui să fie eligibile pentru a exporta animale și produse către Uniune și ar trebui incluse într-o listă creată în acest scop.
- (156) Pentru unele specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală, nu a fost instituită o listă a Uniunii cu țările terțe și teritoriile din care este permisă intrarea în Uniune în cadrul actelor adoptate înainte de data de adoptare a prezentului regulament. În aceste cazuri, până la adoptarea normelor în temeiul prezentului regulament, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a determina țările și teritoriile de origine ale animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală din care să fie permisă intrarea pe teritoriul lor. La determinarea acestora, statele membre ar trebui să țină seama de criteriile stabilite în cadrul prezentului regulament în ceea ce privește lista Uniunii cu țări terțe și teritorii.
- (157) Pentru a asigura faptul că cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune prevăzute de prezentul regulament sunt respectate și sunt conforme principiilor cuprinse în Codurile OIE, toate animalele, materialul germinativ și produsele de origine animală care intră în Uniune ar trebui să fie însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă a țării terțe sau a teritoriului de origine, care să confirme că sunt respectate toate cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune. Totuși, ar trebui permisă abaterea de la această normă pentru mărfurile care prezintă un risc redus pentru sănătatea animală.
- (158) Certificatele de sănătate animală pot fi de sine stătătoare, dar legislația Uniunii impune adesea certificarea pentru alte scopuri, de exemplu pentru a certifica conformitatea animalelor sau a produselor cu cerințele de sănătate publică sau de bunăstare a animalelor. Trebuie să se țină seama de acest lucru. Pentru a minimiza sarcinile și costurile administrative, certificatele de sănătate animală menționate ar trebui să poată include și alte informații, necesare conform altor acte din legislația Uniunii privind siguranța alimentelor și a furajelor și bunăstarea animalelor.
- (159) Bolile se pot răspândi și prin alte mijloace decât prin animale, material germinativ, produse de origine animală și subproduse sau produse derivate de origine animală. De exemplu, și vehiculele, containerele de transport, fânul, paiele, produsele vegetale și materialele sau echipamentele care au intrat în contact cu animale bolnave pot răspândi o boală. Dacă este cazul, ar trebui luate măsuri pentru a preveni transmiterea bolilor pe aceste căi.
- (160) Pentru a asigura nivelul adecvat de detaliere a cerințelor pentru intrarea în Uniune, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește adoptarea de norme suplimentare privind autorizarea unităților din țările terțe și teritoriile și derogările, cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a transporturilor din țări terțe și teritorii și cerințele de sănătate animală referitoare la agenții patogeni, alte materiale, mijloace de transport și echipamente care pot transmite boli ale animalelor.
- (161) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a cerințelor de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a transporturilor de animale, material germinativ și produse de origine animală, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui norme privind, printre altele, lista țărilor terțe și a teritoriilor din care este permisă intrarea în Uniune a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală, formatul modelului de certificat de sănătate animală și conținutul acestuia.
- (162) Experiența a arătat că, la apariția unui focar de boală gravă în statele membre sau în țările terțe ori teritoriile din care intră în Uniune animale sau produse de origine animală, trebuie luate imediat măsuri de prevenire și control al bolii pentru a preveni introducerea și a limita răspândirea acesteia. O astfel de situație de urgență poate implica

boli listate, boli emergente sau alte pericole pentru sănătatea animală. În acest context, ar trebui să se clarifice care dintre măsurile de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament poate fi utilizată în cazul apariției unei boli listate sau a unei boli emergente ori în caz de pericol de apariție a acestora. În toate aceste cazuri, este esențial ca măsurile să fie instituite în termen foarte scurt și fără nicio întârziere. Întrucât astfel de măsuri ar restrânge circulația în interiorul Uniunii sau înspre Uniune, ele ar trebui puse în aplicare, ori de câte ori este posibil, la nivelul Uniunii.

- (163) Pentru a asigura o reacție eficientă și rapidă în fața riscurilor emergente, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a institui măsuri de urgență.
- (164) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile în cazurile justificate corespunzător, legate, printre altele, de măsurile referitoare la bolile emergente, de stocarea, aprovizionarea, depozitarea, livrarea și alte proceduri necesare pentru băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, de stabilirea de măsuri speciale de control al bolilor și de derogări pentru perioade limitate de timp, de norme speciale privind circulația animalelor terestre și acvatice aplicabile pentru perioade limitate de timp și de măsuri de urgență, precum și de includerea pe listă a unor țări terțe și teritorii în ceea ce privește intrarea în Uniune.
- (165) Prezentul regulament stabilește normele generale și speciale pentru prevenirea și controlul bolilor transmisibile ale animalelor și asigură o abordare armonizată a sănătății animale în întreaga Uniune. În unele domenii, precum responsabilitățile generale în ceea ce privește sănătatea animală, notificarea, supravegherea, înregistrarea și autorizarea sau trasabilitatea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea sau ar trebui încurajate să aplice măsuri naționale suplimentare sau mai stricte. Cu toate acestea, măsurile naționale ar trebui permise numai cu condiția de a nu compromite obiectivele de sănătate animală prevăzute în prezentul regulament, de a nu veni în contradicție cu normele cuprinse în acesta și de a nu afecta circulația animalelor și a produselor de origine animală între statele membre, în afara cazului în care acest lucru ar fi necesar pentru a preveni introducerea unor boli sau pentru a controla răspândirea acestora.
- (166) Măsurile naționale menționate în considerentul 165 ar trebui să facă obiectul unei proceduri de notificare simplificată, pentru a reduce sarcina administrativă. Experiența a demonstrat că procedura generală de notificare prevăzută de Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) a constituit un instrument important pentru orientarea și îmbunătățirea calității reglementărilor tehnice naționale, în ceea ce privește transparența crescută, lizibilitatea și eficacitatea, în domeniile nearmonizate sau doar parțial armonizate. Prin urmare, este adecvat să se aplice această procedură generală de notificare.
- (167) În prezent, normele Uniunii în materie de sănătate animală sunt cuprinse în următoarele acte ale Parlamentului European și ale Consiliului și în actele ulterioare ale Comisiei, adoptate în temeiul acestora:

Directiva 64/432/CEE, Directiva 77/391/CEE a Consiliului (²), Directiva 78/52/CEE a Consiliului (³), Directiva 80/1095/CEE a Consiliului (⁴), Directiva 82/894/CEE a Consiliului (⁵), Directiva 88/407/CEE a Consiliului (⁶), Directiva 89/556/CEE a Consiliului (⁷), Directiva 90/429/CEE a Consiliului (⁸),

(¹) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO L 204, 21.7.1998, p. 37).

(²) Directiva 77/391/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 de instituire a unei acțiuni a Comunității în vederea eradicării brucelozii, tuberculozei și leucozei la bovine (JO L 145, 13.6.1977, p. 44).

(³) Directiva 78/52/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1977 de stabilire a criteriilor comunitare pentru planurile naționale de accelerare a eradicării brucelozii, tuberculozei și leucozei enzootice la bovine (JO L 15, 19.1.1978, p. 34).

(⁴) Directiva 80/1095/CEE a Consiliului din 11 noiembrie 1980 de stabilire a condițiilor pentru ca teritoriul Comunității să obțină și să mențină statutul de indemn de pestă porcină clasică (JO L 325, 1.12.1980, p. 1).

(⁵) Directiva 82/894/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1982 privind notificarea maladiilor la animale în cadrul Comunității (JO L 378, 31.12.1982, p. 58).

(⁶) Directiva 88/407/CEE a Consiliului din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile în schimburile intracomunitare și la importul de material seminal de animale domestice din specia bovină (JO L 194, 22.7.1988, p. 10).

(⁷) Directiva 89/556/CEE a Consiliului din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe (JO L 302, 19.10.1989, p. 1).

(⁸) Directiva 90/429/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină (JO L 224, 18.8.1990, p. 62).

Directiva 91/68/CEE, Decizia 91/666/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, Directiva 92/35/CEE a Consiliului ⁽²⁾, Directiva 92/65/CEE, Directiva 92/66/CEE a Consiliului ⁽³⁾, Directiva 92/118/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾, Directiva 92/119/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾, Decizia 95/410/CE a Consiliului ⁽⁶⁾, Directiva 2000/75/CE a Consiliului ⁽⁷⁾, Decizia 2000/258/CE a Consiliului ⁽⁸⁾, Directiva 2001/89/CE a Consiliului ⁽⁹⁾,

Directiva 2002/60/CE a Consiliului ⁽¹⁰⁾, Directiva 2002/99/CE a Consiliului ⁽¹¹⁾, Directiva 2003/85/CE a Consiliului ⁽¹²⁾, Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului ⁽¹³⁾, Directiva 2004/68/CE a Consiliului ⁽¹⁴⁾, Directiva 2005/94/CE a Consiliului ⁽¹⁵⁾, Directiva 2006/88/CE, Directiva 2008/71/CE a Consiliului ⁽¹⁶⁾, Directiva 2009/156/CE, Directiva 2009/158/CE, Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾,

- (168) Prezentul regulament prevede norme referitoare la identificarea și înregistrarea bovinelor, în timp ce normele pentru etichetarea cărnii de vită și mânzat rămân în afara domeniului său de aplicare. Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾ prevede norme privind identificarea și înregistrarea bovinelor și norme privind etichetarea cărnii de vită și mânzat. Prin urmare, regulamentul respectiv ar trebui modificat pentru a se abroga dispozițiile sale privind identificarea și înregistrarea bovinelor, în timp ce dispozițiile privind etichetarea cărnii de vită și mânzat ar trebui să rămână în vigoare.
- (169) Pentru a garanta fiabilitatea măsurilor prevăzute în reglementările existente de instituire a unor sisteme de identificare și de înregistrare a bovinelor, ovinelor și caprinelor, respectiva legislație prevede că statele membre efectuează măsuri de control adecvate și eficiente. Aceste măsuri adecvate și eficiente de control oficial ar trebui să fie menținute și în viitor. Ca parte a pachetului de propuneri intitulat „O reglementare mai inteligentă pentru o hrană mai sigură”, prezentul regulament nu are în vedere dispoziții referitoare la controalele oficiale, întrucât normele respective ar trebui să fie prevăzute în cadrul legislației orizontale propuse cu privire la controalele

⁽¹⁾ Decizia 91/666/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1991 privind constituirea rezervelor comunitare de vaccinuri împotriva febrei aftoase (JO L 368, 31.12.1991, p. 21).

⁽²⁾ Directiva 92/35/CEE a Consiliului din 29 aprilie 1992 de stabilire a normelor de control și a măsurilor pentru combaterea pestei cabaline africane (JO L 157, 10.6.1992, p. 19).

⁽³⁾ Directiva 92/66/CEE a Consiliului din 14 iulie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a maladiei de Newcastle (JO L 260, 5.9.1992, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 92/118/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a condițiilor de sănătate publică și animală care reglementează schimburile și importurile în Comunitate de produse care nu intră sub incidența condițiilor menționate, stabilite de reglementările comunitare specifice prevăzute de anexa A capitolul I la Directiva 89/662/CEE și, în ceea ce privește agenții patogeni, la Directiva 90/425/CEE (JO L 62, 15.3.1993, p. 49).

⁽⁵⁾ Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului (JO L 62, 15.3.1993, p. 69).

⁽⁶⁾ Decizia 95/410/CE a Consiliului din 22 iunie 1995 de stabilire a normelor de testare microbiologică prin prelevarea de mostre în unitatea de origine a păsărilor pentru sacrificare destinate Finlandei și Suediei (JO L 243, 11.10.1995, p. 25).

⁽⁷⁾ Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine (JO L 327, 22.12.2000, p. 74).

⁽⁸⁾ Decizia 2000/258/CE a Consiliului din 20 martie 2000 privind desemnarea unui institut specific responsabil cu stabilirea criteriilor necesare pentru standardizarea testelor serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice (JO L 79, 30.3.2000, p. 40).

⁽⁹⁾ Directiva 2001/89/CE a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind măsurile comunitare pentru controlul pestei porcine clasice (JO L 316, 1.12.2001, p. 5).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2002/60/CE a Consiliului din 27 iunie 2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a pestei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană (JO L 192, 20.7.2002, p. 27).

⁽¹¹⁾ Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman (JO L 18, 23.1.2003, p. 11).

⁽¹²⁾ Directiva 2003/85/CE a Consiliului din 29 septembrie 2003 privind măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase, de abrogare a Directivei 85/511/CEE și a Deciziilor 89/531/CEE și 91/665/CEE și de modificare a Directivei 92/46/CEE (JO L 306, 22.11.2003, p. 1).

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2004/68/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a normelor de sănătate animală privind importul și tranzitul, în Comunitate, al anumitor ungulate vii, de modificare a Directivelor 90/426/CEE și 92/65/CEE și de abrogare a Directivei 72/462/CEE (JO L 139, 30.4.2004, p. 321).

⁽¹⁵⁾ Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE (JO L 10, 14.1.2006, p. 16).

⁽¹⁶⁾ Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor (JO L 213, 8.8.2008, p. 31).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 576/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 998/2003 (JO L 178, 28.6.2013, p. 1).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

oficiale. Cu toate acestea, chiar dacă noile norme orizontale propuse cu privire la controalele oficiale nu ar intra în vigoare în același timp cu prezentul regulament, normele orizontale existente privind controalele oficiale i-ar permite Comisiei să asigure un nivel de control echivalent.

- (170) Normele stabilite prin actele legislative menționate în considerentul (167) vor fi înlocuite de prezentul regulament și de actele ulterioare ale Comisiei, care vor fi adoptate în temeiul prezentului regulament. În consecință, respectivele acte legislative ar trebui abrogate. Cu toate acestea, pentru a asigura claritatea juridică și a evita un vid legislativ, abrogarea ar trebui în primul rând să producă efecte numai după adoptarea actelor delegate și de punere în aplicare relevante în temeiul prezentului regulament. Prin urmare, este necesar să i se acorde Comisiei competența de a stabili datele de la care ar trebui să producă efecte abrogarea actelor legislative respective, în timp ce organul legislativ ar trebui să stabilească un termen.
- (171) Următoarele acte ale Consiliului din domeniul sănătății animale sunt caduce și ar trebui abrogate în mod expres, din motive de claritate a legislației Uniunii: Decizia 78/642/CEE a Consiliului ⁽¹⁾; Directiva 79/110/CEE a Consiliului ⁽²⁾; Directiva 81/6/CEE a Consiliului ⁽³⁾; Decizia 89/455/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾; Directiva 90/423/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾; Decizia 90/678/CEE a Consiliului ⁽⁶⁾; Directiva 92/36/CEE a Consiliului ⁽⁷⁾; Directiva 98/99/CE a Consiliului ⁽⁸⁾.
- (172) Cerințele cuprinse în prezentul regulament nu ar trebui să se aplice până la adoptarea de către Comisie a actelor delegate și de punere în aplicare principale în temeiul prezentului regulament, cu acordarea unui termen de 24 de luni între adoptarea actelor principale și începerea aplicării lor, care să permită statelor membre și operatorilor să se adapteze în mod corespunzător noilor norme. În plus, este necesar să se prevadă un termen de cel puțin 36 de luni care să permită Comisiei să elaboreze aceste noi norme.
- (173) Pentru a asigura securitatea juridică în privința aplicării normelor privind identificarea și înregistrarea animalelor și măsurile de control al bolilor pentru anumite boli ale animalelor și zoonoze, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește data la care încetează să se mai aplice Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și Directivele 92/66/CEE, 2000/75/CE, 2001/89/CE, 2002/60/CE, 2003/85/CE, 2005/94/CE și 2008/71/CE, în timp ce în cadrul prezentului regulament ar trebui stabilit un termen în acest scop.
- (174) În conformitate cu abordarea preventivă privind sănătatea animală promovată prin prezentul regulament, măsurile speciale privind salmonela care se aplicau animalelor vii expediate către Finlanda și Suedia înainte de 20 aprilie 2016 ar trebui să se aplice în continuare, iar Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 ar trebui modificat în consecință.
- (175) Având în vedere adoptarea recentă a Regulamentului (UE) nr. 576/2013, este de dorit să se prevadă o lungă perioadă de tranziție înainte de începerea aplicării normelor corespunzătoare prevăzute de prezentul regulament.
- (176) Competențele de executare prevăzute de prezentul regulament ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Decizia 78/642/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind măsurile de protecție a sănătății aplicabile Republicii Botswana (JO L 213, 3.8.1978, p. 15).

⁽²⁾ Directiva 79/110/CEE a Consiliului din 24 ianuarie 1979 prin care Republica Italiană este autorizată să amâne notificarea și punerea în aplicare a planurilor naționale de eradicare accelerată a brucelozei și a tuberculozei la bovine (JO L 29, 3.2.1979, p. 24).

⁽³⁾ Directiva 81/6/CEE a Consiliului din 1 ianuarie 1981 prin care Republica Elenă este autorizată să își comunice și să își pună în aplicare planurile naționale de eradicare accelerată a brucelozei și a tuberculozei la bovine (JO L 14, 16.1.1981, p. 22).

⁽⁴⁾ Decizia 89/455/CEE a Consiliului din 24 iulie 1989 de introducere a măsurilor comunitare pentru crearea de proiecte-pilot cu privire la controlul rabiei în vederea eradicării sau prevenirii acesteia (JO L 223, 2.8.1989, p. 19).

⁽⁵⁾ Directiva 90/423/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de modificare a Directivei 85/511/CEE de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a febrei aftoase, a Directivei 64/432/CEE privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine și a Directivei 72/462/CEE privind problemele de sănătate și inspecție veterinară care apar cu ocazia importurilor de animale din speciile bovină și porcină, respectiv de carne proaspătă provenind din țări terțe (JO L 224, 18.8.1990, p. 13).

⁽⁶⁾ Decizia 90/678/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1990 de recunoaștere a anumitor părți ale teritoriului Comunității ca fiind fie oficial indenne de pesta porcină, fie indenne de pesta porcină (JO L 373, 31.12.1990, p. 29).

⁽⁷⁾ Directiva 92/36/CEE a Consiliului din 29 aprilie 1992 de modificare, în ceea ce privește pesta cabalină africană, a Directivei 90/426/CEE privind condițiile de inspecție veterinară care reglementează circulația și importul de ecvidee din țări terțe (JO L 157, 10.6.1992, p. 28).

⁽⁸⁾ Directiva 98/99/CE a Consiliului din 14 decembrie 1998 de modificare a Directivei 97/12/CE de modificare și actualizare a Directivei 64/432/CEE privind problemele de sănătate animală care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine (JO L 358, 31.12.1998, p. 107).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (177) Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. La pregătirea și elaborarea actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (178) Prezentul regulament nu ar trebui să genereze o sarcină administrativă sau un impact economic disproporționat pentru întreprinderile mici și mijlocii. În prezentul regulament, care se bazează pe consultarea cu părțile interesate, s-a ținut seama de situația specială a întreprinderilor mici și mijlocii. Nu a fost luată în considerare o potențială derogare universală de la cerințele prezentului regulament pentru aceste întreprinderi, având în vedere obiectivele de ordine publică privind protejerea sănătății animale și a sănătății publice. Cu toate acestea, ar trebui prevăzute o serie de derogări pentru acest tip de întreprinderi în legătură cu diversele cerințe ale prezentului regulament, ținându-se seama și de riscurile implicate.
- (179) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea de norme de sănătate animală pentru animale, materialul germinativ, produse de origine animală, subproduse și produse derivate de origine animală care nu intră sub incidența unor norme speciale prevăzute de alte acte din legislația Uniunii și alte materiale care pot fi implicate în răspândirea bolilor transmisibile ale animalelor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, printr-un cadru juridic comun și coordonat în materie de sănătate animală, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

NORME GENERALE

CAPITOLUL 1

Obiect, scop, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect și scop

(1) Prezentul regulament stabilește norme de prevenire și control al bolilor animalelor care sunt transmisibile la animale sau la oameni.

Aceste norme prevăd:

- (a) prioritizarea și clasificarea bolilor de interes pentru Uniune și stabilirea responsabilităților în materie de sănătate animală (partea I: articolele 1 – 17);
- (b) depistarea timpurie, notificarea și raportarea bolilor, supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală (partea II: articolele 18 – 42);
- (c) creșterea gradului de sensibilizare cu privire la boli, la pregătirea și la controlul bolilor (partea III: articolele 43 – 83);
- (d) înregistrarea și autorizarea unităților și transportatorilor, circulația și trasabilitatea animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală în interiorul Uniunii (partea IV: articolele 84 – 228; și partea VI articolele 244 – 248 și 252 – 256);
- (e) intrarea animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală în Uniune și exportul de astfel de transporturi din Uniune (partea V: articolele 229 – 243; și partea VI: articolele 244 – 246 și 252 – 256);
- (f) circulația necomercială a animalelor de companie către un stat membru dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu, (partea VI: articolele 244 – 256);
- (g) măsurile de urgență care trebuie adoptate în eventualitatea unei situații de urgență cauzate de o boală (partea VII: articolele 257 – 262).

- (2) Normele menționate la alineatul (1):
- (a) urmăresc să asigure:
- (i) îmbunătățirea sănătății animale pentru a susține producția agricolă și de acvacultură durabilă în Uniune;
 - (ii) funcționarea eficace a pieței interne;
 - (iii) reducerea efectelor negative asupra sănătății animale, sănătății publice și mediului:
 - ale anumitor boli;
 - ale măsurilor adoptate pentru prevenirea și controlul bolilor;
- (b) țin seama de
- (i) legătura dintre sănătatea animală și:
 - sănătatea publică;
 - mediul, inclusiv biodiversitatea și resursele genetice prețioase, precum și efectul schimbărilor climatice;
 - siguranța alimentelor și a furajelor;
 - bunăstarea animalelor, inclusiv cruțarea de orice durere, angoasă sau suferință care poate fi evitată;
 - rezistența la antimicrobiene;
 - securitatea alimentară;
 - (ii) consecințele economice, sociale, culturale și de mediu ale aplicării măsurilor de prevenire și control al bolilor;
 - (iii) standardele internaționale relevante.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică:
- (a) animalelor deținute și animalelor sălbatice;
 - (b) materialului germinativ;
 - (c) produselor de origine animală;
 - (d) subproduselor și produselor derivate de origine animală, fără a aduce atingere normelor stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1069/2009;
 - (e) instalațiilor, mijloacelor de transport, echipamentelor și tuturor celorlalte materiale și căi de infectare implicate sau potențial implicate în răspândirea bolilor transmisibile ale animalelor.
- (2) Prezentul regulament se aplică bolilor transmisibile, inclusiv zoonozelor, fără a aduce atingere normelor prevăzute în:
- (a) Decizia nr. 1082/2013/UE;
 - (b) Regulamentul (CE) nr. 999/2001;
 - (c) Directiva 2003/99/CE;
 - (d) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.

Articolul 3

Domeniul de aplicare al părților IV, V și VI

- (1) Titlul I din partea IV (articolele 84 – 171) se aplică:
 - (a) animalelor terestre și animalelor care nu sunt terestre, dar care pot transmite boli ce afectează animalele terestre;
 - (b) materialului germinativ provenit de la animale terestre;
 - (c) produselor de origine animală provenite de la animale terestre.
- (2) Titlul II din partea IV (articolele 172 – 226) se aplică:
 - (a) animalelor acvatice și animalelor care nu sunt acvatice, dar care pot transmite boli ce afectează animalele acvatice;
 - (b) produselor de origine animală provenite de la animale acvatice.
- (3) Titlul III din partea IV (articolele 227 și 228) se aplică:
 - (a) altor animale;
 - (b) materialului germinativ și produselor de origine animală provenite de la animalele menționate la litera (a).
- (4) Părțile IV și V nu se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie astfel cum sunt menționate la alineatul (6) din prezentul articol sau circulației necomerciale a animalelor de companie pe teritoriul unui stat membru.
- (5) Circulația animalelor de companie, alta decât circulația necomercială, respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în părțile IV și V.

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, cu privire la adaptările care sunt necesare pentru a se asigura că părțile IV și V sunt corect aplicate în cazul animalelor de companie, în special pentru a ține seama de faptul că acestea sunt ținute în gospodării de către deținătorii de animale de companie.

(6) Partea VI se aplică numai cu privire la circulația necomercială a animalelor de companie care respectă cerințele prevăzute la articolele 245 și 246, în ceea ce privește numărul maxim de animale care își pot însoți proprietarul și numărul maxim de zile dintre deplasarea proprietarului și cea a animalului.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „animale” înseamnă animale vertebrate și nevertebrate;
2. „animale terestre” înseamnă păsări, mamifere terestre, albine și bondari;
3. „animale acvatice” înseamnă animale din următoarele specii, în toate etapele de dezvoltare, inclusiv ouăle, spermatozoizii sau gameții:
 - (a) orice pește din supraclasa *Agnatha* și din clasele *Chondrichthyes*, *Sarcopterygii* și *Actinopterygii*;
 - (b) orice moluscă acvatică din încrengătura *Mollusca*;
 - (c) orice crustaceu acvatic din subîncrengătura *Crustacea*;
4. „alte animale” înseamnă animale din alte specii decât cele care intră sub incidența definiției de animale terestre sau acvatice;

5. „animale deținute” înseamnă animale care sunt deținute de oameni inclusiv în cazul animalelor acvatice, animalele de acvacultură;
6. „acvacultură” înseamnă deținerea de animale acvatice într-un cadru în care acestea rămân proprietatea uneia sau a mai multor persoane fizice sau juridice pe întreaga perioadă a creșterii sau cultivării lor, până la data încheierii recoltării, cu excluderea recoltării sau capturii, în scopul consumului uman, de animale acvatice sălbatice care sunt apoi deținute până la sacrificare fără a fi hrănite;
7. „animale de acvacultură” înseamnă orice animale acvatice care fac obiectul acvaculturii;
8. „animale sălbatice” înseamnă alte animale decât animalele deținute;
9. „păsări de curte” înseamnă păsări care sunt crescute sau ținute în captivitate pentru:
 - (a) producția de:
 - (i) carne;
 - (ii) ouă pentru consum;
 - (iii) alte produse;
 - (b) refacerea efectivelor de vânat cu pene;
 - (c) reproducția păsărilor utilizate pentru tipurile de producție menționate la literele (a) și (b);
10. „păsări captive” înseamnă orice păsări, altele decât păsările de curte, ținute în captivitate în orice alt scop decât cele menționate la punctul 9, inclusiv cele ținute în captivitate pentru spectacole, curse, expoziții, concursuri, reproducție sau vânzare;
11. „animal de companie” înseamnă un animal deținut, din speciile enumerate în anexa I, deținut în scopuri private necomerciale;
12. „deținător de animal de companie” înseamnă o persoană fizică, putând fi inclus proprietarul unui animal de companie, care deține un animal de companie;
13. „proprietar de animal de companie” înseamnă o persoană fizică înscrisă în documentul de identificare drept proprietar, astfel cum se menționează la articolul 247 litera (c), articolul 248 alineatul (2) litera (c), articolul 249 alineatul (1) litera (c) și articolul 250 alineatul (2) litera (c);
14. „circulație necomercială” înseamnă orice deplasare a unui animal de companie care își însoțește proprietarul și care:
 - (a) nu are drept scop nici vânzarea, nici o altă modalitate de transfer de proprietate asupra animalului de companie în cauză; și
 - (b) face parte din deplasarea proprietarului animalului de companie
 - (i) fie sub responsabilitatea directă a acestuia; fie
 - (ii) sub responsabilitatea unei persoane autorizate, în cazurile în care animalul de companie este separat fizic de proprietarul său;
15. „persoană autorizată” înseamnă orice persoană fizică autorizată în scris de proprietarul animalului de companie să asigure în numele proprietarului circulația necomercială a animalului de companie;
16. „boală” înseamnă apariția infecțiilor sau infestărilor la animale, cu sau fără manifestări clinice sau patologice, cauzate de unul sau mai mulți agenți patogeni;
17. „agent patogen” înseamnă un agent transmisibil la animale sau la oameni susceptibil de a provoca o boală la animale;
18. „boli listate” înseamnă boli incluse pe lista menționată la articolul 5 alineatul (1);
19. „profilul bolii” înseamnă criteriile unei boli, astfel cum sunt menționate la articolul 7 litera (a);

20. „specii listate” înseamnă specii de animale sau grupuri de specii de animale listate conform dispozițiilor articolului 8 alineatul (2) sau, în cazul bolilor emergente, specii de animale sau grupuri de specii de animale care întrunesc criteriile pentru speciile listate menționate la articolul 8 alineatul (2);
21. „pericol” înseamnă un agent patogen sau o stare a unui animal sau produs cu potențialul de a avea efecte negative asupra sănătății oamenilor sau animalelor;
22. „risc” înseamnă probabilitatea apariției și magnitudinea probabilă a consecințelor biologice și economice ale unui efect negativ asupra sănătății publice sau asupra sănătății animale;
23. „biosecuritate” înseamnă ansamblul măsurilor fizice și administrative menite să reducă riscul de introducere, dezvoltare și răspândire a bolilor către, de la sau în cadrul:
 - (a) unei populații de animale; sau
 - (b) unei unități, zone, compartiment, mijloc de transport sau al oricăror alte instalații, incinte sau amplasamente;
24. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce are în responsabilitatea sa animale sau produse, inclusiv pentru o perioadă limitată, dar cu excluderea deținătorilor de animale de companie și a medicilor veterinari;
25. „transportator” înseamnă un operator care transportă animale în nume propriu sau în numele unei părți terțe;
26. „persoană care lucrează cu animale” înseamnă o persoană fizică sau juridică care are o legătură profesională cu animale sau cu produse de origine animală, cu excluderea operatorilor și a medicilor veterinari;
27. „unitate” înseamnă orice incintă, structură sau, în cazul agriculturii în aer liber, orice mediu sau loc în care sunt deținute animale sau material germinativ, temporar sau permanent, cu următoarele excepții:
 - (a) gospodăriile care dețin animale de companie;
 - (b) cabinetele sau clinicile veterinare;
28. „material germinativ” înseamnă:
 - (a) material seminal, ovocite și embrioni destinați reproducerii artificiale;
 - (b) ouă pentru incubație;
29. „produse de origine animală” înseamnă:
 - (a) produsele alimentare de origine animală, inclusiv mierea și sângele;
 - (b) moluștele bivalve vii, echinodermele vii, tunicatele vii și gasteropodele marine vii destinate consumului uman; și
 - (c) alte animale decât cele menționate la litera (b) destinate preparării pentru a fi furnizate vii consumatorului final;
30. „subproduse de origine animală” înseamnă corpuri întregi sau părți de animale, produse de origine animală sau alte produse obținute din animale care nu sunt destinate consumului uman, cu excluderea materialului germinativ;
31. „produse derivate” înseamnă produse obținute în urma unuia sau mai multor tratamente, transformări sau etape de prelucrare a subproduselor de origine animală;
32. „produse” înseamnă:
 - (a) material germinativ;
 - (b) produse de origine animală;
 - (c) subproduse de origine animală și produse derivate;

33. „control oficial” înseamnă orice formă de control efectuat de o autoritate competentă în vederea verificării conformității cu prezentul regulament;
34. „statut sanitar” înseamnă starea în raport cu bolile listate relevante pentru o anumită specie listată în ceea ce privește:
- (a) un animal;
 - (b) animalele din cadrul:
 - (i) unei unități epidemiologice;
 - (ii) unei unități;
 - (iii) unei zone;
 - (iv) unui compartiment;
 - (v) unui stat membru;
 - (vi) unei țări terțe sau unui teritoriu;
35. „zonă” înseamnă:
- (a) pentru animalele terestre, o arie dintr-un stat membru, dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu cu o delimitare geografică precisă, care conține o subpopulație de animale cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri adecvate de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate;
 - (b) pentru animalele acvatice, un sistem hidrologic contiguu, cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, care formează o arie menționată drept una dintre următoarele:
 - (i) un întreg bazin hidrografic, de la izvorul unui curs de apă până la estuar sau lac;
 - (ii) mai multe bazine hidrografice;
 - (iii) o parte a unui bazin hidrografic, de la izvorul unui curs de apă până la o barieră care împiedică introducerea uneia sau mai multor boli specifice;
 - (iv) o parte a unei zone de coastă cu o delimitare geografică precisă;
 - (v) un estuar cu o delimitare geografică precisă;
36. „bazin hidrografic” înseamnă o arie sau un bazin delimitat de elemente naturale, cum ar fi dealurile sau munții, care canalizează toate scurgerile de apă;
37. „compartiment” înseamnă o subpopulație de animale din cadrul uneia sau mai multor unități sau, în cazul animalelor acvatice, din cadrul uneia sau mai multor unități de acvacultură, inclusă într-un sistem comun de gestionare a biosecurității, cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri adecvate de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate;
38. „carantină” înseamnă ținerea animalelor în izolare, fără contact direct sau indirect cu animalele din afara unității epidemiologice, pentru a evita răspândirea uneia sau mai multora dintre bolile specificate, în vreme ce animalele aflate în izolare sunt ținute sub observație pe o perioadă specifică de timp și, dacă este cazul, sunt supuse unor teste și tratamente;
39. „unitate epidemiologică” înseamnă un grup de animale cu aceeași probabilitate de expunere la un agent patogen;
40. „apariția unui focar” înseamnă apariția confirmată oficial a unei boli listate sau a unei boli emergente la unul sau mai multe animale într-o unitate sau alt amplasament în care sunt deținute sau plasate animale;
41. „zonă de restricție” înseamnă o zonă în care se aplică restricții privind circulația anumitor animale sau produse și alte măsuri de control al bolilor, pentru evitarea răspândirii unei anumite boli înspre zone în care nu se aplică restricții; dacă este cazul, o zonă de restricție poate include zone de protecție sau zone de supraveghere;

42. „zonă de protecție” înseamnă o zonă care cuprinde locul de apariție a unui focar și împrejurimile acestuia, în care se aplică măsuri de control al bolilor pentru evitarea răspândirii bolii în afara zonei respective;
43. „zonă de supraveghere” înseamnă o zonă care este instituită în jurul unei zone de protecție și în care se aplică măsuri de control al bolilor pentru evitarea răspândirii bolii în afara zonei de protecție;
44. „ouă pentru incubație” înseamnă ouăle destinate incubației, depuse de păsări de curte sau de păsări captiv;
45. „ungulate” înseamnă animalele specificate în anexa III;
46. „unitate de material germinativ” înseamnă:
- (a) în ceea ce privește materialul seminal, o unitate în care materialul seminal este colectat, produs, prelucrat sau depozitat;
 - (b) în ceea ce privește ovocitele și embrionii, un grup de profesioniști sau o structură supravegheată de o echipă de medici veterinari, care are competențele necesare pentru a efectua colectarea, producerea, prelucrarea și depozitarea ovocitelor și a embrionilor;
 - (c) în ceea ce privește ouăle pentru incubație, un incubator;
47. „incubator” înseamnă o unitate care colectează, depozitează, incubează și în care eclozează ouă pentru furnizarea de:
- (a) ouă pentru incubație;
 - (b) pui de o zi de păsări de curte sau de alte specii de păsări;
48. „unitate izolată” înseamnă orice unitate permanentă limitată geografic, creată pe bază voluntară și autorizată în scopul circulației animalelor, în care animalele:
- (a) sunt deținute sau crescute pentru expoziții, în scopuri educaționale, pentru conservarea speciei sau pentru cercetare;
 - (b) sunt izolate sau separate de mediul înconjurător; și
 - (c) fac obiectul unor măsuri stricte de supraveghere a sănătății animale și de biosecuritate;
49. „operațiune de colectare” înseamnă gruparea animalelor terestre deținute din mai multe unități, pentru o perioadă mai scurtă decât perioada de reședință prevăzută pentru specia de animale respectivă;
50. „perioadă de reședință” înseamnă perioada minimă necesară pentru a se asigura că statutul sanitar al unui animal care a fost introdus într-o unitate nu este inferior celui al animalelor din unitatea respectivă;
51. „TRACES” înseamnă sistemul veterinar computerizat integrat, cu o arhitectură unică, prevăzut în Deciziile 2003/24/CE și 2004/292/CE;
52. „unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice aptă pentru combaterea bolilor” înseamnă o întreprindere din sectorul alimentară autorizată în conformitate cu articolul 179;
53. „medic veterinar oficial” înseamnă un medic veterinar autorizat de autoritatea competentă și calificat în mod adecvat să efectueze activități oficiale în conformitate cu prezentul regulament;
54. „medic veterinar oficial dintr-o țară terță sau un teritoriu” înseamnă un medic veterinar dintr-o țară terță sau un teritoriu care corespunde unui medic veterinar oficial, astfel cum este menționat la punctul 53;
55. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea veterinară centrală a unui stat membru responsabilă de organizarea de controale oficiale și orice alte activități oficiale, în conformitate cu prezentul regulament, sau orice altă autoritate căreia i-a fost delegată responsabilitatea respectivă;
56. „autoritate competentă dintr-o țară terță sau un teritoriu” înseamnă autoritatea dintr-o țară terță sau un teritoriu care corespunde autorităților competente menționate la punctul 55.

CAPITOLUL 2

Bolile listate, bolile emergente și speciile listate

Articolul 5

Listarea bolilor

(1) Normele speciale privind bolile prevăzute de prezentul regulament pentru prevenirea și controlul bolilor se aplică:

(a) următoarelor boli listate:

- (i) febra aftoasă;
- (ii) pesta porcină clasică;
- (iii) pesta porcină africană;
- (iv) gripa aviară cu grad înalt de patogenitate;
- (v) pesta cabalină africană; și

(b) bolilor listate menționate în lista din anexa II.

(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, cu privire la modificările listei menționate la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol.

(3) O boală este inclusă pe lista menționată la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol dacă a fost evaluată în conformitate cu articolul 7 și întrunește:

(a) toate criteriile următoare:

- (i) datele științifice arată că boala este transmisibilă;
- (ii) există în Uniune specii de animale care fie sunt susceptibile la boală, fie acționează ca vectori și rezervoare ale acesteia;
- (iii) boala produce efecte negative asupra sănătății animale sau prezintă un risc la adresa sănătății publice din cauza caracterului său zoonotic;
- (iv) sunt disponibile instrumente de diagnosticare pentru boală; și
- (v) măsurile de diminuare a riscurilor și, după caz, cele de supraveghere a bolii, sunt eficace și proporționale cu riscurile prezentate de boală în Uniune; și

(b) cel puțin unul dintre criteriile următoare:

- (i) boala produce sau ar putea produce efecte negative semnificative asupra sănătății animale în Uniune sau prezintă sau ar putea prezenta un risc semnificativ la adresa sănătății publice din cauza caracterului său zoonotic;
- (ii) agentul patogen a dezvoltat o rezistență la tratamente și reprezintă un pericol semnificativ la adresa sănătății publice și/sau a sănătății animale în Uniune;
- (iii) boala provoacă sau ar putea provoca un impact economic negativ semnificativ care să afecteze producția agricolă sau de acvacultură din Uniune;
- (iv) boala are potențialul de a genera situații de criză sau agentul patogen ar putea fi utilizat în scopuri de bioterorism; sau
- (v) boala are sau ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra mediului, inclusiv asupra biodiversității, din Uniune.

(4) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, cu privire la eliminarea unei boli de pe lista menționată la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol atunci când boala respectivă nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.

(5) Comisia revizuieste includerea pe lista a fiecărei boli din perspectiva noilor date științifice semnificative disponibile.

Articolul 6

Boli emergente

(1) Normele pentru prevenirea și controlul bolilor se aplică bolilor emergente, astfel cum sunt prevăzute de prezentul regulament.

(2) O boală, alta decât bolile listate, este considerată a fi o boală emergentă („boală emergentă”), dacă are potențialul de a întruni criteriile pentru boli listate prevăzute la articolul 5 alineatul (3) și:

- (a) rezultă în urma evoluției sau a modificării unui agent patogen existent;
- (b) este o boală cunoscută, care se răspândește într-o nouă arie geografică, la o nouă specie sau într-o populație nouă;
- (c) este diagnosticată pentru prima oară în Uniune; sau
- (d) este cauzată de un agent patogen necunoscut sau necunoscut până în acel moment.

(3) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, măsurile necesare cu privire la o boală emergentă care întrunește criteriile enunțate la alineatul (2) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(4) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală care prezintă riscul emergent de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

(5) Orice obligație pentru operatori în ceea ce privește o boală emergentă, prevăzută în prezentul regulament, se aplică numai în cazul în care Comisia a adoptat un act de punere în aplicare pentru boala respectivă, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, sau în cazul în care boala face obiectul unui plan de urgență, în conformitate cu articolul 43.

Articolul 7

Parametri de evaluare pentru listarea bolilor

Comisia utilizează următorii parametri de evaluare pentru a stabili dacă o boală întrunește condițiile necesare pentru a fi inclusă pe listă, în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (2):

- (a) profilul bolii, care include următoarele:
 - (i) speciile de animale pe care le afectează boala în cauză;
 - (ii) ratele de morbiditate și de mortalitate în rândul populațiilor de animale;
 - (iii) caracterul zoonotic al bolii;
 - (iv) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene;
 - (v) persistența bolii în rândul populației de animale sau în mediu;
 - (vi) căile și viteza de transmitere a bolii de la un animal la altul și, dacă este cazul, de la animal la om;
 - (vii) absența sau prezența și distribuția bolii în interiorul Uniunii și, dacă boala nu este prezentă în Uniune, riscul introducerii ei în Uniune;
 - (viii) existența unor instrumente de diagnosticare și control al bolii;

- (b) impactul bolii asupra:
 - (i) producției agricole sau de acvacultură și asupra altor sectoare ale economiei în ceea ce privește:
 - nivelul de prezență al bolii în Uniune;
 - pierderea de producție din cauza bolii;
 - alte pierderi;
 - (ii) sănătății umane în ceea ce privește:
 - transmisibilitatea de la animale la om;
 - transmisibilitatea de la om la om;
 - gravitatea formelor bolii la om;
 - disponibilitatea unor metode eficiente de prevenție sau a tratamentului medical la om;
 - (iii) bunăstării animalelor;
 - (iv) biodiversității și mediului;
- (c) potențialul bolii de a genera situații de criză și utilizarea sa potențială în bioterorism;
- (d) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea următoarelor măsuri de prevenire și control al bolilor:
 - (i) instrumentele și capacitățile de diagnosticare;
 - (ii) vaccinarea;
 - (iii) tratamentele medicale;
 - (iv) măsurile de biosecuritate;
 - (v) restricțiile privind circulația animalelor și a produselor;
 - (vi) sacrificarea animalelor;
 - (vii) eliminarea carcaselor și a altor subproduse de origine animală relevante;
- (e) impactul măsurilor de prevenire și control al bolilor în ceea ce privește:
 - (i) costurile directe și indirecte pentru sectoarele afectate și pentru economie în ansamblu;
 - (ii) acceptarea lor socială;
 - (iii) bunăstarea subpopulațiilor de animale deținute sau sălbatice afectate;
 - (iv) mediul și biodiversitatea.

Articolul 8

Listarea speciilor

(1) Speciilor listate li se aplică normele speciale privind bolile pentru bolile listate prevăzute de prezentul regulament și normele adoptate în temeiul prezentului regulament.

(2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, o listă a speciilor, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, care îndeplinesc criteriile enunțate la alineatul (3) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Lista cuprinde speciile de animale sau grupurile de specii de animale care prezintă un risc considerabil de răspândire a unor boli listate specifice, în funcție de următoarele criterii:

- (a) susceptibilitatea la risc a populației de animale;

- (b) durata perioadei de incubație și perioada infecțioasă a animalelor în cauză;
 - (c) capacitatea animalelor respective de a fi purtătoare ale bolilor specifice în cauză.
- (3) Pe lista respectivă se adaugă specii de animale sau grupuri de specii de animale dacă acestea sunt afectate sau dacă prezintă un risc de răspândire a unei boli listate specifice, deoarece:
- (a) prezintă o susceptibilitate față de o boală listată specifică sau datele științifice indică faptul că o astfel de susceptibilitate este probabilă; sau
 - (b) acționează ca specii-vector sau ca rezervoare pentru boala respectivă, sau datele științifice arată că un astfel de rol este probabil.
- (4) Comisia elimină specii de animale sau grupuri de specii de animale de pe listă, prin acte de punere în aplicare, atunci când:
- (a) boala listată relevantă în legătură cu care specia de animale sau grupul de specii de animale în cauză a fost inclus(ă) pe listă a fost eliminată de pe lista bolilor; sau
 - (b) datele științifice arată că respectiva specie sau grupul de specii în cauză nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (3).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 9

Norme pentru prevenirea și controlul bolilor care se aplică diferitelor categorii de boli listate

- (1) Normele pentru prevenirea și controlul bolilor se aplică în cazul bolilor listate după cum urmează:
- (a) În ceea ce privește bolile listate care în mod normal nu apar în cadrul Uniunii și în cazul cărora trebuie să se ia măsuri imediate de eradicare de îndată ce sunt detectate, se aplică următoarele norme, după caz:
 - (i) normele privind informarea și pregătirea cu privire la boli prevăzute în partea III titlul I (articolele 43 – 52);
 - (ii) măsurile de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 1 (articolele 53 – 71); și
 - (iii) normele privind compartimentarea prevăzute la articolul 37 alineatul (1).
- Pentru respectivele boli listate, se aplică, de asemenea, măsurile menționate la litera (b), după caz, precum și la literele (d) și (e), dacă este relevant.
- (b) În ceea ce privește bolile listate care trebuie controlate în toate statele membre cu scopul de a le eradica în întreaga Uniune, se aplică următoarele norme, după caz:
 - (i) normele privind programele obligatorii de eradicare prevăzute la articolul 31 alineatul (1);
 - (ii) normele privind statele membre și zonele cu statut de indemn de boală prevăzute la articolul 36;
 - (iii) normele privind compartimentarea prevăzute la articolul 37 alineatul (2); și
 - (iv) măsurile de control al bolilor prevăzute la articolele 72 – 75, 77 – 79, 81 și 83.
- Pentru respectivele boli listate, se aplică, de asemenea, măsurile menționate la literele (d) și (e), după caz.
- (c) În ceea ce privește bolile listate care prezintă relevanță pentru unele state membre și în cazul cărora sunt necesare măsuri care să prevină răspândirea lor în părți ale Uniunii care au în mod oficial statutul de indemn de aceste boli sau în care există programe de eradicare pentru bolile listate respective, se aplică următoarele norme, după caz:
 - (i) normele privind eradicarea opțională prevăzute la articolul 31 alineatul (2);
 - (ii) normele privind statele membre și zonele cu statut de indemn de boală prevăzute la articolul 36;

(iii) normele privind compartimentarea prevăzute la articolul 37 alineatul (2); și

(iv) normele privind măsurile de control al bolilor prevăzute la articolele 76, 77, 78, 80, 82 și 83.

Pentru respectivele boli listate, se aplică, de asemenea, măsurile menționate la literele (d) și (e), după caz.

(d) În ceea ce privește bolile listate în cazul cărora sunt necesare măsuri care să prevină răspândirea lor, ca urmare a intrării lor în Uniune sau a circulației între statele membre, se aplică următoarele norme, după caz:

(i) normele privind circulația în interiorul Uniunii prevăzute în titlul I capitolele 3 – 6 (articolele 124 – 169), în partea IV titlul II capitolele 2 și 3 (articolele 191 – 225) și în partea VI capitolele 2 și 3 (articolele 247 – 251); și

(ii) normele privind intrarea în Uniune și exportul din Uniune prevăzute în partea V (articolele 229 – 243).

Bolile listate menționate la literele (a), (b) și (c) sunt de asemenea considerate boli listate în conformitate cu prezenta literă, precum și cele menționate la litera (e), în cazul în care riscul prezentat de boala în cauză poate fi diminuat în mod eficace și proporțional prin măsuri privind circulația animalelor și a produselor.

(e) În ceea ce privește bolile listate pentru care există o nevoie de supraveghere în cadrul Uniunii, se aplică următoarele norme, după caz:

(i) normele privind notificarea și raportarea prevăzute în partea II capitolul 1 (articolele 18 – 23); și

(ii) normele privind supravegherea prevăzute în partea II capitolul 2 (articolele 24 – 30).

Bolile listate menționate la literele (a), (b) și (c) sunt de asemenea considerate boli listate în conformitate cu prezenta literă.

(2) Prin acte de punere în aplicare, Comisia stabilește aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la alineatul (1) cu privire la bolile listate respective, pe baza criteriilor prevăzute în anexa IV, ținând seama și de noile date științifice semnificative disponibile.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(3) Prin acte de punere în aplicare, Comisia modifică aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la alineatul (2) cu privire la bolile listate respective, atunci când boala în cauză nu mai întrunește criteriile prevăzute în secțiunea relevantă din anexa IV, ținând seama și de noile date științifice semnificative disponibile.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(4) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală listată care prezintă riscul emergent de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

CAPITOLUL 3

Responsabilitățile în ceea ce privește sănătatea animală

Secțiunea 1

Operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale de companie

Articolul 10

Responsabilitățile în ceea ce privește sănătatea animală și măsurile de biosecuritate

(1) Operatorii:

(a) sunt responsabili, în ceea ce privește animalele deținute și produsele aflate în responsabilitatea lor:

(i) de sănătatea animalelor deținute;

- (ii) de utilizarea prudentă și responsabilă a medicamentelor de uz veterinar, fără a aduce atingere rolului și responsabilităților medicilor veterinari;
 - (iii) de reducerea la minimum a riscului de răspândire a bolilor;
 - (iv) de creșterea corectă a animalelor;
- (b) după caz, iau măsurile de biosecuritate adecvate în ceea ce privește animalele deținute și produsele aflate în responsabilitatea lor pentru:
- (i) speciile și categoriile de animale deținute și de produse;
 - (ii) tipul de producție; și
 - (iii) riscurile implicate, ținând seama:
 - de amplasarea geografică și condițiile climatice; și
 - de circumstanțele și practicile locale;
- (c) atunci când este cazul, iau măsuri de biosecuritate în ceea ce privește animalele sălbatice.
- (2) Persoanele care lucrează cu animale iau măsuri în vederea reducerii la minimum a riscului de răspândire a bolilor în cadrul relației lor profesionale cu animale și produse.
- (3) Alineatul 1 litera (a) se aplică și deținătorilor de animale de companie.
- (4) Măsurile de biosecuritate prevăzute la alineatul (1) litera (b) se pun în aplicare, după caz, prin:
- (a) măsuri de protecție fizică, care pot include:
- (i) închidere, împrejmuire, construirea de acoperișuri, instalarea de garduri din plasă, după caz;
 - (ii) curățare, dezinfectare și combatere a insectelor și a rozătoarelor;
 - (iii) în cazul animalelor acvatice, după caz:
 - măsuri privind aprovizionarea cu apă și evacuarea apei;
 - bariere naturale sau artificiale pentru cursurile de apă învecinate care să împiedice animalele acvatice să intre sau să iasă din unitate, inclusiv măsuri împotriva inundațiilor sau a infiltrării apei din cursurile de apă învecinate;
- (b) măsuri de gestionare, care pot include:
- (i) proceduri pentru intrarea și ieșirea din unitate pentru animale, produse, vehicule și persoane;
 - (ii) proceduri pentru utilizarea echipamentului;
 - (iii) condiții de circulație pe baza riscurilor implicate;
 - (iv) condiții pentru introducerea de animale sau produse în unitate;
 - (v) carantină, izolare sau separare a animalelor nou introduse sau bolnave;
 - (vi) un sistem pentru eliminarea în condiții de siguranță a animalelor moarte și a altor subproduse de origine animală.
- (5) Operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale de companie cooperează cu autoritatea competentă și cu medicii veterinari la aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezentul regulament.
- (6) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, cerințele minime necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol.

Aceste acte de punere în aplicare reflectă aspectele menționate la alineatul (1) litera (b).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 11

Cunoștințe privind sănătatea animală

- (1) Operatorii și persoanele care lucrează cu animale au cunoștințe adecvate despre:
 - (a) bolile animalelor, inclusiv cele care sunt transmisibile la om;
 - (b) principiile de biosecuritate;
 - (c) interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană;
 - (d) bunele practici de creștere a animalelor pentru speciile de animale aflate în grija lor;
 - (e) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența antimicrobiană, și implicațiile acesteia.
- (2) Conținutul și nivelul cunoștințelor necesare conform dispozițiilor de la alineatul (1) depind de:
 - (a) speciile și categoriile de animale deținute sau de produse aflate în responsabilitatea operatorilor și persoanelor care lucrează cu animale în cauză și natura relației lor profesionale cu respectivele animale sau produse;
 - (b) tipul de producție;
 - (c) activitățile desfășurate.
- (3) Cunoștințele prevăzute la alineatul (1) se dobândesc într-unul dintre următoarele moduri:
 - (a) experiență sau formare profesională;
 - (b) programe existente în sectorul agricol sau de acvacultură relevante pentru sănătatea animală;
 - (c) educație formală;
 - (d) alte tipuri de experiență sau de formare care conduc la același nivel de cunoștințe precum cele de la literele (a), (b) sau (c).
- (4) Operatorii care comercializează sau efectuează în alt mod transferul de proprietate asupra unor animale de companie viitoare furnizează viitorului deținător al animalului de companie informații de bază cu privire la aspectele menționate la alineatul (1) care sunt relevante pentru animalul de companie în cauză.

Secțiunea 2

Medicii veterinari și profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice

Articolul 12

Responsabilitățile medicilor veterinari și ale profesioniștilor din domeniul sănătății animalelor acvatice

- (1) În cursul activităților lor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, medicii veterinari:
 - (a) iau toate măsurile necesare pentru a preveni introducerea, dezvoltarea și răspândirea bolilor;
 - (b) iau măsuri pentru a asigura depistarea timpurie a bolilor prin efectuarea de diagnosticări simple și diferențiale în vederea infirmării sau confirmării unei boli;

- (c) joacă un rol activ în:
- (i) creșterea gradului de informare cu privire la sănătatea animală și cu privire la interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană;
 - (ii) prevenirea bolilor;
 - (iii) depistarea timpurie și reacția rapidă la apariția bolilor;
 - (iv) creșterea gradului de informare cu privire la rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene, și implicațiile acesteia;
- (d) colaborează cu autoritatea competentă relevantă, operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale de companie pentru aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezentul regulament.
- (2) Profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice pot desfășura activități atribuite, conform prezentului regulament, medicilor veterinarilor în legătură cu animalele acvatice, cu condiția să fie autorizați în acest sens de statul membru în cauză, conform dreptului intern. În acest caz, profesioniștilor din domeniul sănătății animalelor acvatice li se aplică dispozițiile de la alineatul (1).
- (3) Medicii veterinarilor și profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice își mențin și își dezvoltă capacitățile profesionale legate de domeniile lor de activitate care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

Secțiunea 3

Statele membre

Articolul 13

Responsabilitățile statelor membre

- (1) Pentru a se asigura faptul că autoritatea competentă relevantă are capacitatea de a lua măsurile necesare și adecvate pentru sănătatea animală și de a-și desfășura activitățile în temeiul prezentului regulament, fiecare stat membru se asigură, la nivelul administrativ adecvat, că autoritatea competentă dispune de:
- (a) personal calificat, instalații, echipamente, resurse financiare și o organizare eficace care acoperă întregul său teritoriu;
 - (b) acces la laboratoare care au personal calificat, instalații, echipamente și resurse financiare necesare pentru a asigura o diagnosticare rapidă și precisă, precum și diagnosticarea diferențială pentru bolile listate și pentru bolile emergente;
 - (c) medici veterinarilor suficient formați care să desfășoare activitățile menționate la articolul 12.
- (2) Statele membre încurajează operatorii și persoanele care lucrează cu animale să dobândească, să își mențină și să își extindă cunoștințele adecvate în domeniul sănătății animale, astfel cum prevede articolul 11, prin programe corespunzătoare în sectoarele agricol și al acvaculturii sau prin educație formală.

Articolul 14

Delegarea de activități oficiale de către o autoritatea competentă

- (1) Autoritatea competentă poate delega medicilor veterinarilor, alții decât cei oficiali, una sau mai multe dintre următoarele activități:
- (a) punerea în practică a măsurilor din cadrul programelor de eradicare, prevăzute la articolul 32;
 - (b) sprijinirea autorității competente relevante în efectuarea supravegherii prevăzute la articolul 26 sau în ceea ce privește programele de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 28;

- (c) activități referitoare la:
- (i) informarea și pregătirea cu privire la boală și controlul acesteia, astfel cum se prevede în partea III, în ceea ce privește:
 - activitățile de eșantionare și desfășurarea de anchete și investigații epidemiologice în conformitate cu articolul 54, articolul 55 alineatul (1) literele (b) – (g), articolele 57, 73, 74, 79 și 80 în cazul în care se suspectează prezența unei boli, și cu orice acte de punere în aplicare și delegate adoptate în temeiul respectivelor articole;
 - desfășurarea de activități privind măsurile de control al bolilor în cazul apariției unui focar de boală, în ceea ce privește activitățile enumerate la articolul 61, articolul 65 alineatul (1) literele (a), (b), (e), (f) și (i), articolul 70 alineatul (1), articolele 79 și 80, și articolul 81 alineatele (1) și (2) și în cadrul oricăror acte de punere în aplicare și delegate adoptate în temeiul respectivelor articole;
 - efectuarea vaccinării de urgență în conformitate cu articolul 69;
 - (ii) înregistrarea, autorizarea, trasabilitatea și circulația prevăzute în partea IV;
 - (iii) emiterea și completarea documentelor de identificare pentru animalele de companie, astfel cum se prevede la articolul 247 litera (c), articolul 248 alineatul (2) litera (c), articolul 249 alineatul (1) litera (c) și articolul 250 alineatul (2) litera (c);
 - (iv) aplicarea și utilizarea mijloacelor de identificare menționate la articolul 252 alineatul (1) litera (a) punctul (ii).
- (2) Statele membre pot prevedea ca persoanele fizice sau juridice să fie autorizate să desfășoare activitățile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) punctele (i), (ii) și (iv) în cazul unor sarcini identificate în mod specific, pentru care persoanele respective au suficiente cunoștințe specifice. În acest caz, persoanele respective fac obiectul dispozițiilor de la alineatul (1) al prezentului articol și au responsabilitățile prevăzute la articolul 12.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la alte activități care pot fi delegate medicilor veterinari pe lângă cele prevăzute la alineatul (1) și, dacă este cazul, să dispună cu privire la circumstanțele și condițiile necesare acestor delegări.

La adoptarea respectivelor acte delegate, Comisia ține seama de natura acestor activități și de standardele internaționale relevante.

Articolul 15

Informarea publicului

Atunci când există motive întemeiate de suspiciune că anumite animale sau produse provenind din interiorul Uniunii sau introduse din afara Uniunii ar putea prezenta un risc, autoritatea competentă relevantă face demersurile necesare pentru a informa publicul larg cu privire la natura riscului și la măsurile care se iau sau care urmează să fie luate pentru a preveni sau pentru a ține sub control riscul respectiv, având în vedere natura, gravitatea și amploarea riscului și interesul publicului de a fi informat.

Secțiunea 4

Laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice și juridice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice

Articolul 16

Obligațiile laboratoarelor, ale instalațiilor și ale altor părți care manipulează agenți patogeni vaccinuri și alte produse biologice

- (1) Laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice sau juridice care manipulează agenți patogeni în scopuri legate de cercetare, educație, diagnostic sau producerea de vaccinuri și alte produse biologice au obligația, ținând seama de eventualele standarde internaționale relevante:
- (a) să ia măsurile de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare adecvate pentru a preveni dispersarea agenților patogeni și contactul acestora cu animale din afara laboratorului sau altei instalații care manipulează agenți patogeni în aceste scopuri;

- (b) să se asigure că circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice între laboratoare sau alte instalații nu generează un risc de răspândire a bolilor listate și emergente.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 264, referitoare la măsurile de siguranță pentru prevenirea și controlul bolilor listate și emergente în ceea ce privește laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice sau juridice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice privind:
- (a) măsurile de biosecuritate, de biosiguranță și de bioizolare;
- (b) cerințele privind circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice.

Articolul 17

Laboratoarele de sănătate animală

- (1) Laboratoarele oficiale de sănătate animală, cuprinzând laboratoarele de referință ale Uniunii Europene, laboratoarele naționale de referință și laboratoarele oficiale de sănătate animală cooperează, în exercitarea sarcinilor și a responsabilităților lor, în cadrul unei rețele de laboratoare europene de sănătate animală.
- (2) Laboratoarele menționate la alineatul (1) cooperează sub coordonarea laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene, pentru a garanta că activitățile de supraveghere, notificare și raportare a bolilor, programele de eradicare, definirea statutului de indemn de boală și circulația animalelor și a produselor în cadrul Uniunii, intrarea lor în Uniune și exporturile către țări terțe sau teritorii, prevăzute în prezentul regulament, se bazează pe analize, teste și diagnosticări de laborator de ultimă oră, solide și fiabile.
- (3) Rezultatele și rapoartele furnizate de laboratoarele oficiale respectă principiile privind secretul profesional și confidențialitatea, respectiv obligația de notificare a autorității competente care le-a desemnat, independent de persoana fizică sau juridică care a solicitat analizele, testele sau diagnosticarea de laborator.
- (4) În cazul în care un laborator oficial dintr-un stat membru efectuează analize de diagnosticare pe eșantioane de la animale care provin din alt stat membru, laboratorul oficial notifică autorității competente a statului membru din care provin eșantioanele:
- (a) imediat, orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a);
- (b) fără întârzieri nejustificate, orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (e), alta decât cele menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a).

PARTEA II

NOTIFICAREA ȘI RAPORTAREA BOLILOR, SUPRAVEGHEREA, PROGRAMELE DE ERADICARE, STATUTUL DE INDEMN DE BOALĂ

CAPITOLUL 1

Notificarea și raportarea bolilor

Articolul 18

Notificarea în interiorul statelor membre

- (1) Statele membre se asigură că operatorii și alte persoane fizice sau juridice relevante:
- (a) notifică de îndată autorității competente relevante în cazul în care există motive de a suspecta prezența la animale a unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), sau în cazul în care este detectată prezența unei astfel de boli la animale;

- (b) de îndată ce este posibil, notifică autoritățile competente relevante în cazul în care există motive de a suspecta prezența la animale a unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e), alta decât cele menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), sau în cazul în care este detectată prezența unei astfel de boli la animale;
 - (c) notifică unui medic veterinar ratele anormale ale mortalității și alte semne de boală gravă sau scăderea semnificativă a ratelor de producție fără o cauză determinată, în vederea unei investigații aprofundate, inclusiv trimiterea unor probe pentru analize de laborator, dacă situația o impune.
- (2) Statele membre pot decide asupra posibilității ca notificările menționate la alineatul (1) litera (c) să fie transmise autorității competente.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) criteriile utilizate pentru a se stabili dacă s-au întrunit circumstanțele în care se impune notificarea descrisă la alineatul (1) litera (c);
 - (b) normele detaliate referitoare la investigarea aprofundată prevăzută la alineatul (1) litera (c).

Articolul 19

Notificarea către Uniune

- (1) Statele membre notifică imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la orice apariție a unui focar al unei boli listate dintre cele menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e), pentru care se impune o notificare imediată în vederea aplicării la timp a măsurilor necesare de gestionare a riscurilor, ținând seama de profilul bolii.
- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) cuprinde următoarele informații referitoare la apariția focarului:
- (a) agentul patogen și, dacă este cazul, subtipul acestuia;
 - (b) datele relevante, în special cea a apariției suspiciunii și cea a confirmării apariției focarului;
 - (c) tipul și locul de apariție a focarului;
 - (d) apariția oricăror alte focare înrudite;
 - (e) animalele implicate în apariția focarului respectiv;
 - (f) orice măsuri de control al bolii adoptate în legătură cu focarul apărut;
 - (g) originea posibilă sau cunoscută a bolii listate;
 - (h) metoda de diagnosticare utilizată.

Articolul 20

Raportarea către Uniune

- (1) Statele membre transmit Comisiei și celorlalte state membre rapoarte cuprinzând informații privind bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) pentru care:
- (a) nu este necesară o notificare imediată a apariției unui focar în conformitate cu articolul 19 alineatul (1);
 - (b) este necesară notificarea imediată a apariției unui focar în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), dar trebuie transmise Comisiei și celorlalte state membre informații suplimentare privind:
 - (i) supravegherea conform normelor stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat conform articolului 30;
 - (ii) un program de eradicare conform normelor stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat conform articolului 35.

- (2) Rapoartele prevăzute la alineatul (1) cuprind informații privind:
- (a) depistarea bolilor listate menționate la alineatul (1);
 - (b) rezultatele supravegherii, atunci când aceasta este necesară conform normelor adoptate în conformitate cu articolul 29 litera (d) punctul (ii) sau cu articolul 30 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);
 - (c) rezultatele programelor de supraveghere, atunci când acestea sunt necesare conform articolului 28 alineatul (3) și normelor adoptate în conformitate cu articolul 29 litera (d) punctul (ii) sau cu articolul 30 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);
 - (d) programele de eradicare, atunci când acestea sunt necesare conform articolului 34 și normelor stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat conform articolului 35.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, în ceea ce privește dispozițiile de completare a cerințelor de la alineatul (2), precum și raportarea cu privire la alte chestiuni legate de supraveghere și de programele de eradicare, atunci când aceasta este necesară pentru asigurarea aplicării eficiente a normelor de prevenire și control al bolilor cuprinse în prezentul regulament.

Articolul 21

Regiunile de notificare și de raportare

Statele membre stabilesc regiuni de notificare și de raportare în scopul notificării și raportării prevăzute la articolele 19 și 20.

Articolul 22

Sistemul computerizat de informare pentru notificarea și raportarea bolilor către Uniune

Comisia creează și administrează un sistem computerizat de informare pentru gestionarea mecanismelor și instrumentelor pentru respectarea cerințelor de notificare și raportare, astfel cum prevăd articolele 19, 20 și 21.

Articolul 23

Competențe de executare privind notificarea și raportarea către Uniune și sistemul computerizat de informare

Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, norme cu privire la cerințele de notificare și de raportare și la sistemul computerizat de informare prevăzut la articolele 19 – 22, în ceea ce privește:

- (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) care fac obiectul unei notificări imediate de către statele membre, precum și măsurile necesare referitoare la notificare, în conformitate cu articolul 19;
- (b) informațiile pe care trebuie să le furnizeze statele membre în cadrul raportării prevăzute la articolul 20;
- (c) procedurile pentru crearea și utilizarea sistemului computerizat de informare prevăzut la articolul 22 și măsurile tranzitorii privind migrarea datelor și a informațiilor din sistemele existente înspre noul sistem și privind operabilitatea sa deplină;
- (d) formatul și structura datelor care urmează să fie introduse în sistemul computerizat de informare prevăzut la articolul 22;
- (e) termenii și frecvența notificării și raportării prevăzute la articolele 19 și 20, care se stabilesc astfel încât să asigure transparența și aplicarea la timp a măsurilor necesare de gestionare a riscurilor, în funcție de profilul bolii și de tipul de focar apărut.
- (f) lista regiunilor de notificare și raportare prevăzute la articolul 21.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 2

Supravegherea

Articolul 24

Obligația de supraveghere a operatorilor

În scopul depistării prezenței bolilor listate și a bolilor emergente, operatorii au obligația:

- (a) de a observa sănătatea și comportamentul animalelor aflate în responsabilitatea lor;
- (b) de a observa orice schimbare a parametrilor normali de producție apărută la unitățile, animalele sau materialul germinativ aflat în responsabilitatea lor, care poate da naștere la suspiciunea că ar fi cauzată de o boală listată sau de o boală emergentă;
- (c) de a urmări eventuale rate anormale ale mortalității sau alte semne de boală gravă la animalele aflate în responsabilitatea lor.

Articolul 25

Vizite de verificare a sănătății animale

(1) Operatorii se asigură că unitățile aflate în responsabilitatea lor primesc vizite de verificare a sănătății animale din partea unui medic veterinar, atunci când este cazul, având în vedere riscurile pe care le prezintă unitatea în cauză, ținând seama de:

- (a) tipul de unitate;
- (b) speciile și categoriile de animale deținute din cadrul unității;
- (c) situația epidemiologică din zonă sau din regiune în ceea ce privește bolile listate și emergente la care sunt susceptibile animalele din unitate;
- (d) orice alte modalități de supraveghere sau controale oficiale relevante la care se supun animalele deținute și tipul de unitate în cauză.

Vizitele de verificare a sănătății animale se efectuează cu o frecvență proporțională cu riscurile pe care le prezintă unitatea în cauză.

Ele pot fi combinate cu vizite și în alte scopuri.

(2) Vizitele de verificare a sănătății animale menționate la alineatul (1) se efectuează în scopul prevenirii bolilor, în special prin intermediul:

- (a) furnizării de consiliere operatorului în cauză în ceea ce privește biosecuritatea și alte chestiuni din domeniul sănătății animale, relevante pentru tipul de unitate și pentru speciile și categoriile de animale deținute din unitatea respectivă.
- (b) depistării oricărui semn care indică apariția unei boli listate sau a unei boli emergente și al informării cu privire la acestea;

(3) Comisia poate prevedea, prin acte de punere în aplicare, cerințe minime necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 26

Obligația de supraveghere a autorității competente

(1) Autoritatea competentă efectuează supravegheri pentru depistarea prezenței bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (e) și a bolilor emergente relevante.

(2) Supravegherea este concepută astfel încât să asigure depistarea timpurie a prezenței bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) și a bolilor emergente prin intermediul colectării, reunirii și analizării informațiilor relevante referitoare la situația epidemiologică.

(3) Autoritatea competentă utilizează, ori de câte ori este posibil și oportun, rezultatele supravegherii realizate de operatori și informațiile obținute prin intermediul vizitelor de verificare a sănătății animale, în conformitate cu articolele 24 și, respectiv, 25.

(4) Autoritatea competentă se asigură că supravegherea îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 27 și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 29 litera (a).

(5) Autoritatea competentă se asigură că informațiile obținute prin supravegherea prevăzută la alineatul (1) sunt colectate și utilizate într-un mod eficace și eficient.

Articolul 27

Metodologia, frecvența și intensitatea supravegherii

Concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și tiparele de eșantionare pentru supravegherea prevăzută la articolul 26 sunt adecvate și proporționale cu obiectivele supravegherii, ținând seama de:

- (a) profilul bolii;
- (b) factorii de risc implicați;
- (c) statutul sanitar din:
 - (i) statul membru, zona sau compartimentul care face obiectul monitorizării;
 - (ii) statele membre și țările terțe sau teritoriile care fie au graniță comună, fie reprezintă locul de proveniență al unor animale sau produse care intră în statul membru, zona sau compartimentul vizat;
- (d) supravegherea desfășurată de operatori în conformitate cu articolul 24, inclusiv vizitele de verificare a sănătății animale astfel cum se menționează la articolul 25, sau de alte autorități publice.

Articolul 28

Programele de supraveghere ale Uniunii

(1) Autoritatea competentă desfășoară supravegherea astfel cum se prevede la articolul 26 alineatul (1) în cadrul unui program de supraveghere, atunci când o boală este relevantă pentru Uniune în conformitate cu articolul 29 litera (c).

(2) Statele membre care instituie un program de supraveghere în conformitate cu alineatul (1) îl înaintează Comisiei.

(3) Statele membre care pun în aplicare un program de supraveghere conform dispozițiilor de la alineatul (1) transmit Comisiei cu regularitate rapoarte privind rezultatele punerii în aplicare a programului respectiv.

Articolul 29

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la:

- (a) concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și tiparele de eșantionare pentru supraveghere, conform dispozițiilor articolului 27;

- (b) criteriile pentru confirmarea oficială și definițiile de caz ale bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (e) și, dacă este cazul, ale bolilor emergente;
- (c) criteriile folosite pentru a stabili relevanța unei boli care urmează să facă obiectul unui program de supraveghere relevant pentru Uniune, în sensul articolului 30 alineatului (1) litera (a), ținând seama de profilul bolii și de factorii de risc implicați;
- (d) cerințele privind programele de supraveghere astfel cum se prevede la articolul 28 alineatul (1) în ceea ce privește:
 - (i) conținutul programelor de supraveghere;
 - (ii) informațiile care trebuie incluse la transmiterea programelor de supraveghere conform dispozițiilor articolului 28 alineatul (2) și a rapoartelor periodice conform dispozițiilor articolului 28 alineatul (3);
 - (iii) perioada de aplicare a programelor de supraveghere.

Articolul 30

Competențe de executare

- (1) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, cerințele privind supravegherea și programele de supraveghere astfel cum se prevede la articolele 26 și 28, precum și în normele adoptate în temeiul articolului 29 cu privire la:
 - (a) stabilirea bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) care urmează să facă obiectul programelor de supraveghere, în conformitate cu articolul 28, inclusiv acoperirea geografică a programelor respective;
 - (b) formatul și procedura pentru:
 - (i) transmiterea spre informare a programelor de supraveghere respective către Comisie și către celelalte state membre;
 - (ii) raportarea către Comisie a rezultatelor supravegherii.
- (2) Comisia poate, prin acte de punere în aplicare, să definească criteriile care trebuie utilizate pentru a evalua programele de supraveghere prevăzute la articolul 28.
- (3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 3

Programele de eradicare

Articolul 31

Programele obligatorii și opționale de eradicare

- (1) Statele membre care nu sunt indemne sau nu se știe dacă sunt indemne de una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (b), pentru întregul teritoriu sau pentru zone ori compartimente din acesta, au obligația:
 - (a) de a institui un program de eradicare sau pentru a demonstra statutul de indemn de boala listată în cauză, care să fie desfășurat în cadrul populațiilor de animale afectate de boala respectivă și care să acopere părțile relevante din teritoriul statelor membre în cauză sau din zonele ori compartimentele relevante ale acestora („program obligatoriu de eradicare”); acest program se aplică până la îndeplinirea condițiilor pentru solicitarea statutului de indemn de boală pentru teritoriul statelor membre sau pentru zonele în cauză, conform articolului 36 alineatul (1), sau pentru compartimentele prevăzute la articolul 37 alineatul (2);
 - (b) de a supune Comisiei, spre aprobare, proiectul de program obligatoriu de eradicare.

(2) Statele membre care nu sunt indemne sau despre care nu se știe dacă sunt indemne de una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c) și care decid să instituie un program de eradicare a bolii listate în cauză în cadrul populațiilor de animale afectate de boala respectivă, program care să acopere părțile relevante din teritoriul statelor membre în cauză sau din zone ori compartimente ale acestora („program opțional de eradicare”) supun Comisiei spre aprobare un proiect al programului menționat, în cazul în care statele membre în cauză solicită recunoașterea, în interiorul Uniunii, a unor garanții privind sănătatea animală în ceea ce privește boala respectivă, pentru circulația animalelor sau a produselor.

Un astfel de program opțional de eradicare se aplică până când:

- (a) sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea statutului de indemn de boală pentru teritoriul statului membru sau pentru zona în cauză, conform articolului 36 alineatul (1), sau pentru compartimentele prevăzute la articolul 37 alineatul (2); sau
- (b) se constată că condițiile pentru acordarea statutului de indemn de boală nu pot fi îndeplinite și programul respectiv nu mai corespunde obiectivului urmărit; sau
- (c) statul membru în cauză retrage programul.

(3) Comisia aprobă, prin acte de punere în aplicare:

- (a) proiectele de program obligatoriu de eradicare transmise Comisiei spre aprobare în conformitate cu alineatul (1);
- (b) proiectele de program opțional de eradicare transmise Comisiei spre aprobare în conformitate cu alineatul (2),

dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(4) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală listată care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă actele de punere în aplicare imediat aplicabile menționate la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

Comisia poate, din motive justificate în mod corespunzător, prin acte de punere în aplicare, să aprobe o modificare propusă de statul membru în cauză sau să retragă aprobarea pentru programele de eradicare aprobate în conformitate cu dispozițiile de la alineatul (3) literele (a) și (b) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(5) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

- (a) strategiile de control al bolii, obiectivele intermediare și finale pentru boli specifice și perioadele de aplicare a programelor de eradicare;
- (b) derogările de la cerințele privind supunerea spre aprobare a programelor de eradicare, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) din prezentul articol, atunci când aprobarea nu este necesară pentru că normele cu privire la aceste programe au fost adoptate conform dispozițiilor articolului 32 alineatul (2) și articolului 35;
- (c) informațiile pe care statele membre trebuie să le furnizeze Comisiei și celorlalte state membre cu privire la derogările de la cerința de aprobare a programelor de eradicare astfel cum se menționează la litera (b) din prezentul alineat.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 de modificare sau de încetare a aplicării normelor adoptate în temeiul literei (b) din prezentul alineat.

Articolul 32

Măsurile adoptate conform programelor obligatorii și opționale de eradicare

(1) Programele de eradicare cuprind cel puțin următoarele măsuri:

- (a) măsuri de control al bolii pentru eradicarea agentului patogen din unitățile, compartimentele și zonele în care s-a răspândit boala și pentru prevenirea reinfectării;

- (b) măsuri de supraveghere desfășurată conform normelor stabilite la articolele 26 – 30, pentru a se demonstra:
 - (i) eficacitatea măsurilor de control al bolii menționate la litera (a);
 - (ii) statutul de indemn de boala listată în cauză;
 - (c) măsuri de control al bolii care trebuie aplicate în cazul unor rezultate pozitive ale supravegherii.
- (2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la următoarele elemente pentru a asigura eficacitatea programelor de eradicare:
- (a) măsurile de control al bolii menționate la alineatul (1) litera (a);
 - (b) măsurile de control al bolii care trebuie luate pentru a se evita reinfecția populației de animale vizate cu boala în cauză în unități, zone și compartimente;
 - (c) concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și tiparele de eșantionare pentru supraveghere;
 - (d) măsurile de control al bolii care trebuie luate în eventualitatea unor rezultate pozitive ale supravegherii pentru boala listată, conform dispozițiilor de la alineatul (1) litera (c);
 - (e) criteriile de vaccinare, atunci când aceasta este relevantă și adecvată pentru boala sau speciile în cauză.

Articolul 33

Conținutul programelor obligatorii și opționale de eradicare transmise spre aprobare Comisiei

Statele membre includ următoarele informații în cererile de aprobare a programelor obligatorii și opționale de eradicare transmise Comisiei conform dispozițiilor de la articolul 31 alineatele (1) și (2):

- (a) o descriere a situației epidemiologice a bolii listate care face obiectul programului obligatoriu sau opțional de eradicare în cauză;
- (b) o descriere și demarcarea ariei geografice și administrative sau a compartimentului care face obiectul programului de eradicare;
- (c) o descriere a măsurilor de control al bolii incluse în programul de eradicare, conform articolului 32 alineatul (1) și conform normelor adoptate în temeiul articolului 32 alineatul (2);
- (d) o descriere a modului de organizare, a supravegherii și a rolurilor părților implicate în programul de eradicare;
- (e) durata estimată a programului de eradicare;
- (f) obiectivele intermediare și strategiile de control al bolii pentru punerea în aplicare a programului de eradicare.

Articolul 34

Raportarea

Statele membre care pun în aplicare programe de eradicare transmit Comisiei:

- (a) rapoarte care îi permit Comisiei să monitorizeze realizarea obiectivelor intermediare ale programelor de eradicare aflate în curs astfel cum se menționează la articolul 33 litera (f);
- (b) un raport final, după finalizarea respectivului program de eradicare.

Articolul 35

Competențe de executare

Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile, formatul și cerințele procedurale prevăzute la articolele 31 – 34 cu privire la:

- (a) transmiterea spre aprobare a proiectelor de programe obligatorii sau opționale de eradicare;
- (b) indicatorii de performanță;
- (c) raportarea către Comisie și către celelalte state membre a rezultatelor punerii în aplicare a programelor obligatorii sau opționale de eradicare.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 4

Statutul de indemn de boală

Articolul 36

Statele membre și zonele indemne de boală

(1) Un stat membru poate solicita Comisiei aprobarea statutului său de indemn de boală în legătură cu una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), pentru una sau mai multe specii de animale relevante, pentru întregul său teritoriu sau pentru una sau mai multe zone ale acestuia, cu condiția să fie îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:

- (a) toate speciile listate pentru boala la care se referă cererea de statut de indemn de boală sunt absente de pe întregul teritoriu al statului membru în cauză sau din zona ori zonele la care face referire cererea;
- (b) se știe că agentul patogen nu poate supraviețui pe întregul teritoriu al statului membru sau în zona ori zonele la care face referire cererea, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 39 litera (a) punctul (ii);
- (c) în cazul în care bolile listate respective se transmit numai prin vectori, niciunul dintre vectori nu este prezent sau se știe că niciunul dintre vectori nu poate supraviețui pe întregul teritoriu al statului membru sau în zona ori zonele la care face referire cererea, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 39 litera (a) punctul (ii);
- (d) statutul de indemn de boala listată a fost demonstrat prin:
 - (i) intermediul unui program de eradicare care a respectat normele stabilite la articolul 32 alineatul (1) și normele adoptate în temeiul alineatului (2) din respectivul articol; sau
 - (ii) date istorice și de supraveghere.

(2) Cererile de statut de indemn de boală ale statelor membre includ dovezi care să demonstreze că sunt îndeplinite condițiile privind statutul de indemn de boală prevăzute la alineatul (1).

(3) În anumite cazuri specifice, un stat membru poate solicita Comisiei aprobarea statutului său de indemn de boală în legătură cu una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), în special aprobarea statutului de nevaccinare pentru întregul său teritoriu sau pentru una sau mai multe zone ale acestuia, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) statutul de indemn de boala listată a fost demonstrat:
 - (i) prin intermediul unui program de eradicare conform cu normele stabilite la articolul 32 alineatul (1) și normele adoptate în temeiul alineatului (2) din respectivul articol; sau
 - (ii) prin date istorice și de supraveghere;

(b) s-a demonstrat că vaccinarea împotriva bolii ar conduce la costuri care ar depăși sumele rezultate din menținerea statutului de indemn de boală fără vaccinare.

(4) Comisia aprobă, prin acte de punere în aplicare, cererile statelor membre privind statutul de indemn de boală sau statutul de nevaccinare, cu eventualele modificări necesare, dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatele (1) și (2) și, după caz, cele de la alineatul (3).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 37

Compartimentele

(1) Un stat membru poate solicita Comisiei recunoașterea statutului de indemn de boală al compartimentelor pentru boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) și protejarea statutului de indemn de boală al unui astfel de compartiment în cazul apariției unui focar al uneia sau mai multor boli listate pe teritoriul său, cu condiția ca:

- (a) introducerea bolii sau bolilor listate menționate în cerere să poată fi prevenită în mod eficace la nivelul compartimentului, ținând seama de profilul bolii;
- (b) compartimentul la care se referă cererea să facă obiectul unui sistem unic comun de gestionare a biosecurității conceput pentru asigurarea statutului de indemn de boală al tuturor unităților care îi aparțin; și
- (c) compartimentul la care se referă cererea să fi fost autorizat de autoritatea competentă pentru circulația animalelor și a produselor provenite din acestea conform:
 - (i) articolelor 99 și 100, pentru compartimentele care dețin animale terestre și produse provenite din acestea;
 - (ii) articolelor 183 și 184, pentru compartimentele care dețin animale de acvacultură și produse provenite din acestea.

(2) Un stat membru poate solicita Comisiei recunoașterea statutului de indemn de boală al compartimentelor pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), cu condiția ca:

- (a) introducerea bolii sau bolilor listate menționate în cerere să poată fi prevenită în mod eficace la nivelul compartimentului, ținând seama de profilul bolii;
- (b) să fie îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:
 - (i) condițiile prevăzute la articolul 36 alineatul (1);
 - (ii) unitățile din compartimentul la care se referă cererea să își fi început sau să își fi reluat activitățile și să fi instituit un sistem comun de gestionare a biosecurității conceput pentru a asigura statutul de indemn de boală al compartimentului respectiv;
- (c) compartimentul la care se referă cererea să facă obiectul unui sistem unic comun de gestionare a biosecurității, conceput pentru asigurarea statutului de indemn de boală al tuturor unităților care îi aparțin; și
- (d) compartimentul la care se referă cererea să fi fost autorizat de autoritatea competentă pentru circulația animalelor și a produselor provenite din acestea conform:
 - (i) articolelor 99 și 100, pentru compartimentele care dețin animale terestre și produse provenite din acestea;
 - (ii) articolelor 183 și 184, pentru compartimentele care dețin animale de acvacultură și produse provenite din acestea.

(3) Cererile statelor membre de recunoaștere a statutului de indemn de boală al compartimentelor conform dispozițiilor de la alineatele (1) și (2) includ dovezi care să demonstreze că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele menționate.

(4) Comisia, prin acte de punere în aplicare:

- (a) recunoaște, cu eventualele modificări necesare, statutul de indemn de boală al compartimentelor, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) sau la alineatul (2) și la alineatul (3);
- (b) stabilește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) pentru care se pot institui compartimente indemne de boală.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate conform articolului 264 privind dispoziții complementare celor prevăzute în prezentul articol cu privire la:

- (a) cerințele pentru recunoașterea statutului de indemn de boală al compartimentelor, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, pe baza profilului bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), cu privire cel puțin la:
 - (i) supraveghere și alte dovezi necesare pentru demonstrarea statutului de indemn de boală;
 - (ii) măsurile de biosecuritate;
- (b) normele detaliate pentru aprobarea de către autoritatea competentă a statutului de indemn de boală al compartimentelor, astfel cum este prevăzut la alineatele (1) și (2); și
- (c) norme privind compartimentele care sunt situate pe teritoriul mai multor state membre.

Articolul 38

Listele statelor membre, zonelor sau compartimentelor indemne de boală

Fiecare stat membru instituie și menține o listă actualizată a teritoriului sau zonelor sale cu statut de indemn de boală, astfel cum se prevede la articolul 36 alineatele (1) și (3), și a compartimentelor sale cu statut de indemn de boală, astfel cum se prevede la articolul 37 alineatele (1) și (2), după caz.

Statele membre fac publice aceste liste. Comisia ajută statele membre să pună informațiile conținute de respectivele liste la dispoziția publicului, oferind pe pagina sa de internet legăturile către paginile de internet informative ale statelor membre.

Articolul 39

Delegarea de competențe în ceea ce privește statutul de indemn de boală al statelor membre și al zonelor

Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

- (a) normele detaliate privind statutul de indemn de boală al statelor membre și al zonelor acestora, pe baza diferitelor profiluri ale bolilor, referitoare la:
 - (i) criteriile care trebuie utilizate pentru a confirma afirmațiile statelor membre că nicio specie listată nu este prezentă sau nu poate supraviețui pe teritoriul lor și dovezile care să susțină afirmațiile respective, astfel cum prevede articolul 36 alineatul (1) litera (a);
 - (ii) criteriile care trebuie utilizate și probele necesare pentru a dovedi afirmațiile că niciun agent patogen sau vector nu poate supraviețui, astfel cum prevede articolul 36 alineatul (1) literele (b) și (c);
 - (iii) criteriile care trebuie utilizate și condițiile care trebuie aplicate pentru a determina statutul de indemn de boala respectivă, astfel cum prevede articolul 36 alineatul (1) litera (d);

- (iv) rezultatele supravegherii și alte probe necesare pentru dovedirea statutului de indemn de boală;
 - (v) măsurile de biosecuritate;
 - (vi) restricțiile și condițiile pentru vaccinare în statele membre și în zonele acestora indemne de boală;
 - (vii) stabilirea de zone de separare între zonele indemne de boală sau zonele incluse în programe de eradicare de zonele de restricție („zone-tampon”);
 - (viii) zonele care sunt situate pe teritoriul mai multor state membre;
- (b) derogările de la cerința de aprobare de către Comisie a statutului de indemn de boală pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), astfel cum se prevede la articolul 36 alineatul (1), dacă o astfel de aprobare nu este necesară date fiind normele detaliate privind statutul de indemn de boală care au fost stabilite prin normele adoptate în temeiul literei (a) din prezentul articol;
- (c) informațiile care trebuie furnizate de statele membre Comisiei și celorlalte state membre pentru dovedirea statutului de indemn de boală, fără adoptarea unui act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 36 alineatul (4), astfel cum se prevede la litera (b) din prezentul articol.

Articolul 40

Competențe de executare

Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, cerințele detaliate referitoare la informațiile care trebuie furnizate de statele membre Comisiei și celorlalte state membre pentru susținerea declarării statutului de indemn de boală al teritoriilor, zonelor și compartimentelor în conformitate cu articolele 36 – 39, precum și formatele și procedurile pentru:

- (a) cererile de recunoaștere a statutului de indemn de boală pentru întregul teritoriu al statului membru în cauză sau pentru zone ori compartimente din acesta;
- (b) schimbul de informații între statele membre și Comisie cu privire la statele membre sau la zonele ori compartimentele din acestea care sunt indemne de boală.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 41

Menținerea statutului de indemn de boală

- (1) Statele membre își pot menține statutul de indemn de boală, pentru teritoriul propriu sau pentru zone ori compartimente din acesta, atâta vreme cât:
- (a) continuă să fie îndeplinite condițiile pentru dobândirea statutului de indemn de boală stabilite la articolul 36 alineatul (1) și la articolul 37 alineatele (1) și (2) și în normele stabilite în temeiul alineatului (3) din prezentul articol și al articolului 39;
 - (b) se desfășoară o supraveghere, ținând seama de cerințele prevăzute la articolul 27, pentru a se verifica faptul că teritoriul, zona sau compartimentul în cauză continuă să fie indemne de boala listată pentru care s-a aprobat sau s-a recunoscut statutul de indemn de boală;
 - (c) se aplică restricții privind circulația animalelor, și dacă este cazul a produselor provenind de la animale, din specii listate pentru boala listată pentru care a fost aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală în cadrul teritoriului, al zonei sau al compartimentului în cauză, conform normelor stabilite în părțile IV și V;

- (d) se aplică alte măsuri de biosecuritate pentru prevenirea introducerii bolii listate pentru care s-a aprobat sau s-a recunoscut statutul de indemn de boală.
- (2) Un stat membru informează imediat Comisia dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) pentru menținerea statutului de indemn de boală.
- (3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolului 264 cu privire la următoarele condiții pentru menținerea statutului de indemn de boală:
- (a) supravegherea prevăzută la alineatul (1) litera (b);
- (b) măsurile de biosecuritate prevăzute la alineatul (1) litera (d).

Articolul 42

Suspendarea, retragerea și restabilirea statutului de indemn de boală

- (1) Atunci când un stat membru ia cunoștință de faptul că a fost încălcată oricare dintre condițiile pentru menținerea statutului de stat membru, zonă sau compartiment indemn de boală, sau are motive să suspecteze acest lucru, întreprinde imediat următoarele:
- (a) dacă este cazul, în funcție de risc, suspendă sau restricționează circulația animalelor din specia listată pentru boala listată pentru care i s-a aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală către alte state membre, zone sau compartimente cu un statut sanitar superior pentru boala listată;
- (b) dacă este cazul, pentru prevenirea răspândirii unei boli listate pentru care s-a aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală, aplică măsurile de control al bolii prevăzute în partea III titlul II.
- (2) Măsurile prevăzute la alineatul (1) se revocă în cazul în care investigația ulterioară confirmă că:
- (a) presupusa încălcare nu a avut loc; sau
- (b) presupusa încălcare nu a avut un impact semnificativ, iar statul membru în cauză poate da asigurări că sunt îndeplinite din nou condițiile pentru menținerea statutului său de indemn de boală.
- (3) Atunci când investigația ulterioară realizată de către statul membru în cauză confirmă apariția sau existența unei probabilități ridicate privind apariția unui focar al bolii listate pentru care obținuse statutul de indemn de boală sau a altor încălcări semnificative ale condițiilor pentru menținerea statutului de indemn de boală, astfel cum sunt prevăzute la articolul 41 alineatul (1), statul membru informează imediat Comisia.
- (4) Comisia retrage, prin acte de punere în aplicare, fără întârzieri nejustificate, aprobarea statutului de indemn de boală al statului membru sau al zonei, statut acordat conform articolului 36 alineatul (4), sau recunoașterea statutului de indemn de boală al unui compartiment, statut acordat conform articolului 37 alineatul (4), după primirea, de la statul membru în cauză, a informațiilor conform cărora nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru menținerea statutului de indemn de boală.
- Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).
- (5) Din motive imperioase de extremă urgență justificate corespunzător, atunci când boala listată menționată la alineatul (3) din prezentul articol se răspândește cu rapiditate și există riscul unui impact extrem de semnificativ asupra sănătății animale sau publice, asupra economiei sau asupra societății, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la dispozițiile de completare a normelor aplicabile pentru suspendarea, retragerea și restabilirea statutului de indemn de boală, astfel cum sunt stabilite la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

PARTEA III

INFORMAREA ȘI PREGĂTIREA CU PRIVIRE LA BOLI ȘI CONTROLUL ACESTORA

TITLUL I

INFORMAREA ȘI PREGĂTIREA CU PRIVIRE LA BOALĂ

CAPITOLUL 1

Planurile de urgență și exercițiile de simulare

Articolul 43

Planurile de urgență

- (1) După consultarea corespunzătoare a experților și a părților interesate relevante, statele membre elaborează și țin la zi planuri de urgență și, dacă este cazul, manuale de instrucțiuni detaliate, care stabilesc măsurile care trebuie luate într-un stat membru în eventualitatea apariției unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) sau, dacă este cazul, a unei boli emergente, pentru asigurarea unui nivel înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boală, precum și a capacității de a avea o reacție rapidă.
- (2) Respectivele planurile de urgență și, dacă este cazul, manualul de instrucțiuni detaliate acoperă cel puțin următoarele chestiuni:
- (a) stabilirea unui lanț de comandă în cadrul autorității competente și cu alte autorități publice, pentru asigurarea unui proces de luare de decizii rapid și eficace la nivelul statului membru, precum și la nivel regional și local;
 - (b) cadrul de cooperare între autoritatea competentă și celelalte autorități publice și părțile interesate relevante implicate pentru ca acțiunile să fie întreprinse în mod coerent și coordonat;
 - (c) accesul la:
 - (i) instalații;
 - (ii) laboratoare;
 - (iii) echipamente;
 - (iv) personal;
 - (v) fonduri de urgență;
 - (vi) orice alte materiale și resurse corespunzătoare necesare pentru eradicarea rapidă și eficace a bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) sau a bolilor emergente;
 - (d) disponibilitatea următoarelor centre și grupuri care dispun de expertiza necesară pentru a ajuta autoritatea competentă:
 - (i) un centru principal funcțional de control al bolilor;
 - (ii) centre regionale și locale de control al bolilor, în funcție de situația administrativă și geografică a statelor membre în cauză;
 - (iii) grupuri de experți operaționale;
 - (e) aplicarea măsurilor de control al bolilor prevăzute la titlul II capitolul 1 pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) și pentru bolile emergente;

- (f) dispozițiile privind vaccinarea de urgență, dacă este cazul;
- (g) principiile de demarcare geografică a zonelor de restricție stabilite de autoritatea competentă conform dispozițiilor articolului 64 alineatul (1);
- (h) coordonarea cu statele membre învecinate, precum și cu țările terțe sau teritoriile învecinate, dacă este cazul.

Articolul 44

Competențe de executare în ceea ce privește planurile de urgență

Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, măsurile necesare privind punerea în aplicare în statele membre a planurilor de urgență prevăzute la articolul 43 alineatul (1).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 45

Exercițiile de simulare

(1) Autoritatea competentă se asigură că exercițiile de simulare pentru planurile de urgență prevăzute la articolul 43 alineatul (1) se desfășoară cu regularitate sau la intervale adecvate:

- (a) pentru asigurarea unui grad înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boli și a capacității de a avea o reacție rapidă în astfel de situații în statul membru în cauză;
- (b) pentru verificarea funcționalității planurilor de urgență.

(2) Dacă este fezabil și adecvat, exercițiile de simulare se desfășoară în strânsă colaborare cu autoritățile competente ale statelor membre și ale țărilor terțe și teritoriilor învecinate.

(3) La cerere, statele membre pun la dispoziția Comisiei și a celorlalte state membre un raport asupra principalelor rezultate ale exercițiilor de simulare.

(4) Dacă acest lucru este necesar și adecvat, Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, normele pentru punerea efectivă în practică a exercițiilor de simulare în statele membre privind:

- (a) frecvența exercițiilor de simulare;
- (b) exercițiile de simulare pentru mai mult de una dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 2

Utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor

Articolul 46

Utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor

(1) Statele membre pot adopta măsuri privind utilizarea medicamentelor de uz veterinar în cazul bolilor listate pentru a asigura cât mai eficient cu putință prevenirea și controlul bolilor respective, cu condiția ca măsurile în cauză să fie adecvate sau necesare.

Măsurile menționate se pot referi la următoarele:

- (a) interdicțiile și restricțiile de utilizare a medicamentelor de uz veterinar;
 - (b) utilizarea obligatorie a medicamentelor de uz veterinar.
- (2) Pentru a determina dacă și cum anume să folosească medicamente de uz veterinar ca măsuri de prevenire și control al unei boli listate specifice, statele membre iau în considerare următoarele criterii:
- (a) profilul bolii;
 - (b) distribuția bolii listate în:
 - (i) statul membru în cauză;
 - (ii) Uniune;
 - (iii) dacă este cazul, țările terțe și teritoriile învecinate;
 - (iv) țările terțe și teritoriile din care sunt aduse în Uniune animale și produse provenind de la acestea;
 - (c) disponibilitatea și eficacitatea medicamentelor de uz veterinar în cauză, precum și riscurile legate de acestea;
 - (d) disponibilitatea testelor de diagnosticare pentru depistarea infecțiilor la animalele tratate cu medicamente de uz veterinar în cauză;
 - (e) impactul asupra economiei, societății, bunăstării animalelor și mediului al utilizării medicamentelor de uz veterinar în cauză comparativ cu cel al utilizării altor strategii de prevenire și control al bolilor.
- (3) Statele membre iau măsurile preventive adecvate în ceea ce privește utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru studii științifice sau în scopul dezvoltării și testării lor în condiții controlate, pentru protejarea sănătății animale și a sănătății publice.

Articolul 47

Delegarea de competențe în ceea ce privește utilizarea medicamentelor de uz veterinar

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 cu privire la ceea ce ar putea constitui măsuri adecvate și necesare, astfel cum se prevede la articolul 46, privind:
- (a) interdicțiile și restricțiile de utilizare a medicamentelor de uz veterinar;
 - (b) condițiile specifice de utilizare a medicamentelor de uz veterinar pentru o boală listată specifică;
 - (c) măsurile de diminuare a riscurilor pentru prevenirea răspândirii bolilor listate prin animalele tratate cu medicamente de uz veterinar sau prin produsele provenite de la astfel de animale;
 - (d) supravegherea pentru boli listate specifice în urma utilizării vaccinurilor sau a altor medicamente de uz veterinar.
- (2) La stabilirea normelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia ține seama de criteriile prevăzute la articolul 46 alineatul (2).
- (3) În cazul unor riscuri emergente, dacă motive imperative de urgență impun acest lucru, procedura prevăzută la articolul 265 se aplică normelor adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

CAPITOLUL 3

Băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare

Articolul 48

Instituirea băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii

(1) Pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care nu este interzisă vaccinarea printr-un act delegat adoptat în temeiul articolului 47, Comisia poate institui și poate fi responsabilă pentru gestionarea băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, utilizate pentru depozitarea și înlocuirea stocurilor de unul sau mai multe dintre produsele biologice următoare:

- (a) antigeni;
- (b) vaccinuri;
- (c) tulpini virale matcă;
- (d) reactivi de diagnosticare.

(2) Comisia se asigură că toate băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii prevăzute la alineatul (1):

- (a) depozitează stocuri suficiente din tipurile corespunzătoare de antigeni, vaccinuri, tulpini virale matcă și reactivi de diagnosticare pentru bolile listate specifice în cauză, ținând seama de nevoile statelor membre estimate în contextul planurilor de urgență prevăzute la articolul 43 alineatul (1);
- (b) primesc stocuri periodice și înlocuitori la timp pentru antigeni, vaccinuri, tulpini virale matcă și reactivi de diagnosticare;
- (c) sunt păstrate și deplasate conform standardelor și cerințelor adecvate de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare prevăzute la articolul 16 alineatul (1) și în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (2).

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:

- (a) gestionarea, depozitarea și înlocuirea stocurilor băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (2) din prezentul articol;
- (b) cerințele de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare pentru modul de operare a respectivelor bănci, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 16 alineatul (1) și luând în considerare actele delegate adoptate în temeiul articolului 16 alineatul (2).

Articolul 49

Accesul la băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii

(1) Comisia prevede, la cerere, distribuirea produselor biologice menționate la articolul 48 alineatul (1) din băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii sub rezerva disponibilității stocurilor, către:

- (a) statele membre, în primul rând; și
- (b) țări terțe și teritorii, cu condiția ca o astfel de distribuire să fie destinată în primul rând prevenirii răspândirii unei boli în Uniune.

(2) Comisia, în cazul unei disponibilități limitate a stocurilor, prioritizează accesul la stocurile care urmează a fi distribuite în temeiul alineatului (1), pe baza:

- (a) circumstanțelor bolii pentru care se face cererea;

- (b) existenței unei bănci naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare în statul membru sau țara terță ori teritoriul solicitant(ă);
- (c) existenței unor măsuri de vaccinare obligatorie la nivelul Uniunii, stabilite prin actele delegate adoptate în temeiul articolului 47.

Articolul 50

Competențe de executare privind băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii

- (1) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, normele pentru băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii, specificând, pentru produsele biologice menționate la articolul 48 alineatul (1):
 - (a) care dintre produsele biologice respective trebuie incluse în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii și pentru care dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a);
 - (b) tipurile produselor biologice care trebuie incluse în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii și în ce cantități pentru fiecare dintre bolile listate specifice menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care există banca respectivă;
 - (c) cerințele privind aprovizionarea, depozitarea și înlocuirea produselor biologice respective;
 - (d) livrarea produselor biologice menționate de la băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii către statele membre și către țările terțe ori teritoriile;
 - (e) cerințele procedurale și tehnice pentru includerea produselor biologice respective în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii și pentru solicitarea accesului la acestea.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

- (2) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 266 alineatul (3).

Articolul 51

Confidențialitatea informațiilor referitoare la băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii

Informațiile privind cantitățile și subtipurile de produse biologice menționate la articolul 48 alineatul (1) depozitate în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii sunt considerate de către Comisie informații clasificate și nu se publică.

Articolul 52

Băncile naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare

- (1) Statele membre care au instituit bănci naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care există bănci de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Uniunii se asigură că băncile naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare respectă cerințele de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare prevăzute la articolul 16 alineatul (1) litera (a) și în actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) și articolul 48 alineatul (3) litera (b).
- (2) Statele membre furnizează Comisiei informații actualizate privind:
 - (a) existența sau instituirea băncilor naționale de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare menționate la alineatul (1);

- (b) tipurile de antigeni, vaccinuri, tulpini virale matcă și reactivi de diagnosticare și cantitățile din fiecare dintre acestea aflate în băncile respective;
- (c) orice modificare în modul lor de operare al acestor bănci.

Informațiile respective sunt considerate informații clasificate de către Comisie și nu se publică.

- (3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru specificarea conținutului, frecvenței și formatului de transmitere a informațiilor prevăzute la alineatul (2).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

TITLUL II

MĂSURI DE CONTROL AL BOLILOR

CAPITOLUL I

Măsuri de control al bolilor pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a)

Secțiunea 1

Măsurile de control al bolilor în cazul în care se suspectează prezența unei boli listate la animale deținute

Articolul 53

Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice relevante vizate

(1) În cazul unei suspiciuni privind prezența uneia dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale deținute, pe lângă respectarea obligației de notificare prevăzută la articolul 18 alineatul (1) și până la adoptarea măsurilor de control al bolilor de către autoritatea competentă conform articolului 54 alineatul (1) și al articolului 55 alineatul (1), statele membre iau măsuri pentru a se asigura că operatorii și alte persoane fizice și juridice relevante vizate iau măsurile de control al bolilor adecvate prevăzute la articolul 55 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) pentru prevenirea răspândirii bolii listate respective de la animalele, unitățile și amplasamentele afectate aflate în responsabilitatea lor la alte animale neafectate sau la oameni.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 264, în ceea ce privește normele detaliate privind completarea măsurilor de control al bolilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 54

Investigația realizată de autoritatea competentă în cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate

(1) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale deținute, autoritatea competentă realizează fără întârziere o investigație pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate respective.

(2) În scopurile investigației prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă se asigură, dacă este cazul, că:

- (a) medicii veterinari oficiali realizează o analiză clinică a unui eșantion reprezentativ de animale deținute din specia listată pentru boala listată în cauză;
- (b) medicii veterinari oficiali prelevă eșantioane adecvate de la animalele deținute respective din specia listată și alte eșantioane pentru analizarea în laboratoarele desemnate în acest scop de către autoritatea competentă;

- (c) aceste laboratoare desemnate realizează analize de laborator pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate în cauză.
- (3) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind normele detaliate pentru completarea normelor privind investigațiile efectuate de către autoritățile competente astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 55

Măsurile preliminare de control al bolilor ale autorităților competente

(1) În cazul în care suspectează prezența uneia dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale deținute, autoritatea competentă ia următoarele măsuri preliminare de control al bolilor, sub rezerva respectării cerințelor naționale pentru obținerea accesului în reședințe private, în așteptarea rezultatelor investigației prevăzute la articolul 54 alineatul (1) și până la desfășurarea măsurilor de control al bolilor prevăzute la articolul 61 alineatul (1):

- (a) pune sub supraveghere oficială unitatea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală în cauză sau orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii, inclusiv amplasamentele din care este posibil să fi provenit boala suspectată;
- (b) alcătuiește un inventar al:
- (i) animalelor deținute din unitatea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală în cauză sau din orice alt amplasament implicat;
 - (ii) produselor din respectiva unitate, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament relevant pentru eventuala răspândire a bolii listate respective;
- (c) se asigură că sunt aplicate măsurile de biosecuritate adecvate pentru prevenirea răspândirii agentului patogen al bolii listate în cauză la alte animale sau la oameni;
- (d) dacă este necesar pentru evitarea răspândirii în continuare a agentului patogen, se asigură că animalele deținute din specia listată pentru boala listată respectivă sunt izolate și că sunt împiedicate să intre în contact cu fauna sălbatică;
- (e) restricționează circulația animalelor deținute, a produselor obținute din acestea și, dacă este cazul, a persoanelor, vehiculelor și a oricăror materiale sau a altor mijloace prin care agentul patogen s ar fi putut răspândi la sau de la unitatea, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii listate în cauză, atât cât este necesar pentru prevenirea răspândirii acesteia;
- (f) ia orice alte măsuri necesare de control al bolilor, ținând seama de măsurile de control al bolilor menționate în secțiunea 4 din prezentul capitol, privind:
- (i) aplicarea de către autoritatea competentă a măsurilor de investigare prevăzute la articolul 54 alineatul (1) și a măsurilor de control al bolilor prevăzute la literele (a) – (d) din prezentul alineat la alte unități, alte structuri din sectorul alimentelor sau al furajelor, sau alte unități producătoare de subproduse de origine animală, sau la orice alt amplasament;
 - (ii) instituirea de zone de restricție temporare adecvate în funcție de profilul bolii;
- (g) inițiază ancheta epidemiologică prevăzută la articolul 57 alineatul (1);
- (2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind norme detaliate de completare a celor stabilite la alineatul (1) din prezentul articol cu privire la măsurile specifice și detaliate de control al bolilor care trebuie adoptate în funcție de boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a), pe baza riscurilor implicate pentru:
- (a) specia sau categoria de animale în cauză;
 - (b) tipul de producție în cauză.

*Articolul 56***Revizuirea și extinderea măsurilor preliminare de control al bolilor**

Măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 55 alineatul (1):

- (a) se revizuiesc de către autoritatea competentă, după caz, în funcție de rezultatele:
 - (i) investigației prevăzute la articolul 54 alineatul (1);
 - (ii) anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 57 alineatul (1);
- (b) dacă este cazul, se extind și la alte locuri decât cele menționate la articolul 55 alineatul (1) litera (a).

Secțiunea 2

Ancheta epidemiologică*Articolul 57***Ancheta epidemiologică**

- (1) În cazul în care se confirmă apariția uneia dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale, autoritatea competentă desfășoară o anchetă epidemiologică.
- (2) Ancheta epidemiologică prevăzută la alineatul (1) are drept scop să:
 - (a) identifice originea probabilă a bolii listate în cauză și mijloacele sale de răspândire;
 - (b) calculeze perioada probabilă de timp scursă de la apariția bolii listate;
 - (c) identifice unitățile și unitățile epidemiologice din cadrul acestora, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală ori orice alte amplasamente în care animalele din specia listată pentru boala listată suspectată ar fi putut fi infectate, infestate sau contaminate;
 - (d) obțină informații privind circulația animalelor deținute, a persoanelor, produselor, vehiculelor și oricăror altor materiale sau mijloace prin care agentul patogen s-ar fi putut răspândi pe durata perioadei relevante de dinaintea notificării suspiciunii sau confirmării bolii listate;
 - (e) obțină informații privind răspândirea probabilă a bolii listate în mediul înconjurător, inclusiv privind prezența și distribuția vectorilor bolii.

Secțiunea 3

Confirmarea bolii la animale deținute*Articolul 58***Confirmarea oficială de către autoritatea competentă a unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a)**

- (1) Autoritatea competentă își bazează confirmarea oficială a unei boli listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pe următoarele informații:
 - (a) rezultatele analizelor clinice și de laborator prevăzute la articolul 54 alineatul (2);

- (b) rezultatele preliminare sau rezultatele finale ale anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 57 alineatul (1);
 - (c) alte date epidemiologice disponibile.
- (2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele care trebuie îndeplinite pentru confirmarea oficială menționată la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 59

Revocarea măsurilor preliminare de control al bolilor atunci când a fost infirmată prezența bolii listate

Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la articolul 55 alineatul (1) și la articolul 56 până la infirmarea prezenței bolilor listate în cauză menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), pe baza informațiilor menționate la articolul 58 alineatul (1) sau a normelor adoptate în temeiul articolului 58 alineatul (2).

Secțiunea 4

Măsurile de control al bolilor în cazul confirmării unei boli la animale deținute

Articolul 60

Măsurile de control al bolilor care trebuie luate imediat de autoritatea competentă

În cazul unei confirmări oficiale, conform dispozițiilor articolului 58 alineatul (1), a apariției unui focar al uneia dintre bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale deținute, autoritatea competentă adoptă imediat următoarele măsuri:

- (a) declară unitatea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament afectat ca fiind infectat oficial cu boala listată respectivă;
- (b) instituie o zonă de restricție adecvată pentru boala listată respectivă;
- (c) pune în aplicare planul de urgență menționat la articolul 43 alineatul (1) pentru a asigura coordonarea deplină a măsurilor de control al bolilor.

Articolul 61

Unitățile și alte amplasamente afectate

(1) În cazul apariției unui focar al unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale deținute, autoritatea competentă ia imediat una sau mai multe dintre următoarele măsuri de control al bolilor, sub rezerva respectării cerințelor naționale pentru obținerea accesului în reședințe private, în unități, în structuri din sectorul alimentelor sau al furajelor, în unități producătoare de subproduse de origine animală sau în orice alt amplasament menționat la articolul 60 litera (a), pentru a preveni răspândirea bolii listate respective:

- (a) impunerea de restricții privind circulația persoanelor, animalelor, produselor, vehiculelor sau oricăror alte materiale sau substanțe care pot fi contaminate și pot contribui la răspândirea bolii listate;
- (b) uciderea și eliminarea sau sacrificarea animalelor care pot fi contaminate sau pot contribui la răspândirea bolii listate;

- (c) distrugerea, prelucrarea, transformarea sau tratarea produselor, furajelor sau a altor substanțe ori tratarea echipamentelor, mijloacelor de transport, plantelor sau produselor vegetale ori a apei care ar putea fi contaminată, după caz, pentru a asigura distrugerea oricărui agent patogen sau a oricărui vector al agentului patogen;
 - (d) vaccinarea sau tratarea cu alte medicamente de uz veterinar a animalelor deținute conform articolului 46 alineatul (1), articolului 69 și oricăror acte delegate adoptate în temeiul articolului 47;
 - (e) izolarea, carantina sau tratamentul animalelor sau produselor care este probabil să fie contaminate și să contribuie la răspândirea bolii listate;
 - (f) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare care trebuie aplicate în unitatea, gospodăria, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau alte amplasamente afectate pentru a minimiza riscul de răspândire a bolii listate;
 - (g) recoltarea unui număr suficient de eșantioane adecvate necesare pentru efectuarea anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 57 alineatul (1);
 - (h) analizarea în laborator a eșantioanelor;
 - (i) orice alte măsuri adecvate.
- (2) La determinarea măsurii adecvate de control al bolilor prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă ține seama de următoarele:
- (a) profilul bolii;
 - (b) tipul de producție și unitățile epidemiologice din cadrul unității, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat.
- (3) Autoritatea competentă autorizează repopularea unității în cauză, sau a oricărui alt amplasament, numai atunci când:
- (a) s-au încheiat cu succes toate măsurile de control al bolilor și toate analizele de laborator adecvate prevăzute la alineatul (1);
 - (b) a trecut o perioadă de timp suficientă pentru evitarea recontaminării unității, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat de boala listată care a dus la apariția focarului menționat la alineatul (1).

Articolul 62

Unitățile și amplasamentele legate din punct de vedere epidemiologic

- (1) Autoritatea competentă extinde măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 61 alineatul (1) la alte unități sau unități epidemiologice din cadrul acestora, structuri din sectorul alimentelor sau al furajelor, unități producătoare de subproduse de origine animală sau orice alte amplasamente sau mijloace de transport la, de la sau prin care ancheta epidemiologică prevăzută la articolul 57 alineatul (1), rezultatele investigațiilor clinice sau de laborator sau alte date epidemiologice oferă motive să se suspecteze că s-ar răspândi boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care au fost adoptate măsurile respective.
- (2) În cazul în care ancheta epidemiologică prevăzută la articolul 57 alineatul (1) indică faptul că originea probabilă a bolii listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) este un alt stat membru sau că boala listată este posibil să se fi răspândit într-un alt stat membru, autoritatea competentă informează în acest sens, fără întârziere, statul membru respectiv și Comisia.
- (3) În cazul producerii oricăror din evenimentele menționate la alineatul (2), autoritățile competente ale diferitelor state membre colaborează în cadrul unei anchete epidemiologice subsecvente și la aplicarea măsurilor de control al bolilor.

*Articolul 63***Delegarea de competențe în ceea ce privește măsurile de control al bolilor în unitățile afectate și legate din punct de vedere epidemiologic și în alte amplasamente**

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește normele detaliate privind măsurile de control al bolilor care trebuie adoptate de autoritatea competentă în conformitate cu articolele 61 și 62 în unitățile, în structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, în unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau alte amplasamente afectate sau legate din punct de vedere epidemiologic, în legătură cu oricare dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), inclusiv norme de stabilire a căror măsuri de control al bolilor prevăzute la articolul 61 alineatul (1) se aplică în cazul fiecărei boli listate.

Normele detaliate menționate se referă la următoarele chestiuni:

- (a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 61 alineatul (1) literele (a) – (e);
- (b) procedurile de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare prevăzute la articolul 61 alineatul (1) litera (f), precizându-se, dacă este cazul, dacă se utilizează în acest scop produse biocide;
- (c) condițiile și cerințele privind prelevarea de eșantioane și analizele de laborator astfel cum se prevede la articolul 61 alineatul (1) literele (g) și (h);
- (d) condițiile și cerințele detaliate în ceea ce privește repopularea astfel cum se prevede la articolul 61 alineatul (3);
- (e) punerea în practică a măsurilor necesare de control al bolilor prevăzute la articolul 62 în unitățile legate din punct de vedere epidemiologic, în alte amplasamente și în mijloacele de transport.

*Articolul 64***Stabilirea unor zone de restricție de către autoritatea competentă**

(1) Autoritatea competentă stabilește o zonă de restricție astfel cum se menționează la articolul 60 litera (b) în jurul unității, al structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, al unității producătoare de subproduse de origine animală sau al altor amplasamente afectate de apariția unui focar de boală listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) în rândul animalelor deținute, după caz, ținând seama de:

- (a) profilul bolii;
- (b) situarea geografică a zonei de restricție;
- (c) factorii ecologici și hidrologici specifici zonei de restricție;
- (d) condițiile meteorologice;
- (e) prezența, distribuția și tipul vectorilor din zona de restricție;
- (f) rezultatele anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 57 alineatul (1) și al altor studii realizate, precum și de datele epidemiologice;
- (g) rezultatele testelor de laborator;
- (h) măsurile de control al bolilor aplicate;
- (i) alți factori epidemiologici relevanți.

Zona de restricție include, dacă este cazul, și o zonă de protecție și supraveghere, cu o dimensiune și o configurație definite.

(2) Autoritatea competentă evaluează și revizuieste în permanență situația și, dacă este cazul, pentru prevenirea răspândirii bolii listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a):

(a) adaptează limitele zonei de restricție;

(b) stabilește zone de restricție suplimentare.

(3) În cazul în care zonele de restricție, astfel cum se prevede la alineatul (1), se situează pe teritoriul mai multor state membre, autoritățile competente ale statelor membre în cauză cooperează la stabilirea acestora.

(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește normele detaliate privind stabilirea și modificarea zonelor de restricție, inclusiv a zonelor de protecție și supraveghere.

Articolul 65

Măsurile de control al bolilor în cadrul zonelor de restricție

(1) Autoritatea competentă se asigură că în cadrul zonei de restricție în cauză se adoptă una sau mai multe dintre următoarele măsuri de control al bolilor, sub rezerva respectării cerințelor naționale pentru obținerea accesului în reședințe private, pentru prevenirea răspândirii ulterioare a unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a):

(a) identificarea unităților, structurilor din sectorul alimentelor sau al furajelor, unităților producătoare de subproduse de origine animală sau a altor amplasamente cu animale deținute din speciile listate pentru boala listată respectivă;

(b) vizite la unitățile, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau la alte amplasamente cu animale deținute din speciile listate pentru boala listată respectivă și, dacă este necesar, examinări, prelevarea de eșantioane și analizarea în laborator a eșantioanelor;

(c) impunerea de condiții de circulație pentru circulația persoanelor, animalelor, produselor, furajelor, vehiculelor și ale oricăror alte materiale sau substanțe susceptibile să fie contaminate sau să contribuie la răspândirea bolii listate în cadrul sau în afara zonei de restricție sau prin transportul prin zona de restricție;

(d) cerințe de biosecuritate pentru:

(i) producția, prelucrarea și distribuția produselor de origine animală;

(ii) colectarea și eliminarea subproduselor de origine animală;

(iii) colectarea, depozitarea și manipularea materialului germinativ;

(e) vaccinarea și tratarea cu alte medicamente de uz veterinar a animalelor deținute conform dispozițiilor articolului 46 alineatul (1) și ale actelor delegate adoptate în temeiul articolului 47;

(f) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor sau orice alte măsuri de biosecuritate necesare;

(g) desemnarea sau, dacă este cazul, autorizarea unei unități producătoare de alimente în scopul sacrificării animalelor sau tratării produselor de origine animală provenite din zona de restricție;

(h) cerințe de identificare și de trasabilitate pentru circulația animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală;

(i) alte măsuri de biosecuritate sau de diminuare a riscului necesare pentru minimizarea riscului de răspândire a bolii listate în cauză.

(2) Autoritatea competentă:

(a) ia toate măsurile necesare pentru informarea pe deplin a persoanelor din zona de restricție cu privire la restricțiile în vigoare și la natura măsurilor de control al bolilor;

(b) impune operatorilor obligațiile necesare pentru a împiedica răspândirea în continuare a bolii listate în cauză.

(3) La determinarea măsurilor de control al bolilor menționate la alineatul (1) care trebuie adoptate, autoritatea competentă ține seama de următoarele:

- (a) profilul bolii;
- (b) tipurile de producție;
- (c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor respective de control al bolilor.

Articolul 66

Obligațiile operatorilor în ceea ce privește circulația în zonele de restricție

(1) În zonele de restricție prevăzute la articolul 64 alineatul (1), operatorii deplasează animalele deținute și produsele numai în urma aprobării din partea autorității competente și în conformitate cu instrucțiunile autorității respective.

(2) Operatorii care dețin animale și produse într-o zonă de restricție astfel cum se menționează la articolul 64 alineatul (1) notifică autorității competente deplasările planificate ale animalelor deținute sau ale produselor în interiorul sau în afara zonei de restricție în cauză. În măsura în care autoritatea competentă a impus obligații de notificare în conformitate cu articolul 65 alineatul (2) litera (b), operatorii în cauză realizează notificarea în conformitate cu obligațiile respective.

Articolul 67

Delegarea de competențe în ceea ce privește măsurile de control al bolilor în cadrul zonelor de restricție

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește normele detaliate privind măsurile de control al bolilor care trebuie adoptate în cadrul unor zone de restricție prevăzute la articolul 65 alineatul (1) pentru fiecare boală listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a), inclusiv norme de stabilire a acelor măsuri de control al bolilor prevăzute la articolul 65 alineatul (1) care se aplică în cazul fiecărei boli listate.

Normele detaliate menționate se referă la următoarele chestiuni:

- (a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 65 alineatul (1) literele (a), (c), (d), (e), (g), (h) și (i);
- (b) procedurile de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (f), precizându-se, dacă este cazul, dacă se utilizează în acest scop produse biocide;
- (c) supravegherea necesară care urmează a se desfășura în urma aplicării măsurilor de control al bolilor și a analizelor de laborator prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (b);
- (d) alte măsuri specifice de control al bolilor menite să limiteze răspândirea bolilor listate specifice menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a).

Articolul 68

Menținerea măsurilor de control al bolilor în zonele de restricție și acte delegate

(1) Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile de control al bolilor prevăzute în cadrul prezentei secțiuni până la îndeplinirea următoarelor condiții:

- (a) măsurile de control al bolilor corespunzătoare pentru boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care s-au aplicat restricțiile au fost puse în practică;
- (b) s-au luat măsurile finale de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau orice alte măsuri de biosecuritate necesare, după caz, pentru:
 - (i) boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care s-au aplicat măsurile de control al bolilor;

- (ii) speciile de animale deținute afectate;
 - (iii) tipul de producție;
 - (c) în zona de restricție s-a realizat supravegherea adecvată bolii listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care s-au aplicat măsurile de control al bolilor și tipului de unitate sau de amplasament în cauză, iar aceasta a indicat că boala listată respectivă a fost eradicată.
- (2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele detaliate pentru măsurile de control al bolilor care trebuie luate de autoritatea competentă, astfel cum se prevede la alineatul (1), în ceea ce privește:
- (a) procedurile finale de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare și, dacă este cazul, utilizarea de produse biocide în aceste scopuri;
 - (b) concepția, mijloacele, metodele, frecvența, intensitatea, populația de animale vizată și tiparele de eșantionare pentru supraveghere în vederea redobândirii statutului de indemn de boală în urma apariției unui focar;
 - (c) repopularea zonei de restricție în cauză după încheierea măsurilor de control al bolilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, ținând seama de condițiile de repopulare prevăzute la articolul 61 alineatul (3);
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind normele detaliate privind măsurile de control al bolilor care trebuie luate de autoritatea competentă, astfel cum se prevede la alineatul (1), în legătură cu alte măsuri de control al bolilor necesare pentru redobândirea statutului de indemn de boală.

Articolul 69

Vaccinarea de urgență

- (1) Dacă este necesar pentru controlul eficient al bolii listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pentru care se aplică măsurile de control al bolilor, autoritatea competentă poate:
- (a) să elaboreze un plan de vaccinare;
 - (b) să instituie zone de vaccinare.
- (2) În vederea deciziei legate de planul de vaccinare și de instituirea de zone de vaccinare, astfel cum se prevede la alineatul (1), autoritatea competentă ține seama de următoarele:
- (a) cerințele privind vaccinarea de urgență prevăzută în cadrul planurilor de urgență menționate la articolul 43;
 - (b) cerințele privind utilizarea vaccinurilor, astfel cum se prevede la articolul 46 alineatul (1) și orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 47.
- (3) Zonele de vaccinare, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, îndeplinesc cerințele privind măsurile de diminuare a riscurilor menite să prevină răspândirea bolilor listate și pe cele privind supravegherea, astfel cum se prevede în orice acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) literele (c) și (d).

Secțiunea 5

Animalele sălbatice

Articolul 70

Animalele sălbatice

- (1) În cazul în care suspectează sau confirmă în mod oficial prezența unei boli listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a) la animale sălbatice, autoritatea competentă dintr-un stat membru afectat:
- (a) supraveghează populația de animale sălbatice, dacă acest lucru este relevant pentru boala listată în cauză;
 - (b) ia măsurile necesare de prevenire și control al bolilor.

(2) Măsurile de prevenire și control al bolilor prevăzute la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69 și țin seama de profilul bolii și de animalele sălbatice afectate, precum și de riscul de transmitere a bolii la animale și la oameni.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:

- (a) criteriile și procedurile de supraveghere în temeiul alineatului (1) litera (a) din prezentul articol în caz de confirmare oficială a apariției unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a), în conformitate cu articolul 27;
- (b) normele detaliate de completare a măsurilor de prevenire și control al bolilor în temeiul alineatului (1) litera (b) din prezentul articol, în caz de confirmare oficială a apariției unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a).

La adoptarea actelor delegate respective, Comisia ține seama de profilul bolii și de speciile listate pentru boala listată menționată la alineatul (1) din prezentul articol.

Secțiunea 6

Măsuri suplimentare de control al bolilor adoptate de statele membre, coordonarea de către comisii și norme speciale temporare de control al bolilor

Articolul 71

Măsurile suplimentare de control al bolilor, măsurile de coordonare și normele speciale temporare de control al bolilor în temeiul secțiunilor 1 – 5 (articolele 53 – 70)

(1) Statele membre pot adopta măsuri de control al bolilor suplimentare față de cele prevăzute la articolul 55, articolul 61 alineatul (1), articolul 62, articolul 65 alineatele (1) și (2) și articolul 68 alineatul (1) și în oricare din actele delegate adoptate în temeiul articolului 63, al articolului 67 și al articolului 68 alineatul (2), cu condiția ca măsurile în cauză să fie conforme cu normele stabilite prin prezentul regulament și să fie necesare și proporționale în vederea controlului răspândirii unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (a), luând în considerare:

- (a) circumstanțele epidemiologice particulare;
- (b) tipul de unitate, celelalte amplasamente și producția în cauză;
- (c) speciile și categoriile de animale implicate;
- (d) condițiile economice sau sociale.

(2) Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la:

- (a) măsurile de control al bolilor adoptate de autoritățile lor competente conform articolelor 58, 59, 61, 62, 64 și 65, articolului 68 alineatul (1), articolului 69 și articolului 70 alineatele (1) și (2) și a oricăror acte delegate adoptate în temeiul articolelor 63 și 67, al articolului 68 alineatul (2) și al articolului 70 alineatul (3);
- (b) orice măsuri suplimentare de control al bolilor adoptate de acestea conform alineatului (1).

(3) Comisia revizuieste situația epidemiologică și măsurile de control al bolilor luate de autoritatea competentă, precum și orice măsuri suplimentare de control al bolilor luate de statul membru în cauză în conformitate cu prezentul capitol și, prin acte de punere în aplicare, stabilește măsuri speciale de control al bolilor pentru o perioadă limitată de timp, în condiții adaptate ținând seama de situația epidemiologică în care:

- (a) se constată că măsurile respective de control al bolilor nu sunt corespunzătoare în situația epidemiologică dată;
- (b) boala listată menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (a) pare să se răspândească în pofida măsurilor de control al bolilor luate în conformitate cu prezentul capitol.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(4) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală care prezintă riscul emergent de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

CAPITOLUL 2

Măsuri de control al bolilor pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c)

Secțiunea 1

Măsuri de control al bolilor în caz de suspiciune de boală la animale deținute

Articolul 72

Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice relevante vizate în ceea ce privește bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)

(1) În cazul unei suspiciuni cu privire la prezența bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) la animale deținute, pe lângă respectarea obligației de notificare prevăzută la articolul 18 alineatul (1) și până la adoptarea unor măsuri de control al bolilor de către autoritatea competentă conform dispozițiilor articolului 74 alineatul (1), statele membre iau măsuri pentru a se asigura că operatorii și alte persoane fizice și juridice relevante vizate iau măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 74 alineatul (1) litera (a) și în orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 74 alineatul (4) pentru prevenirea răspândirii bolii listate respective de la animalele afectate, unitățile și alte amplasamente aflate în responsabilitatea lor la alte animale neafectate sau la oameni.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 264, în ceea ce privește normele detaliate privind completarea măsurilor de control al bolilor, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 73

Investigația autorității competente în caz de suspiciune privind o boală listată astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)

(1) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), la animale deținute, autoritatea competentă realizează fără întârziere o investigație pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate respective.

(2) În scopurile investigației prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă se asigură că:

- (a) medicii veterinari oficiali realizează o analiză clinică a unui eșantion reprezentativ de animale deținute din specia listată pentru boala listată în cauză;
- (b) medicii veterinari oficiali prelevă eșantioane adecvate de la animalele deținute din specia listată și alte eșantioane pentru analize de laborator în laboratoarele desemnate în acest scop de către autoritatea competentă;
- (c) aceste laboratoare desemnate realizează analize de laborator pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate în cauză.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 264, în ceea ce privește normele detaliate de completare a normelor privind investigația, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 74

Măsurile preliminare de control al bolilor ale autorității competente pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)

(1) În cazul în care suspectează prezența uneia dintre bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), la animale deținute, autoritatea competentă aplică următoarele măsuri preliminare de control al bolilor, sub rezerva respectării cerințelor naționale pentru obținerea accesului în reședințe private, până la aflarea rezultatelor investigației prevăzute la articolul 73 alineatul (1) și la adoptarea măsurilor de control al bolilor prevăzute la articolul 79:

- (a) aplică măsuri de control al bolilor pentru limitarea răspândirii bolii listate în cauză din teritoriul, unitatea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau alt amplasament afectat;

(b) inițiază, dacă este cazul, o anchetă epidemiologică, ținând seama de normele prevăzute pentru o astfel de investigație la articolul 57 alineatul (1).

(2) În plus față de măsurile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă poate, în cazurile menționate la alineatul respectiv, să ia măsuri preliminare suplimentare de control al bolilor, cu condiția ca măsurile respective să fie conforme cu dispozițiile prezentului regulament și să fie conforme cu dreptul Uniunii.

(3) Măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la alineatele (1) și (2) trebuie să fie adecvate și proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de următoarele:

(a) profilul bolii;

(b) animalele deținute afectate;

(c) statutul sanitar din statul membru, din zona, din compartimentul sau din unitatea în care se suspectează apariția bolii listate;

(d) măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la articolul 55 alineatul (1) și la articolul 56 și în orice act delegat adoptat în temeiul articolului 55 alineatul (2).

(4) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește normele pentru bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), de completare a celor stabilite la alineatul (1) din prezentul articol, ținând seama de aspectele menționate la alineatul (3), în ceea ce privește:

(a) măsurile preliminare de control al bolilor care trebuie luate pentru prevenirea răspândirii bolii listate, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (a);

(b) aplicarea măsurilor preliminare de control al bolilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) la alte unități sau unități epidemiologice din cadrul acestora, structuri din sectorul alimentelor sau al furajelor, unități producătoare de subproduse de origine animală sau alte amplasamente;

(c) stabilirea de zone de restricție temporară, adaptate în funcție de profilul bolii.

Articolul 75

Revizuirea și extinderea măsurilor preliminare de control al bolilor pentru bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)

Măsurile de control al bolilor prevăzute la articolul 74 alineatul (1) sunt:

(a) revizuite de autoritatea competentă, după caz, în urma rezultatelor investigației prevăzute la articolul 73 alineatul (1) și, dacă este relevant, ale anchetei epidemiologice prevăzute la articolul 74 alineatul (1) litera (b);

(b) extinse la alte amplasamente, după cum se prevede la articolul 74 alineatul (4) litera (b), dacă este necesar.

Articolul 76

Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice și măsurile adoptate de autoritatea competentă în cazul unei suspiciuni de apariție a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c)

(1) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), într-un stat membru care a optat pentru programul de eradicare care acoperă părțile relevante din teritoriul său sau zone ori compartimente din acesta, astfel cum se prevede la articolul 31 alineatul (2), statul membru respectiv ia măsuri pentru a se asigura că operatorii și alte persoane fizice și juridice relevante vizate iau măsurile adecvate prevăzute la articolul 72 alineatul (1), în așteptarea eventualelor măsuri de control al bolilor adoptate de autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru care a optat pentru eradicarea unei boli listate, astfel cum se menționează la alineatul (1), suspectează prezența bolii respective la animale deținute, autoritatea competentă în cauză:

(a) desfășoară fără întârziere o investigație pentru a confirma sau infirma prezența bolii listate respective în conformitate cu articolul 73 alineatele (1) și (2);

- (b) în așteptarea rezultatelor investigației prevăzute la litera (a) și până la aplicarea măsurilor de control al bolilor în conformitate cu articolul 80 alineatul (1), aplică măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la articolul 74 alineatul (1) și alineatul (2).
- (3) Autoritatea competentă revizuieste și extinde măsurile preliminare de control al bolilor menționate la alineatul (2) litera (b) în conformitate cu articolul 75.
- (4) Alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol se aplică, de asemenea, statelor membre sau zonelor care au dobândit statutul de indemn de boală, pentru a menține acest statut, în conformitate cu articolul 36, sau compartimentelor în conformitate cu articolul 37 alineatul (2).
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate conform articolului 264 privind normele detaliate pentru completarea normelor privind:
- (a) măsurile de control al bolilor menționate la alineatul (1);
 - (b) investigația prevăzută la articolul 2 litera (a);
 - (c) măsurile preliminare de control al bolilor care trebuie luate pentru prevenirea răspândirii bolii listate, astfel cum se prevede la alineatul (2) litera (b).

Secțiunea 2

Confirmarea bolii la animale deținute

Articolul 77

Confirmarea oficială a bolii de către autoritatea competentă

- (1) Autoritatea competentă își bazează confirmarea oficială a unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sau (c), pe următoarele informații:
- (a) rezultatele analizelor clinice și de laborator prevăzute la articolul 73 alineatul (2);
 - (b) ancheta epidemiologică prevăzută la articolul 74 alineatul (1) litera (b), dacă este cazul;
 - (c) alte date epidemiologice disponibile.
- (2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele care trebuie îndeplinite pentru confirmarea oficială menționată la alineatul (1).

Articolul 78

Revocarea măsurilor preliminare de control al bolilor când se infirmă prezența bolii

Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile preliminare de control al bolilor prevăzute la articolul 74 alineatul (1), la articolul 75 și la articolul 76 alineatul (2) litera (b) până la infirmarea prezenței bolilor listate în cauză conform dispozițiilor articolului 77 alineatul (1) și normelor adoptate în temeiul articolului 77 alineatul (2).

Secțiunea 3

Măsurile de control al bolilor în cazul confirmării unei boli la animale deținute

Articolul 79

Măsurile de control al bolilor ale autorității competente pentru bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b)

În cazul confirmării oficiale, conform articolului 77 alineatul (1), a apariției unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), la animale deținute, autoritatea competentă procedează, în statul membru, zona sau compartimentul având relevanță pentru apariția focarului respectiv:

- (a) la aplicarea măsurilor de control al bolilor cuprinse în programul obligatoriu de eradicare prevăzut la articolul 31 alineatul (1) pentru boala listată în cauză; sau

- (b) în cazul în care statul membru sau zona sau compartimentul a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu articolul 36 sau respectiv cu articolul 37:
- (i) la luarea uneia sau mai multor măsuri dintre cele prevăzute la articolele 53 – 69, în mod proporțional cu riscul prezentat de boala listată în cauză, și
 - (ii) după caz, la inițierea programului obligatoriu de eradicare pentru boala listată respectivă.

Articolul 80

Măsurile de control al bolilor care trebuie adoptate de autoritatea competentă pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c)

(1) În cazul confirmării oficiale, conform articolului 77 alineatul (1), a apariției unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), la animale deținute într-un stat membru care a optat pentru un program de eradicare care acoperă părțile relevante din teritoriul său sau zone ori compartimente din acesta, astfel cum se prevede la articolul 31 alineatul (2), în funcție de relevanța pentru boala listată respectivă și focarul respectiv, autoritatea competentă aplică măsurile de control al bolilor cuprinse în programul opțional de eradicare.

(2) Autoritatea competentă poate lua măsuri de control al bolilor, în plus față de cele prevăzute la alineatul (1), care pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69 și sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

- (a) profilul bolii;
- (b) animalele deținute afectate;
- (c) impactul economic și social.

(3) În cazul confirmării oficiale, conform articolului 77 alineatul (1), a apariției unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), la animale deținute într-un stat membru, o zonă sau un compartiment care a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu articolul 36 sau cu articolul 37 și în scopul menținerii statutului respectiv, autoritatea competentă adoptă una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69. Măsurile respective sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

- (a) profilul bolii;
- (b) animalele deținute afectate;
- (c) impactul economic și social.

Secțiunea 4

Animalele Sălbaticice

Articolul 81

Măsurile de control al bolilor pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) la animale sălbaticice

În cazul în care suspectează sau confirmă în mod oficial apariția unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b), la animale sălbaticice, autoritatea competentă dintr-un stat membru afectat procedează pe întregul său teritoriu, al ariei sau al zonei în cauză, după cum este relevant pentru focarul respectiv, la:

- (a) aplicarea măsurilor de control al bolilor cuprinse în programul obligatoriu de eradicare prevăzut la articolul 30 alineatul (1) pentru boala listată în cauză; sau
- (b) inițierea unui program obligatoriu de eradicare, în cazul în care programul de eradicare prevăzut la articolul 31 alineatul (1) pentru boala listată în cauză nu a fost încă aplicat din cauza absenței anterioare a acestei boli sau a statutului anterior de indemn de boală respectivă și, în cazul în care sunt necesare măsuri pentru animalele sălbaticice pentru a controla și a preveni răspândirea bolii în cauză.

Articolul 82

Măsurile de control al bolilor pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c) la animale sălbatice

(1) În cazul în care autoritatea competentă suspectează sau confirmă în mod oficial prezența unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), la animale sălbatice, iar statul membru afectat a optat pentru eradicarea bolii în cauză și cu condiția ca măsurile pentru animalele sălbatice să fie prevăzute în programul opțional de eradicare prevăzut la articolul 31 alineatul (2) pentru boala listată în cauză, autoritatea competentă aplică măsurile de control al bolilor cuprinse în programul opțional de eradicare în cauză pe întregul teritoriu al statului membru, ariei sau zonei în cauză, cu relevanță pentru suspiciunea sau confirmarea oficială respectivă.

(2) Autoritatea competentă poate lua măsuri de control al bolilor, în plus față de cele prevăzute la alineatul (1), care pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69 și sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

- (a) profilul bolii;
- (b) animalele sălbatice afectate și de riscul de transmitere a bolii la animale deținute și la oameni; și
- (c) impactul economic, social și de mediu.

(3) În cazul confirmării oficiale a apariției unui focar al unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c), la animale sălbatice într-un stat membru, o zonă sau un compartiment care a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu articolul 36 sau cu articolul 37 și în scopul menținerii statutului respectiv, autoritatea competentă adoptă una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la articolele 53 – 69. Măsurile respective sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

- (a) profilul bolii;
- (b) animalele sălbatice afectate și de riscul de transmitere a bolilor la animale deținute și la oameni;
- (c) relevanța prezenței bolii la animale sălbatice față de statutul sanitar al animalelor deținute; și
- (d) impactul economic, social și de mediu.

Secțiunea 5

Coordonarea de către comisii și normele speciale temporare privind controlul bolilor

Articolul 83

Coordonarea măsurilor de către Comisie și normele speciale temporare privind secțiunile 1 – 4

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la:

- (a) măsurile de control al bolilor adoptate de autoritățile lor competente în conformitate cu articolele 77 alineatul (1), 78, 79 și 81 și cu orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 77 alineatul (2) în ceea ce privește o boală listată, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b);
- (b) măsurile de control al bolilor adoptate de autoritățile lor competente, în conformitate cu articolele 77 alineatul (1), 78, 80 alineatul (1) și 82 și cu orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 77 alineatul (2) în ceea ce privește o boală listată, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (c).

(2) Comisia revizuieste situația epidemiologică și măsurile de control al bolilor adoptate de autoritatea competentă în conformitate cu prezentul capitol și poate, prin acte de punere în aplicare, să stabilească norme speciale privind măsurile de control al bolilor pentru o perioadă limitată de timp în legătură cu o boală listată, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sau (c), în condiții adaptate ținând seama de situația epidemiologică în care:

- (a) se constată că măsurile respective de control al bolilor adoptate de autoritatea competentă în cauză nu sunt corespunzătoare în situația epidemiologică dată;

- (b) respectiva boală listată pare să se răspândească în pofida măsurilor de control al bolilor stabilite în conformitate cu prezentul capitol, dacă este cazul.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

- (3) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de o boală listată, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sau (c), care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 266 alineatul (3).

PARTEA IV

ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA, TRASABILITATEA ȘI CIRCULAȚIA

TITLUL I

ANIMALELE TERESTRE, MATERIALUL GERMINATIV ȘI PRODUSELE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA ANIMALE TERESTRE

CAPITOLUL 1

Înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și registrele

Secțiunea 1

Înregistrarea unităților și a anumitor tipuri de operatori

Articolul 84

Obligația operatorilor de a înregistra unitățile

(1) Operatorii de unități care dețin animale terestre sau care colectează, produc, prelucrează sau depozitează material germinativ, în vederea înregistrării unităților lor, în conformitate cu articolul 93, înainte de a începe astfel de activități:

- (a) informează autoritatea competentă cu privire la orice unitate de acest tip de care sunt responsabili;
- (b) furnizează autorității competente următoarele informații:
- (i) denumirea și adresa operatorului în cauză;
 - (ii) amplasarea unității și o descriere a instalațiilor acesteia;
 - (iii) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ pe care intenționează să le dețină în unitate și capacitatea unității;
 - (iv) tipului de unitate; și
 - (v) orice alte aspecte ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta.

(2) Operatorii unităților menționate la alineatul (1) informează autoritatea competentă cu privire la:

- (a) orice schimbări în unitatea în cauză în privința aspectelor menționate la alineatul (1) litera (b);
- (b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.

(3) Unitățile care fac obiectul autorizării în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) nu au obligația să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 85

Derogări de la obligația operatorilor de a înregistra unitățile

Prin derogare de la articolul 84 alineatul (1), statele membre pot exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de unități care prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 86 alineatul (2). Statele membre informează Comisia cu privire la exonerările respective.

*Articolul 86***Competențe de executare privind obligația operatorilor de a înregistra unitățile**

- (1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării unității astfel cum se prevede la articolul 84 alineatul (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.
- (2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de unități care pot fi exonerate de către statele membre de la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 85, pe baza:
- (a) speciilor, categoriilor și numărului sau cantităților de animale terestre deținute și de material germinativ din unitatea în cauză și capacității respectivei unități;
 - (b) tipului de unitate; și
 - (c) circulației animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre unitate.
- (3) Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

*Articolul 87***Obligațiile de înregistrare ale transportatorilor de ungulate deținute și actele delegate**

- (1) Transportatorii de ungulate deținute care transportă astfel de animale între statele membre sau între un stat membru și o țară terță, pentru a fi înregistrați în conformitate cu articolul 93, înainte de a începe astfel de activități:
- (a) informează autoritatea competentă cu privire la activitatea lor;
 - (b) furnizează autorității competente relevante informații privind:
 - (i) denumirea și adresa transportatorului în cauză;
 - (ii) categoriile, speciile și numărul de ungulate deținute al căror transport este planificat;
 - (iii) tipul de transport;
 - (iv) mijlocul de transport.
- (2) Transportatorii, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la:
- (a) orice schimbări în privința aspectelor menționate la alineatul (1) litera (b);
 - (b) orice încetare a activității de transport.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate conform articolului 264, în completarea normelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, privind obligația altor tipuri de transportatori a căror activitate de transport prezintă riscuri specifice și semnificative pentru anumite specii sau categorii de animale de a furniza informații adecvate în scopul înregistrării activității lor.

*Articolul 88***Derogările de la obligația de înregistrare a transportatorilor de ungulate deținute**

Prin derogare de la articolul 87 alineatul (1), statele membre pot exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de transportatori a căror activitate de transport prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 89 alineatul (2). Statele membre informează Comisia cu privire la exonerările respective.

*Articolul 89***Competențe de executare privind obligația de înregistrare a transportatorilor**

- (1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către transportatori în scopul înregistrării activității acestora prevăzute la articolul 87 alineatele (1) și (3), inclusiv privind termenele de furnizare a acestor informații.
- (2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de transportatori care pot fi exonerate de către statele membre de la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 86, pe baza:
- (a) distanțelor pe care aceștia transportă unghiulele respective; și
 - (b) categoriilor, speciilor și numărului de unghiule pe care le transportă.
- (3) Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

*Articolul 90***Obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare independent de o unitate**

- (1) Pentru a fi înregistrați în conformitate cu articolul 93, operatorii care desfășoară operațiuni de colectare pentru unghiulele și păsările de curte deținute, independent de o unitate, inclusiv cei care cumpără și vând animale, furnizează autorității competente, înainte de a își începe activitatea, informații privind:
- (a) denumirea și adresa operatorului în cauză;
 - (b) speciile și categoriile de unghiule deținute și de păsări de curte care fac obiectul activității lor.
- (2) Operatorii, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la:
- (a) orice schimbări în privința aspectelor menționate la alineatul (1);
 - (b) orice încetare a activității operatorului în cauză.

*Articolul 91***Derogări de la obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare**

Prin derogare de la articolul 90 alineatul (1), statele membre pot exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de operatori care desfășoară operațiuni de colectare care prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 92 alineatul (2). Statele membre informează Comisia cu privire la exonerările respective.

*Articolul 92***Competențe de executare privind obligația de înregistrare a operatorilor care desfășoară operațiuni de colectare**

- (1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării prevăzute la articolul 90 alineatul (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.
- (2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de operatori care pot fi exonerate de statele membre de la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 91, cu condiția ca activitatea acestor operatori să prezinte un risc nesemnificativ și pe baza speciilor, categoriilor și numărului de animale terestre deținute care fac obiectul activității lor.

(3) Actele de punere în aplicare la care se face trimitere în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 93

Obligația autorității competente privind înregistrarea

O autoritate competentă înregistrează:

- (a) unitățile în registrul prevăzut la articolul 101 alineatul (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu articolul 84 alineatul (1);
- (b) transportatorii în registrul prevăzut la articolul 101 alineatul (1), în cazul în care transportatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu articolul 87 alineatele (1) și (3);
- (c) operatorii care desfășoară operațiuni de colectare, independent de o unitate, în registrul prevăzut la articolul 101 alineatul (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu articolul 90 alineatul (1).

Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități, fiecărui transportator sau operator, astfel cum se menționează la primul paragraf literele (a) – (c) un număr de înregistrare unic.

Secțiunea 2

Autorizarea anumitor tipuri de unități

Articolul 94

Autorizarea anumitor unități și acte delegate

(1) Operatorii următoarelor tipuri de unități solicită autorității competente autorizarea în conformitate cu articolul 96 alineatul (1) și nu își încep activitățile până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu articolul 97 alineatul (1):

- (a) unitățile pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte, din care animalele menționate sunt deplasate într-un alt stat membru sau care primesc animale dintr-un alt stat membru;
- (b) unități de material germinativ provenit de la bovine, porcine, ovine, caprine și ecvidee, din care materialul germinativ respectiv este deplasat într-un alt stat membru;
- (c) incubatoare, din care ouăle pentru incubație sau păsările de curte sunt deplasate într-un alt stat membru;
- (d) unități pentru păsări de curte, din care păsările de curte destinate altor scopuri decât sacrificarea sau depunerea de ouă pentru incubație sunt deplasate într-un alt stat membru;
- (e) orice alt tip de unitate pentru animale terestre deținute care prezintă un risc semnificativ și are obligația de a obține o autorizație conform normelor stabilite într-un act delegat adoptat în conformitate cu alineatul (3) litera (b).

(2) Operatorii încetează activitatea la o unitate menționată la alineatul (1) în cazul în care:

- (a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia, în conformitate cu articolul 100 alineatul (2); sau
- (b) în cazul unei autorizări condiționate, acordate în conformitate cu articolul 99 alineatul (3), unitatea în cauză nu respectă cerințele rămase menționate la articolul 99 alineatul (3) și nu obține o autorizație definitivă în conformitate cu articolul 97 alineatul (1).

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:

- (a) derogările de la cerința ca operatorii tipurilor de unități menționate la alineatul (1) literele (a) – (d) să solicite autorizarea de către autoritatea competentă, în cazul în care unitățile respective prezintă un risc nesemnificativ;

- (b) tipurile de unități care trebuie să fie autorizate în conformitate cu alineatul (1) litera (e);
 - (c) normele speciale privind încetarea activității de către unitățile de material germinativ menționate la alineatul (1) litera (b).
- (4) La adoptarea actelor delegate, astfel cum se prevede la alineatul (3), Comisia întemeiază actele respective pe următoarele criterii:
- (a) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ dintr-o unitate;
 - (b) numărul de specii și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținute într-o unitate;
 - (c) tipul de unitate și tipul de producție; și
 - (d) circulația animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre tipurile respective de unități.

Articolul 95

Aprobarea statutului de unități izolate

Operatorii de unități care doresc să obțină statutul de unitate izolată:

- (a) solicită aprobarea din partea autorității competente în conformitate cu articolul 96 alineatul (1);
- (b) deplasează animalele deținute către sau dinspre unitatea lor în conformitate cu cerințele de la articolul 137 alineatul (1) și cu orice acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 137 alineatul (2) numai după ce unitatea lor a obținut aprobarea statutului respectiv de la autoritatea competentă în conformitate cu articolele 97 și 99.

Articolul 96

Obligația operatorilor de a furniza informații în vederea obținerii autorizării și actele de punere în aplicare

- (1) Pentru a solicita autorizarea unității lor, astfel cum se prevede la articolul 94 alineatul (1) și la articolul 95 litera (a), operatorii furnizează autorității competente următoarele informații:
- (a) denumirea și adresa operatorului în cauză;
 - (b) amplasarea unității în cauză și o descriere a instalațiilor acesteia;
 - (c) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ relevante pentru autorizare care se află în unitate;
 - (d) tipul de unitate;
 - (e) alte aspecte referitoare la caracteristici specifice ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul, în cazul în care există, reprezentat de aceasta.
- (2) Operatorii unităților, astfel cum se menționează la alineatul (1), informează autoritatea competentă cu privire la:
- (a) orice schimbări în unități în privința aspectelor menționate la alineatul (1) literele (a), (b) sau (c);
 - (b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.
- (3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în cererea pentru autorizarea unității lor, în conformitate cu alineatul (1), precum și termenele până la care trebuie să fie furnizate informațiile prevăzute la alineatul (1) și la alineatul (2) litera (b).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 97

Acordarea autorizației și condițiile de autorizare a unităților și actele delegate

(1) Autoritățile competente autorizează, conform dispozițiilor articolului 94 alineatul (1) și ale articolului 95 litera (a), numai unitățile care:

(a) respectă următoarele cerințe, după caz, privind:

(i) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (b) și orice norme adoptate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2);

(ii) cerințele în materie de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 24 și, în cazul în care este pertinent pentru tipul de unitate în cauză și riscul implicat, la articolul 25;

(iii) ținerea evidențelor, astfel cum se prevede la articolele 102 și 103 și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 106 și 107;

(b) dispun de instalații și echipamente care:

(i) sunt adecvate pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor la un nivel acceptabil, luând în considerare tipul de unitate de acvacultură în cauză;

(ii) au o capacitatea adecvată pentru numărul de animale terestre sau pentru volumul materialului germinativ în cauză păstrat;

(c) nu prezintă un risc inacceptabil de răspândire a bolilor, luând în considerare măsurile existente de diminuare a riscurilor;

(d) dispun de un număr suficient de angajați cu formare adecvată pentru activitatea unității în cauză;

(e) dispun de un sistem care să-i permită operatorului în cauză să demonstreze autorității competente că respectă cerințele de la literele (a) – (d).

(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:

(a) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) punctul (i);

(b) supravegherea, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) punctul (ii);

(c) instalațiile și echipamentele, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b);

(d) responsabilitățile, competența și formarea specializată a personalului și a medicilor veterinari, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (d), pentru activitatea unităților de material germinativ și a unităților pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte;

(e) supravegherea necesară de către autoritatea competentă a unităților de material germinativ și a unităților pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte.

(3) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate care vor fi adoptate în temeiul alineatului (2), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:

(a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate;

(b) speciile și categoriile de animale terestre deținute relevante pentru autorizare;

(c) tipul de producție în cauză;

(d) tiparele de circulație specifice tipului de unitate și speciilor și categoriilor de animale deținute în respectivele unități.

*Articolul 98***Domeniul de aplicare al autorizării unităților**

Autoritatea competentă specifică în mod explicit în autorizația acordată unei unități în temeiul articolului 97 alineatul (1), în urma unei solicitări formulate conform articolului 94 alineatul (1) sau articolului 95 litera (a):

- (a) pentru ce tipuri de unități menționate la articolul 94 alineatul (1) și la articolul 95 și în normele adoptate în temeiul articolului 94 alineatul (3) litera (b) se aplică autorizația;
- (b) pentru ce specii și categorii de animale terestre deținute sau de material germinativ provenit de la speciile respective se aplică autorizația.

*Articolul 99***Proceduri pentru acordarea autorizației de către autoritatea competentă**

(1) Autoritatea competentă stabilește procedurile pe care operatorii să le urmeze pentru a solicita autorizarea unităților lor în conformitate cu articolul 94 alineatul (1), articolul 95 sau articolul 96 alineatul (1).

(2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator, în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) sau cu articolul 95 litera (a), autoritatea competentă face o vizită la fața locului.

(3) Cu condiția ca cerințele menționate la articolul 97 și la alineatele (1) și (2) din prezentul articol să fie îndeplinite, autoritatea competentă acordă autorizația.

(4) În cazul în care o unitate nu îndeplinește toate cerințele pentru autorizare menționate la articolul 97, autoritatea competentă poate acorda o autorizație condiționată pentru o unitate în cazul în care, din cererea operatorului în cauză și din vizita ulterioară la fața locului, astfel cum se prevede la alineatul (2) din prezentul articol, reiese că unitatea îndeplinește toate cerințele principale pentru a oferi garanții suficiente că unitatea nu prezintă un risc semnificativ.

(5) În cazul în care autorizația condiționată a fost acordată de autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, aceasta acordă o autorizație completă numai în cazul în care reiese din o altă vizită la fața locului a unității, efectuată în termen de trei luni de la data acordării autorizației condiționate, sau din documentația pusă la dispoziție de către operator în termen de trei luni de la data respectivă, că unitatea respectă toate condițiile de autorizare prevăzute la articolul 97 alineatul (1) și normele adoptate în conformitate cu articolul 97 alineatul (2).

În cazul în care vizita la fața locului sau documentația menționată la primul paragraf arată că a avut loc un progres evident, dar că unitatea nu respectă încă toate cerințele respective, autoritatea competentă poate prelungi perioada de autorizare condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizări condiționate nu poate depăși o perioadă totală de șase luni.

*Articolul 100***Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor de către autoritatea competentă**

(1) Autoritatea competentă reexaminează în mod constant autorizațiile acordate unităților în conformitate cu articolele 97 și 99, la intervale adecvate, pe baza riscului implicat.

(2) În cazul în care o autoritate competentă identifică deficiențe grave într-o unitate în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute la articolul 97 alineatul (1) și în normele adoptate în conformitate cu articolul 97 alineatul (2), iar operatorul respectivei unități nu este în măsură să furnizeze garanții adecvate că aceste deficiențe vor fi eliminate, autoritatea competentă inițiază procedurile de retragere a autorizației unității.

Cu toate acestea, autoritatea competentă poate doar suspenda, mai degrabă decât să retragă, autorizația unei unități în cazul în care operatorul poate garanta că va elimina deficiențele într-un interval rezonabil de timp.

(3) Autorizația se acordă după retragere sau se reatribuie după suspendarea în conformitate cu alineatul (2) numai în cazul în care autoritatea competentă s-a asigurat că unitatea respectă pe deplin toate cerințele prezentului regulament, pertinente pentru acest tip de unitate.

Secțiunea 3

Registrele autorității competente

Articolul 101

Registrele ținute de autoritatea competentă

(1) Fiecare autoritate competentă instituie și ține la zi registre cu:

(a) toate unitățile și toți operatorii înregistrați de aceasta în temeiul articolului 93;

(b) toate unitățile autorizate de aceasta în conformitate cu articolele 97 și 99.

Aceasta pune registrele menționate la primul paragraf literele (a) și (b) la dispoziția Comisiei și a autorităților competente ale altor state membre în măsura în care informațiile conținute în aceste registre sunt relevante pentru circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ provenit de la acestea între statele membre.

Autoritatea competentă pune registrul cu unități autorizate menționat la primul paragraf litera (b) la dispoziția publicului în măsura în care informațiile conținute în acest registru sunt relevante pentru circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ provenit de la acestea între statele membre.

(2) Dacă este cazul și dacă este relevant, autoritatea competentă poate combina înregistrarea prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a) și autorizarea prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b) cu înregistrarea în alte scopuri.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind informațiile detaliate care trebuie cuprinse în registrul prevăzută la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b), precum și privind disponibilitatea publică a registrului prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b).

Secțiunea 4

Ținerea evidențelor

Articolul 102

Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități altele decât unitățile de material germinativ

(1) Operatorii de unități care fac obiectul obligației de înregistrare în conformitate cu articolul 93 sau al autorizării în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) țin și mențin actualizate evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

(a) speciile, categoriile, numărul și, după caz, identificarea animalelor terestre deținute din unitatea lor;

(b) deplasările animalelor terestre deținute înspre și dinspre unitatea lor, precizându-se după caz:

(i) locul lor de origine sau de destinație;

(ii) data deplasărilor respective;

(c) documentele care trebuie să însoțească animalele terestre deținute care sosesc în unitate sau părăsesc unitatea conform articolului 112 litera (b), articolului 113 alineatul (1) litera (b), articolului 114 alineatul (1) litera (c), articolului 115 litera (b), articolului 117 litera (b), articolului 143 alineatele (1) și (2), articolului 164 alineatul (2) și oricăror norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120 și al articolului 144 alineatul (1) literele (b) și (c);

(d) mortalitatea animalelor terestre deținute din unitatea lor;

- (e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru:
 - (i) speciile și categoriile de animale terestre deținute din cadrul unității;
 - (ii) tipul de producție;
 - (iii) tipul și dimensiunile unității;
- (f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății a animalelor necesare în conformitate cu articolul 25 alineatul (1).

Evidențele se țin și se păstrează pe hârtie sau în format electronic.

(2) Unitățile care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidențele tuturor sau unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1).

(3) Operatorii unităților țin evidențele menționate la alineatele (1) și (2) în cadrul unității în cauză și:

- (a) le pun imediat la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia;
- (b) le păstrează pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), operatorii pot fi exonerati de obligația de a ține evidențele unora sau tuturor chestiunilor prevăzute la alineatul (1) în cazul în care operatorul în cauză:

- (a) are acces la baza de date electronică prevăzută la articolul 109 pentru speciile relevante și baza de date conține deja informațiile de inclus în evidențele respective; și
- (b) dispune introducerea informațiilor actualizate direct în baza de date electronică.

Articolul 103

Obligațiile de ținere a evidențelor de către unitățile de material germinativ

(1) Operatorii unităților de material germinativ țin și mențin actualizate evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

- (a) rasa, vârsta, identificarea și statutul sanitar al animalelor donatoare utilizate pentru producerea materialului germinativ;
- (b) ora și locul colectării și prelucrării și depozitării materialului germinativ colectat, produs sau prelucrat;
- (c) identificarea materialului germinativ și informații privind locul de destinație, dacă acesta este cunoscut;
- (d) documentele care trebuie să însoțească materialul germinativ care sosește în unitate sau părăsește unitatea în cauză conform articolului 162 și articolului 164 alineatul (2) și oricăror norme adoptate în temeiul articolului 162 alineatele (3) și (4);
- (e) dacă este cazul, rezultatele testelor clinice și de laborator;
- (f) tehnicile de laborator utilizate.

(2) Unitățile care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidențele tuturor sau unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1).

(3) Operatorii unităților de material germinativ țin evidențele menționate la alineatele (1) și (2) în cadrul unității și:

- (a) le pun imediat la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia;
- (b) le păstrează pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.

Articolul 104

Obligațiile de ținere a evidențelor de către transportatori

(1) Transportatorii țin și mențin actualizate evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

- (a) unitățile pe care le-au vizitat;
- (b) categoriile, speciile și numărul de animale terestre deținute transportate de aceștia;
- (c) curățarea, dezinfectarea și dezinfestarea mijloacelor de transport folosite;
- (d) detalii privind documentele de însoțire a animalelor în cauză, inclusiv numărul fiecărui document.

Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.

(2) Transportatorii care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidențele tuturor sau unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1).

(3) Transportatorii țin evidențele menționate la alineatele (1) și (2):

- (a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității competente, la cererea acesteia;
- (b) pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.

Articolul 105

Obligațiile de ținere a evidențelor de către operatorii care efectuează operațiuni de colectare

(1) Operatorii care efectuează operațiuni de colectare care fac obiectul obligației de înregistrare prevăzute de articolul 93, țin și mențin actualizate evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

- (a) speciile, categoriile, numărul și identificarea animalelor terestre deținute din responsabilitatea lor;
- (b) circulația animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor, precizându-se după caz:
 - (i) locul lor de origine și de destinație;
 - (ii) data deplasărilor respective;
- (c) documentele care trebuie să însoțească animalele terestre deținute deplasate aflate în responsabilitatea lor conform articolului 112 litera (b), articolului 113 alineatul (1) litera (b), articolului 114 alineatul (1) litera (c), articolului 115 litera (b), articolului 117 litera (b), articolului 143 alineatele (1) și (2), articolului 164 alineatul (2) și oricăror norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120 și al articolului 144 alineatul (1) literele (b) și (c);
- (d) mortalitatea animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor; și
- (e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru speciile și categoriile de animale terestre deținute aflate în responsabilitatea lor.

Evidențele se țin și se păstrează în format electronic.

(2) Operatorii ale căror activități prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidențele tuturor sau unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1).

(3) Operatorii:

- (a) pun la dispoziția autorității competente, la cerere, evidențele menționate la alineatul (1);
- (b) păstrează respectivele evidențe pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.

*Articolul 106***Delegarea de competențe în ceea ce privește ținerea evidențelor**

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele de completare a cerințelor privind ținerea evidențelor prevăzute la articolele 102, 103, 104 și 105 referitoare la:
- (a) informațiile care trebuie înregistrate în plus față de cele prevăzute la articolul 102 alineatul (1), articolul 103 alineatul (1), articolul 104 alineatul (1) și articolul 105 alineatul (1);
 - (b) cerințele suplimentare privind ținerea evidențelor pentru materialul germinativ colectat, produs sau prelucrat într-o unitate de material germinativ, după ce respectiva unitate și-a încheiat activitatea.
- (2) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate, astfel cum se prevede la alineatul (1), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:
- (a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate sau de activitate;
 - (b) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ din unitatea în cauză sau cele transportate către sau de la respectiva unitate;
 - (c) tipul de producție din unitate sau tipul de activitate;
 - (d) tiparele de circulație caracteristice și categoriile de animale vizate;
 - (e) numărul de animale terestre deținute sau volumul de material germinativ din responsabilitatea operatorului în cauză.

*Articolul 107***Competențe de executare privind exonerări de la cerințele de ținere a evidențelor**

Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de unități și de operatori care pot fi exonerati de către statele membre de la cerințele de ținere a evidențelor prevăzute la articolele 102, 103, 104 și 105, în ceea ce privește:

- (a) unitățile care dețin sau operatorii care manipulează sau transportă un număr mic de animale terestre deținute sau volume sau cantități mici de material germinativ;
- (b) anumite specii sau categorii de animale terestre deținute sau de material germinativ.

La adoptarea actelor de punere în aplicare respective, Comisia întemeiază actele respective pe criteriile prevăzute la articolul 106 alineatul (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

*CAPITOLUL 2****Cerințe privind trasabilitatea pentru animalele terestre deținute și materialul germinativ***

Secțiunea 1

Animale terestre deținute*Articolul 108***Responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește înființarea unui sistem pentru identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute**

- (1) Statele membre instituie un sistem pentru identificarea și înregistrarea acelor specii de animale terestre deținute pentru care prezentul regulament și orice norme adoptate în temeiul acestuia impun un astfel de sistem. Un astfel de sistem prevede, atunci când este cazul, înregistrarea circulației animalelor respective.

- (2) La instituirea sistemului menționat la alineatul (1), statele membre iau în considerare:
- (a) specia sau categoriile de animale terestre deținute în cauză;
 - (b) riscul prezentat de respectiva specie sau categorie.
- (3) Sistemul prevăzut la alineatul (1) cuprinde elementele următoare:
- (a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor terestre deținute;
 - (b) documente de identificare, documente de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la articolul 110;
 - (c) evidențe ținute la zi în unități, după cum se prevede la articolul 102 alineatul (1) literele (a) și (b);
 - (d) o bază de date electronică a animalelor terestre deținute, după cum se prevede la articolul 109 alineatul (1).
- (4) Sistemul prevăzut la alineatul (1) se elaborează astfel încât:
- (a) să asigure o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;
 - (b) să faciliteze trasabilitatea animalelor terestre deținute și circulația acestora în interiorul și între statele membre, precum și intrarea lor în Uniune;
 - (c) să asigure interoperabilitatea, integrarea și compatibilitatea eficiente ale elementelor sistemului respectiv;
 - (d) în măsura în care este adecvat, să garanteze că sistemul este adaptat la:
 - (i) sistemul computerizat de informații pentru notificările și rapoartele către Uniune prevăzut la articolul 22;
 - (ii) sistemul TRACES;
 - (e) să garanteze o abordare coerentă pentru diferitele specii de animale care fac obiectul sistemului.
- (5) Statele membre pot, dacă este cazul:
- (a) utiliza parțial sau în întregime sistemul prevăzut la alineatul (1) în alte scopuri decât cele menționate la alineatul (4) literele (a) și (b);
 - (b) integra documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente menționate la articolul 110 în certificatul de sănătate animală sau declarația pe proprie răspundere prevăzută la articolul 143 alineatele (1) și (2) și la articolul 151 alineatul (1), precum și în orice norme adoptate în temeiul articolului 144 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolului 151 alineatele (3) și (4);
 - (c) desemna o altă autoritate sau autoriza un alt organism sau o altă persoană fizică pentru a asigura aplicarea practică a sistemului de identificare și de înregistrare prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol, inclusiv în ceea ce privește eliberarea de documente de identificare și elaborarea de modele, astfel cum se prevede la articolul 110 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

Articolul 109

Obligația statelor membre de a stabili și menține o bază de date electronică a animalelor terestre deținute

- (1) Statele membre stabilesc și mențin o bază de date electronică pentru înregistrarea, cel puțin:
- (a) a următoarelor informații referitoare la animale deținute din specia bovină:
 - (i) identificarea lor individuală, astfel cum se prevede la articolul 112 litera (a);
 - (ii) unitățile în care acestea sunt deținute;
 - (iii) circulația acestora în și din respectivele unități;

- (b) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din speciile ovină și caprină:
- (i) identificarea acestora, astfel cum se prevede la articolul 113 alineatul (1) litera (a), și numărul de animale din unitatea în care acestea sunt deținute;
 - (ii) unitățile în care acestea sunt deținute;
 - (iii) circulația acestora în și din respectivele unități;
- (c) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din specia porcină:
- (i) identificarea acestora, astfel cum se prevede la articolul 115 și numărul de animale din unitățile în care acestea sunt deținute;
 - (ii) unitățile în care acestea sunt deținute;
 - (iii) circulația acestora în și din respectivele unități;
- (d) a următoarelor informații referitoare la animale deținute din specia ecvidae:
- (i) codul lor unic, astfel cum se prevede la articolul 114;
 - (ii) metoda de identificare prevăzută la articolul 114 alineatul (1) litera (b), care face legătura între animalul respectiv și documentul de identificare menționat la punctul (iii), în cazul în care este relevant;
 - (iii) datele de identificare relevante din documentul de identificare, astfel cum se prevede la articolul 114 alineatul (1) litera (c), conform celor stabilite în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120;
 - (iv) unitățile în care respectivele animale sunt deținute de obicei;
- (e) a informațiilor referitoare la animalele terestre deținute din alte specii decât cele menționate la prezentul alineat literele (a), (b), (c) și (d), în cazul în care acest lucru este prevăzut de normele adoptate în temeiul alineatului (2).
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 în ceea ce privește înregistrarea de informații referitoare la speciile de animale altele decât cele menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d) din prezentul articol în baza de date electronică prevăzută în respectivul alineat, în cazul în care este necesar, ca urmare a riscurilor specifice și semnificative prezentate de aceste specii, pentru:
- (a) a asigura aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și de control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;
 - (b) a facilita trasabilitatea animalelor terestre deținute, circulația acestora între statele membre și intrarea lor în Uniune.

Articolul 110

Obligația autorității competente în ceea ce privește documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea animalelor terestre deținute

- (1) Fiecare autoritate competentă:
- (a) eliberează documente de identificare pentru animalele terestre deținute în cazul în care aceste documente sunt prevăzute la articolul 114 alineatul (1) litera (c) și la articolul 117 litera (b) și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120;
 - (b) eliberează documente de identificare pentru animalele din specia bovină în conformitate cu articolul 112 litera (b), cu excepția cazului în care statele membre fac schimburi de date electronice cu alte state membre în cadrul unui sistem de schimb electronic de la data la care Comisia recunoaște operabilitatea deplină a sistemului respectiv;
 - (c) elaborează modele de documente de circulație și alte documente de identificare și urmărire pentru animalele terestre deținute în cazurile prevăzute la articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 115 litera (b), articolul 117 litera (b) și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120.

(2) Alineatul (1) litera (b) nu aduce atingere dreptului statelor membre să adopte norme naționale privind emiterea de pașapoarte pentru animalele care nu sunt destinate circulației între statele membre.

Articolul 111

Punerea la dispoziția publicului a informațiilor privind mijloacele de identificare

Fiecare autoritate competentă informează Comisia și pune la dispoziția publicului informații privind:

- (a) punctele de contact pentru bazele de date electronice create de statele membre în conformitate cu articolul 109 alineatul (1);
- (b) autoritățile sau organismele abilitate să elibereze documente de identificare, documente de circulație și alte documente în conformitate cu articolul 110, ținând seama de articolul 108 alineatul (5) litera (c);
- (c) mijloacele de identificare, care urmează să fie folosite pentru fiecare dintre speciile și categoriile de animale terestre deținute, în conformitate cu articolul 112 litera (a), articolul 113 alineatul (1) litera (a), articolul 114 alineatul (1), articolul 115 litera (a) și articolul 117 litera (a) și cu normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120;
- (d) formatul prevăzut pentru eliberarea documentelor de identitate și a altor documente menționate la articolul 110.

Articolul 112

Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor deținute din specia bovină

Operatorii care dețin animale din specia bovină:

- (a) garantează că respectivele animale deținute sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare;
- (b) garantează că, pentru respectivele animale deținute, atunci când sunt deplasate între statele membre, se emite un document de identificare de către autoritatea competentă sau autoritatea desemnată sau organismul autorizat inițial, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 110 alineatul (1) litera (b);
- (c) garantează că respectivul document de identificare:
 - (i) este păstrat, completat și actualizat corect de către operatorul în cauză; și
 - (ii) însoțește respectivele animale terestre deținute în momentul circulației, dacă respectivul document este necesar în temeiul literei (b);
- (d) transmite informațiile privind circulația acestor animale deținute din și către unitatea în cauză și privind toate nașterile și decesele din respectiva unitate pentru baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1).

Articolul 113

Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor deținute din speciile ovină și caprină

- (1) Operatorii care dețin animale deținute din speciile ovină și caprină:
 - (a) garantează că respectivele animale deținute sunt identificate fiecare în parte printr-un mijloc fizic de identificare;
 - (b) garantează că respectivele animale deținute sunt însoțite de un document de circulație completat corect, pe baza modelului elaborat de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 110, atunci când sunt deplasate de la unitatea care le deține în statul membru în cauză;

- (c) transmit informațiile privind circulația acestor animale deținute din și către unitate pentru baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1).
- (2) Statele membre pot să scutească operatorii de la obligația de a se asigura că animalele deținute din speciile ovină și caprină sunt însoțite de documente de circulație în timpul circulației pe teritoriul lor, cu condiția ca:
- (a) informațiile cuprinse în documentul de circulație relevant să fie incluse în baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1);
- (b) sistemul de identificare și de înregistrare a animalelor deținute din speciile ovină și caprină să prevadă un nivel de trasabilitate echivalent cu cel prevăzut în documentele de circulație.

Articolul 114

Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea și înregistrarea animalelor deținute din specia ecvidee

- (1) Operatorii care dețin animale din specia ecvidee se asigură că aceste animale sunt identificate individual prin următoarele:
- (a) un cod unic, care se înregistrează în baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1);
- (b) un mijloc fizic de identificare sau o altă metodă care face legătura în mod neechivoc între animalul deținut și documentul de identificare menționat la litera (c) din prezentul alineat și emis de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 110;
- (c) un document unic de identificare pe viață completat corect.
- (2) Operatorii de animale deținute din specia ecvidee garantează transmiterea informațiilor privind aceste animale către baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1).

Articolul 115

Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea și înregistrarea animalelor deținute din specia porcină

Operatorii care dețin animale din specia porcină:

- (a) garantează că respectivele animale deținute sunt identificate fiecare în parte printr-un mijloc fizic de identificare;
- (b) garantează că respectivele animale deținute sunt însoțite de un document de circulație completat corect, pe baza modelului elaborat de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 110 alineatul (1) litera (b) atunci când acestea sunt deplasate de la unitatea care le deține în statul membru în cauză;
- (c) transmit informațiile privind unitatea care deține respectivele animale către baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1).

Articolul 116

Derogări privind circulația animalelor deținute din specia porcină

Prin derogare de la articolul 115 litera (b), statele membre pot să scutească operatorii de la obligația de a se asigura că animalele deținute din specia porcină sunt însoțite de documente de circulație completate corect pe baza modelului elaborat de autoritatea competentă pentru circulația în interiorul statului membru în cauză, cu condiția ca:

- (a) informațiile cuprinse în astfel de documente de circulație să fie incluse în baza de date electronică creată de respectivul stat membru în conformitate cu articolul 109 alineatul (1);
- (b) sistemul de identificare și înregistrare a animalelor terestre deținute din specia porcină să prevadă un nivel de trasabilitate echivalent cu cel oferit de documentele de circulație.

*Articolul 117***Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor terestre deținute din alte specii decât bovine, ovine, caprine, porcine și ecvidee**

Operatorii se asigură că animalele terestre deținute din alte specii decât specia bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee îndeplinesc următoarele cerințe, atunci când se prevede astfel în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120:

- (a) sunt identificate, fie individual, fie pe grupuri;
- (b) sunt însoțite de documente de identificare completate în mod corect și actualizate, de documente de circulație sau alte documente de identificare și trasabilitate a animalelor, în funcție de speciile de animale în cauză.

*Articolul 118***Delegarea competențelor privind identificarea și înregistrarea**

- (1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:
 - (a) cerințele detaliate pentru mijloacele și metodele de identificare a animalelor terestre deținute, în conformitate cu articolul 112 litera (a), articolul 113 alineatul (1) litera (a), articolul 114 alineatul (1), articolul 115 litera (a) și articolul 117 litera (a), inclusiv aplicarea și utilizarea lor;
 - (b) normele privind informațiile care trebuie incluse în:
 - (i) bazele de date electronice prevăzute la articolul 109 alineatul (1) literele (a) – (d);
 - (ii) documentele de identificare și de circulație prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c) și articolul 115 litera (b);
 - (c) normele privind schimbul de date electronice între bazele de date electronice ale statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 110 alineatul (1) litera (b).
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate conform articolului 264 privind:
 - (a) cerințele detaliate privind mijloacele și metodele alternative de identificare față de cele menționate la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol, precum și excepțiile și dispozițiile speciale pentru anumite categorii de animale sau circumstanțele și condițiile pentru astfel de excepții;
 - (b) dispozițiile specifice pentru documentele de identificare și de circulație prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolul 115 litera (b) și articolul 117 litera (b), care trebuie să însoțească animalele atunci când acestea sunt deplasate;
 - (c) cerințele detaliate pentru identificarea și înregistrarea pentru animalele terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee în cazul în care este necesar, având în vedere riscurile pe care le prezintă speciile în cauză, pentru:
 - (i) a asigura aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;
 - (ii) a facilita trasabilitatea animalelor terestre deținute și a circulației acestora în interiorul și între statele membre, precum și intrarea lor în Uniune;
 - (d) normele privind informațiile care trebuie incluse în:
 - (i) baza de date electronică prevăzută la articolul 109 alineatul (1) litera (e);
 - (ii) documentele de identificare și de circulație prevăzute la articolul 117 litera (b).
 - (e) normele privind identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute, astfel cum se prevede la articolele 112 – 117, după intrarea lor în Uniune.

(3) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate prevăzute în prezentul articol, Comisia întemeiază respectivele norme pe considerațiile prevăzute la articolul 119 alineatul (2).

Articolul 119

Delegarea de competențe în ceea ce privește derogările de la cerințele de trasabilitate

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind derogările pentru operatori de la cerințele de identificare și înregistrare prevăzute la articolele 112, 113, 114 și 115:

- (a) în cazurile în care unul sau mai multe dintre elementele enumerate la articolul 108 alineatul (3) nu sunt necesare pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 108 alineatul (4) literele (a) și (b); și
- (b) atunci când alte măsuri de trasabilitate existente în statele membre garantează că nivelul de trasabilitate a animalelor în cauză nu este compromis,

precum și măsurile tranzitorii necesare pentru aplicarea concretă a acestor derogări.

(2) La stabilirea normelor detaliate care urmează să fie prevăzute în actele delegate prevăzute la alineatul (1), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele considerații:

- (a) speciile și categoriile de animale terestre deținute în cauză;
- (b) riscurile implicate pentru respectivele animale terestre deținute;
- (c) numărul de animale din cadrul unităților în cauză;
- (d) tipul de producție în unitățile în care sunt ținute aceste animale terestre;
- (e) tiparele de circulație pentru speciile și categoriile de animale terestre deținute în cauză;
- (f) considerații privind protecția și conservarea speciilor de animale terestre deținute în cauză;
- (g) eficacitatea celorlalte elemente de trasabilitate ale sistemului de identificare și înregistrare a animalelor terestre deținute, menționate la articolul 108 alineatul (3).

Articolul 120

Competențe de executare privind trasabilitatea animalelor terestre deținute

(1) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, norme:

- (a) pentru accesul uniform la datele conținute și specificațiile tehnice și normele de funcționare pentru bazele de date electronice prevăzute la articolul 109 alineatul (1) literele (a) – (d);
- (b) privind condițiile și modalitățile tehnice pentru schimbul de date electronice între bazele de date electronice ale statelor membre și recunoașterea operabilității depline a sistemelor de schimb de date, după cum se prevede la articolul 110 alineatul (1) litera (b).

(2) Comisia poate adopta, prin acte de punere în aplicare, norme:

- (a) pentru aplicarea uniformă a sistemului de identificare și de înregistrare prevăzut la articolul 108 alineatul (1) pentru diferite specii și categorii de animale terestre deținute, pentru a asigura funcționarea eficientă a acestuia;
- (b) pentru aplicarea uniformă a articolul 108 alineatul (5) litera (c) cu privire la organismele sau persoanele fizice autorizate, astfel cum se prevede la articolul 108 alineatul (5), și condițiile desemnării lor;
- (c) privind specificațiile tehnice și procedurile, formatele, modelele și normele de funcționare pentru mijloacele și metodele de identificare, inclusiv:
 - (i) perioadele pentru aplicarea mijloacelor și metodelor de identificare;

- (ii) îndepărtarea, modificarea sau înlocuirea mijloacelor sau a metodelor de identificare și termenele pentru astfel de operațiuni; și
 - (iii) configurația codului de identificare;
 - (d) privind specificațiile tehnice, formatele și normele de funcționare pentru documentele de identificare și de circulație prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolul 115 litera (b) și articolul 117 litera (b);
 - (e) pentru accesul uniform la datele conținute și specificațiile tehnice și normele de funcționare pentru bazele de date electronice prevăzute la articolul 109 alineatul (1) litera (e);
 - (f) privind termenele, obligațiile și procedurile pentru transmiterea de informații de către operatori sau de către alte persoane fizice sau juridice și pentru înregistrarea în bazele de date electronice a animalelor terestre deținute;
 - (g) privind orientările și procedurile referitoare la identificarea electronică a animalelor, dacă este cazul;
 - (h) privind aplicarea practică a derogărilor de la identificare și obligațiile de înregistrare prevăzute în normele adoptate în conformitate cu articolul 119 alineatul (1).
- (3) Actele de punere în aplicare prevăzute în prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Secțiunea 2

Materialul germinativ

Articolul 121

Cerințe de trasabilitate pentru materialul germinativ de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee

- (1) Operatorii care produc, prelucrează sau depozitează material germinativ, marchează acest material germinativ de la animale deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee în așa fel încât să poată fi asociat în mod clar cu:
- (a) animalele donatoare;
 - (b) data colectării; și
 - (c) unitățile în care a fost colectat, produs, prelucrat și depozitat materialul germinativ.
- (2) Marcajul prevăzut la alineatul (1) este conceput astfel încât să asigure:
- (a) o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;
 - (b) trasabilitatea materialului germinativ, circulația acestuia în interiorul și între statele membre și intrarea sa în Uniune.

Articolul 122

Delegarea de competențe în ceea ce privește cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ

- (1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ de la animalele terestre deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee de completare a normelor prevăzute la articolul 121;
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ de la animalele terestre deținute din alte specii decât bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee, în cazul în care este necesar pentru:
- (a) aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament;

- (b) trasabilitatea respectivului material germinativ, circulația acestuia în interiorul și între statele membre și intrarea sa în Uniune.
- (3) La adoptarea actelor delegate prevăzute la alineatul (1), Comisia întemeiază actele respective pe următoarele aspecte:
- (a) specia de animale terestre deținute de la care provine materialul germinativ;
 - (b) statutul sanitar al animalelor donatoare;
 - (c) riscul implicat de respectivul material germinativ;
 - (d) tipul de material germinativ;
 - (e) tipul de colectare, producție, prelucrare și depozitare a materialului germinativ;
 - (f) tiparele de circulație pentru speciile și categoriile relevante de animale terestre deținute și materialul germinativ de la acestea;
 - (g) considerații privind protecția și conservarea speciilor de animale terestre deținute;
 - (h) alte elemente care ar putea contribui la trasabilitatea materialului germinativ.

Articolul 123

Competențe de executare privind cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ

Prin acte de punere în aplicare, Comisia stabilește norme referitoare la:

- (a) cerințele și specificațiile tehnice pentru marcarea, astfel cum se prevede la articolul 121 alineatul (1);
- (b) cerințe operaționale aplicabile cerințelor de trasabilitate prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 122 alineatul (1).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 3

Circulația animalelor terestre deținute în interiorul Uniunii

Secțiunea 1

Cerințe generale pentru circulație

Articolul 124

Cerințe generale pentru circulația animalelor terestre deținute

(1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a garanta că circulația animalelor terestre deținute nu pune în pericol statutul sanitar de la locul de destinație în ceea ce privește:

- (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
- (b) bolile emergente.

(2) Operatorii deplasează animale terestre deținute din unitățile proprii și primesc astfel de animale numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) provin din unități care:
 - (i) au fost înregistrate de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 93; sau

- (ii) au fost autorizate de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 98, în cazul în care este prevăzut la articolul 94 alineatul (1) sau la articolul 95; sau
 - (iii) au primit o derogare de la cerința de înregistrare prevăzută la articolul 84;
- (b) îndeplinesc cerințele de identificare și înregistrare prevăzute la articolele 112, 113, 114, 115 și 117 și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120.

Articolul 125

Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului

- (1) Operatorii iau măsurile preventive corespunzătoare și necesare pentru a se asigura că:
- (a) statutul sanitar al animalelor terestre deținute nu este pus în pericol în cursul transportului;
 - (b) operațiunile de transport al animalelor terestre deținute nu cauzează o potențială răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), la oameni și animale;
 - (c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, precum și combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează și alte măsuri de biosecuritate adecvate sunt efectuate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) condițiile și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, precum și combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează și utilizarea produselor biocide în aceste scopuri;
 - (b) alte măsuri adecvate de biosecuritate, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol.

Secțiunea 2

Circulația între statele membre

Articolul 126

Cerințe generale pentru circulația animalelor terestre deținute între statele membre

- (1) Operatorii deplasează animale terestre deținute în alt stat membru numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:
- (a) nu prezintă simptome de boală;
 - (b) provin dintr-o unitate înregistrată sau autorizată:
 - (i) în care nu există mortalități anormale cu cauze nedeterminate;
 - (ii) care nu este supusă restricțiilor de circulație care afectează speciile care urmează a fi deplasate în conformitate cu normele prevăzute la articolul 55 alineatul (1), articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62, articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 74 alineatul (1) și articolul 79 și cu normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolelor 63 și 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2) sau cu măsurile de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări pentru restricțiile de circulație în conformitate cu normele respective;
 - (iii) care nu este situată într-o zonă de restricție în conformitate cu normele prevăzute la articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolele 64 și 65, articolul 74 alineatul (1), articolul 79 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2) sau cu măsurile de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări în conformitate cu normele respective;

- (c) nu au intrat în contact cu animale terestre deținute care au făcut obiectul unor restricții de circulație astfel cum se menționează la litera (b) punctele (ii) și (iii) sau cu animale terestre deținute dintr-o specie listată cu o stare de sănătate inferioară, pentru o perioadă adecvată de timp, înainte de data estimată pentru deplasarea către un alt stat membru, reducând astfel la minimum posibilitatea de răspândire a bolilor, luând în considerare următoarele aspecte:
- (i) perioada de incubație și căile de transmitere ale bolilor listate și ale bolilor emergente în cauză;
 - (ii) tipul de unitate în cauză;
 - (iii) specia și categoria de animale terestre deținute deplasate;
 - (iv) alți factori epidemiologici;
- (d) îndeplinesc cerințele aplicabile prevăzute în secțiunile 3 – 8 (articolele 130 – 154).
- (2) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că animalele terestre deținute deplasate către alt stat membru sunt expediate direct la locul lor de destinație în alt stat membru, cu excepția cazului în care trebuie să se oprească la un loc de odihnă din motive de bunăstare a animalelor.

Articolul 127

Obligațiile operatorilor la locul de destinație

- (1) Operatorii unităților și abatoarelor care primesc animale terestre deținute provenind dintr-un alt stat membru:
- (a) verifică dacă:
 - (i) mijloacele sau metodele de identificare prevăzute la articolul 112 litera (a), articolul 113 alineatul (1) litera (a), articolul 114 alineatul (1) literele (a) și (b), articolul 115 litera (a) și la articol 117 litera (a) și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120 sunt puse în practică;
 - (ii) documentele de identificare prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolul 117 litera (b) și în normele adoptate în temeiul articolelor 118 și 120 sunt prezente și corect completate;
 - (b) verifică dacă sunt prezente certificatele de sănătate animală prevăzute la articolul 143 și în orice norme adoptate în temeiul articolului 144 alineatul (1) literele (b) și (c) sau declarația pe proprie răspundere prevăzută la articolul 151 și în normele adoptate în temeiul articolului 151 alineatele (3) și (4);
 - (c) după verificarea animalelor terestre deținute pe care le-au primit, informează autoritatea competentă de la locul de destinație cu privire la orice neregulă în ceea ce privește:
 - (i) animalele terestre deținute recepționate;
 - (ii) mijloacele sau metodele de identificare menționate la litera (a) punctul (i);
 - (iii) documentele menționate la litera (a) punctul (ii) și la litera (b).
- (2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (c), operatorul izolează animalele vizate de neregula respectivă până când autoritatea competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea.

Articolul 128

Interzicerea circulației animalelor terestre deținute în vederea eradicării bolilor în afara teritoriului unui stat membru

Operatorii nu deplasează animale terestre deținute care urmează să fie sacrificate în vederea eradicării bolilor ca parte a unui program de eradicare, astfel cum se prevede la articolul 31 alineatele (1) sau (2), într-un alt stat membru, cu excepția situației în care statul membru de destinație și, după caz, statul membru de tranzit relevant, autorizează deplasarea în prealabil.

*Articolul 129***Cerință generală aplicabilă operatorilor în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute care tranzitează state membre, dar sunt destinate exportului din Uniune către țări terțe sau teritorii**

Operatorii se asigură că animalele terestre deținute destinate exportului către o țară terță sau un teritoriu care tranzitează teritoriul unui alt stat membru îndeplinesc cerințele stabilite la articolele 124, 125, 126 și 128.

Secțiunea 3

Cerințe specifice privind circulația unguțelor și a păsărilor de curte către alte state membre*Articolul 130***Circulația unguțelor deținute și a păsărilor de curte către alte state membre**

Operatorii deplasează unguțate deținute și păsări de curte dintr-o unitate aflată într-un stat membru către alt stat membru numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții în ceea ce privește bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d):

- (a) nu prezintă simptome clinice sau semne de boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), la data deplasării;
- (b) au fost supuse unei perioade de reședință corespunzătoare acestor boli listate luând în considerare speciile și categoria de unguțate deținute și păsări de curte care urmează să fie deplasate;
- (c) pentru o perioadă de timp adecvată pentru respectivele boli listate și pentru specia și categoria de unguțate sau păsări de curte care urmează să fie deplasate, nu au fost introduse în unitatea de origine unguțate deținute sau păsări de curte atunci când o cerință în acest sens este prevăzută în normele adoptate în conformitate cu articolul 131 sau cu articolul 135;
- (d) se prezumă că acestea nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate respective la locul de destinație în temeiul:
 - (i) statutului sanitar în ceea ce privește bolile relevante pentru speciile sau categoriile de unguțate deținute sau păsări de curte deplasate, ținând seama de statutul sanitar de la locul de destinație;
 - (ii) rezultatelor analizelor de laborator sau ale altor analize necesare pentru a oferi garanții privind statutul sanitar necesar pentru deplasarea în cauză;
 - (iii) aplicării măsurilor de vaccinare sau a altor măsuri de prevenire a bolilor sau de diminuare a riscurilor de boli menite să limiteze răspândirea bolii respective la locurile de destinație sau de tranzit.

*Articolul 131***Delegarea de competențe în ceea ce privește circulația unguțelor deținute și a păsărilor de curte către alte state membre**

- (1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:
 - (a) perioadele de reședință astfel cum se prevede la articolul 130 litera (b);
 - (b) perioada de timp necesară pentru a limita introducerea unguțelor deținute sau a păsărilor de curte în unități înainte de deplasarea astfel cum se prevede la articolul 130 litera (c);

- (c) cerințe suplimentare pentru a garanta că unghiile deținute și păsările de curte nu prezintă un risc semnificativ în răspândirea bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), în conformitate cu articolul 130 litera (d);
 - (d) alte măsuri necesare de diminuare a riscurilor de completare a cerințelor stabilite la articolul 130.
- (2) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate prevăzute la alineatul (1), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele considerații:
- (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) relevante pentru specia listată sau categoria de unghiile deținute sau păsări de curte care urmează să fie deplasate;
 - (b) statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) în unitățile, compartimentele, zonele și statele membre de origine și de destinație;
 - (c) tipul de unitate în cauză și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;
 - (d) tipul de circulație în cauză;
 - (e) speciile și categoriile de unghiile deținute sau păsări de curte care urmează să fie deplasate;
 - (f) vârsta unghiilor deținute sau a păsărilor de curte care urmează să fie deplasate;
 - (g) alți factori epidemiologici.

Articolul 132

Unghiile deținute sau păsări de curte deplasate către un alt stat membru și destinate sacrificării

- (1) Operatorii abatoarelor care primesc unghiile deținute sau păsări de curte din alt stat membru sacrifică aceste animale în cel mai scurt timp posibil după sosirea lor și cel mai târziu într-un interval de timp care va fi stabilit prin acte delegate adoptate în temeiul alineatului (2).
- (2) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind momentul sacrificării prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol.

Secțiunea 4

Operațiuni de colectare pentru unghiile deținute și păsări de curte

Articolul 133

Derogări în ceea ce privește operațiunile de colectare

- (1) Prin derogare de la articolul 126 alineatul (2), operatorii pot supune unghiile deținute și păsările de curte la cel mult trei operațiuni de colectare în timpul unei deplasări dintr-un stat membru de origine către un alt stat membru.
- (2) Operațiunile de colectare prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol au loc numai într-o unitate autorizată în acest scop în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 99 alineatele (3) și (4).

Cu toate acestea, statul membru de origine poate permite ca o operațiune de colectare de pe teritoriul său să se desfășoare într-un mijloc de transport, colectând unghiile deținute sau păsările de curte direct din unitățile lor de origine, cu condiția ca animalele respective să nu fie descărcate din nou în timpul acestei operațiuni înainte de sosirea:

- (a) la unitatea lor sau la locul de destinație finală; sau
- (b) pentru operațiunea de colectare ulterioară într-o unitate autorizată în acest scop în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 99 alineatele (4) și (5).

*Articolul 134***Cerințe de prevenire a bolilor pentru operațiuni de colectare**

Operatorii care efectuează operațiuni de colectare se asigură că:

- (a) unghiile deținute și păsările de curte colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;
- (b) unghiile deținute și păsările de curte sunt colectate și deplasate la locul de destinație finală în alt stat membru cât mai curând posibil după părăsirea unității de origine și cel târziu într-un interval de timp care urmează a fi stabilit prin acte delegate adoptate în temeiul articolului 135 litera (c);
- (c) se iau măsurile de biosecuritate necesare pentru a se asigura că unghiile deținute și păsările de curte colectate:
 - (i) nu intră în contact cu unghiile deținute sau păsările de curte având un statut sanitar inferior;
 - (ii) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la unghiile deținute sau păsările de curte la locul de desfășurare a operațiunii de colectare;
- (d) unghiile deținute și păsările de curte sunt identificate în cazul în care acest lucru este necesar conform prezentului regulament și sunt însoțite de următoarele documente:
 - (i) documentele de identificare și circulație în cazurile prevăzute la articolul 112 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b), articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolul 115 litera (b) și articolul 117 litera (b) și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în conformitate cu articolul 113 alineatul (2) și articolul 119;
 - (ii) certificatele de sănătate animală astfel cum se prevede la articolul 143 și articolul 144 alineatul (1) litera (c), cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în normele adoptate în temeiul articolului 144 alineatul (1) litera (a);
 - (iii) declarația pe proprie răspundere astfel cum se prevede la articolul 151.

*Articolul 135***Delegarea competențelor privind operațiunile de colectare**

Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

- (a) normele speciale pentru operațiunile de colectare, în cazul în care sunt în vigoare alte măsuri de reducere a riscurilor, pe lângă cele prevăzute la articolul 134 literele (b) și (c);
- (b) criteriile conform cărora statele membre de origine pot permite ca operațiunile de colectare să aibă loc în mijloacele de transport, astfel cum este prevăzut la articolul 133 alineatul (2);
- (c) intervalul de timp dintre momentul plecării unghiilor deținute sau păsărilor de curte din unitatea de origine și plecarea acestora de la operațiunea de colectare către destinația lor finală într-un alt stat membru, în conformitate cu articolul 134 litera (b);
- (d) norme detaliate în ceea ce privește măsurile de biosecuritate prevăzute la articolul 134 litera (c).

*Secțiunea 5***Circulația către alte state membre a animalelor terestre deținute, altele decât unghiile deținute și păsările de curte***Articolul 136***Circulația către alte state membre a animalelor terestre deținute, altele decât unghiile deținute și păsările de curte și acte delegate**

- (1) Operatorii deplasează animalele terestre deținute, altele decât unghiile deținute și păsările de curte, dintr-o unitate aflată într-un stat membru către alt stat membru numai dacă animalele în cauză nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la locul de destinație.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele detaliate pentru a garanta că animalele terestre deținute, altele decât unghiile deținute sau păsările de curte, nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) La stabilirea normelor detaliate care urmează să fie prevăzute în actele delegate prevăzute la alineatul (2), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele considerații:

- (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) relevante pentru specia sau categoria de animale terestre deținute care urmează să fie deplasate;
- (b) statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) al unităților, compartimentelor, zonelor și statelor membre de origine și al locului de destinație;
- (c) tipurile de unitate și tipurile de producție la locul de origine și la locul de destinație;
- (d) tipurile de circulație în ceea ce privește utilizarea finală a animalelor la locul de destinație;
- (e) speciile și categoriile de animale terestre deținute care urmează să fie deplasate;
- (f) vârsta animalelor terestre deținute care urmează să fie deplasate;
- (g) alți factori epidemiologici.

Secțiunea 6

Derogarea de la măsurile de diminuare a riscurilor și suplimentarea acestora, în cazul circulației animalelor terestre deținute

Articolul 137

Animale terestre deținute destinate unităților izolate și acte delegate

(1) Operatorii deplasează animale terestre deținute către o unitate izolată numai dacă animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) provin dintr-o altă unitate izolată;
- (b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la speciile sau categoriile de animale listate din cadrul unității izolate de destinație, cu excepția cazului în care circulația în cauză este autorizată în scopuri științifice.

(2) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

- (a) norme detaliate privind circulația animalelor terestre deținute către unități izolate, în plus față de circulația prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) norme speciale pentru circulația animalelor terestre deținute către unitățile izolate în care măsurile existente de diminuare a riscurilor garantează că circulația respectivă nu prezintă riscuri semnificative pentru sănătatea animalelor terestre deținute din acea unitate izolată și din unitățile învecinate.

Articolul 138

Circulația în scopuri științifice a animalelor terestre deținute și acte delegate

(1) Autoritatea competentă de la locul de destinație poate, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de origine, să autorizeze circulația animalelor terestre deținute în scopuri științifice pe teritoriul statului membru de destinație, a animalelor terestre deținute, în cazul în care respectiva circulație nu este în conformitate cu cerințele de la secțiunile 1 – 5 (articolele 124 – 136), cu excepția articolelor 124 și 125, a articolului 126 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) și a articolului 127.

- (2) Autoritatea competentă de la locul de destinație acordă derogările astfel cum se prevede la alineatul (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) autoritățile competente de la locul de destinație și de origine:
 - (i) au convenit asupra condițiilor pentru astfel de deplasări;
 - (ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația animalelor respective să nu pună în pericol statutul sanitar pe traseu și al locului de destinație cu privire la bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d); și
 - (iii) au notificat, atunci când este cazul, autorităților competente din statele membre de tranzit derogarea acordată și condițiile în care a fost acordată; și
 - (b) aceste deplasări ale respectivelor animale au loc sub supravegherea autorităților competente din locurile de origine și de destinație și, dacă este cazul, a autorităților competente din statul membru de tranzit.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind norme pentru acordarea derogărilor de către autoritățile competente, de completare a celor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 139

Derogări privind utilizarea de agrement, manifestările sportive și culturale, lucrul în apropierea frontierelor și pășunatul

- (1) Autoritatea competentă de la locul de destinație poate acorda derogări de la cerințele prevăzute în secțiunile 2 – 5 (articolele 126 – 136), cu excepția articolului 126 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și a articolelor 127 și 128, în ceea ce privește circulația în interiorul Uniunii a animalelor terestre deținute între statele membre în cazul în care această circulație se efectuează pentru:
- (a) utilizarea de agrement în apropierea frontierelor;
 - (b) expoziții și manifestări sportive, culturale și evenimente similare organizate în apropierea frontierelor;
 - (c) pășunatul animalelor terestre deținute în zonele de pășunat comune ale statelor membre; sau
 - (d) munca prestată de animalele terestre deținute în apropierea frontierelor statelor membre.
- (2) Derogările acordate de autoritatea competentă de la locul de destinație pentru circulația animalelor terestre deținute, în scopurile prevăzute la alineatul (1) vor fi stabilite de comun acord între statele membre de origine și de destinație și se vor lua măsuri corespunzătoare de diminuare a riscurilor pentru a se asigura că circulația respectivă nu prezintă riscuri semnificative.
- (3) Statele membre menționate la alineatul (2) informează Comisia cu privire la acordarea derogărilor, astfel cum se prevede la alineatul (1).
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele pentru acordarea derogărilor de către autoritatea competentă de la locul de destinație, de completare a celor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 140

Delegarea de competențe pentru circuri, expoziții, evenimente sportive și utilizare de agrement, grădini zoologice, magazine de animale de companie, adăposturi de animale și angrosiști

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:

- (a) cerințele specifice de completare a normelor prevăzute în secțiunile 2 – 5 (articolele 126 – 136) în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute, în următoarele scopuri:
 - (i) circuri, grădini zoologice, magazine de animale de companie, adăposturi de animale și angrosiști;
 - (ii) expoziții și evenimente sportive, culturale și evenimente similare;

- (b) derogările de la secțiunile 2 – 5 (articolele 126 – 136) cu excepția articolului 126 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolelor 127 și 128 în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la litera (a) din prezentul articol.

Articolul 141

Competențe de executare pentru adoptarea de norme temporare privind circulația anumitor specii sau categorii de animale terestre deținute

(1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme temporare, prin completarea normelor stabilite în prezentul capitol privind circulația anumitor specii sau categorii de animale terestre deținute, sau prin adoptarea unor norme alternative la acestea, în cazul în care:

- (a) cerințele privind circulația prevăzute la articolul 130, articolul 132 alineatul (1), articolele 133 și 134, articolul 136 alineatul (1), articolul 137 alineatul (1), articolul 138 alineatele (1) și (2) și articolul 139 și normele adoptate în temeiul articolului 131 alineatul (1), articolului 132 alineatul (2), articolului 135, articolului 136 alineatul (2), articolului 137 alineatul (2), articolului 138 alineatul (3), articolului 139 alineatul (4) și articolului 140 nu sunt eficiente în diminuarea riscurilor generate de circulația acestor animale; sau
- (b) bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), par să se răspândească în pofida cerințelor privind circulația stabilite în conformitate cu secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(2) Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător referitoare la bolile care reprezintă un risc de impact foarte important și ținând seama de aspectele menționate la articolul 142, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

Articolul 142

Aspecte care trebuie luate în considerare la adoptarea actelor delegate și actelor de punere în aplicare prevăzute în prezenta secțiune

La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate și în actele de punere în aplicare menționate la articolul 137 alineatul (2), articolul 138 alineatul (3), articolul 139 alineatul (4), articolul 140 și articolul 141, Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:

- (a) riscurile pe care le implică deplasările menționate în dispozițiile respective;
- (b) statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) al locurilor de origine, de tranzit și de destinație;
- (c) speciile de animale listate pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
- (d) măsurile de biosecuritate în vigoare la locurile de origine, de tranzit și de destinație;
- (e) orice condiții specifice din unitățile în care animalele terestre deținute sunt deținute;
- (f) tiparele de circulație specifice tipului de unitate și specia și categoria de animale terestre deținute în cauză;
- (g) alți factori epidemiologici.

Secțiunea 7

Certificarea sănătății animale

Articolul 143

Obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat de sănătate animală

(1) Operatorii deplasează următoarele specii și categorii de animale terestre deținute către un alt stat membru numai dacă animalele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă a statului membru de origine, în conformitate cu articolul 149 alineatul (1):

- (a) ungulate;

- (b) păsări de curte;
- (c) animale terestre deținute, altele decât unghiile și păsările de curte, destinate unei unități izolate;
- (d) animale terestre deținute, altele decât cele menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat, în cazurile în care este necesar în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 144 alineatul (1) litera (c).

(2) În cazurile în care animalele terestre deținute sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție, astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56 și articolul 64 alineatul (1) și fac obiectul măsurilor de combatere a bolilor prevăzute la articolul 55 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1), articolul 74 alineatul (1), articolul 79 sau articolul 80 sau al normelor adoptate în conformitate cu articolul 55 alineatul (2), articolul 67, articolul 71 alineatul (3) și articolul 74 alineatul (4), articolul 83 alineatul (3) sau articolul 259; și animalele în cauză sunt din specii cărora li se aplică aceste măsuri de control al bolii, operatorii deplasează aceste animale terestre deținute pe teritoriul unui stat membru sau dintr-un stat membru într-altul numai dacă animalele ce urmează să fie deplasate sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă a statului membru de origine, în conformitate cu articolul 149 alineatul (1).

Autoritatea competentă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația animalelor terestre deținute pe teritoriul statului membru în cauză atunci când autoritatea respectivă consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea transportului acestor animale și faptul că animalele respective sunt conforme cerințelor de sănătate animală pentru circulația în cauză.

(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală menționat la alineatul (1) din prezentul articol însoțește animalele terestre deținute de la locul de origine la locul de destinație finală, cu excepția cazului în care se prevăd măsuri specifice în normele adoptate în temeiul articolului 147.

Articolul 144

Delegarea de competențe privind obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat de sănătate animală

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
 - (a) derogări de la cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la articolul 143 alineatul (1), pentru circulația animalelor terestre deținute care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a unei boli din cauza:
 - (i) speciilor sau categoriilor de animale terestre deținute care sunt deplasate și bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) cu privire la care sunt specii listate;
 - (ii) metodelor de deținere și a tipului de producție pentru aceste specii și categorii de animalele terestre deținute;
 - (iii) utilizării prevăzute pentru animalele terestre deținute; sau
 - (iv) locului de destinație pentru animalele terestre deținute, inclusiv cazurile în care locul de destinație se află în același stat membru ca locul lor de origine, dar acestea tranzitează un alt stat membru pentru a ajunge la locul lor de destinație;
 - (b) norme speciale pentru certificarea sănătății animale, astfel cum se prevede la articolul 143 alineatul (1), în cazul în care sunt luate măsuri specifice de diminuare a riscurilor privind supravegherea sau biosecuritatea, ținând seama de aspectele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, care asigură:
 - (i) trasabilitatea animalelor terestre deținute care sunt deplasate;
 - (ii) faptul că animalele terestre deținute deplasate îndeplinesc cerințele de sănătate animală necesare în sensul circulației prevăzute în secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142);
 - (c) cerința de certificare a sănătății animale în cazul circulației unor specii și categorii de animale terestre deținute, altele decât cele menționate la articolul 143 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) în cazurile în care certificatele de sănătate animală sunt obligatorii pentru a se asigura că circulația în cauză îndeplinește cerințele de sănătate necesare în vederea circulației prevăzute la secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142).

- (2) Atunci când stabilește normele speciale prevăzute la alineatul (1) litera (b), Comisia ia în considerare următoarele aspecte:
- (a) evaluarea de către autoritatea competentă a biosecurității instituite de către operatori, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (1) litera (b) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (6);
 - (b) abilitatea autorității competente de a lua măsurile necesare și adecvate, precum și de a întreprinde acțiunile prevăzute în prezentul regulament, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1);
 - (c) nivelul de cunoștințe referitoare la sănătatea animală, astfel cum se prevede la articolul 11, și încurajarea prevăzută la articolul 13 alineatul (2);
 - (d) efectuarea vizitelor de sănătate animală, astfel cum se prevede la articolul 25, sau alte supravegheri relevante sau controale oficiale instituite;
 - (e) îndeplinirea de către autoritatea competentă a obligațiilor sale în temeiul sistemului de notificare și raportare către Uniune prevăzut la articolele 19 – 22 și în normele adoptate în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) și articolul 23;
 - (f) aplicarea măsurilor de supraveghere prevăzute la articolul 26 și a programelor de supraveghere, astfel cum se prevede la articolul 28 și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 29 și 30.
- (3) Comisia are în vedere aspectele menționate la alineatul (1) litera (a) punctele (i) – (iv) atunci când stabilește cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la alineatul (1) litera (c).

Articolul 145

Conținutul certificatelor de sănătate animală

- (1) Certificatul de sănătate animală la care se face referire la articolul 143 conține următoarele informații:
- (a) unitatea sau locul de origine, unitatea sau locul de destinație și, după caz, unitățile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;
 - (b) mijlocul de transport și transportatorul;
 - (c) o descriere a animalelor terestre deținute;
 - (d) numărul de animale terestre deținute;
 - (e) identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute în cazurile prevăzute la articolele 112, 113, 114, 115 și 117 și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în conformitate cu articolul 119; și
 - (f) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele terestre deținute îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142).
- (2) Certificatul de sănătate animală ar putea include și alte informații necesare în temeiul altor acte din legislația Uniunii.

Articolul 146

Delegarea de competențe și acte de punere în aplicare cu privire la conținutul certificatelor de sănătate animală

- (1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:
- (a) norme detaliate privind conținutul certificatelor de sănătate animală, astfel cum se prevede la articolul 145 alineatul (1) pentru specii și categorii diferite de animale terestre deținute și pentru tipuri specifice de circulație, astfel cum se prevede în normele adoptate în conformitate cu articolul 147;
 - (b) informații suplimentare care urmează să fie incluse în certificatul de sănătate animală prevăzut la articolul 145 alineatul (1).

(2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare norme pentru formularele tip de certificate de sănătate animală. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 147

Delegarea de competențe privind anumite tipuri de circulație a animalelor terestre deținute

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 referitor la măsurile specifice care completează sau derogă de la obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat de sănătate animală, astfel cum se prevede la articolul 143 și în normele adoptate în temeiul articolului 144 pentru următoarele tipuri de circulație a animalelor terestre deținute:

- (a) circulația unguțelor deținute și a păsărilor de curte care fac obiectul unor operațiuni de colectare prevăzute la articolul 133 înainte de a ajunge la locul de destinație finală;
- (b) circulația animalelor terestre deținute, care nu își pot continua călătoria către locul de destinație finală și care trebuie să se întoarcă la locul lor de origine sau să fie deplasate către o destinație diferită, pentru unul sau mai multe dintre următoarele motive:
 - (i) traseul lor planificat a fost întrerupt în mod neașteptat din motive de bunăstare a animalelor;
 - (ii) accidente sau evenimente neprevăzute pe traseu;
 - (iii) au fost respinse la locul de destinație într-un stat membru sau la frontiera externă a Uniunii;
 - (iv) au fost respinse la un centru de colectare sau de odihnă;
 - (v) au fost respinse într-o țară terță sau într-un teritoriu;
- (c) circulația animalelor terestre deținute în vederea expozițiilor și a evenimentelor sportive, culturale și similare, și întoarcerea ulterioară a acestora în țara de origine.

Articolul 148

Obligațiile operatorilor de a coopera cu autoritatea competentă pentru certificarea sănătății animale

Operatorii:

- (a) furnizează autorității competente toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală prevăzut la articolul 143 alineatele (1) și (2) și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 146 alineatul (1) sau articolul 147 înainte deplasării preconizate;
- (b) în cazul în care este necesar, se asigură că animalele terestre deținute în cauză sunt supuse unor controale de documente, de identitate și fizice după cum se prevede la articolul 149 alineatul (3).

Articolul 149

Responsabilitatea autorității competente în ceea ce privește certificarea sănătății animale

(1) Autoritatea competentă, la cererea unui operator, emite un certificat de sănătate animală pentru circulația animalelor terestre deținute, în cazurile prevăzute la articolul 143 sau în actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 144 alineatul (1), cu condiția respectării următoarelor cerințe de circulație:

- (a) cele prevăzute la articolul 124, articolul 125 alineatul (1), articolele 126, 128, 129, 130, 133 și 134, precum și la articolul 136 alineatul (1), articolul 137 alineatul (1), articolul 138 și articolul 139;

- (b) cele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 125 alineatul (2), articolului 131 alineatul (1), articolului 135, articolului 136 alineatul (2), articolului 137 alineatul (2), articolului 138 alineatul (4), articolului 139 alineatul (4) și articolului 140;
- (c) cele prevăzute în acte de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 141.
- (2) Certificatele de sănătate animală:
- (a) se verifică, se ștampilează și se semnează de către un medic veterinar oficial;
- (b) rămân valabile pentru perioada de timp prevăzută în normele adoptate în temeiul alineatului (4) litera (c), pe parcursul căreia animalele terestre deținute care fac obiectul certificatelor continuă să îndeplinească garanțiile privind sănătatea animală cuprinse în acestea.
- (3) Medicul veterinar oficial în cauză, înainte de a semna un certificat de sănătate animală, verifică prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și controale fizice, astfel cum se prevede în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) dacă animalele terestre deținute care fac obiectul certificatului îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul capitol.
- (4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate care stabilesc norme privind:
- (a) tipurile de controale și examinări ale documentelor, ale identității și fizice pentru diferite specii și categorii de animale terestre deținute care trebuie efectuate de către medicul veterinar oficial în conformitate cu alineatul (3), pentru a verifica îndeplinirea cerințelor din prezentul capitol;
- (b) termenele pentru realizarea unor astfel de controale și examinări ale documentelor, ale identității și fizice și pentru eliberarea certificatelor de sănătate animală de către medicul veterinar oficial, înainte de deplasarea transporturilor de animale terestre deținute;
- (c) durata de valabilitate a certificatelor de sănătate animală.

Articolul 150

Certificate electronice de sănătate animală

Certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES pot înlocui certificatele de sănătate animală de însoțire prevăzute la articolul 149 alineatul (1) în cazul în care:

- (a) astfel de certificate electronice de sănătate animală conțin toate informațiile pe care formularele tip de certificat de sănătate animală trebuie să le conțină, în conformitate cu articolul 145 și orice norme adoptate în conformitate cu articolul 146;
- (b) sunt asigurate trasabilitatea animalelor terestre deținute în cauză și legătura dintre respectivele animale și certificatul electronic de sănătate animală;
- (c) autoritățile competente din statele membre de origine, de tranzit și de destinație pot avea acces la documentele electronice în orice moment pe durata transportului.

Articolul 151

Declarația pe proprie răspundere a operatorilor pentru circulația către alte state membre

(1) Operatorii de la locul de origine emit un document de declarație pe proprie răspundere pentru circulația animalelor terestre deținute de la locul lor de origine dintr-un stat membru la locul lor de destinație în alt stat membru și se asigură că aceasta însoțește animalele respective, în cazul în care nu există obligația ca acestea să fie însoțite de un certificat de sănătate animală prevăzut la articolul 143 alineatele (1) și (2).

(2) Documentul de declarație pe proprie răspundere prevăzut la alineatul (1) trebuie să conțină următoarele informații privind animalele terestre deținute în cauză:

- (a) locul lor de origine, locul lor de destinație și, în măsura în care sunt relevante, orice locuri de colectare sau de odihnă;
- (b) mijlocul de transport și transportatorul;

- (c) o descriere a animalelor terestre deținute, a speciei, categoriei și numărului acestora;
 - (d) identificarea și înregistrarea, dacă este necesar, în conformitate cu articolele 112, 113, 114 și 115, cu articolul 117 litera (a) și cu orice norme adoptate în temeiul articolelor 118 și 120;
 - (e) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele terestre deținute îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulație aplicabile prevăzute la secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142).
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) normele detaliate privind conținutul documentului de declarație pe proprie răspundere prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol pentru diferite specii și categorii de animale;
 - (b) informații care trebuie să figureze în documentul de declarație pe proprie răspundere în plus față de cele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.
- (4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru formularele tip de documente de declarație pe proprie răspundere prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Secțiunea 8

Notificarea circulației animalelor terestre deținute către alte state membre

Articolul 152

Obligația operatorilor privind notificarea circulației animalelor terestre deținute către alte state membre

Operatorii, cu excepția transportatorilor, notifică în prealabil autorității competente din statul lor membru de origine intenția de deplasare a animalelor terestre deținute din statul membru în cauză către un alt stat membru, în cazul în care:

- (a) animalele trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolele 149 și 150 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 149 alineatul (4);
- (b) animalele trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală pentru animale terestre deținute atunci când sunt deplasate dintr-o zonă de restricție și fac obiectul măsurilor de control al bolilor, astfel cum se menționează la articolul 143 alineatul (2);
- (c) animalelor li se acordă o derogare de la cerința de certificare a sănătății animale prevăzută la articolul 144 alineatul (1) litera (a) sau fac obiectul unor norme speciale prevăzute la articolul 144 alineatul (1) litera (b);
- (d) este necesară o notificare în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 154 alineatul (1).

În sensul primului paragraf din prezentul articol, operatorii trebuie să furnizeze autorităților competente din statul lor membru de origine toate informațiile necesare pentru a le permite să notifice autorității competente din statul membru de destinație circulația animalelor terestre deținute, în conformitate cu articolul 153 alineatul (1).

Articolul 153

Responsabilitatea autorității competente de a notifica circulația către alte state membre

- (1) Autoritatea competentă din statul membru de origine notifică autorității competente din statul membru de destinație circulația animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la articolul 152.
- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) se efectuează înaintea deplasării în cauză și, atunci când este posibil, prin intermediul sistemului TRACES.

(3) Statele membre desemnează regiuni pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație, astfel cum se prevede la alineatul (1).

(4) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine poate autoriza operatorul în cauză să notifice parțial sau complet circulația animalelor terestre deținute prin intermediul sistemului TRACES autorității competente din statul membru de destinație.

Articolul 154

Delegarea competențelor și actele de punere în aplicare pentru notificarea circulației de către operatori și autoritatea competentă

(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

- (a) cerința privind notificarea în prealabil de către operatori, în conformitate cu articolul 152, a circulației, între statele membre, a animalelor terestre deținute din specii sau categorii de animale, altele decât cele menționate la literele (a) și (b) din articolul respectiv, în cazul în care trasabilitatea circulației acestor specii sau categorii este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 – 6 (articolele 124 – 142);
- (b) informațiile necesare pentru notificarea circulației animalelor terestre deținute, astfel cum se prevede la articolele 152 și 153;
- (c) procedurile de urgență pentru notificarea circulației animalelor terestre deținute în cazul întreruperilor de curent electric și a altor probleme ale sistemului TRACES;
- (d) cerințele pentru desemnarea regiunilor de către statele membre pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație, astfel cum se prevede la articolul 153 alineatul (3).

(2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:

- (a) detaliile referitoare la notificările privind circulația animalelor terestre deținute din partea:
 - (i) operatorilor către autoritatea competentă din statul lor membru de origine în conformitate cu articolul 152;
 - (ii) autorității competente din statul membru de origine către statul membru de destinație în conformitate cu articolul 153;
- (b) termenele pentru:
 - (i) furnizarea de către operator a informațiilor necesare menționate la articolul 152 autorității competente din statul membru de origine;
 - (ii) notificarea privind circulația animalelor terestre deținute de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la articolul 153 alineatul (1).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 4

Circulația animalelor terestre sălbatice

Articolul 155

Animale terestre sălbatice

(1) Operatorii deplasează animale terestre sălbatice dintr-un habitat dintr-un stat membru către un habitat sau o unitate dintr-un alt stat membru numai în cazul în care:

- (a) deplasările animalelor sălbatice în cauză din habitatul lor se desfășoară în așa fel încât să nu prezinte un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), sau a bolilor emergente pe traseu sau la locul de destinație;

- (b) animalele sălbatice nu provin dintr-un habitat dintr-o zonă de restricție care face obiectul unor restricții de circulație în ceea ce privește specia de animale căreia îi aparțin din cauza apariției unei boli listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), sau a unei boli emergente, astfel cum se prevede la articolul 70 alineatul (2) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 70 alineatul (3) litera (b), articolului 71 alineatul (3) și articolului 83 alineatul (3) sau al măsurilor de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și în orice norme adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări în conformitate cu normele respective;
 - (c) animalele sălbatice sunt însoțite de un certificat de sănătate animală sau de alte documente în cazul în care certificarea sănătății animale este necesară pentru a garanta faptul că sunt respectate cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute la literele (a) și (b) din prezentul alineat și în normele adoptate în temeiul articolului 156 alineatul (1) literele (c) și (d);
 - (d) circulația este notificată de către autoritatea competentă din statul membru de origine către autoritatea competentă a statului membru de destinație, în cazul în care o certificare a sănătății animale este impusă prin normele adoptate în temeiul articolului 156 alineatul (1) litera (c); și
 - (e) autoritatea competentă a statului membru de origine și autoritatea competentă a statului membru de destinație și-au dat acordul asupra circulației respective.
- (2) În cazul în care se impune o certificare a sănătății animale prin normele adoptate în temeiul articolului 156 alineatul (1) litera (c), cerințele prevăzute la articolul 145, articolul 148, articolul 149 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 150 și în orice norme adoptate în temeiul articolului 146, articolului 147 și articolului 149 alineatul (4) se aplică circulației animalelor terestre sălbatice.
- (3) În cazul în care este necesară notificarea circulației în conformitate cu alineatul (1) litera (d) din prezentul articol, cerințele prevăzute la articolele 152, și 153 și în actele delegate adoptate în temeiul articolului 154 alineatul (1) se aplică circulației animalelor terestre sălbatice.

Articolul 156

Împuterniciri privind circulația animalelor terestre sălbatice

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) cerințele de sănătate animală pentru circulația animalelor terestre sălbatice prevăzute la articolul 155 alineatul (1) literele (a) și (b);
 - (b) cerințele de sănătate animală pentru introducerea animalelor terestre sălbatice, atunci când acestea sunt deplasate din sălbăticie în unități;
 - (c) tipurile de circulație a animalelor terestre sălbatice sau situațiile pentru care un certificat de sănătate animală sau alt document este prevăzut să însoțească această circulație, precum și cerințele referitoare la conținutul unor astfel de certificate sau al altor documente;
 - (d) notificarea din partea autorității competente din statul membru de origine către autoritatea competentă din statul membru de destinație în cazul circulației animalelor terestre sălbatice între statele membre și informațiile care trebuie incluse în astfel de notificări.
- (2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme care detaliază cerințele prevăzute la articolul 155 și în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, cu privire la:
- (a) formularele tip de certificate de sănătate animală și de alte documente care sunt necesare pentru a însoți circulația animalelor terestre sălbatice, în cazurile prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) litera (c) din prezentul articol;
 - (b) detaliile notificării din partea autorității competente din statul membru de origine și termenele pentru astfel de notificări, în cazurile prevăzute în normele adoptate în temeiul alineatului (1) litera (d) din prezentul articol.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 5

Circulația materialului germinativ în interiorul Uniunii

Secțiunea 1

Cerințe generale

Articolul 157

Cerințe generale pentru circulația materialului germinativ

- (1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a garanta că circulația materialului germinativ nu pune în pericol statutul sanitar al animalelor terestre deținute de la locul de destinație în ceea ce privește:
- (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
 - (b) bolile emergente.
- (2) Operatorii deplasează material germinativ din unitățile lor și primesc astfel de material germinativ numai dacă materialul respectiv îndeplinește următoarele condiții:
- (a) provine din unități care au fost:
 - (i) înscrise în registrul unităților de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 93 primul paragraf litera (a) și nu a fost acordată nicio derogare de către statul membru de origine în temeiul articolului 85;
 - (ii) autorizate de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 97 alineatul (1), în cazul în care o astfel de autorizare este prevăzută la articolul 94 alineatul (1) sau la articolul 95;
 - (b) îndeplinesc cerințele de trasabilitate prevăzute la articolul 121 alineatul (1) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 122 alineatul (1).
- (3) Operatorii respectă cerințele prevăzute la articolul 125 pentru transportul de material germinativ provenind de la animale terestre deținute.
- (4) Operatorii nu deplasează material germinativ de la o unitate dintr-un stat membru către o unitate dintr-un alt stat membru, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a statului membru de destinație își dă autorizarea explicită pentru deplasarea în cauză, în cazul în care se impune distrugerea respectivului material germinativ pe motiv de eradicare a bolilor, ca parte dintr-un program de eradicare, astfel cum se prevede la articolul 31 alineatul (1) sau (2).

Articolul 158

Obligațiile operatorilor la locul de destinație

- (1) Operatorii unităților de la locul de destinație care primesc material germinativ de la o unitate dintr-un alt stat membru:
- (a) verifică prezența:
 - (i) marcajului în conformitate cu articolul 121 și cu normele adoptate în temeiul articolului 122;
 - (ii) certificatelor de sănătate animală prevăzute la articolul 161;
 - (b) după verificarea materialului germinativ pe care l-au primit, informează autoritatea competentă de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:
 - (i) materialul germinativ primit;
 - (ii) marcajul menționat la litera (a) punctul (i);
 - (iii) certificatele de sănătate animală menționate la litera (a) punctul (ii).
- (2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b), operatorul în cauză ține materialul germinativ depozitat separat până când autoritatea competentă ia o decizie cu privire la acesta.

Secțiunea 2

Circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte*Articolul 159***Obligațiile operatorilor privind circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte**

(1) Operatorii pot deplasa către alt stat membru material germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, numai dacă materialul germinativ în cauză îndeplinește următoarele condiții:

- (a) este colectat, produs, prelucrat și depozitat în unități de material germinativ autorizate în acest sens în conformitate cu articolul 97 alineatul (1) și articolul 99;
- (b) a fost colectat de la animale donatoare care sunt în conformitate cu cerințele în materie de sănătate animală necesare pentru a se asigura că materialul germinativ nu răspândește bolile listate;
- (c) a fost colectat, produs, prelucrat, depozitat și transportat în așa fel încât să se asigure că nu răspândește bolile listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d).

(2) Operatorii nu deplasează material germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, dintr-o unitate de material germinativ care este supusă unor restricții de circulație care afectează speciile listate în cauză, astfel cum se prevede:

- (a) la articolul 55 alineatul (1) literele (a), (c) și (e), articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 74 alineatul (1) și articolele 79 și 80;
- (b) în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2); și
- (c) în măsurile de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și în normele adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în normele adoptate în temeiul articolului 258.

Restricțiile prevăzute la prezentul alineat nu se aplică în cazurile în care materialul germinativ a fost colectat înainte de apariția focarului în cauză și a fost depozitat separat de alt material germinativ.

*Articolul 160***Delegarea competențelor privind circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte**

(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind cerințele de sănătate animală pentru circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, astfel cum se prevede la articolul 159, prin care se precizează următoarele:

- (a) normele de colectare, producere, prelucrare și depozitare a materialului germinativ provenind de la animale deținute din unitățile autorizate, după cum se prevede la articolul 159 alineatul (1) litera (a);
- (b) cerințele de sănătate animală prevăzute la articolul 159 alineatul (1) litera (b) pentru animalele deținute donatoare de la care a fost colectat materialul germinativ și privind izolarea sau punerea în carantină a acelor animale;
- (c) testele de laborator și alte teste ce urmează a fi făcute pe animalele deținute donatoare și pe materialul germinativ;

(d) cerințele de sănătate animală pentru colectare, producere, prelucrare, depozitare sau alte proceduri și pentru transport, astfel cum se prevede la articolul 159 alineatul (1) litera (c);

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind cerințele de sănătate animală pentru circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, astfel cum se prevede la articolul 159, prin care se precizează următoarele: derogările pentru operatori de la normele prevăzute la articolul 159, luând în considerare riscurile aferente materialului germinativ în cauză și orice măsuri de diminuare a riscurilor în vigoare.

Secțiunea 3

Certificarea sănătății animale și notificarea circulației

Articolul 161

Obligațiile operatorilor privind certificarea sănătății animale în ceea ce privește circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte și acte delegate

(1) Operatorii pot deplasa material germinativ provenind de la animale terestre deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte într-un alt stat membru numai în cazul în care materialul respectiv este însoțit de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu alineatul (3);

(2) În cazurile în care se autorizează ca materialul germinativ provenind de la animale deținute să părăsească o zonă de restricție, care face obiectul:

(a) măsurilor de control al bolilor, astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56, articolul 64, articolul 65, articolul 74 alineatul (1) și articolul 79 și al normelor adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2), sau

(b) măsurilor de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și al normelor adoptate în temeiul articolului 259,

și materialul germinativ respectiv provine din speciile care fac obiectul măsurilor de control al bolilor sau al măsurilor de urgență, operatorii deplasează acest material germinativ pe teritoriul unui stat membru sau dintr-un stat membru într-altul numai dacă este însoțit de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă a statului membru de origine în conformitate cu articolul 149 alineatul (1), cu excepția cazului în care s-au acordat derogări de la cerința de certificare a sănătății animale în conformitate cu normele menționate în prezentul paragraf.

Autoritatea competentă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația materialului germinativ pe teritoriul respectivului stat membru atunci când autoritatea respectivă consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea transportului acestui material germinativ și faptul că materialul germinativ respectiv îndeplinește cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză.

(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală la care se face referire la alineatul (1) însoțește materialul germinativ de la locul de origine la locul de destinație.

(4) La cererea unui operator, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația materialului germinativ menționat la alineatul (1), cu condiția ca cerințele relevante menționate în partea IV titlul I capitolul 5 să fie respectate.

(5) Articolele 148, 149 și 150 și normele adoptate în temeiul articolului 146, articolului 147 și articolului 149 alineatul (4) se aplică certificării de sănătate animală pentru materialul germinativ menționat la alineatul (1) din prezentul articol. Articolul 151 alineatul (1) și normele adoptate în temeiul articolului 151 alineatul (3) se aplică pentru declarația pe proprie răspundere privind circulația materialului germinativ.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind derogări de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol referitor la circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate datorită:

(a) naturii respectivului material germinativ sau a speciei de animal de la care provin aceste produse;

- (b) metodelor de producție și de prelucrare în cadrul unității de la care provine materialul germinativ;
- (c) utilizării prevăzute pentru materialul germinativ;
- (d) măsurilor alternative de reducere a riscului existente pentru tipul și categoria de material germinativ și unitatea de la care provine materialul germinativ;
- (e) locului de destinație pentru materialul germinativ, atunci când locul de destinație se află în același stat membru ca locul lor de origine, dar materialul germinativ tranzitează un alt stat membru pentru a ajunge la locul său de destinație.

Articolul 162

Conținutul certificatelor de sănătate animală

- (1) Certificatul de sănătate animală pentru materialul germinativ prevăzut la articolul 161 conține cel puțin următoarele informații:
 - (a) unitatea de la care provine materialul germinativ și unitatea sau locul de destinație;
 - (b) tipul de material germinativ și specia de animale deținute donatoare;
 - (c) volumul sau cantitatea de material germinativ;
 - (d) marcarea materialului germinativ, atunci când acest lucru este prevăzut la articolul 121 alineatul (1) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 122 alineatul (1);
 - (e) informațiile necesare pentru a demonstra că materialul germinativ transportat îndeplinește cerințele de circulație pentru speciile relevante, astfel cum se prevede la articolele 157 și 159 și în orice norme adoptate în temeiul articolului 160.
- (2) Certificatul de sănătate animală pentru materialul germinativ astfel cum se prevede la articolul 161 poate include alte informații cerute în temeiul altor acte din legislația Uniunii.
- (3) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind informațiile care trebuie incluse în certificatul de sănătate animală, în temeiul alineatului (1) din prezentul articol;
- (4) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind certificarea sănătății animale pentru diferite tipuri de material germinativ și diferite specii de animale.
- (5) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru formularele tip de certificate de sănătate animală pentru materialul germinativ. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 163

Notificarea circulației către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte

- (1) Operatorii:
 - (a) informează autoritatea competentă din statul membru de origine în prealabil cu privire la intențiile de deplasare a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte către alt stat membru atunci când:
 - (i) materialul germinativ în cauză trebuie să fie însoțit de un certificat de sănătate animală în conformitate cu articolul 161 alineatul (1) sau (2);
 - (ii) este necesară o notificare a circulației în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (5) litera (a) din prezentul articol în ceea ce privește materialul germinativ, ținând seama de alineatul (3) din prezentul articol;

(b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din statul membru de origine să notifice autorității competente din statul membru de destinație circulația materialului germinativ, în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritatea competentă a statului membru de origine notifică, înainte ca circulația în cauză să aibă loc și, ori de câte ori este posibil, prin intermediul TRACES, autorității competente din statul membru de destinație circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatelor (5) și (6).

(3) Pentru gestionarea notificărilor, statele membre utilizează regiunile desemnate în conformitate cu articolul 153 alineatul (3).

(4) Articolul 153 alineatul (4) se aplică notificării materialului germinativ de către operatori.

(5) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

(a) cerința privind notificarea în prealabil de către operatori a circulației materialului germinativ între statele membre în conformitate cu alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din prezentul articol, în cazul în care trasabilitatea acestei circulații este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 și 2 (articolele 157 – 160);

(b) informațiile necesare pentru notificarea circulației materialului germinativ, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol;

(c) procedurile de urgență pentru notificarea circulației materialului germinativ în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES.

(6) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:

(a) furnizarea informațiilor privind circulația materialului germinativ transmise de operatori către autoritatea competentă din statul lor membru de origine în conformitate cu alineatul (1);

(b) notificarea circulației materialului germinativ de către autoritatea competentă din statul membru de origine către statul membru de destinație în conformitate cu alineatul (2);

(c) termenele pentru:

(i) furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1) de către operator autorității competente din statul membru de origine;

(ii) notificarea circulației materialului germinativ de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la alineatul (2).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Secțiunea 4

Circulația către alte state membre a materialului germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte

Articolul 164

Materialul germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte

(1) Operatorii pot deplasa materialul germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte către un alt stat membru numai dacă materialul germinativ în cauză nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la speciile listate de la locul de destinație, ținând seama de statutul sanitar de la locul de destinație.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală, certificarea sănătății animale și cerințele de notificare pentru transporturile de material germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, luând în considerare următoarele aspecte:

- (a) bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) pentru speciile de animale listate în cauză;
- (b) specia de animale de la care a fost colectat materialul germinativ și tipul de material germinativ;
- (c) statutul sanitar de la locurile de origine și de destinație;
- (d) tipul de colectare, producție, prelucrare și depozitare;
- (e) alți factori epidemiologici.

(3) În cazurile în care există cerințe privind certificarea sănătății animale și notificarea circulației materialului germinativ în conformitate cu alineatul (2):

- (a) normele prevăzute la articolul 161 alineatele (1) – (5), articolul 162 alineatele (1) și (2) și normele adoptate în temeiul articolului 161 alineatul (6) și al articolului 162 alineatele (3) – (5) se aplică acestei certificări;
- (b) normele prevăzute la articolul 163 alineatele (1), (2) și (4) și normele adoptate în temeiul articolului 163 alineatul (5) se aplică pentru notificarea circulației.

Secțiunea 5

Derogări

Articolul 165

Materialul germinativ utilizat în scopuri științifice și acte delegate

(1) Autoritatea competentă de la locul de destinație poate, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de origine, să autorizeze circulația în scopuri științifice a materialului germinativ pe teritoriul statului membru de destinație atunci când respectiva circulație nu îndeplinește cerințele din articolele 159 – 164.

(2) Autoritatea competentă acordă derogările prevăzute la alineatul (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) autoritățile competente de la locurile de destinație și de origine:
 - (i) au convenit asupra condițiilor pentru deplasările propuse;
 - (ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația respectivă să nu pună în pericol statutul sanitar pe traseu și la locul de destinație în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
 - (iii) au notificat, atunci când este cazul, autorităților competente din statele membre de tranzit derogarea acordată și condițiile în care a fost acordată;
- (b) această circulație are loc sub supravegherea autorităților competente din locurile de origine și de destinație și, dacă este cazul, a autorităților competente ale oricărui state membre de tranzit.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele pentru acordarea derogărilor de către autoritățile competente, de completare a normelor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

CAPITOLUL 6

Producția, prelucrarea și distribuția în Uniune de produse de origine animală

Articolul 166

Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori și acte delegate

- (1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a se asigura că, în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție a produselor de origine animală în Uniune, aceste produse nu provoacă răspândirea:
- (a) bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), ținând seama de statutul sanitar de la locul de producție, prelucrare sau de destinație;
 - (b) bolile emergente.
- (2) Operatorii se asigură că produsele de origine animală nu provin din unități sau unități din sectorul alimentar sau nu sunt obținute de la animale care provin din unități care fac obiectul:
- (a) măsurilor de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 sau al oricăror norme adoptate în temeiul articolului 259, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la cerința din alineatul (1) din prezentul articol în normele adoptate în temeiul articolului 259;
 - (b) unor restricții de circulație aplicabile animalelor terestre deținute și produselor de origine animală, astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (1) litera (c), articolul 55 alineatul (1) litera (e), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1) litera (a), articolul 76 alineatul (2) litera (b), articolul 76 alineatul (3), articolul 79, articolul 81 și articolul 82 alineatele (2) și (3) și în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 70 alineatul (3), articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4), articolului 76 alineatul (5) și articolului 83 alineatul (2), cu excepția cazului în care au fost prevăzute în respectivele norme derogări de la acele restricții de circulație.
- (3) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind cerințele detaliate în completarea celor prevăzute la:
- (a) alineatul (1) din prezentul articol privind măsurile preventive, inclusiv măsurile de diminuare a riscurilor; și
 - (b) alineatul (2) litera (b) din prezentul articol în ceea ce privește restricțiile pentru circulația produselor de origine animală.
- (4) La adoptarea actelor delegate menționate la alineatul (3), Comisia întemeiază actele respective pe:
- (a) boala listată în cauză, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și a speciilor pe care le afectează boala în cauză, precum și
 - (b) riscurile implicate.

Articolul 167

Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală și acte delegate

- (1) Operatorii deplasează următoarele produse de origine animală în interiorul unui stat membru sau către un alt stat membru, numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu alineatul (3):
- (a) produse de origine animală care:
 - (i) sunt autorizate să fie deplasate dintr-o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de urgență astfel cum se prevede în normele adoptate în temeiul articolului 259;
 - (ii) provin de la animale din speciile care fac obiectul acestor măsuri de urgență;

- (b) produse de origine animală care:
- (i) sunt autorizate să fie deplasate dintr-o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de control al bolilor prevăzute la articolul 32 alineatul (1), articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 64, articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1) litera (a) și articolele 79 și 80 și al oricăror norme adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2);
 - (ii) provin de la animale din speciile care fac obiectul acestor măsuri de control al bolilor.

Autoritatea competentă relevantă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația produselor de origine animală pe teritoriul statului membru în cauză atunci când autoritatea respectivă consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea transportului acestor produse și faptul că produsele respective îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză.

(2) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală la care se face referire la alineatul (1) însoțește produsele de origine animală de la locul lor de origine la locul de destinație.

(3) La cererea operatorului în cauză, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația produselor de origine animală menționate la alineatul (1), cu condiția ca cerințele relevante menționate în prezentul articol să fie respectate.

(4) Articolele 148, 149 și 150 și normele adoptate în temeiul articolului 146, articolului 147 și articolului 149 alineatul (4) se aplică certificării sănătății animale pentru circulația produselor de origine animală astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind derogările de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol și cu condițiile pentru aceste derogări în ceea ce privește circulația produselor de origine animală, care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:

- (a) tipurilor de produse de origine animală în cauză;
- (b) măsurilor de diminuare a riscurilor aplicate produselor de origine animală, reducând astfel riscurile de răspândire a bolilor;
- (c) utilizării prevăzute pentru produsele de origine animală;
- (d) locului de destinație a produselor de origine animală.

Articolul 168

Conținutul certificatelor de sănătate animală și acte delegate și de punere în aplicare

(1) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală prevăzut la articolul 167 alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:

- (a) unitatea sau locul de origine și unitatea sau locul de destinație;
- (b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;
- (c) cantitatea produselor de origine animală;
- (d) identificarea produselor de origine animală, după cum se prevede la articolul 65 alineatul (1) litera (h) sau în orice norme adoptate în temeiul articolului 67 al doilea paragraf litera (a);
- (e) informații necesare pentru a demonstra că produsele de origine animală îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație prevăzute la articolul 166 alineatul (2) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 166 alineatul (3).

(2) Certificatul de sănătate animală prevăzut la alineatul (1) poate include alte informații cerute în temeiul altor acte din legislația Uniunii.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind informațiile care trebuie cuprinse în certificatul de sănătate animală, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.

(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru formularele tip de certificate de sănătate animală pentru produsele de origine animală, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 169

Notificarea circulației produselor de origine animală către alte state membre

(1) Operatorii:

(a) informează în prealabil autoritatea competentă din statul lor membru de origine cu privire la intențiile privind circulația produselor de origine animală în cazul în care transporturile în cauză trebuie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu articolul 167 alineatul (1);

(b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din statul membru de origine să notifice autorității competente din statul membru de destinație circulația în cauză, în conformitate cu alineatul (2).

(2) Autoritatea competentă a statului membru de origine notifică, înainte ca circulația să aibă loc și, ori de câte ori este posibil, prin intermediul TRACES, autorității competente din statul membru de destinație circulația produselor de origine animală, în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatelor (5) și (6).

(3) Pentru gestionarea notificărilor, statele membre utilizează regiunile desemnate în conformitate cu articolul 153 alineatul (3).

(4) Articolul 153 alineatul (4) se aplică notificării deplasării produselor de origine animală de către operatori.

(5) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

(a) informațiile necesare pentru notificarea circulației produselor de origine animală, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol;

(b) procedurile de urgență pentru notificarea circulației produselor de origine animală în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES.

(6) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:

(a) informațiile ce trebuie furnizate de operatori către autoritatea competentă din statul lor membru de origine privind circulația produselor de origine animală, în conformitate cu alineatul (1);

(b) notificarea circulației produselor de origine animală transmisă de către autoritatea competentă din statul membru de origine către statul membru de destinație în conformitate cu alineatul (2);

(c) termenele pentru:

(i) furnizarea informațiilor menționate la alineatul (1) de către operatorul în cauză autorității competente din statul membru de origine;

(ii) notificarea circulației produselor de origine animală transmisă de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la alineatul (2).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 7

Domeniul de aplicare al măsurilor naționale

Articolul 170

Măsurile naționale privind controlul bolilor și circulația animalelor și a materialului germinativ

- (1) Statele membre sunt libere să adopte măsuri la nivel național pentru a controla bolile listate, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) literele (d) și (e), în ceea ce privește circulația animalelor terestre și a materialului germinativ provenind de la acestea pe teritoriul lor.
- (2) Respectivele măsuri la nivel național:
- (a) țin seama de normele privind circulația animalelor și a materialului germinativ prevăzute în capitolele 3 (articolele 124 – 154), 4 (articolele 155 și 156) și 5 (articolele 157 – 165) și nu sunt în contradicție cu normele respective;
 - (b) nu îngreunează circulația animalelor și a produselor între statele membre;
 - (c) nu depășesc limitele a ceea ce este corespunzător și necesar pentru a preveni introducerea și răspândirea bolilor listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (d) și (e).

Articolul 171

Măsuri naționale pentru limitarea impactului bolilor, altele decât bolile listate

În cazul în care o boală, alta decât bolile listate, constituie un risc semnificativ pentru starea de sănătate a animalelor terestre deținute dintr-un stat membru, statul membru în cauză poate lua măsuri naționale pentru a controla această boală și a restricționa circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ, cu condiția ca aceste măsuri să nu:

- (a) îngreuneze circulația animalelor și a produselor între statele membre;
- (b) depășească limitele a ceea ce este corespunzător și necesar pentru a controla respectiva boală.

TITLUL II

ANIMALE ACVATICE ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA ANIMALE ACVATICE

CAPITOLUL 1

Înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și registrele

Secțiunea 1

Înregistrarea unităților de acvacultură

Articolul 172

Obligația operatorilor de a înregistra unitățile de acvacultură

- (1) Pentru ca unitățile de acvacultură să fie înregistrate în conformitate cu articolul 173, operatorii acestora, înainte de a începe astfel de activități:
- (a) informează autoritatea competentă cu privire la orice unitate de acvacultură de care sunt responsabili;
 - (b) furnizează autorității competente următoarele informații:
 - (i) denumirea și adresa operatorului în cauză;
 - (ii) amplasarea unității și o descriere a instalațiilor acesteia;

- (iii) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură pe care intenționează să le dețină în unitatea de acvacultură și capacitatea acesteia din urmă;
 - (iv) tipul de unitate de acvacultură; și
 - (v) orice alte aspecte ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta.
- (2) Operatorii menționați la alineatul (1) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la:
- (a) orice schimbări semnificative în unitățile de acvacultură în cauză în privința informațiilor menționate la alineatul (1) litera (b);
 - (b) orice încetare a activității operatorului sau a unității de acvacultură în cauză.
- (3) Unitățile de acvacultură care sunt supuse autorizării în conformitate cu articolul 176 alineatul (1) și cu articolul 177 nu au obligația să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.
- (4) Operatorul poate solicita înregistrarea astfel cum se prevede la alineatul (1) pentru a acoperi un grup de unități de acvacultură cu condiția ca acestea să respecte oricare din condițiile prezentate în continuare:
- (a) să se afle într-o zonă legată din punct de vedere epidemiologic și toți operatorii din zona respectivă să funcționeze pe baza unui sistem comun de biosecuritate;
 - (b) să țină de responsabilitatea aceluiași operator și să facă obiectul unui sistem comun de biosecuritate și animalele de acvacultură din unitățile în cauză să aparțină unei singure unități epidemiologice.

În cazul în care o cerere de înregistrare cuprinde un grup de unități, normele prevăzute în alineatele (1) – (3) de la prezentul articol și la articolul 173 primul paragraf litera (b) și normele adoptate în conformitate cu articolul 175, care se aplică unei singure unități de acvacultură, sunt aplicabile grupului de unități de acvacultură în ansamblu.

Articolul 173

Obligațiile autorității competente privind înregistrarea unităților de acvacultură

O autoritate competentă înregistrează:

- (a) unități de acvacultură în registrul unităților de acvacultură prevăzut la articolul 185 alineatul (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu articolul 172 alineatul (1);
- (b) grupuri de unități de acvacultură în respectivul registru, cu condiția ca criteriile prevăzute la articolul 172 alineatul (4) să fie respectate.

Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități sau grup de unități menționate la prezentul articol un număr de înregistrare unic.

Articolul 174

Derogări de la obligația operatorilor de a înregistra unitățile de acvacultură

Prin derogare de la articolul 172 alineatul (1), statele membre pot exonera de la cerința de înregistrare anumite unități de acvacultură care prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 175.

*Articolul 175***Competențe de executare privind derogările de la obligația de a înregistra unități de acvacultură**

- (1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării unităților de acvacultură astfel cum se prevede la articolul 172 alineatul (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.
- (2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de unități de acvacultură care pot fi exonerate de către statele membre de la cerința de înregistrare în conformitate cu articolul 174, pe baza:
- (a) speciilor, categoriilor și cantității (numărului, volumului sau greutateii) de animale de acvacultură din unitatea de acvacultură în cauză și a capacității unității respective;
- (b) circulației animalelor de acvacultură către și din unitatea de acvacultură.
- (3) Actele de punere în aplicare menționate la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul 2).

*Secțiunea 2***Autorizarea anumitor tipuri de unități de acvacultură***Articolul 176***Autorizarea anumitor unități de acvacultură și acte delegate**

- (1) Operatorii următoarelor tipuri de unități de acvacultură solicită autorității competente autorizarea în conformitate cu articolul 180 alineatul (1):
- (a) unitățile de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute în scopul de a fi deplasate din respectiva unitate de acvacultură fie vii, fie ca produse provenind de la animale de acvacultură;
- (b) alte unități de acvacultură care prezintă un risc semnificativ din cauza:
- (i) speciilor, categoriilor și numărului de animale de acvacultură deținute acolo;
- (ii) tipului de unitate de acvacultură în cauză;
- (iii) circulației animalelor de acvacultură către și din unitatea de acvacultură în cauză.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre îi pot scuti de la obligația de a solicita autorizarea pe operatorii următoarelor tipuri de unități:
- (a) unități de acvacultură care produc o cantitate mică de animale de acvacultură pentru distribuția în vederea consumului uman, dacă prezintă un risc fie:
- (i) direct pentru consumatorul final; fie
- (ii) pentru unitățile locale de vânzare cu amănuntul care aprovizionează direct consumatorul final;
- (b) iazuri și alte instalații în care populația de animale acvatice este menținută numai pentru pescuit recreativ prin repopulare cu animale de acvacultură care sunt izolate și nu pot evada;
- (c) unități de acvacultură care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale în instalații închise,
- cu condiția ca unitățile în cauză să nu prezinte un risc semnificativ.

(3) Cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare în temeiul alineatului (4) din prezentul articol, operatorii nu încep activitatea la o unitate de acvacultură astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) și încetează o astfel de activitate la o unitate de acvacultură prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol atunci când:

- (a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia, în conformitate cu articolul 184 alineatul (2); sau
- (b) în cazul unei autorizări condiționate, acordate în conformitate cu articolul 183 alineatul (3), unitatea de acvacultură în cauză nu respectă celelalte cerințe menționate la articolul 183 alineatul (4) și nu obține o autorizare definitivă în conformitate cu articolul 183 alineatul (3).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:

- (a) derogările de la cerința ca operatorii să solicite autorității competente autorizarea tipurilor de unități de acvacultură menționate la alineatul (1) litera (a), în ceea ce privește alte tipurile de unități decât cele menționate la alineatul (2) litera (a) punctele (i) și (ii), în cazul în care unitățile respective nu prezintă un risc semnificativ;
- (b) tipurile de unități de acvacultură care trebuie să fie autorizate în conformitate cu alineatul (1) litera (b).

(5) La adoptarea actelor delegate, astfel cum se prevede la alineatul (4), Comisia întemeiază actele respective pe următoarele criterii:

- (a) speciile și categoriile de animale de acvacultură deținute într-o unitate de acvacultură;
- (b) tipul de unitate de acvacultură și tipul de producție; și
- (c) tiparele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură în cauză și speciei și categoriei de animale de acvacultură în cauză.

(6) Un operator poate solicita autorizarea pentru un grup de unități de acvacultură cu condiția ca cerințele prevăzute la articolul 177 primul paragraf literele (a) și (b) să fie respectate.

Articolul 177

Autorizarea grupurilor de unități de acvacultură de către autoritatea competentă

Autoritatea competentă poate acorda autorizarea în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) pentru a acoperi un grup de unități de acvacultură cu condiția ca respectivele unități de acvacultură să fie în conformitate cu oricare dintre următoarele condiții:

- (a) să se afle într-o zonă legată din punct de vedere epidemiologic și toți operatorii din respectiva zonă să funcționeze pe baza unui sistem comun de biosecuritate; cu toate acestea, orice unitate de pe țărm sau din larg pentru primirea, tratarea, spălarea, curățarea, sortarea, împachetarea și ambalarea moluștelor bivalve vii destinate consumului uman (așa-numitele „centre de expediere”), orice unitate cu rezervoare aprovizionate cu apă de mare curată în care sunt plasate moluște bivalve vii pe perioada necesară reducerii contaminării astfel încât să fie corespunzătoare pentru consumul uman (așa-numitele „centre de purificare”) și alte unități similare situate în interiorul unei astfel de zone legate din punct de vedere epidemiologic trebuie autorizate individual;
- (b) să țină de responsabilitatea aceluiași operator; și
 - (i) să opereze printr-un sistem comun de biosecuritate; și
 - (ii) animalele de acvacultură din unitățile în cauză să aparțină aceleiași unități epidemiologice.

Atunci când o singură autorizare este acordată pentru un grup de unități de acvacultură, normele prevăzute la articolul 178 și la articolele 180 – 184 și normele adoptate în temeiul articolului 180 alineatul (2) și articolului 181 alineatul (2) care se aplică unei singure unități de acvacultură sunt aplicabile întregului grup de unități de acvacultură.

*Articolul 178***Aprobarea statutului de unități de acvacultură izolate**

Operatorii de unități de acvacultură, care doresc să obțină statutul de unitate izolată:

- (a) solicită aprobarea din partea autorității competente în conformitate cu articolul 180 alineatul (1);
- (b) deplasează animalele de acvacultură către sau dinspre unitatea lor în conformitate cu cerințele de la articolul 203 alineatul (1) și cu orice acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 203 alineatul (2) numai după ce unitatea lor a obținut aprobarea statutului respectiv de la autoritatea competentă în conformitate cu articolul 181 sau 183.

*Articolul 179***Autorizarea unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor**

Operatorii unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor:

- (a) se asigură că a fost obținută autorizarea necesară în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾; și
- (b) solicită autorității competente, în conformitate cu articolul 180 alineatul (1), autorizarea pentru sacrificarea sau prelucrarea animalelor acvatice în scop de control al bolilor în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (b), articolul 62 și articolele 68 alineatul (1), 79 și 80 și cu normele adoptate în temeiul articolului 63, articolelor 70 alineatul (3) și 71 alineatul (3).

*Articolul 180***Obligația operatorilor de a furniza informații în vederea obținerii autorizării**

(1) Pentru a solicita autorizarea unității lor, astfel cum se prevede la articolul 176 alineatul (1), articolul 177, articolul 178 litera (a) și articolul 179, operatorii furnizează autorității competente următoarele informații:

- (a) denumirea și adresa operatorului în cauză;
- (b) amplasarea unității în cauză și o descriere a instalațiilor acesteia;
- (c) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură relevante pentru autorizare care sunt deținute în cadrul unității;
- (d) tipul de unitate de acvacultură;
- (e) în cazul autorizării unui grup de unități de acvacultură, informații care demonstrează că grupul respectiv respectă condițiile prevăzute la articolul 177;
- (f) alte aspecte ale modului de funcționare a unității de acvacultură în cauză care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta;
- (g) aprovizionarea cu apă a unității și evacuarea apei din unitate;
- (h) măsurile de biosecuritate ale unității.

(2) Operatorii unităților astfel cum se prevede la alineatul (1) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la:

- (a) orice schimbări în unități în privința problemelor menționate la alineatul (1);
- (b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

(3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind informațiile care trebuie furnizate de către operatori în cererea pentru autorizarea unității lor, în conformitate cu alineatul (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 181

Acordarea autorizării și condițiile de autorizare și acte delegate

(1) Autoritatea competentă acordă autorizarea unităților de acvacultură astfel cum se menționează la articolul 176 alineatul (1) și la articolul 178 litera (a), grupurilor de unități de acvacultură menționate la articolul 177 și unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor menționate la articolul 179 numai în cazul în care aceste unități:

(a) respectă următoarele dispoziții, după caz, privind:

- (i) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, luând în considerare cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (b) și orice norme adoptate în conformitate cu articolul 10 alineatul (6);
- (ii) cerințele în materie de supraveghere astfel cum se prevede la articolul 24 și în cazul în care este relevant pentru tipul de unitate în cauză și riscul implicat, la articolul 25;
- (iii) ținerea evidențelor astfel cum se prevede la articolele 186 – 188 și în orice norme adoptate în temeiul articolelor 189 și 190;

(b) dispun de instalații și echipamente care:

- (i) sunt adecvate pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor la un nivel acceptabil, luând în considerare tipul de unitate de acvacultură în cauză;
- (ii) dispun de o capacitate corespunzătoare pentru speciile, categoriile și cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) de animale acvatice în cauză;

(c) nu prezintă riscuri inacceptabile de răspândire a bolilor, luând în considerare măsurile existente de reducere a riscurilor;

(d) dispun de un sistem care permite operatorului în cauză să demonstreze autorității competente că cerințele prevăzute la literele (a), (b) și (c) sunt îndeplinite.

(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:

- (a) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) punctul (i);
- (b) supravegherea astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) punctul (ii);
- (c) instalațiile și echipamentele astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b).

(3) La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate care vor fi adoptate în temeiul alineatului (2), Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:

- (a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate;
- (b) speciile și categoriile de animale de acvacultură sau acvatice, relevante pentru autorizare;
- (c) tipul de producție în cauză;
- (d) tiparele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură și speciilor și categoriilor de animale deținute în respectivele unități.

*Articolul 182***Domeniul de aplicare al autorizării unităților**

Autoritatea competentă precizează în mod explicit în autorizația acordată unei unități de acvacultură sau a unei unități producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor acordată în temeiul articolului 181 alineatul (1), în urma unei solicitări formulate în conformitate cu articolul 176, articolul 177, articolul 178 litera (a), ori cu articolul 179:

- (a) pentru ce tipuri de unități de acvacultură menționate la articolul 176 alineatul (1) și la articolul 178 litera (a), grupuri de unități de acvacultură menționate la articolul 177 și unități producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor menționate la articolul 179 și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 176 alineatul (4) litera (b) se aplică autorizația;
- (b) pentru ce specii și categorii de animale de acvacultură se aplică autorizația.

*Articolul 183***Proceduri pentru acordarea autorizației de către autoritatea competentă**

- (1) Autoritatea competentă stabilește procedurile pe care operatorii să le urmeze pentru a solicita autorizarea unităților lor în conformitate cu articolul 176 alineatul (1) și articolele 178 și 179.
- (2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator în conformitate cu articolul 176 alineatul (1), articolul 178 sau articolul 179, autoritatea competentă face o vizită la fața locului.
- (3) Cu condiția ca cerințele menționate la articolul 181 să fie îndeplinite, autoritatea competentă acordă autorizarea.
- (4) În cazul în care o unitate nu îndeplinește toate cerințele pentru autorizare astfel cum se menționează la articolul 181, autoritatea competentă poate acorda o autorizație condiționată unei unități în cazul în care, din cererea operatorului în cauză și din vizita ulterioară la fața locului stabilită la alineatul (2) din prezentul articol, reiese că unitatea îndeplinește toate cerințele principale pentru a oferi garanții suficiente că unitatea nu prezintă un risc semnificativ.
- (5) În cazul în care autorizația condiționată a fost acordată de autoritatea competentă în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, aceasta acordă o autorizare completă numai în cazul în care reiese din o altă vizită la fața locului a unității, efectuată în termen de trei luni de la data acordării autorizației condiționate, sau din documentația pusă la dispoziție de către operator în termen de trei luni de la data respectivă, că unitatea respectă toate condițiile de autorizare prevăzute la articolul 181 alineatul (1) și normele adoptate în conformitate cu articolul 181 alineatul (2).

În cazul în care vizita la fața locului sau documentația menționată la primul paragraf arată că a avut loc un progres evident, dar că unitatea nu respectă încă toate cerințele respective, autoritatea competentă poate prelungi autorizarea condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizări condiționate nu poate depăși o perioadă totală de șase luni.

*Articolul 184***Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor de către autoritatea competentă**

- (1) Autoritatea competentă reexaminează în mod constant autorizațiile acordate unităților în conformitate cu articolul 181 alineatul (1), la intervale adecvate, în funcție de riscul implicat.
- (2) În cazul în care o autoritate competentă identifică deficiențe grave într-o unitate în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute la articolul 181 alineatul (1) și în normele adoptate în conformitate cu articolul 181 alineatul (2), iar operatorul respectivei unități nu este în măsură să furnizeze garanții adecvate că aceste deficiențe vor fi eliminate, autoritatea competentă inițiază procedurile de retragere a autorizației acordate unității.

Cu toate acestea, autoritatea competentă poate doar suspenda, mai degrabă decât să retragă, autorizația unei unități în cazul în care operatorul poate garanta că va elimina deficiențele respective într-un interval rezonabil de timp.

(3) Autorizația se acordă după retragere sau se reacordă după suspendare, în conformitate cu alineatul (2), numai în cazul în care autoritatea competentă s-a asigurat că unitatea respectă pe deplin toate cerințele prezentului regulament, pertinente pentru acest tip de unitate.

Secțiunea 3

Registrul pentru unități de acvacultură și unități producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor

Articolul 185

Registrul pentru unități de acvacultură și unități producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor

- (1) Fiecare autoritate competentă întocmește și menține la zi un registru cu:
- (a) toate unitățile de acvacultură înregistrate în conformitate cu articolul 173;
 - (b) toate unitățile de acvacultură autorizate în conformitate cu articolul 181 alineatul (1);
 - (c) toate unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor autorizate în conformitate cu articolul 181 alineatul (1).
- (2) Registrul de unități de acvacultură prevăzut la alineatul (1) conține următoarele informații:
- (a) numele și adresa operatorului unității în cauză și numărul de înregistrare al acesteia;
 - (b) amplasarea unității de acvacultură sau, după caz, a grupului de unități de acvacultură în cauză;
 - (c) tipul de producție în unitate;
 - (d) aprovizionarea cu apă a unității și evacuarea apei din unitate, atunci când este cazul;
 - (e) speciile de animale de acvacultură deținute în unitate;
 - (f) informații la zi privind statutul sanitar din unitatea de acvacultură înregistrate sau, dacă este cazul, al grupului de unități, în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d).
- (3) În cazul unităților autorizate în conformitate cu articolul 181 alineatul (1), autoritatea competentă pune la dispoziția publicului, prin mijloace electronice, cel puțin informațiile menționate la alineatul (2) literele (a), (c), (e) și (f) din prezentul articol, sub rezerva cerințelor referitoare la protecția datelor.
- (4) Dacă este cazul și este relevant, o autoritate competentă poate combina înregistrarea prevăzută la alineatul (1) cu înregistrarea în alte scopuri.
- (5) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:
- (a) informațiile detaliate relevante care trebuie incluse în registrul unităților de acvacultură prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol;
 - (b) disponibilitatea publică a respectivului registru.

Secțiunea 4

Ținerea evidențelor și trasabilitatea

Articolul 186

Obligațiile operatorilor de unități de acvacultură de a ține evidențe

- (1) Operatorii de unități de acvacultură care fac obiectul obligației de înregistrare în conformitate cu articolul 173 sau al autorizării în conformitate cu articolul 181 alineatul (1) țin și mențin evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:
- (a) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură în unitatea lor;

- (b) circulația animalelor de acvacultură și a produselor de origine animală obținute din aceste animale către și din unitățile de acvacultură, indicând, după caz:
 - (i) locul lor de origine sau de destinație;
 - (ii) data deplasărilor respective;
- (c) certificatele de sănătate animală pe hârtie sau în format electronic care trebuie să însoțească deplasările animalelor de acvacultură care sosesc la unitatea de acvacultură în conformitate cu articolul 208 și cu normele adoptate în conformitate cu articolul 211 alineatul (1) literele (a) și (c) și cu articolul 213 alineatul (2);
- (d) mortalitatea la fiecare unitate epidemiologică și alte probleme legate de boli în cadrul unității de acvacultură în raport cu tipul de producție;
- (e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru:
 - (i) speciile și categoriile de animale de acvacultură din cadrul unității;
 - (ii) tipul de producție în unitatea de acvacultură;
 - (iii) tipul și dimensiunile unității de acvacultură;
- (f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății animale necesare în conformitate cu articolul 25 alineatul (1).

Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.

(2) Unitățile de acvacultură care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidența tuturor sau a unora dintre informațiile prevăzute la literele (c), (d) și (e) de la alineatul (1), cu condiția ca trasabilitatea să fie asigurată.

(3) Operatorii unităților de acvacultură țin evidențele prevăzute la alineatul (1) în cadrul unității de acvacultură în cauză și:

- (a) le țin astfel încât trasabilitatea locurilor de origine și de destinație ale animalelor acvatice să poată fi garantată;
- (b) le pun la dispoziția autorității competente, la cerere;
- (c) le păstrează pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, dar care nu poate fi mai mică de trei ani.

Prin derogare de la cerința ca evidențele să fie păstrate în cadrul unității în cauză, astfel cum se prevede la primul paragraf, în cazul în care păstrarea lor în unitatea respectivă este fizic imposibilă, evidențele respective se păstrează în biroul de unde se realizează administrarea afacerii.

Articolul 187

Obligația de a ține evidențe în cadrul unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor

(1) Operatorii unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor supuse autorizării în conformitate cu articolul 179 țin și păstrează evidențe:

- (a) ale tuturor deplasărilor în și din unitatea lor ale animalelor de acvacultură și ale produselor de origine animală obținute de la aceste animale;
- (b) ale evacuării apei din unitate și ale măsurilor de biosecuritate relevante.

- (2) Operatorii unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor:
- (a) țin evidențele prevăzute la alineatul (1) în cadrul unității lor și le pun la dispoziția autorității competente, la cerere;
 - (b) păstrează respectivele evidențe pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.

Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.

Articolul 188

Obligația de a ține evidențe pentru transportatori

- (1) Transportatorii de animale acvatice destinate unităților de acvacultură sau care urmează să fie eliberate în natură țin și mențin evidențe privind:
- (a) categoriile, speciile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale acvatice transportate de către aceștia;
 - (b) ratele de mortalitate ale animalelor de acvacultură și ale animalelor acvatice sălbatice în cauză în timpul transportului, în funcție de tipul de transport și de speciile de animale de acvacultură și animale acvatice sălbatice transportate;
 - (c) unitățile de acvacultură și unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor vizitate de mijloacele de transport;
 - (d) orice schimb de apă care a avut loc în timpul transportului, precizând sursa apei noi și locurile de eliberare a apei;
 - (e) curățarea și dezinfectarea mijloacelor de transport.

Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.

(2) Transportatorii care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de statul membru în cauză de la cerința de a ține evidența tuturor sau a unora dintre informațiile prevăzute la alineatul (1), cu condiția ca trasabilitatea să fie asigurată.

- (3) Transportatorii țin evidențele prevăzute la alineatul (1):
- (a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității competente, la cerere;
 - (b) pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de trei ani.

Articolul 189

Delegarea de competențe privind ținerea evidențelor

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele de completare a cerințelor privind ținerea evidențelor prevăzute la articolele 186, 187 și 188 în ceea ce privește informațiile care trebuie înregistrate de operatori în plus față de cele prevăzute la articolul 186 alineatul (1), articolul 187 alineatul (1) și articolul 188 alineatul (1).

(2) Comisia are în vedere următoarele aspecte la adoptarea actelor delegate prevăzute la alineatul (1):

- (a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate de acvacultură sau de transport;
- (b) speciile și categoriile de animale acvatice deținute în cadrul unității de acvacultură în cauză sau care sunt transportate la sau de la respectiva unitate;
- (c) tipul de producție în unitate;
- (d) tiparele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură sau de unitate producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor;
- (e) numărul, volumul sau greutatea animalelor acvatice deținute în cadrul unității sau care sunt transportate la sau de la aceasta.

*Articolul 190***Competențe de executare privind exonerări de la cerințele de ținere a evidențelor**

Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind tipurile de unități de acvacultură și de operatori care pot fi exonați de către statele membre de la cerințele de ținere a evidențelor prevăzute la articolele 186 și 188, în ceea ce privește:

- (a) operatorii anumitor categorii de instalații de acvacultură și transportatorii;
- (b) unitățile de acvacultură care dețin sau, respectiv, transportatorii care transportă un număr redus de animale de acvacultură sau un număr mic de animale acvatice;
- (c) anumite specii și categorii de animale acvatice.

La adoptarea actelor de punere în aplicare respective, Comisia întemeiază actele respective pe criteriile prevăzute la articolul 189 alineatul (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

*CAPITOLUL 2****Circulația animalelor acvatice în interiorul Uniunii***

Secțiunea 1

Cerințe generale pentru circulație*Articolul 191***Cerințe generale pentru circulația animalelor acvatice**

(1) Operatorii iau măsuri adecvate pentru a garanta că circulația animalelor acvatice nu pune în pericol statutul sanitar de la locul de destinație în ceea ce privește:

- (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
- (b) bolile emergente.

(2) Operatorii deplasează animalele acvatice în unități de acvacultură sau pentru consumul uman sau le eliberează în natură numai în cazul în care animalele în cauză respectă următoarele condiții:

- (a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la unități care:
 - (i) au fost înregistrate de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 173,
 - (ii) au fost autorizate de autoritatea competentă respectivă în conformitate cu articolele 181 și 182, atunci când acest lucru este impus de articolul 176 alineatul (1), de articolul 177 sau de articolul 178; sau
 - (iii) au primit o derogare de la cerința de înregistrare prevăzută la articolul 173.
- (b) nu fac obiectul:
 - (i) restricțiilor de circulație care afectează speciile și categoriile în cauză după cum se prevede în normele stabilite la articolul 55 alineatul (1), articolul 56, articolul 61 alineatul (1), articolul 62, articolul 64, articolul 65, articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1), articolul 79 și articolul 81 și în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 70 alineatul (3), articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2); sau
 - (ii) măsurilor de urgență prevăzute la articolele 257 și 258 și în normele adoptate în temeiul articolului 259.

Cu toate acestea, operatorii pot deplasa respectivele animale acvatice în cazul în care sunt prevăzute derogări de la restricțiile de circulație pentru astfel de deplasări sau eliberări în titlul II din partea III (articolele 53 – 83) sau sunt prevăzute derogări de la măsurile de urgență în normele adoptate în temeiul articolului 259.

(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că animalele de acvacultură, după părăsirea locului lor de origine, sunt transportate direct la locul final de destinație.

Articolul 192

Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului

- (1) Operatorii iau măsurile corespunzătoare și necesare de prevenire a bolilor pentru a se asigura că:
- (a) statutul sanitar al animalelor acvatice nu este pus în pericol în cursul transportului;
 - (b) operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândirea bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la oameni și animale pe traseu și în locurile de destinație;
 - (c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și alte măsuri de biosecuritate adecvate sunt efectuate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză;
 - (d) orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură se efectuează în locuri și în condiții care nu pun în pericol statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) al:
 - (i) animalelor acvatice transportate;
 - (ii) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație;
 - (iii) animalelor acvatice prezente la locul de destinație.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) condițiile și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din prezentul articol și utilizarea produselor biocide în aceste scopuri;
 - (b) alte măsuri adecvate de biosecuritate pe timpul transportului, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol;
 - (c) schimbul de apă și evacuarea apei în timpul transportului, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (d) din prezentul articol.

Articolul 193

Schimbarea utilizării prevăzute

- (1) Animalele acvatice care sunt deplasate pentru a fi distruse sau sacrificate în conformitate cu următoarele măsuri nu trebuie folosite în niciun alt scop:
- (a) oricare dintre măsurile de control al bolilor astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (1) litera (c), articolul 55 alineatul (1), articolele 56, 61, 62, 64, 65 și 70, articolul 74 alineatele (1) și (2), articolele 79, 80, 81 și 82 și în normele adoptate în conformitate cu articolul 55 alineatul (2), articolul 63, articolul 67, articolul 70 alineatul (3), articolul 71 alineatul (3), articolul 74 alineatul (4) și articolul 83 alineatul (2);
 - (b) măsurile de urgență astfel cum se prevede la articolele 257 și 258 și în normele adoptate în conformitate cu articolul 259.
- (2) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, acvaculturii, eliberării în natură sau a oricărui alt scop, nu trebuie folosite în niciun alt scop decât cel preconizat.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritatea competentă de la locul de destinație poate autoriza o schimbare a utilizării animalelor acvatice într-un scop diferit de cel preconizat inițial, cu condiția ca noua utilizare să nu prezinte un risc mai ridicat pentru statutul sanitar al animalelor acvatice de la locul de destinație decât scopul preconizat inițial.

Articolul 194

Obligațiile operatorilor la locul de destinație

(1) Operatorii unităților de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice apte pentru combaterea bolilor care primesc animale acvatice și operatorii care primesc animale acvatice pentru eliberarea în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:

(a) verifică prezența unuia dintre următoarele documente, în cazul în care acesta este necesar:

(i) certificatele de sănătate animală prevăzute la articolul 208 alineatul (1), articolul 209 și articolul 223 alineatul (1) și în normele adoptate în temeiul articolelor 189, 211 și 213;

(ii) documentele de declarație pe proprie răspundere prevăzute la articolul 218 alineatul (1) și în normele adoptate în temeiul articolului 218 alineatele (3) și (4);

(b) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează autoritatea competentă de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:

(i) animalele acvatice primite;

(ii) documentele menționate la litera (a) punctele (i) și (ii).

(2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b), operatorul izolează animalele acvatice vizate de neregula respectivă până când autoritatea competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea.

Articolul 195

Cerințe generale în ceea ce privește circulația animalelor de acvacultură care tranzitează state membre, dar sunt destinate exportului din Uniune către țări terțe sau teritorii

Operatorii se asigură că animalele de acvacultură destinate exportului către o țară terță sau un teritoriu, care tranzitează teritoriul altui stat membru, îndeplinesc cerințele stabilite la articolele 191, 192 și 193.

Secțiunea 2

Animale acvatice destinate unităților de acvacultură sau care urmează a fi eliberate în natură

Articolul 196

Mortalitate anormală sau alte simptome de boală gravă

(1) Operatorii deplasează animale acvatice dintr-o unitate de acvacultură sau din natură într-o altă unitate de acvacultură sau le eliberează în natură numai dacă animalele respective:

(a) nu prezintă simptome de boală; și

(b) provin dintr-o unitate de acvacultură sau dintr-un mediu unde nu există mortalități anormale cu o cauză nedeterminată.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă poate, pe baza unei evaluări a riscurilor implicate, să autorizeze deplasarea sau eliberarea animalelor acvatice astfel cum se menționează la alineatul respectiv, cu condiția ca animalele în cauză să provină dintr-o parte a unității de acvacultură, sau din natură, care este independentă de unitatea epidemiologică în care au fost înregistrate mortalitatea anormală sau alte simptome de boală.

În cazul în care deplasarea sau eliberarea menționate la prezentul alineat se efectuează către alt stat membru, aceasta se autorizează numai de către autoritatea competentă dacă autoritățile competente din statul membru de destinație și, dacă este cazul, din statele membre de tranzit, și-au dat acordul pentru o astfel de deplasare sau eliberare.

*Articolul 197***Circulația animalelor de acvacultură destinate statelor membre sau zonelor sau compartimentelor din acestea care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare și acte delegate**

(1) Operatorii deplasează animale de acvacultură din speciile listate relevante pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) sau (c) către o unitate de acvacultură sau pentru eliberare în natură într-un stat membru, într-o zonă sau într-un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de aceste boli listate în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) sau cu articolul 37 alineatul (4), numai dacă animalele în cauză provin dintr-un stat membru sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de bolile respective.

(2) Operatorii deplasează animale de acvacultură din speciile listate relevante pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) sau (c) către o unitate de acvacultură sau pentru eliberare în natură într-un stat membru, într-o zonă sau într-un compartiment din acesta care face obiectul unui program de eradicare pentru una sau mai multe dintre bolile listate astfel cum se prevede la articolul 31 alineatul (1) sau (2), numai dacă animalele în cauză provin dintr-un stat membru sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acesta declarat(ă) indemn(ă) de bolile respective.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind derogările de la cerințele de circulație sau de eliberare prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), datorită:

- (a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;
- (b) tipului de unitate de origine și de destinație;
- (c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;
- (d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură;
- (e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau de destinație.

*Articolul 198***Derogări acordate de statele membre în ceea ce privește obligația operatorilor privind circulația animalelor de acvacultură între statele membre, zonele sau compartimentele care fac obiectul unui program de eradicare**

Prin derogare de la articolul 197 alineatele (1) și (2), statele membre pot autoriza operatorii să deplaseze animale de acvacultură într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatele (1) și (2) în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli listate, cu condiția ca această circulație să nu pună în pericol statutul sanitar din statul membru, din zona sau din compartimentul de destinație.

În cazul în care circulația respectivă se efectuează către alt stat membru, autoritatea competentă autorizează circulația în cauză numai dacă autoritățile competente din statul membru de destinație și, dacă este cazul, din statele membre de tranzit, și-au dat acordul în acest sens.

*Articolul 199***Măsurile statelor membre privind eliberarea în natură a animalelor acvatice**

Statele membre pot solicita ca animalele acvatice să fie eliberate în natură numai în cazul în care provin dintr-un stat membru sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acesta declarat(ă) indemn(ă) de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) sau cu articolul 37 alineatul (1), în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) pentru care specia de animale acvatice care urmează să fie deplasate este o specie listată, indiferent de statutul sanitar din zona în care animalele acvatice urmează să fie eliberate.

Articolul 200

Circulația animalelor acvatice sălbatice destinate statelor membre sau zonelor sau compartimentelor din acestea care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare și acte delegate

- (1) Articolele 196, 197 și 198 se aplică circulației animalelor acvatice sălbatice destinate unei unități de acvacultură sau eliberării în natură.
- (2) Operatorii iau măsurile adecvate și necesare de prevenire a bolilor atunci când deplasează animale acvatice sălbatice între habitate, pentru a se asigura că:
- (a) aceste deplasări nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la animalele acvatice din locul de destinație; și
 - (b) sunt instituite măsuri de diminuare a riscurilor sau alte măsuri de biosecuritate adecvate, în cazul în care este necesar să se asigure conformitatea cu litera (a).
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind măsurile de prevenire a bolilor și de diminuare a riscurilor care trebuie luate de operatori, astfel cum se prevede la alineatul (2) din prezentul articol. Până la adoptarea acestor acte delegate, autoritatea competentă de la locul de destinație poate decide cu privire la astfel de măsuri.

Secțiunea 3

Animale acvatice destinate consumului uman

Articolul 201

Circulația animalelor de acvacultură vii destinate consumului uman în statele membre sau în zonele sau în compartimentele din acestea care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare și acte delegate

- (1) Operatorii deplasează animale de acvacultură vii din speciile listate relevante pentru bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sau (c) destinate consumului uman către un stat membru sau către o zonă sau un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) sau cu articolul 37 alineatul (4) sau pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (2) în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) numai dacă animalele respective provin dintr-un stat membru sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) sau cu articolul 37 alineatul (4).
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre pot autoriza operatorii să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (2) în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli în respectivul stat membru, cu condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar din statul membru sau din zona sau din compartimentul din acesta.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind derogările prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol pentru deplasările de animale de acvacultură vii care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:
- (a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;
 - (b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de producție în unitățile de acvacultură de origine și de destinație;
 - (c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;
 - (d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură;

- (e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau locul de destinație.

Articolul 202

Circulația animalelor acvatice sălbatice vii destinate statelor membre sau zonelor sau compartimentelor din acestea care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare și acte delegate

- (1) Articolul 201 alineatele (1) și (2) și normele adoptate în temeiul articolului 201 alineatul (3) se aplică, de asemenea, circulației animalelor acvatice sălbatice vii destinate consumului uman și care sunt destinate statelor membre sau zonelor sau compartimentelor din acestea care au fost declarate indemne de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) sau articolul 37 alineatul (4) sau care fac obiectul unui program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (2), în cazul în care măsurile adoptate în temeiul acestora sunt necesare pentru a se asigura că animalele respective nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la animalele acvatice de la locul de destinație.
- (2) Alineatul (1) din prezentul articol se aplică, de asemenea, animalelor acvatice vii care nu intră în sfera definiției animalelor de acvacultură de la articolul 4 alineatul (7).
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele de circulație pentru animalele acvatice sălbatice destinate consumului uman, de completare a alineatelor (1) și (2) din prezentul articol.

Secțiunea 4

Derogări de la secțiunile 1 – 3 (articolele 191 – 202) și măsuri suplimentare de diminuare a riscurilor

Articolul 203

Animale acvatice destinate unităților izolate pentru acvacultură și acte delegate

- (1) Operatorii deplasează animale acvatice către o unitate izolată pentru acvacultură numai în cazul în care animalele respective îndeplinesc următoarele condiții:
- (a) provin dintr-o altă unitate izolată pentru acvacultură;
- (b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) la speciile de animale listate din cadrul unității izolate pentru acvacultură de destinație, cu excepția cazului în care deplasarea în cauză este autorizată în scopuri științifice.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) norme detaliate privind circulația animalelor de acvacultură către unități izolate pentru acvacultură, în plus față de cea prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) normele speciale pentru circulația animalelor de acvacultură către unitățile izolate pentru acvacultură în care măsurile existente de diminuare a riscurilor garantează că respectiva circulație nu prezintă riscuri semnificative pentru sănătatea animalelor de acvacultură din acea unitate izolată pentru acvacultură și din unitățile învecinate.

Articolul 204

Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice și acte delegate

- (1) Autoritatea competentă de la locul de destinație poate, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de origine, să autorizeze circulația animalelor acvatice în scopuri științifice pe teritoriul statului membru de destinație, atunci când respectiva circulație nu îndeplinește cerințele de la secțiunile 1 – 3 (articolele 191 – 202), cu excepția articolului 191 alineatele (1) și (3) și a articolelor 192, 193 și 194.

- (2) Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) acordă derogări, astfel cum se prevede la respectivul alineat, numai în următoarele condiții:
- (a) autoritățile competente de la locurile de destinație și de origine:
 - (i) au convenit asupra condițiilor pentru astfel de deplasări;
 - (ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația animalelor acvatice respective să nu pună în pericol statutul sanitar la locurile de tranzit și de destinație cu privire la bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
 - (iii) au notificat, atunci când este cazul, autorităților competente din statele membre de tranzit derogarea acordată și condițiile în care aceasta a fost acordată;
 - (b) circulația în cauză are loc sub supravegherea autorităților competente din locurile de origine și de destinație și, dacă este cazul, a autorităților competente din statul membru de tranzit.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind normele pentru acordarea derogărilor de către autoritățile competente, de completare a celor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 205

Alte utilizări specifice ale animalelor acvatice, cerințe și derogări specifice și delegarea de competențe

- (1) Operatorii iau măsurile preventive necesare pentru a garanta că circulația animalelor acvatice care sunt destinate unor scopuri sau utilizări specifice listate la alineatul (2) litera (a) punctele (i) – (vi) din prezentul articol nu prezintă un risc de răspândire a bolilor listate, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), la animalele acvatice de la locul de destinație.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) cerințele specifice de completare a normelor prevăzute în secțiunile 1 – 3 (articolele 191 – 202) și în ceea ce privește circulația animalelor acvatice în următoarele scopuri:
 - (i) grădini zoologice, magazine de animale de companie, angrosiști și iazuri de grădină;
 - (ii) expoziții;
 - (iii) pescuit sportiv, inclusiv momeală de pescuit;
 - (iv) evenimente culturale și evenimente similare;
 - (v) acvarii comerciale; sau
 - (vi) asistență medicală și alte scopuri similare.
 - (b) derogările de la secțiunile 1 – 3 (articolele 191 – 202) cu excepția articolului 191 alineatele (1) și (3), a articolului 192, a articolului 193 și a articolului 194 în ceea ce privește circulația animalelor acvatice menționate la litera (a) din prezentul alineat, cu condiția să se aplice dispoziții adecvate privind biosecuritatea, astfel încât circulația respectivă să nu prezinte un risc semnificativ la adresa statutului sanitar la locul de destinație.

Articolul 206

Competența de executare pentru adoptarea de norme temporare privind circulația anumitor specii sau categorii de animale acvatice

- (1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme temporare, prin completarea normelor stabilite în prezentul capitol privind circulația anumitor specii sau categorii de animale acvatice, sau prin adoptarea unor norme alternative la acestea, în cazul în care:
- (a) cerințele de circulație prevăzute la articolul 196, articolul 197 alineatul (1), articolul 198, articolul 199, articolul 200 alineatele (1) și (2), articolul 201, articolul 202 alineatul (1), articolul 203 alineatul (1), articolul 204 alineatele (1) și (2) și în normele adoptate în temeiul articolului 197 alineatul (3), articolului 200 alineatul (3), articolului 202 alineatul (3), articolului 203 alineatul (2), articolului 204 alineatul (3) și al articolului 205 nu sunt eficiente pentru diminuarea riscurilor generate de deplasarea animalelor acvatice; sau

- (b) bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) par să se răspândească în pofida cerințelor privind circulația stabilite în conformitate cu secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

- (2) Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător referitoare la o boală listată care reprezintă un risc de impact foarte important și ținând seama de aspectele menționate la articolul 205, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

Articolul 207

Aspecte care trebuie luate în considerare la adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare prevăzute în prezenta secțiune

La stabilirea normelor care urmează să fie prevăzute în actele delegate și în actele de punere în aplicare menționate la articolul 203 alineatul (2), articolul 204 alineatul (3), articolul 205 și articolul 206, Comisia întemeiază normele respective pe următoarele elemente:

- (a) riscurile implicate de circulația menționată în dispozițiile respective;
- (b) statutul sanitar în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) al locurilor de origine, de tranzit și de destinație;
- (c) speciile de animale acvatice listate pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
- (d) măsurile de biosecuritate în vigoare la locurile de origine, de tranzit și de destinație;
- (e) orice condiții specifice în care sunt deținute animalele acvatice;
- (f) tiparele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură și specia și categoria de animale acvatice în cauză;
- (g) alți factori epidemiologici.

Secțiunea 5

Certificarea sănătății animale

Articolul 208

Obligația operatorilor de a se asigura că animalele de acvacultură sunt însoțite de un certificat de sănătate animală

- (1) Operatorii deplasează animale de acvacultură numai dacă sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine, în conformitate cu articolul 216 alineatul (1), în cazul în care animalele în cauză sunt din speciile listate pentru bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) și sunt destinate introducerii într-un stat membru sau într-o zonă sau într-un compartiment din acesta care a fost declarat(ă) indemn(ă) de boală în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) și cu articolul 37 alineatul (4) sau în care este instituit un program de eradicare în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) sau (2), în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c).

- (2) Operatorii deplasează animale de acvacultură numai dacă sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine, în conformitate cu articolul 216 alineatul (1), în cazul în care animalele în cauză sunt din speciile listate pentru bolile relevante menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b) și sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de control al bolilor astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 56, articolul 64, articolul 65 alineatul (1), articolul 74 alineatul (1), articolul 79 și în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 67, articolului 68, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4), articolului 83 alineatul (2) și articolului 259 pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b).

- (3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală însoțește animalele de acvacultură de la locul de origine la locul de destinație finală, cu excepția cazului în care se prevăd măsuri specifice în normele adoptate în temeiul articolului 214.

*Articolul 209***Obligația operatorilor de a se asigura că alte animale acvatice sunt însoțite de un certificat de sănătate animală și competențe de executare**

(1) În cazurile în care, din cauza riscului implicat de circulația animalelor acvatice, altele decât animalele de acvacultură, este necesară certificarea sănătății animale în conformitate cu normele prevăzute la articolul 211 alineatul (1) litera (a), operatorii deplasează respectivele animale acvatice numai dacă animalele în cauză sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolul 216 alineatul (1).

(2) Articolul 208 se aplică, de asemenea, animalelor acvatice, altele decât animalele de acvacultură, destinate unei unități de acvacultură sau eliberării în natură. În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine concluzionează că certificarea nu este fezabilă din cauza naturii locului de origine al animalelor acvatice respective, aceasta poate autoriza circulația fără certificat de sănătate animală, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de destinație.

(3) Prezentul articol nu se aplică animalelor acvatice sălbatice recoltate sau capturate în vederea consumului uman imediat.

*Articolul 210***Acordarea de derogări de către statele membre în privința certificării sănătății animale**

Prin derogare de la cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la articolele 208 și 209, statele membre pot acorda derogări privind circulația pe teritoriul lor a anumitor transporturi de animale acvatice fără certificat de sănătate animală, cu condiția ca acestea să fi instituit un sistem alternativ care să garanteze că transporturile de astfel de animale pot fi urmărite și că îndeplinesc cerințele privind sănătatea animală pentru circulația în cauză prevăzute la secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207).

*Articolul 211***Delegarea de competențe și acte de punere în aplicare în ceea ce privește certificarea sănătății animale pentru animalele acvatice**

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:

(a) cerința privind certificarea sănătății animale pentru circulația animalelor acvatice, altele decât animalele de acvacultură menționate la articolul 209 alineatul (1), în cazul în care certificarea sănătății animale este imperativă pentru a se asigura că circulația în cauză îndeplinește următoarele cerințe de sănătate animală pentru speciile listate de animale în cauză:

(i) cerințele prevăzute la secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207) și normele adoptate în temeiul secțiunilor respective;

(ii) măsurile de control al bolilor astfel cum se prevede la articolul 55 alineatul (1), articolul 56, articolul 61 alineatul (1), articolele 62 și 64, și articolul 65 alineatul (1), articolul 74 alineatul (1) și articolele 79 și 80 sau normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 68, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2);

(iii) măsurile de urgență astfel cum se prevede în normele adoptate în temeiul articolului 259;

(b) normele speciale pentru certificarea sănătății animale astfel cum se prevede la articolele 208 și 209 în cazul în care măsurile specifice de diminuare a riscurilor luate de către autoritatea competentă garantează:

(i) trasabilitatea animalelor acvatice care sunt deplasate;

- (ii) faptul că animalele acvatice deplasate îndeplinesc condițiile de sănătate animală necesare pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207);
- (c) derogări de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la articolele 208 și 209 și condițiile pentru astfel de derogări și pentru circulația animalelor acvatice care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:
- (i) speciei, categoriilor sau etapei de viață a animalelor acvatice în cauză;
 - (ii) metodelor de deținere și tipului de producție pentru aceste specii și categorii de animale de acvacultură;
 - (iii) utilizării preconizate pentru animalele acvatice; sau
 - (iv) locului de destinație pentru animalele acvatice.
- (2) Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, norme privind obligația operatorilor, astfel cum se prevede la articolul 209 alineatul (2), de a garanta că animalele acvatice sălbatice destinate unei unități de acvacultură sunt însoțite de un certificat de sănătate animală.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 212

Conținutul certificatelor de sănătate animală

- (1) Certificatul de sănătate animală menționat la articolele 208, 209 și 210 conține cel puțin următoarele informații:
- (a) unitatea sau locul de origine, unitatea sau locul de destinație și, în cazul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice unitate sau loc vizitat pe traseu;
 - (b) o descriere, care să includă specia și categoria, a animalelor acvatice în cauză;
 - (c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) animalelor acvatice;
 - (d) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele acvatice îndeplinesc cerințele de sănătate animală relevante pentru circulație prevăzute în secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207).
- (2) Certificatul de sănătate animală ar putea include și alte informații necesare în temeiul altor acte din legislația Uniunii.

Articolul 213

Delegarea de competențe și acte de punere în aplicare cu privire la conținutul certificatelor de sănătate animală

- (1) Comisia adoptă acte delegate, conform articolului 264, privind conținutul certificatelor de sănătate animală astfel cum se prevede la articolul 212 alineatul (1):
- (a) normele detaliate privind conținutul respectivelor certificate de sănătate animală prevăzute la articolul 212 alineatul (1) pentru diferite specii și categorii de animale acvatice;
 - (b) informații suplimentare care urmează să fie incluse în certificatul de sănătate animală prevăzut la articolul 212 alineatul (1).
- (2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme pentru formularele tip de certificate de sănătate animală.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

*Articolul 214***Delegarea de competențe privind anumite tipuri de circulație a animalelor acvatice către locul de destinație**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind măsurile specifice de completare a cerințelor de certificare a sănătății animale prevăzute la articolele 208 și 209 pentru următoarele tipuri de circulație a animalelor acvatice:

- (a) circulația animalelor acvatice care nu își pot continua călătoria către locul de destinație finală și care trebuie să se întoarcă la locul lor de origine sau să fie deplasate către o destinație diferită, din unul sau mai multe dintre următoarele motive:
 - (i) traseul lor planificat a fost întrerupt în mod neașteptat din motive de bunăstare a animalelor;
 - (ii) accidente sau evenimente neprevăzute pe traseu;
 - (iii) acestea au fost respinse la locul de destinație într-un alt stat membru sau la frontiera externă a Uniunii;
 - (iv) acestea au fost respinse într-o țară terță sau într-un teritoriu;
- (b) circulația animalelor acvatice în vederea expozițiilor și a evenimentelor sportive, a evenimentelor culturale și a altor evenimente similare, și întoarcerea ulterioară a acestora în țara de origine.

*Articolul 215***Obligația operatorilor de a coopera cu autoritățile competente în vederea certificării sănătății animale**

Operatorii:

- (a) furnizează autorității competente, înainte de deplasarea preconizată, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală prevăzut la articolele 208 și 209 și în normele adoptate în temeiul articolelor 211, 213 și 214;
- (b) dacă este necesar, se asigură că animalele acvatice în cauză fac obiectul unor controale ale documentelor, ale identității și fizice, astfel cum se prevede în articolul 216 alineatul (3), precum și în normele adoptate în temeiul articolului 216 alineatul (4).

*Articolul 216***Responsabilitatea autorității competente în ceea ce privește certificarea sănătății animale și acte delegate**

- (1) Autoritatea competentă, la cererea unui operator, emite un certificat de sănătate animală pentru circulația animalelor acvatice, în cazurile prevăzute la articolele 208 și 209 sau în normele adoptate în temeiul articolelor 211 și 214, cu condiția ca următoarele cerințe de sănătate animală să fi fost respectate, după caz:
 - (a) cele prevăzute la articolul 191, articolul 192 alineatul (1), articolul 193, articolul 195, articolul 196, articolul 197 alineatul (1), articolul 198, articolul 199, articolul 200 alineatele (1) și (2), articolul 201, articolul 203 alineatul (1) și articolul 204 alineatele (1) și (2);
 - (b) cele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 192 alineatul (2), articolului 197 alineatul (3), articolului 200 alineatul (3), articolului 201 alineatul (3), articolul 202 alineatul (3), articolului 203 alineatul (2), articolului 204 alineatul (3) și articolului 205;
 - (c) cele prevăzute în acte de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 206.

- (2) Certificatele de sănătate animală:
- (a) se verifică, se ștampilează și se semnează de către un medic veterinar oficial;
 - (b) rămân valabile pentru perioada de timp prevăzută în normele adoptate în temeiul alineatului (4) litera (c), pe parcursul căreia animalele acvatice care fac obiectul certificatelor trebuie să continue să îndeplinească garanțiile privind sănătatea animală cuprinse în acesta.
- (3) Medicul veterinar oficial în cauză, înainte de semnarea unui certificat de sănătate animală, verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și fizice prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4), dacă animalele acvatice vizate de acesta îndeplinesc cerințele prezentului capitol, dacă este cazul, luând în considerare speciile și categoriile de animale acvatice în cauză și cerințele de sănătate animală.
- (4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate care stabilesc norme privind:
- (a) tipurile de controale și examinări ale documentelor, ale identității și fizice pentru diferitele specii și categorii de animale acvatice care trebuie efectuate de către medicul veterinar oficial în conformitate cu alineatul (3), pentru a verifica îndeplinirea cerințelor din prezentul capitol;
 - (b) termenele-limită pentru realizarea unor astfel de controale și examinări ale documentelor, ale identității și fizice și pentru eliberarea certificatelor de sănătate animală de către medicul veterinar oficial, înainte de deplasarea transporturilor de animale acvatice.
 - (c) durata de valabilitate a certificatelor de sănătate animală.

Articolul 217

Certificate electronice de sănătate animală

Certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES pot înlocui certificatele de sănătate animală de însoțire astfel cum se prevede la articolul 216 alineatul (1) în cazul în care aceste certificate electronice de sănătate animală:

- (a) conțin toate informațiile pe care trebuie să le conțină certificatul tip de sănătate animală, în conformitate cu articolul 212 alineatul (1) și cu normele adoptate în temeiul articolului 213;
- (b) asigură trasabilitatea animalelor acvatice în cauză și legătura dintre respectivele animale și certificatul electronic de sănătate animală;
- (c) asigură faptul că autoritățile competente din statul membru de origine, de tranzit și de destinație pot avea acces la documentele electronice în orice moment pe durata transportului.

Articolul 218

Declarația pe proprie răspundere de către operatori pentru deplasările de animale de acvacultură către alte state membre și acte delegate

(1) Operatorii de la locul de origine emit un document de declarație pe proprie răspundere pentru deplasările de animale de acvacultură de la locul lor de origine dintr-un stat membru la locul lor de destinație în alt stat membru și se asigură că aceasta însoțește animalele respective, în cazul în care nu există obligația ca acestea să fie însoțite de un certificat de sănătate animală astfel cum se prevede la articolele 208 și 209 sau în orice norme adoptate în temeiul articolelor 211 și 214.

(2) Documentul de declarație pe proprie răspundere prevăzut la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații privind animalele de acvacultură în cauză:

- (a) locurile lor de origine și de destinație, iar, atunci când este cazul, orice loc relevant de pe traseu;
- (b) mijloacele de transport;
- (c) o descriere a animalelor de acvacultură, a categoriilor, a speciilor și a cantității (număr, volum sau greutate) acestora, după cum este relevant pentru animalele în cauză;

- (d) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele de acvacultură îndeplinesc cerințele de circulație prevăzute la secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207).
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) normele detaliate privind conținutul declarației pe proprie răspundere prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol pentru diferite specii și categorii de animale de acvacultură;
- (b) informații suplimentare care trebuie să figureze în declarația pe proprie răspundere pe lângă cele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.
- (4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind un formular tip pentru declarația pe proprie răspundere prevăzută la alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Secțiunea 6

Notificarea circulației animalelor acvatice către alte state membre

Articolul 219

Obligația operatorilor privind notificarea circulației animalelor acvatice către alte state membre

- (1) Operatorii, cu excepția transportatorilor, notifică în prealabil autorității competente din statul membru de origine intenția de deplasare a animalelor acvatice dintr-un stat membru către altul, în cazul în care:
- (a) animalele acvatice trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală emis de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu articolele 208 și 209 și cu orice norme adoptate în temeiul articolului 211 și articolului 214 alineatul (2);
- (b) animalele acvatice trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală pentru animale acvatice în cazul în care sunt deplasate dintr-o zonă de restricție, astfel cum se menționează la articolul 208 alineatul (2) litera (a);
- (c) animalele de acvacultură și animalele acvatice sălbatice care sunt deplasate sunt destinate:
- (i) unei unități care face obiectul unei înregistrări în conformitate cu articolul 173 sau al autorizării în conformitate cu articolele 176 – 179;
- (ii) eliberării în natură;
- (d) este necesară notificarea în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 221.
- (2) În sensul notificării prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, operatorii furnizează autorității competente din statul lor membru de origine toate informațiile necesare pentru a îi permite să notifice autorității competente din statul membru de destinație deplasarea, în conformitate cu articolul 220 alineatul (1).

Articolul 220

Responsabilitatea autorității competente de a notifica circulația animalelor acvatice către alte state membre

- (1) Autoritatea competentă din statul membru de origine notifică autorității competente din statul membru de destinație circulația animalelor acvatice, astfel cum se menționează la articolul 219, cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare de la această cerință de notificare în conformitate cu articolul 221 alineatul (1) litera (c).
- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) se efectuează înaintea deplasării în cauză și, atunci când este posibil, prin intermediul sistemului TRACES.
- (3) Statele membre desemnează regiuni pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație, astfel cum se prevede la alineatul (1).

(4) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine poate autoriza operatorul în cauză să notifice parțial sau complet circulația animalelor acvatice prin intermediul sistemului TRACES autorității competente din statul membru de destinație.

Articolul 221

Delegarea de competențe și actele de punere în aplicare pentru notificarea de către operatori și de către autoritatea competentă referitoare la circulația animalelor acvatice

- (1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:
- (a) cerința privind notificarea de către operatori în conformitate cu articolul 219 a circulației între statele membre a animalelor acvatice din specii sau categorii altele decât cele menționate la respectivul articolul 219 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), în cazul în care trasabilitatea circulației respective este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul capitol;
 - (b) informațiile necesare pentru notificarea circulației animalelor acvatice de către operatori și autoritatea competentă, astfel cum se prevede la articolul 219 și articolul 220 alineatul (1);
 - (c) derogările de la cerințele de notificare prevăzute la articolul 219 alineatul (1) litera (c) pentru specii și categorii de animale acvatice sau tipuri de circulație care prezintă un risc nesemnificativ;
 - (d) procedurile de urgență pentru notificarea circulației animalelor acvatice în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES;
 - (e) cerințele pentru desemnarea de către statele membre a regiunilor astfel cum se prevede la articolul 220 alineatul (3).
- (2) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:
- (a) detaliile notificărilor efectuate de către:
 - (i) operatori către autoritatea competentă din statul membru de origine privind circulația animalelor acvatice în conformitate cu articolul 219;
 - (ii) autoritatea competentă din statul membru de origine către statul membru de destinație privind circulația animalelor acvatice în conformitate cu articolul 220 alineatul (1);
 - (b) termenele pentru:
 - (i) furnizarea de către operatori a informațiilor necesare menționate la articolul 219 alineatul (2) autorității competente din statul membru de;
 - (ii) notificarea circulației de către autoritatea competentă din statul membru de origine, astfel cum se prevede la articolul 220 alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 3

Producția, prelucrarea și distribuția în Uniune de produse de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii

Articolul 222

Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori și acte delegate

- (1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a se asigura că, în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție a produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, aceste produse nu provoacă răspândirea:
- (a) bolilor listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), ținând seama de statutul sanitar de la locul de producție, prelucrare și de destinație;

(b) bolile emergente.

(2) Operatorii se asigură că produsele de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, nu provin din unități sau din structuri din sectorul alimentelor și nici nu sunt obținute de la animale care provin din astfel de unități sau structuri din sectorul alimentelor care fac obiectul:

(a) măsurilor de urgență astfel cum se prevede la articolele 257 și 258 și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 259, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la normele respective în partea VII (articolele 257 – 262);

(b) unor restricții de circulație aplicabile animalelor acvatice și produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, astfel cum se prevede la articolul 32 alineatul (1), articolul 55 alineatul (1) litera (e), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1) litera (a), articolul 76 alineatul (2) litera (b), articolul 76 alineatul (3), articolul 79, articolul 81 și articolul 82 alineatele (2) și (3) și în normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 70 alineatul (3), articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4), articolului 76 alineatul (5) și articolului 83 alineatul (2), cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la restricțiile de circulație respective în aceste norme.

(3) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele detaliate de completare a celor menționate la alineatul (2) din prezentul articol pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, în ceea ce privește:

(a) bolile, și speciile de animale acvatice vizate de bolile respective, pentru care se aplică măsurile de urgență sau restricțiile de circulație la care se face referire la alineatul (2) din prezentul articol;

(b) tipurile de produse de origine animală provenind de la animale acvatice;

(c) măsurile de diminuare a riscurilor aplicate produselor de origine animală provenind de la animale acvatice la locurile de origine și de destinație;

(d) utilizarea prevăzută pentru produsele de origine animală provenind de la animale acvatice;

(e) locul de destinație a produselor de origine animală provenind de la animale acvatice.

(4) Prezentul articol nu se aplică produselor de origine animală provenind de la animale acvatice sălbatice recoltate sau capturate în vederea consumului uman imediat.

Articolul 223

CertIFICATE DE SĂNĂTATE ANIMALĂ ȘI ACTE DELEGATE

(1) Operatorii deplasează următoarele produse de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, numai în cazul în care respectivele produse sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu alineatul (3):

(a) produsele de origine animală de la animale acvatice care:

(i) sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de urgență prevăzute în normele adoptate în temeiul articolului 259; și

(ii) provin de la animale acvatice din speciile care fac obiectul acestor măsuri de urgență;

(b) produsele de origine animală de la animale acvatice care:

(i) sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de control al bolilor în conformitate cu articolul 32 alineatul (1), articolul 55 alineatul (1) litera (c), articolul 56, articolul 61 alineatul (1) litera (a), articolul 62 alineatul (1), articolul 63 alineatul (1), articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 70 alineatul (1) litera (b), articolul 74 alineatul (1) litera (a) și articolul 79 și cu normele adoptate în temeiul articolului 55 alineatul (2), articolului 63, articolului 67, articolului 71 alineatul (3), articolului 74 alineatul (4) și articolului 83 alineatul (2); și

- (ii) provin de la animale acvatice din speciile supuse respectivelor măsuri de control al bolilor.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), nu este necesar un astfel de certificat pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice sălbatice, cu condiția:
- (a) să fie instituite măsuri alternative de diminuare a riscurilor, autorizate de autoritatea competentă relevantă, care să garanteze că circulație respectivă nu prezintă un risc de răspândire a bolilor listate;
 - (b) să fie asigurată trasabilitatea transporturilor de astfel de produse.
- (3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală la care se face referire la alineatul (1) însoțește produsele de origine animală de la locul lor de origine la locul de destinație.
- (4) La cererea operatorului în cauză, autoritatea competentă relevantă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația produselor de origine animală altele decât animale acvatice vii, conform dispozițiilor de la alineatul (1), cu condiția ca cerințele relevante menționate în prezentul articol să fie respectate.
- (5) Articolul 212 și articolele 214 – 217 și normele adoptate în temeiul articolului 213 și al articolului 216 alineatul (4) se aplică certificării pentru circulația produselor de origine animală altele decât animale acvatice vii astfel cum se menționează în alineatul (1) din prezentul articol.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele și normele detaliate cu privire la certificatul de sănătate animală care trebuie să însoțească produsele de origine animală altele decât animale acvatice vii, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, luând în considerare:
- (a) tipurile de produse de origine animală în cauză;
 - (b) măsurile de diminuare a riscurilor aplicate produselor în cauză, care reduc riscurile de răspândire a bolilor;
 - (c) utilizarea prevăzută pentru respectivele produse;
 - (d) locul de destinație a respectivelor produse.

Articolul 224

Conținutul certificatelor de sănătate animală și acte delegate și de punere în aplicare

- (1) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, conține cel puțin următoarele informații:
- (a) unitatea sau locul de origine și unitatea sau locul de destinație;
 - (b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;
 - (c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) produselor de origine animală;
 - (d) identificarea produselor de origine animală, după cum se prevede la articolul 65 alineatul (1) litera (h) sau în orice norme adoptate în temeiul articolului 67;
 - (e) informațiile necesare pentru a demonstra că produsele în cauză îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație prevăzute la articolul 222 alineatul (2) și în orice norme adoptate în temeiul articolului 222 alineatul (3).
- (2) Certificatul de sănătate animală menționat la alineatul (1) poate include alte informații cerute în temeiul altor acte din legislația Uniunii.
- (3) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind modificarea și completarea informațiilor care trebuie cuprinse în certificatul de sănătate animală, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol.

(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind formularele tip de certificatele de sănătate animală prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 225

Notificarea circulației produselor de origine animală către alte state membre

(1) Operatorii:

(a) informează în prealabil autoritatea competentă din statul lor membru de origine cu privire la intențiile privind circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii, în cazul în care transporturile în cauză trebuie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu articolul 223 alineatul (1);

(b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din statul membru de origine să notifice statului membru de destinație circulația în cauză, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Autoritatea competentă din statul membru de origine informează autoritatea competentă din statul membru de destinație referitor la circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animalele acvatice vii, în conformitate cu articolul 220 alineatul (1).

(3) Articolele 219 și 220 și orice norme adoptate în temeiul articolului 221 se aplică notificării privind produsele de origine animală provenind de la animale acvatice, altele decât animale acvatice vii.

CAPITOLUL 4

Măsuri naționale

Articolul 226

Măsuri naționale menite să limiteze impactul bolilor, altele decât bolile listate

(1) În cazul în care o boală diferită de bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animalelor acvatice sălbatice dintr-un stat membru, statul membru în cauză poate lua măsuri naționale pentru a împiedica introducerea bolii respective sau în vederea combaterii răspândirii acesteia.

Statele membre se asigură că respectivele măsuri naționale nu depășesc limitele acțiunilor necesare și corespunzătoare pentru a preveni introducerea bolii sau pentru a combate răspândirea bolii respective pe teritoriul statului membru în cauză.

(2) Statele membre notifică în avans Comisiei orice măsură națională propusă menționată la alineatul (1) care ar putea să afecteze circulația între statele membre.

(3) Comisia aprobă și, dacă este necesar, modifică măsurile naționale menționate la alineatul (2) din prezentul articol, prin acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(4) Aprobarea prevăzută la alineatul (3) este acordată numai în cazul în care este necesară instituirea unor restricții asupra circulației între statele membre pentru a preveni introducerea bolii sau pentru a controla răspândirea acesteia, după cum se menționează la alineatul (1), având în vedere impactul general la nivelul Uniunii al bolii în cauză și al măsurilor luate.

TITLUL III

ANIMALE DIN ALTE SPECII DECÂT CELE DEFINITE CA ANIMALE TERESTRE ȘI ACVATICE ȘI MATERIALUL GERMINATIV ȘI PRODUSELE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENIND DE LA ACESTE ALTE ANIMALE*Articolul 227***Cerințele de sănătate animală privind alte animale și materialul germinativ și produsele de origine animală provenind de la aceste alte animale**

În cazul în care alte animale aparțin unor specii listate pentru o boală listată astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), iar respectivele alte animale sau materialul germinativ sau produsele de origine animală provenind de la acestea reprezintă un risc pentru sănătatea publică sau cea animală din Uniune, se aplică una sau mai multe dintre următoarele cerințe:

- (a) cerințele privind înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și registrele pentru unitățile și transportatorii prevăzuți la titlul I capitolul 1 și titlul II capitolul 1 (articolele 84 – 101 și, respectiv, articolele 172 – 175);
- (b) cerințele privind trasabilitatea prevăzute la articolele 108 – 111 și articolul 117 pentru alte animale și la articolul 122 pentru materialul germinativ;
- (c) cerințele de circulație:
 - (i) pentru alte animale care trăiesc în principal în mediul terestru sau care sunt în mod normal afectate de boli ale animalelor terestre, ținând seama de criteriile prevăzute la articolul 228 alineatul (3) literele (d) și (e), de cerințele prevăzute la secțiunea 1 (articolele 124 și 125) și în partea IV titlul I capitolul 3 secțiunea 6 (articolele 137 – 142), precum și în partea IV titlul I capitolul 4 (articolele 155 și 156);
 - (ii) pentru alte animale care trăiesc în principal în mediul acvatic sau care sunt în mod normal afectate de boli ale animalelor acvatice, ținând seama de criteriile prevăzute la articolul 228 alineatul (3) literele (d) și (e) și de cerințele prevăzute în partea IV titlul II capitolul 2 secțiunile 1 – 4 (articolele 191 – 207);
 - (iii) pentru materialul germinativ, cerințele generale de circulație prevăzute la articolele 157 și 158 și cerințele speciale de circulație către alte state membre prevăzute la articolele 164 și 165;
 - (iv) pentru produsele de origine animală, obligațiile generale de sănătate animală ale operatorilor referitor la producția, prelucrarea și distribuția în Uniune a produselor de origine animală prevăzute la articolele 166 și 222;
- (d) obligația de certificare a sănătății animale care revine operatorilor și autorităților competente și declarația pe proprie răspundere pentru operatori:
 - (i) pentru alte animale, în conformitate cu normele prevăzute la articolele 143 – 151 sau la articolele 208 – 218;
 - (ii) pentru materialul germinativ, conform normelor prevăzute la articolele 161 și 162;
 - (iii) pentru produsele de origine animală, în conformitate cu normele prevăzute la articolele 165 și 168 sau la articolele 223 și 224;
- (e) obligația de a notifica circulația care revine operatorilor și autorităților competente, luând în considerare cerințele prevăzute la articolele 152, 153, 154, 163 și 169 și la articolele 219 – 221 și 225.

*Articolul 228***Delegarea de competențe și actele de punere în aplicare privind cerințele de sănătate animală pentru alte animale și materialul germinativ și produsele de origine animală provenind de la alte animale**

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind eventuale cerințe specifice pentru alte animale, precum și pentru materialul germinativ sau produsele de origine animală provenind de la acestea, care sunt necesare pentru a diminua riscul implicat de bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d), astfel cum se prevede la articolul 227.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc norme detaliate pentru punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute la alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(3) La adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare prevăzute la alineatele (1) și (2), Comisia întemeiază actele respective pe următoarele criterii:

- (a) speciile sau categoriile de alte animale listate în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) ca specii listate pentru una sau mai multe boli listate, pentru care se aplică una sau mai multe măsuri de prevenire și de control prevăzute în prezentul regulament;
- (b) profilul bolii listate în cauză, care privește speciile și categoriile de alte animale menționate la litera (a);
- (c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor de prevenire și de control al bolilor pentru speciile listate care fac obiectul acestor măsuri;
- (d) mediul de viață terestru sau acvatic prevalent pentru respectivele alte animale;
- (e) tipurile de boli care afectează aceste alte animale, care pot fi fie boli care afectează în mod normal animalele terestre, fie care afectează în mod normal animalele acvatice, indiferent de mediul de viață prevalent menționat la litera (d).

PARTEA V

INTRAREA ÎN UNIUNE ȘI EXPORTUL

CAPITOLUL 1

Intrarea în Uniune a animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală din țări terțe și teritorii

Secțiunea 1

Cerințele pentru intrarea în uniune

Articolul 229

Cerințele pentru intrare în Uniune a animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală

(1) Statele membre permit intrarea în Uniune a transporturilor de animale, material germinativ și produse de origine animală provenind din țări terțe sau teritorii, numai dacă aceste transporturi îndeplinesc cerințele următoare, cu excepția cazului în care astfel de animale, material germinativ sau produse de origine animală fac obiectul unei derogări acordate în temeiul articolului 239 alineatul (2):

- (a) fără a aduce atingere articolului 230 alineatul (2), provin dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu terț listate în conformitate cu articolul 230 alineatul (1) pentru respectivele specii și categorii de animale sau respectivul material germinativ sau respectivele produse de origine animală ori provin dintr-o zonă sau un compartiment din acestea;
- (b) provin de la unități care sunt autorizate și listate, în cazul în care autorizarea și listarea respective se prevăd la articolul 233;
- (c) îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune prevăzute la articolul 234 alineatul (1) și în orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 234 alineatul (2), în cazul în care sunt prevăzute astfel de cerințe pentru animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală în cauză;
- (d) sunt însoțite de un certificat de sănătate animală și de declarații și de alte documente cerute la articolul 237 alineatul (1) sau în normele adoptate în temeiul articolului 237 alineatul (4);

(2) Operatorii responsabili pentru transportul în cauză prezintă transporturile de animale, material germinativ și produse de origine animală provenind din țări terțe sau teritorii în vederea controlului oficial astfel cum se prevede la articolul 3 din Directiva 91/496/CEE și la articolul 3 din Directiva 97/78/CE.

Secțiunea 2

Listarea țărilor terțe și a teritoriilor

Articolul 230

Listele țărilor terțe și a teritoriilor din care este permisă introducerea în Uniune de animale, material germinativ și produse de origine animală și actele de punere în aplicare și actele delegate

(1) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, lista țărilor terțe și a teritoriilor din care se permite introducerea în Uniune a anumitor specii și categorii de animale, material germinativ și produse de origine animală, pe baza următoarelor criterii:

- (a) legislația privind sănătatea animală a țării terțe sau a teritoriului în cauză și normele privind intrarea în respectiva țară terță sau pe teritoriul respectiv a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală din alte țări terțe și teritorii;
- (b) garanțiile oferite de către autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul în cauză referitor la punerea în aplicare eficientă și controlul legislației privind sănătatea animală menționate la litera (a);
- (c) organizarea, structura, resursele și competențele juridice ale autorității competente din țara terță sau din teritoriul în cauză;
- (d) procedurile de certificare a sănătății animale în țara terță sau în teritoriul în cauză;
- (e) statutul sanitar din țara terță sau din teritoriul în cauză ori din zonele și compartimentele acestea, cu privire la:
 - (i) bolile listate și bolile emergente;
 - (ii) orice aspect de sănătate animală și publică sau situația de mediu în țara terță sau în teritoriul în cauză, sau în zonele sau compartimentele acestora, care poate prezenta un risc pentru sănătatea animală sau publică sau pentru statutul ecologic al Uniunii;
- (f) garanțiile pe care le poate oferi autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul în cauză în ceea ce privește respectarea condițiilor de sănătate animală corespunzătoare în vigoare în Uniune sau aplicarea unor condiții echivalente;
- (g) regularitatea și rapiditatea cu care țara terță sau teritoriul în cauză furnizează informații cu privire la bolile animale infecțioase sau contagioase de pe teritoriul său Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animală (OIE), în special informații privind bolile enumerate în Codurile OIE;
- (h) rezultatele controalelor efectuate de Comisie în țara terță sau în teritoriul în cauză;
- (i) orice experiență dobândită în urma intrărilor anterioare de animale, material germinativ și produse de origine animală din țara terță sau teritoriul în cauză și rezultatele controalelor oficiale efectuate la punctul de intrare în Uniune asupra acestor animale, material germinativ și produse de origine animală.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(2) Până la adoptarea listelor prevăzute la alineatul (1) și cu condiția ca astfel de liste să nu fi fost întocmite în conformitate cu legislația Uniunii menționată la articolul 270 alineatul (2), statele membre stabilesc țările terțe și teritoriile din care anumite specii și categorii de animale, material germinativ sau produse de origine animală pot intra în Uniune.

În sensul primului paragraf din prezentul alineat, statele membre iau în considerare criteriile de includere în liste a țărilor terțe și a teritoriilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) – (i) din prezentul articol.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind derogări de la alineatul (2) din prezentul articol, care să limiteze posibilitatea statelor membre de a decide din care dintre țările terțe și teritorii poate intra în Uniune o anumită specie și categorie de animale, material germinativ sau produse de origine animală, atunci când este necesar din cauza riscului pe care îl presupune respectiva specie și categorie de animale, material germinativ sau produs de origine animală.

Articolul 231

Informațiile care trebuie incluse în listele de țări terțe și teritorii

Comisia precizează următoarele informații pentru fiecare țară terță sau teritoriu din listele prevăzute la articolul 230 alineatul (1):

- (a) speciile și categoriile de animale, material germinativ sau produse de origine animală care pot intra în Uniune provenind din respectiva țară terță sau respectivul teritoriu;
- (b) dacă animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală menționate în conformitate cu litera (a) pot intra în Uniune în cazul în care provin de pe întregul teritoriu al acestei țări terțe sau al acestui teritoriu sau numai dintr-una sau mai multe zone sau compartimente ale acesteia/acestui;
- (c) condițiile specifice și garanțiile privind sănătatea animală în ceea ce privește bolile listate.

Articolul 232

Suspendarea și retragerea de pe liste a țărilor terțe și a teritoriilor și acte de punere în aplicare

(1) Comisia, prin acte de punere în aplicare, retrage o țară sau un teritoriu de pe listele prevăzute la articolul 230 alineatul (1) sau suspendă intrarea în Uniune a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu, sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acestea, pentru oricare din următoarele motive:

- (a) țara terță sau teritoriul în cauză, ori una sau mai multe zone sau compartimente ale acestora, nu mai îndeplinește criteriile stabilite la articolul 230 alineatul (1), în cazul în care sunt relevante pentru intrarea în Uniune a unei anumite specii și categorii de animale, material germinativ sau produs de origine animală;
- (b) situația veterinară în țara terță sau teritoriul în cauză, sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acestea, este de așa natură încât este necesară o suspendare sau o retragere de pe liste pentru a proteja statutul sanitar al animalelor din Uniune;
- (c) Comisia a solicitat țărilor terțe sau teritoriului în cauză să furnizeze informații actualizate cu privire la situația veterinară și alte aspecte menționate la articolul 230 alineatul (1) și țara terță sau teritoriul nu a furnizat aceste informații;
- (d) țara terță sau teritoriul în cauză a refuzat să consimtă la efectuarea unor controale de către Comisie, în numele Uniunii, pe teritoriul său.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(2) În cazuri imperioase de urgență justificate în mod corespunzător legate de un risc important de a introduce în Uniune o boală listată astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d), Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

(3) Comisia, prin acte de punere în aplicare, poate reintroduce pe listele menționate la articolul 230 alineatul (1) o țară terță sau un teritoriu, ori o zonă sau compartiment din acestea, care a fost retras(ă) de pe respectivele liste, sau poate autoriza din nou intrarea în Uniune a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală dintr-o țară terță sau un teritoriu, sau dintr-o zonă sau dintr-un compartiment din acestea, din care intrarea în Uniune a fost suspendată, pentru unul dintre următoarele motive:

- (a) pentru motivele menționate la alineatul (1) litera (a) sau (c) din prezentul articol, cu condiția ca țara terță sau teritoriul să demonstreze că respectă criteriile de includere pe listă stabilite la articolul 230 alineatul (1);

- (b) pentru motivele menționate la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, cu condiția ca țara terță sau teritoriul în cauză să furnizeze garanțiile adecvate că situația veterinară care a dus la suspendare sau retragere a fost rezolvată sau nu mai reprezintă o amenințare pentru sănătatea animală sau publică a Uniunii;
- (c) pentru motivele menționate la alineatul (1) litera (d) din prezentul articol, cu condiția ca:
- (i) țara terță sau teritoriul în cauză să fi consimțit la efectuarea unor controale de către Comisie, în numele Uniunii, pe teritoriul său; și
- (ii) rezultatele respectivelor controale efectuate de Comisie să arate că țara terță sau teritoriul în cauză sau zonele și compartimentele din acestea respectă criteriile de includere pe listă stabilite la articolul 230 alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Secțiunea 3

Autorizarea și listarea unităților din țări terțe și teritorii

Articolul 233

Autorizarea și listarea unităților

(1) Statele membre permit intrarea în Uniune a animalelor terestre și materialului germinativ de la acestea care provin de la un tip de unitate pentru care se cere autorizarea în Uniune în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) și cu normele adoptate în temeiul articolului 94 alineatul (3) și articolului 95, în cazul în care respectiva unitate din țara terță sau din teritoriul în cauză:

- (a) respectă cerințele privind sănătatea animală din respectiva țară terță sau teritoriu, care sunt echivalente cu normele pentru respectivul tip de unități aplicabile în Uniune;
- (b) este autorizată și inclusă pe o listă de către autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul de origine, cu excepția cazului în care măsurile alternative de diminuare a riscurilor instituite în țara terță respectivă sau în teritoriul respectiv oferă garanții echivalente pentru sănătatea animală din Uniune.

(2) Comisia colectează listele de unități autorizate menționate la alineatul (1) litera (b) primite de la autoritățile competente din țările terțe sau teritoriile în cauză.

(3) Comisia furnizează statelor membre toate listele noi sau actualizate de unități autorizate primite de la țările terțe sau teritoriile în cauză și le pune la dispoziția publicului.

(4) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, orice norme necesare pentru asigurarea aplicării uniforme a alineatului (1) litera (b).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Secțiunea 4

Intrarea în uniune a speciilor și categoriilor de animale, material germinativ și produse de origine animală

Articolul 234

Cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a speciilor și categoriilor de animale, material germinativ și produse de origine animală

(1) Cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a speciilor și categoriilor de animale, material germinativ și produse de origine animală din țări terțe sau teritorii:

- (a) sunt la fel de stricte ca cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul regulament și ca normele adoptate în temeiul acestora care se aplică circulației de specii sau categorii de animale, material germinativ sau produse de origine animală în cauză în cadrul Uniunii sau

- (b) oferă garanții echivalente cu cerințele de sănătate animală aplicabile speciilor și categoriilor de animale, material germinativ sau produse de origine animală prevăzute în partea IV (articolele 84 – 228) din prezentul regulament.
- (2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind cerințele de sănătate animală pentru:
- (a) intrarea în Uniune a speciilor și categoriilor de animale, material germinativ și produse de origine animală din țări terțe sau teritorii;
- (b) circulația în Uniune și manipularea acestor animale, material germinativ și produse de origine animală după intrarea lor în Uniune, în cazul în care este necesar pentru diminuarea riscurilor implicate.
- (3) Până la adoptarea de acte delegate de stabilire a cerințelor de sănătate animală în ceea ce privește o anumită specie și categorie de animale, material germinativ sau produs de origine animală prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre, după evaluarea prealabilă a riscurilor implicate, pot aplica norme naționale, cu condiția ca normele respective să fie conforme cu cerințele prevăzute la respectivul alineat și cu condiția să țină seama de aspectele menționate la articolele 235 și 236.

Articolul 235

Aspectele care trebuie luate în considerare pentru actele delegate prevăzute la articolul 234 cu privire la intrarea în Uniune a animalelor

Comisia ia în considerare următoarele aspecte atunci când stabilește în actele delegate prevăzute la articolul 234 alineatul (2) cerințele de sănătate animală în vederea introducerii în Uniune a anumitor specii și categorii de animale:

- (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și bolile emergente;
- (b) statutul sanitar din Uniune privind bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și bolile emergente;
- (c) speciile listate în ceea ce privește bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și bolile emergente;
- (d) vârsta și sexul animalelor în cauză;
- (e) originea animalelor în cauză;
- (f) tipul de unitate în cauză și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;
- (g) locul de destinație prevăzut;
- (h) utilizarea preconizată a animalelor în cauză;
- (i) orice măsură de limitare a riscurilor existentă în țările terțe sau teritoriile de origine sau de tranzit sau după sosirea animalelor în cauză pe teritoriul Uniunii;
- (j) cerințele de sănătate animală aplicabile circulației respectivelor animale pe teritoriul Uniunii;
- (k) alți factori epidemiologici;
- (l) standardele de sănătate animală aplicabile comerțului internațional, relevante pentru speciile și categoriile animalelor respective.

Articolul 236

Aspectele care trebuie luate în considerare pentru actele delegate prevăzute la articolul 234 cu privire la intrarea în Uniune a materialului germinativ și a produselor de origine animală

Comisia ia în considerare următoarele aspecte atunci când stabilește în actele delegate prevăzute la articolul 234 alineatul (2) cerințele de sănătate animală în vederea introducerii în Uniune a materialului germinativ și a produselor de origine animală:

- (a) bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) și bolile emergente;

- (b) statutul sanitar al animalelor de la care provin materialul germinativ și produsele de origine animală și al Uniunii privind bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d), precum și bolile emergente;
- (c) tipul și natura materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză, tratamentele, metodele de prelucrare și alte măsuri de limitare a riscurilor care au fost aplicate la locul de origine, de expediere sau de destinație;
- (d) tipul de unitate și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;
- (e) locul de destinație prevăzut;
- (f) utilizarea prevăzută a materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză;
- (g) cerințele de sănătate animală aplicabile circulației materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză pe teritoriul Uniunii;
- (h) alți factori epidemiologici;
- (i) standardele de sănătate animală aplicabile comerțului internațional, relevante pentru materialul germinativ și produsele de origine animală respective.

Secțiunea 5

Modele de certificate de sănătate animală, declarații și alte documente

Articolul 237

Certificate de sănătate animală, declarații și alte documente pentru intrarea în Uniune

- (1) Statele membre permit intrarea în Uniune a transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală numai dacă aceste transporturi sunt însoțite fie de unul dintre următoarele documente, fie de ambele:
- (a) un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din țara terță sau teritoriul de origine, cu excepția cazului în care se prevede o derogare în temeiul alineatului (4) litera (a);
 - (b) declarații sau alte documente, atunci când sunt cerute în normele adoptate în temeiul alineatului (4) litera (b).
- (2) Statele membre nu permit intrarea în Uniune a transporturilor de animale, material germinativ și produse de origine animală cu excepția cazului în care certificatul de sănătate animală menționat la alineatul (1) litera (a) a fost verificat și semnat de un medic veterinar oficial dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu în conformitate cu cerințele de certificare echivalente celor stabilite la articolul 149 alineatul (3) sau articolul 216 alineatul (3) și în orice norme adoptate în conformitate cu articolul 149 alineatul (4) sau articolul 216 alineatul (4).
- (3) Statele membre permit ca certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES să înlocuiască certificatele de sănătate animală de însoțire menționate la alineatul (1) în cazul în care aceste certificate electronice de sănătate animală:
- (a) conțin toate informațiile pe care trebuie să le conțină certificatul de sănătate animală la care se face referire în alineatul (1) litera (a) din prezentul articol în conformitate cu articolul 238 alineatul (1) și cu normele adoptate în temeiul articolului 238 alineatul (3);
 - (b) garantează trasabilitatea transporturilor de animale, a materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză și fac legătura dintre respectivele transporturi și certificatul electronic de sănătate animală.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) derogările de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) din prezentul articol pentru transporturile de animale, material germinativ și produse de origine animală și în normele speciale privind certificarea sănătății animale pentru respectivele transporturi, atunci când transporturile în cauză prezintă un risc nesemnificativ pentru sănătatea animală sau publică din Uniune, datorită unuia sau mai multora dintre următorii factori:
 - (i) speciile și categoriile de animale, material germinativ sau produse de origine animală în cauză;

- (ii) metodele de deținere și tipurile de producție ale animalelor, materialului germinativ și produselor de origine animală în cauză;
 - (iii) utilizarea prevăzută a acestora;
 - (iv) măsurile alternative de diminuare a riscurilor existente în țările terțe sau teritoriile de origine sau de tranzit sau după sosirea pe teritoriul Uniunii, care asigură o protecție a sănătății animale și publice din Uniune echivalentă celei prevăzute în prezentul regulament;
 - (v) furnizarea de către țara terță sau teritoriul în cauză a unor garanții privind respectarea cerințelor pentru intrarea în Uniune, demonstrată prin alte mijloace decât un certificat de sănătate animală;
- (b) normele care impun transporturilor de animale, material germinativ și produse de origine animală care intră în Uniune să fie însoțite de declarații sau alte documente necesare pentru a demonstra că animalele, materialul germinativ și produsele de origine animală în cauză îndeplinesc condițiile de sănătate animală privind intrarea în Uniune prevăzute în normele adoptate în temeiul articolului 234 alineatul (2).

Articolul 238

Conținutul certificatelor de sănătate animală

- (1) Certificatul de sănătate animală la care se face referire la articolul 237 alineatul (1) litera (a) conține cel puțin următoarele informații:
- (a) denumirea și adresa:
 - (i) unității sau locului de origine;
 - (ii) unității sau locului de destinație;
 - (iii) după caz, unităților pentru operațiunile de colectare sau de odihnă a animalelor deținute în cauză;
 - (b) o descriere a animalelor, materialului germinativ sau produselor de origine animală în cauză;
 - (c) numărul sau volumul de animale, material germinativ sau produse de origine animală în cauză;
 - (d) dacă este cazul, identificarea și înregistrarea animalelor, a materialului germinativ sau a produselor de origine animală în cauză;
 - (e) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele, materialul germinativ și produse de origine animală în cauză îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Uniune prevăzute la articolul 229 și articolul 234 alineatul (2) și în normele adoptate în temeiul articolului 234 alineatul (1) și articolului 239.
- (2) Certificatul de sănătate animală menționat la articolul 237 alineatul (1) litera (a) poate include și alte informații necesare în temeiul altor acte din legislația Uniunii.
- (3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:
- (a) informațiile care trebuie incluse în certificatul de sănătate animală menționat la articolul 237 alineatul (1) litera (a), în plus față de cele menționate la alineatul (1) din prezentul articol;
 - (b) informațiile care trebuie incluse în declarațiile sau în alte documente menționate la articolul 237 alineatul (1) litera (b);
 - (c) formularele tip de certificate de sănătate animală, declarații și alte documente menționate la articolul 237 alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(4) Până la instituirea normelor din actele punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (3), în ceea ce privește o anumită specie și categorie de animale, material germinativ sau produs de origine animală, statul membru, după evaluarea prealabilă a riscurilor implicate, poate aplica norme naționale, cu condiția ca respectivele norme naționale să fie conforme cu condițiile stabilite la alineatul (1).

Secțiunea 6

Derogări și cerințe suplimentare pentru anumite categorii de animale, material germinativ și produse de origine animală

Articolul 239

Derogări și cerințe suplimentare pentru anumite categorii de animale, material germinativ și produse de origine animală

(1) Pentru anumite tipuri de intrări de animale, material germinativ și produse de origine animală, aplicarea normelor stabilite la articolul 229 alineatul (1), articolul 233 și articolul 237 poate să nu fie corespunzătoare și poate fi necesară adoptarea de către Comisie, prin acte delegate, a unor norme speciale care să ia în considerare riscurile specifice, destinația finală, tipul de utilizare finală și alte asemenea circumstanțe.

(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind normele speciale menționate la alineatul (1) din prezentul articol privind derogările de la cerințele prevăzute la articolul 229 alineatul (1), articolul 233 și articolul 237 și cerințele suplimentare pentru intrarea în Uniune a următoarelor:

(a) animale:

- (i) destinate circurilor, evenimentelor, expozițiilor, prezentărilor, spectacolelor și unităților izolate;
- (ii) destinate unei utilizări în scopuri științifice sau de diagnosticare;
- (iii) pentru care Uniunea nu este destinația finală;
- (iv) care provin din Uniune și sunt deplasate către o țară terță sau un teritoriu și apoi sunt deplasate înapoi în Uniune din acea țară terță sau acel teritoriu;
- (v) care provin din Uniune și sunt transportate printr-o țară terță sau un teritoriu în drum către o altă parte a Uniunii;
- (vi) care sunt destinate pășunatului temporar în apropiere de frontierele Uniunii;
- (vii) care prezintă un risc nesemnificativ pentru statutul sanitar din Uniune;

(b) produse de origine animală:

- (i) destinate utilizării personale;
- (ii) pentru consumul de către echipaj și pasageri pe mijloacele de transport care sosesc din țări terțe sau teritorii;

(c) material germinativ și produse de origine animală:

- (i) destinate a fi utilizate ca mostre comerciale;
- (ii) destinate a fi utilizate ca mostre pentru cercetare și diagnostic;
- (iii) pentru care Uniunea nu este destinația finală;
- (iv) care provin din Uniune și sunt deplasate într-o țară terță sau într-un teritoriu și apoi sunt deplasate înapoi în Uniune din acea țară terță sau acel teritoriu;

- (v) care provin din Uniune și sunt transportate printr-o țară terță sau printr-un teritoriu în drum către o altă parte a Uniunii;
- (vi) care prezintă un risc nesemnificativ pentru statutul sanitar din Uniune.

Aceste acte delegate țin seama de aspectele menționate la articolele 235 și 236.

- (3) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme privind:
 - (a) formularele tip de certificate de sănătate animală, declarații și alte documente corespunzătoare categoriilor de animale, materialului germinativ și produselor de origine animală menționate la alineatul (2) din prezentul articol;
 - (b) indicarea, pentru produsele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, a codurilor din Nomenclatura combinată, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante ale Uniunii.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 2

Intrarea în Uniune a anumitor mărfuri, altele decât animalele, materialul germinativ și produsele de origine animală din țări terțe și teritorii

Articolul 240

Agenții patogeni și acte delegate

- (1) Operatorii, veterinarii, profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice și persoanele care lucrează cu animale care aduc agenți patogeni în Uniune:
 - (a) iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că introducerea respectivilor agenți patogeni în Uniune nu prezintă riscuri pentru sănătatea animală sau sănătatea publică din Uniune cu privire la bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d), precum și la bolile emergente;
 - (b) ia măsuri de control al bolilor și măsuri preventive adecvate pentru a se asigura că intrarea acestor agenți patogeni în Uniune nu prezintă niciun risc de bioterorism.

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, oricărei alte persoane fizice sau juridice care aduce astfel de agenți în Uniune în mod intenționat.

- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264, prin care să stabilească cerințele pentru introducerea în Uniune a agenților patogeni privind:
 - (a) ambalajul agenților patogeni;
 - (b) alte măsuri suplimentare de diminuare a riscurilor necesare pentru a împiedica eliberarea și răspândirea agenților patogeni.

Articolul 241

Materialul vegetal și acte de punere în aplicare

- (1) Statele membre iau măsuri pentru a restricționa intrarea în Uniune a transporturilor de material vegetal în cazul unei situații epidemiologice nefavorabile în țările terțe sau teritorii privind bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) sau bolile emergente, atunci când acest lucru este impus de normele adoptate în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind măsurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol prin care să stabilească:
 - (a) cerințele specifice de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a materialului vegetal care acționează ca o cale de transmitere a bolilor listate sau emergente;

- (b) cerințele privind:
- (i) certificarea sănătății animale, luând în considerare normele prevăzute la articolul 237 alineatul (1) litera (a) și articolul 237 alineatele (2) și (3); sau
 - (ii) declarațiile sau alte documente, luând în considerare normele prevăzute la articolul 237 alineatul (1) litera (b).
- (3) Comisia stabilește cerințele în materie de sănătate animală prevăzute la alineatul (2) pe baza următoarelor criterii:
- (a) dacă o boală listată sau emergentă care poate fi transmisă prin material vegetal reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animală sau umană din Uniune;
 - (b) probabilitatea ca animalele din speciile listate pentru o anumită boală listată sau emergentă să fie în contact direct sau indirect cu materialul vegetal menționat la alineatul (2);
 - (c) disponibilitatea și eficacitatea măsurilor alternative de diminuare a riscurilor în ceea ce privește materialul vegetal în cauză, care pot elimina sau minimiza riscul de transmitere menționat la litera (a).
- (4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme care să indice, pentru materialul vegetal menționat la alineatul (2) din prezentul articol, codurile din Nomenclatura combinată, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante ale Uniunii.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 242

Mijloacele de transport, echipamentele, materialele de ambalare, apa și furajele și nutrețul pentru transport și acte delegate și acte de punere în aplicare

- (1) Operatorii care aduc animale și produse în Uniune iau măsurile adecvate și necesare de prevenire a bolilor în timpul transportului, astfel cum se prevede la articolul 125 alineatul (1) și articolul 192 alineatul (1).
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) cerințele specifice de sănătate animală pentru intrarea în Uniune a:
 - (i) mijloacelor de transport pentru animale și produse;
 - (ii) echipamentelor, materialelor de ambalaj sau apei de transport pentru animale și produselor sau furajelor și nutrețului care pot transmite boli ale animalelor;
 - (b) cerințele privind:
 - (i) certificarea sănătății animale, luând în considerare normele prevăzute la articolul 237 alineatul (1) litera (a) și articolul 237 alineatele (2) și (3); sau
 - (ii) declarațiile sau alte documente, luând în considerare normele prevăzute la articolul 237 alineatul (1) litera (b).
- (3) Comisia stabilește cerințele în materie de sănătate animală prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol în cazul unei situații epidemiologice nefavorabile privind una sau mai multe dintre bolile listate astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1) litera (d) sau bolile emergente, care prezintă un risc important pentru sănătatea animală sau umană din Uniune:
- (a) într-o țară terță învecinată sau într-un teritoriu;
 - (b) în țara terță sau într-un teritoriu de origine;
 - (c) în țara terță sau într-un teritoriu de tranzit.

(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, norme care să indice, pentru mărfurile menționate la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol, codurile din Nomenclatura combinată, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante ale Uniunii.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 3

Exportul

Articolul 243

Exportul din Uniune

(1) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a garanta că exportul și reexportul de animale și produse din Uniune către o țară terță sau un teritoriu au loc în conformitate cu normele privind circulația animalelor și a produselor între statele membre prevăzute în partea IV (articolele 84 – 228), luând în același timp în considerare statutul sanitar din țara terță sau din teritoriul de destinație ori din zona sau compartimentul relevante din acestea, cu privire la bolile listate menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d), precum și la bolile emergente.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), dacă se solicită de către autoritatea competentă a unei țări terțe sau a unui teritoriu care importă animalele sau produsele în cauză sau dacă este stabilit în procedurile juridice și administrative în vigoare în respectiva țară terță sau respectivul teritoriu, exportul și reexportul din Uniune pot avea loc în conformitate cu dispozițiile în vigoare în țara terță sau teritoriul respectiv, cu condiția ca exporturile sau reexporturile în cauză să nu pună în pericol sănătatea publică sau animală.

(3) În cazul în care sunt aplicabile dispozițiile unui acord bilateral încheiat între Uniune și o țară terță sau un teritoriu, animalele și produsele exportate din Uniune către această țară terță sau acest teritoriu sunt conforme cu dispozițiile respective.

PARTEA VI

CIRCULAȚIA NECOMERCIALĂ A ANIMALELOR DE COMPANIE ÎNTR-UN STAT MEMBRU DINTR-UN ALT STAT MEMBRU SAU DINTR-O ȚARĂ TERȚĂ SAU DINTR-UN TERITORIU

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 244

Domeniul de aplicare al părții VI

(1) Prezenta parte se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu.

(2) Prezenta parte se aplică fără a aduce atingere:

- (a) Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului (¹);
- (b) oricărei măsuri naționale adoptate, publicate și puse la dispoziția publicului de către statele membre referitoare la restricționarea circulației anumitor specii sau rase de animale de companie pe baza unor considerații, altele decât cele referitoare la sănătatea animală.

Articolul 245

Dispoziții generale

(1) Nu se interzice, restricționează sau obstrucționează circulația necomercială a animalelor de companie care respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în prezenta parte pentru alte motive de sănătate animală decât cele care rezultă din aplicarea prezentei părți.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, 3.3.1997, p. 1).

(2) În cazul în care circulația necomercială a unui animal de companie este pusă în practică de o persoană autorizată, o astfel de circulație necomercială poate avea loc numai în termen de cinci zile de la deplasarea proprietarului animalului de companie.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, în ceea ce privește cerințele de completare a normelor stabilite la alineatul (2) din prezentul articol în ceea ce privește următoarele:

(a) documentația privind circulația necomercială a unui animal de companie pusă în practică de către o persoană autorizată;

(b) acordarea unor derogări de la termenul prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol.

(4) Comisia poate stabili, prin acte de punere în aplicare, cerințele privind formatul, limbile și valabilitatea declarației prin care persoana autorizată este autorizată în scris să pună în practică circulația necomercială a animalului de companie în numele proprietarului animalului de companie. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

Articolul 246

Numărul maxim de animale de companie

(1) Numărul de animale de companie din speciile listate în partea A din anexa I care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale nu poate fi mai mare de cinci.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), numărul de animale de companie din speciile listate în partea A din anexa I poate fi mai mare de cinci dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) circulația necomercială în cauză are loc în scopul participării la concursuri, expoziții sau evenimente sportive sau în vederea pregătirii pentru un astfel de eveniment;

(b) proprietarul animalului de companie sau persoana autorizată în cauză prezintă o dovadă scrisă a faptului că animalele de companie sunt înregistrate fie în vederea participării la un eveniment astfel cum se menționează la litera (a), fie într-o asociație care organizează astfel de evenimente;

(c) animalele de companie au vârsta mai mare de șase luni.

(3) Pentru a se preveni circulația comercială a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I mascată în mod fraudulos sub forma circulației necomerciale, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind normele care stabilesc numărul maxim al animalelor de companie din speciile respective care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale.

CAPITOLUL 2

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru dintr-un alt stat membru

Articolul 247

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea A din anexa I

Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa I pot fi deplasate într-un stat membru dintr-un alt stat membru numai dacă:

(a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (a);

(b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d);

(c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 254 litera (d).

Articolul 248

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I

- (1) În măsura în care Comisia a adoptat un act delegat în conformitate cu articolul 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile listate în partea B din anexa I, circulația necomercială a animalelor de companie din specia respectivă într-un stat membru dintr-un alt stat membru se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol.
- (2) Animalele de companie din speciile menționate la alineatul (1) pot fi deplasate într-un stat membru dintr-un alt stat membru numai dacă:
- (a) sunt identificate sau descrise, fie individual, fie prin identificare în grupuri, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (a);
 - (b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
 - (c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 254 litera (d).
- (3) În așteptarea adoptării actelor delegate relevante menționate la alineatul (1), statele membre pot aplica normele naționale circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I pe teritoriul lor dintr-un alt stat membru, cu condiția ca normele respective:
- (a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și
 - (b) să nu fie mai stricte decât cele aplicate circulației animalelor din respectivele specii, în conformitate cu partea IV.

CAPITOLUL 3

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu

Articolul 249

Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea A din anexa I

- (1) Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa I pot fi deplasate într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu numai dacă:
- (a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (a);
 - (b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
 - (c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 254 litera (d).
- (2) Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa I pot fi deplasate într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu, altele decât cele listate în conformitate cu articolul 253 alineatul (1) litera (d), numai printr-un punct de intrare listat în acest sens. Fiecare stat membru întocmește o listă a respectivelor puncte de intrare de pe teritoriul său și pune la dispoziția publicului lista respectivă.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind condițiile de acordare a unor derogări de la alineatul (2) din prezentul articol.

*Articolul 250***Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I**

(1) În măsura în care Comisia a adoptat un act delegat în conformitate cu articolul 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile listate în partea B din anexa I, circulația necomercială a animalelor de companie din specia respectivă într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Animalele de companie din speciile menționate la alineatul (1) pot fi deplasate într-un stat membru dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu numai dacă:

- (a) sunt identificate sau descrise, fie individual, fie prin identificare în grupuri, în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (a);
- (b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul articolului 252 alineatul (1) litera (b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (d);
- (c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 254 litera (d);
- (d) atunci când provin dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu altele decât cele listate în temeiul articolului 253 alineatul (1) litera (d), acestea intră printr-un punct de intrare listat în acest sens. Fiecare stat membru întocmește o listă a respectivelor puncte de intrare de pe teritoriul său și pune la dispoziția publicului lista respectivă.

(3) În așteptarea adoptării actelor delegate relevante menționate la alineatul (1), statele membre pot aplica norme naționale circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa I pe teritoriul lor dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu, cu condiția ca normele respective:

- (a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și
- (b) să nu fie mai stricte decât cele aplicate intrării în Uniune a animalelor din respectivele specii, în conformitate cu partea V.

*Articolul 251***Derogare de la condițiile aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie între anumite țări și teritorii**

Prin derogare de la articolele 249 și 250, circulația necomercială a animalelor de companie între următoarele țări și teritorii poate continua în condițiile stabilite prin normele naționale ale țărilor și teritoriilor respective:

- (a) San Marino și Italia;
- (b) Vatican și Italia;
- (c) Monaco și Franța;
- (d) Andorra și Franța;
- (e) Andorra și Spania;
- (f) Norvegia și Suedia;
- (g) Insulele Feroe și Danemarca;
- (h) Groenlanda și Danemarca.

CAPITOLUL 4

Identificarea și măsurile preventive și de diminuare a riscurilor

Articolul 252

Delegarea de competențe privind identificarea animalelor de companie și măsurile preventive și de diminuare a riscurilor

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind:
- (a) cerințele detaliate specifice speciei pentru:
- (i) mijloacele de identificare a animalelor de companie din speciile listate în anexa I prevăzute la articolul 247 litera (a), articolul 248 alineatul (2) litera (a), articolul 249 alineatul (1) litera (a) și articolul 250 alineatul (2) litera (a);
- (ii) aplicarea și utilizarea respectivelor mijloace de identificare;
- (b) cerințele detaliate specifice speciei pentru măsurile preventive și de diminuare a riscurilor, pentru a asigura faptul că animalele de companie nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) litera (d) din cauza circulației animalelor de companie din speciile listate în anexa I, după cum se prevede la articolul 247 litera (b), articolul 248 alineatul (2) litera (b), articolul 249 alineatul (1) litera (b) și articolul 250 alineatul (2) litera (b).
- (2) În cazul unor riscuri emergente, dacă motive imperioase de urgență impun acest lucru, procedura prevăzută la articolul 265 se aplică normelor adoptate în temeiul alineatului (1) litera (b) din prezentul articol.
- (3) Măsurile preventive și de diminuare a riscurilor, specifice speciei, autorizate printr-un act delegat adoptat în temeiul alineatului (1) litera (b) din prezentul articol, se bazează pe informații științifice adecvate, fiabile și validate și se aplică proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau animală legate de circulația necomercială a animalelor de companie care ar putea fi afectate de bolile listate astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) litera (d).
- (4) Actele delegate prevăzute la alineatul (1) litera (b) pot include, de asemenea:
- (a) norme de clasificare a statelor membre sau a unor părți ale acestora în funcție de statutul sanitar și de sistemele lor de supraveghere și de raportare privind anumite boli care ar putea să fie răspândite prin circulația animalelor de companie din speciile listate în anexa I;
- (b) condițiile pe care statele membre trebuie să le îndeplinească pentru a rămâne eligibile pentru aplicarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alineatul (1) litera (b);
- (c) condițiile pentru aplicarea și documentarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alineatul (1) litera (b);
- (d) criteriile pentru acordarea și, după caz, documentarea derogărilor, în anumite circumstanțe specificate, de la aplicarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alineatul (1) litera (b);
- (e) criteriile pentru acordarea și documentarea derogărilor, în anumite circumstanțe specificate, de la condițiile prevăzute la articolele 247 – 250.

Articolul 253

Acte de punere în aplicare privind măsurile preventive și de diminuare a riscurilor

- (1) Comisia, prin acte de punere în aplicare, în ceea ce privește animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa I:
- (a) stabilește norme privind formatul, structura și limbile oricăror documente necesare în temeiul articolului 252 alineatul (4) literele (c) și (d);

- (b) adoptă o listă a statelor membre care respectă condițiile prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (d) și înlătură state membre de pe lista respectivă, în cazul în care apar modificări în legătură cu condițiile respective;
- (c) adoptă o listă a statelor membre care respectă normele de clasificare a statelor membre sau a unor părți ale acestora prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (a) și înlătură state membre de pe lista respectivă, în cazul în care apar modificări în legătură cu condițiile respective;
- (d) adoptă o listă a țărilor terțe și a teritoriilor care respectă condițiile prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (d) și înlătură țări terțe sau teritorii de pe lista respectivă, în cazul în care apar modificări în legătură cu condițiile respective.
- (2) Prin acte de punere în aplicare în ceea ce privește animalele de companie din speciile listate în partea B din anexa I, Comisia poate adopta o listă a țărilor terțe și a teritoriilor care respectă condițiile prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (d) și poate înlătura țări terțe sau teritorii de pe lista respectivă, în cazul în care apar modificări în legătură cu condițiile respective.
- (3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).
- (4) Din motive imperioase temeinic justificate legate de riscuri importante, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile de actualizare a listelor prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (d) din prezentul articol în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 266 alineatul (3).

CAPITOLUL 5

Documente de identificare

Articolul 254

Delegarea de competențe privind documentele de identificare

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind:

- (a) rubricile pentru introducerea de informații care urmează să fie incluse în documentele de identificare prevăzute la articolul 247 litera (c), articolul 248 alineatul (2) litera (c), articolul 249 alineatul (1) litera (c) și articolul 250 alineatul (2) litera (c);
- (b) distribuirea documentelor de identificare necompletate prevăzute la articolul 247 litera (c);
- (c) condițiile pentru acordarea de derogări de la formatul documentelor de identificare prevăzute la articolul 247 litera (c) și la articolul 249 alineatul (1) litera (c);
- (d) emiterea, completarea și, după caz, aprobarea documentelor de identificare prevăzute la articolul 247 litera (c), articolul 248 alineatul (2) litera (c), articolul 249 alineatul (1) litera (c) și articolul 250 alineatul (2) litera (c).

Articolul 255

Acte de punere în aplicare privind documentele de identificare

- (1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește modelul de documente de identificare astfel cum se prevede la articolul 247 litera (c) și la articolul 249 alineatul (1) litera (c). Respectivul model conține rubricile prevăzute la articolul 254 litera (a), precum și cerințele privind limbile, formatul, valabilitatea sau caracteristicile de securitate ale documentelor de identificare în cauză.
- (2) Comisia poate adopta, prin acte de punere în aplicare:
- (a) modelul de documente de identificare astfel cum se prevede la articolul 248 alineatul (2) litera (c) și la articolul 250 alineatul (2) litera (c) care conține rubricile respective prevăzute la articolul 254 litera (a), precum și cerințele privind limbile, formatul, valabilitatea sau caracteristicile de securitate ale documentelor de identificare în cauză.
- (b) normele necesare pentru tranziția la modelul de document de identificare prevăzut la articolul 247 litera (c).

(3) Actele de punere în aplicare prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

CAPITOLUL 6

Obligații cu privire la informare

Articolul 256

Obligații cu privire la informare

(1) Statele membre pun la dispoziția publicului informații clare și ușor accesibile privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, inclusiv:

- (a) condițiile de acordare a anumitor derogări prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (d);
- (b) condițiile de acordare a derogărilor prevăzute la articolul 252 alineatul (4) litera (e);
- (c) cerințele pentru aplicarea mijloacelor de identificare, astfel cum se prevede la articolul 252 alineatul (1) litera (a) punctul (ii);
- (d) condițiile aplicabile circulației necomerciale pe teritoriul statelor membre a animalelor de companie din speciile menționate în partea B din anexa I, care sunt prevăzute în normele lor naționale, astfel cum se prevede la articolul 248 alineatul (3) și la articolul 250 alineatul (3);
- (e) condițiile aplicabile circulației necomerciale pe teritoriile statelor membre a animalelor de companie din anumite țări și teritorii, care sunt prevăzute în normele lor naționale, astfel cum se prevede la articolul 251;
- (f) orice informație relevantă privind anumite măsuri preventive și de diminuare a riscurilor astfel cum se prevede la articolul 252 alineatul (1) litera (b);

(2) Statele membre creează pagini de internet care oferă informațiile prevăzute la alineatul (1) și transmit Comisiei adresa de internet a paginilor respective.

(3) Comisia acordă asistență statelor membre pentru a pune la dispoziția publicului informațiile respective, oferind pe pagina sa de internet:

- (a) linkurile către paginile de internet informative ale statelor membre;
- (b) informațiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (d) și informațiile puse la dispoziția publicului, astfel cum se prevede la articolul 244 alineatul (2) litera (b), și în alte limbi, dacă este cazul.

PARTEA VII

MĂSURI DE URGENȚĂ

Secțiunea 1

Măsuri de urgență privind circulația animalelor și a produselor în cadrul uniunii și mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse

Articolul 257

Măsurile de urgență care trebuie luate de către autoritatea competentă din statul membru pe teritoriul căruia a apărut un focar de boală listată sau de boală emergentă, sau un pericol

(1) În cazul apariției unui focar de boală listată sau de boală emergentă sau al apariției unui pericol care este susceptibil să constituie un risc grav la adresa sănătății publice sau animale, autoritatea competentă din statul membru respectiv, în funcție de gravitatea situației și a bolii sau a pericolului în cauză, ia de îndată una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență pentru a preveni răspândirea bolii sau a pericolului:

(a) pentru bolile listate:

- (i) menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), măsurile de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 1 (articolele 53 – 71);

- (ii) menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (b), măsurile de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 2 articolele 72 – 75 și articolele 77 – 81;
 - (iii) menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c), măsurile de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 2 articolele 76 – 78 și articolele 80 și 82;
- (b) pentru bolile emergente și pericole:
- (i) restricții privind circulația animalelor și produselor provenind de la unitățile sau, în cazul în care este relevant, din zonele sau compartimentele de restricție în care a apărut focarul sau pericolul, precum și privind mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele sau produsele respective;
 - (ii) carantina animalelor și izolarea produselor;
 - (iii) măsuri de supraveghere și trasabilitate;
 - (iv) orice măsuri de urgență de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 1 (articolele 53 – 71) care sunt adecvate;
- (c) orice altă măsură de urgență pe care o consideră corespunzătoare pentru a controla și preveni în mod eficace și eficient răspândirea bolii sau a riscului.
- (2) Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) informează Comisia și celelalte state membre:
- (a) de îndată cu privire la apariția unui focar sau a unui pericol astfel cum se menționează la alineatul (1);
 - (b) fără întârziere referitor la măsurile de urgență luate în temeiul alineatului (1).

Articolul 258

Măsurile de urgență care urmează să fie adoptate de un stat membru, altul decât statul membru în care a apărut focarul sau pericolul

- (1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru, altul decât statul membru în care a apărut focarul sau pericolul menționat la articolul 257 alineatul (1), în funcție de gravitatea situației și de boala sau pericolul în cauză, adoptă una sau mai multe din măsurile de urgență menționate la articolul 257 alineatul (1), în cazul în care se detectează pe teritoriul său animale sau produse din statul membru menționat la articolul 257 alineatul (1) sau mijloacele de transport sau orice alt material care ar fi putut intra în contact cu respectivele animale și produse.
- (2) Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) din prezentul articol poate, în cazul în care există un risc grav, până la adoptarea măsurilor de urgență de către Comisie în conformitate cu articolul 259, să ia măsurile de urgență menționate la articolul 257 alineatul (1) în mod provizoriu, în funcție de gravitatea situației, în ceea ce privește animalele sau produsele provenind de la unitățile sau din alte locuri sau, dacă este relevant, din zonele de restricție din statul membru în care a apărut boala sau pericolul menționat la articolul 257 alineatul (1) sau mijloacele de transport sau alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele respective.
- (3) Un stat membru poate adopta măsurile prevăzute la articolul 257 alineatul (1) în cazul unui focar, apărut într-o țară terță sau într-un teritoriu care se învecinează cu Uniunea, al unei boli prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (a) sau al unei boli emergente, în măsura în care măsurile respective sunt necesare pentru prevenirea răspândirii bolii pe teritoriul Uniunii.
- (4) Autoritatea competentă menționată la alineatul (1) și autoritatea competentă din statul membru menționat la alineatul (3) informează Comisia și celelalte state membre:
- (a) de îndată cu privire la apariția unui focar sau a unui pericol menționate la alineatul (1);
 - (b) fără întârziere referitor la măsurile de urgență luate în temeiul alineatelor (1) și (2).

Articolul 259

Măsurile de urgență ale Comisiei

(1) În cazul apariției unui focar sau a unui pericol, astfel cum se menționează la articolul 257 alineatul (1), și al măsurilor de urgență adoptate de autoritățile competente ale statelor membre în conformitate cu articolul 257 alineatul (1) și cu articolul 258 alineatele (1), (2), și (3), Comisia examinează situația și măsurile de urgență luate și adoptă, printr-un act de punere în aplicare, una sau mai multe dintre măsurile de urgență prevăzute la articolul 257 alineatul (1) în ceea ce privește animalele și produsele în cauză și mijloacele de transport ale acestora și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele sau produsele respective, în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) atunci când Comisia nu a fost informată cu privire la orice măsuri adoptate în temeiul articolului 257 alineatul (1) și articolului 258 alineatele (1), (2) și (3);
- (b) atunci când Comisia consideră că măsurile adoptate în temeiul articolului 257 alineatul (1) și articolului 258 alineatele (1), (2) și (3) sunt inadecvate;
- (c) atunci când Comisia consideră că este necesar să aprobe sau să înlocuiască măsurile adoptate de autoritățile competente ale statelor membre în temeiul articolului 257 alineatul (1) și articolului 258 alineatele (1), (2) și (3) pentru a evita perturbări nejustificate în circulația animalelor și a produselor.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(2) Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător referitoare la riscuri grave de răspândire a unei boli sau a unui pericol, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu articolul 266 alineatul (3).

Secțiunea 2

Măsurile de urgență privind transportul animalelor și al produselor provenind din țări terțe și teritorii și mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de transporturi

Articolul 260

Măsurile de urgență care trebuie luate de autoritatea competentă

În cazul în care autoritatea competentă dintr-un stat membru ia cunoștință de animale sau produse originare dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu sau ia cunoștință de mijloace de transport sau materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse care ar putea constitui un risc grav în Uniune din cauza unor eventuale infecții sau contaminări cu boli listate sau boli emergente sau din cauza pericolelor, autoritatea competentă respectivă:

- (a) ia de îndată una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență necesare în vederea atenuării riscului respectiv, în funcție de gravitatea situației:
 - (i) distrugerea animalelor și a produselor în cauză;
 - (ii) carantina animalelor și izolarea produselor;
 - (iii) măsuri de supraveghere și trasabilitate;
 - (iv) orice măsuri de control al bolilor prevăzute în partea III titlul II capitolul 1 (articolele 53 – 71) care sunt adecvate;
 - (v) orice altă măsură de urgență pe care o consideră adecvată pentru a preveni răspândirea bolii sau unui pericol în Uniune;

- (b) informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu privire la riscurile asociate cu animalele și produsele în cauză și cu privire la originea animalelor și produselor respective, prin intermediul sistemului TRACES și informează de îndată cu privire la măsurile de urgență adoptate în temeiul literei (a).

Articolul 261

Măsurile de urgență ale Comisiei

(1) În cazul în care o boală listată, o boală emergentă sau un pericol care ar putea constitui un risc grav apare sau se răspândește într-o țară terță sau într-un teritoriu sau în cazul în care orice alt motiv grav legat de sănătatea animală sau publică justifică acest lucru, Comisia poate, printr-un act de punere în aplicare și acționând din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, să adopte una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență, în funcție de gravitatea situației:

- (a) suspenda intrarea în Uniune a transporturilor de animale și produse și a mijloacelor de transport sau a altor materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de transporturi, care pot răspândi boala sau pericolul respectiv în Uniune;
- (b) stabili cerințe speciale pentru intrarea în Uniune a animalelor și produselor și a mijloacelor de transport și a altor materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse care pot răspândi boala sau pericolul respectiv în Uniune;
- (c) lua orice alte măsuri de control al bolii de urgență pentru a preveni răspândirea acestei boli sau a pericolului în Uniune.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(2) Din motive imperioase temeinic justificate și legate de riscuri importante, Comisia, după consultarea cu statul membru în cauză, adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

Articolul 262

Măsurile de urgență luate de către statele membre atunci când Comisia nu acționează

(1) În cazul în care un stat membru a solicitat Comisiei să ia măsuri de urgență în conformitate cu articolul 261, iar Comisia nu face acest lucru, statul membru respectiv:

- (a) poate, până la adoptarea de măsuri de urgență de către Comisie în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, să ia una sau mai multe măsuri de urgență prevăzute la articolul 260 litera (a) cu titlu provizoriu în ceea ce privește animalele și produsele și orice mijloace de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse, origine din țara terță sau teritoriul menționat(ă) la articolul 261 alineatul (1), în funcție de gravitatea situației de pe teritoriul său;
- (b) informează fără întârziere Comisia și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la astfel de măsuri de urgență, precizând motivul adoptării lor.

(2) Comisia examinează situația și măsurile de urgență adoptate de către statul membru în cauză în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și, în cazul în care este necesar, adoptă, printr-un act de punere în aplicare, una sau mai multe măsuri de urgență prevăzute la articolul 261.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 266 alineatul (2).

(3) Din motive imperioase temeinic justificate legate de riscuri importante, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 266 alineatul (3).

PARTEA VIII

DISPOZIȚII COMUNE

TITLUL I

DISPOZIȚII PROCEDURALE

*Articolul 263***Modificări ale anexei III**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind modificări ale anexei III, limitate exclusiv la luarea în considerare a schimbărilor de la nivelul taxonomiei.

*Articolul 264***Exercitarea delegării de competențe**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Este deosebit de importantă organizarea de către Comisie a unor consultări cu experți, inclusiv cu experți din statele membre, înainte de adoptarea respectivelor acte delegate.
- (3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (5), articolul 5 alineatul (2), articolul 5 alineatul (4), articolul 14 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2), articolul 18 alineatul (3), articolul 20 alineatul (3), articolul 29, articolul 31 alineatul (5), articolul 32 alineatul (2), articolul 37 alineatul (5), articolul 39, articolul 41 alineatul (3), articolul 42 alineatul (6), articolul 47, articolul 48 alineatul (3), articolul 53 alineatul (2), articolul 54 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (2), articolul 63, articolul 64 alineatul (4), articolul 67, articolul 68 alineatul (2), articolul 68 alineatul (3), articolul 70 alineatul (3), articolul 72 alineatul (2), articolul 73 alineatul (3), articolul 74 alineatul (4), articolul 76 alineatul (5), articolul 77 alineatul (2) articolul 87 alineatul (3), articolul 94 alineatul (3), articolul 97 alineatul (2), articolul 101 alineatul (3), articolul 106 alineatul (1), articolul 109 alineatul (2), articolul 118, articolul 119, articolul 122 alineatul (1), articolul 122 alineatul (2), articolul 125 alineatul (2), articolul 131 alineatul (1), articolul 132 alineatul (2), articolul 135, articolul 136 alineatul (2), articolul 137 alineatul (2), articolul 138 alineatul (3), articolul 139 alineatul (4), articolul 140, articolul 144 alineatul (1), articolul 146 alineatul (1), articolul 147, articolul 149 alineatul (4), articolul 151 alineatul (3), articolul 154 alineatul (1), articolul 156 alineatul (1), articolul 160 alineatul (1), articolul 160 alineatul (2), articolul 161 alineatul (6), articolul 162 alineatul (4), articolul 163 alineatul (5), articolul 164 alineatul (2), articolul 165 alineatul (3), articolul 166 alineatul (3), articolul 167 alineatul (5), articolul 168 alineatul (3), articolul 169 alineatul (5), articolul 176 alineatul (4), articolul 181 alineatul (2), articolul 185 alineatul (5), articolul 189 alineatul (1), articolul 192 alineatul (2), articolul 197 alineatul (3), articolul 200 alineatul (3), articolul 201 alineatul (3), articolul 202 alineatul (3), articolul 203 alineatul (2), articolul 204 alineatul (3), articolul 205 alineatul (2), articolul 211 alineatul (1), articolul 213 alineatul (1), articolul 214, articolul 216 alineatul (4), articolul 218 alineatul (3), articolul 221 alineatul (1), articolul 222 alineatul (3), articolul 223 alineatul (5), articolul 224 alineatul (3), articolul 228 alineatul (1), articolul 230 alineatul (3), articolul 234 alineatul (2), articolul 237 alineatul (4), articolul 239 alineatul (2), articolul 240 alineatul (2), articolul 241 alineatul (2), articolul 242 alineatul (2), articolul 245 alineatul (3), articolul 246 alineatul (3), articolul 249 alineatul (3), articolul 252 alineatul (1), articolul 254, articolul 263, articolul 271 alineatul (2), articolul 272 alineatul (2), articolul 279 alineatul (2), și articolul 280 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 20 aprilie 2016.

Cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(4) Delegarea competențelor menționată la alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul său. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(5) După ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul dispozițiilor enumerate la alineatul (3) intră în vigoare numai dacă nu a fost exprimată nicio obiecție, nici de către Parlamentul European, nici de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea respectivului act către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(7) Comisia acordă un termen de cel puțin șase luni între momentul adoptării actelor delegate inițiale menționate la articolul 3 alineatul (5), articolul 14 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2), articolul 20 alineatul (3), articolul 122 alineatul (2), articolul 164 alineatul (2) și articolul 228 alineatul (1), și data de la care acestea încep să se aplice.

Articolul 265

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecții la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 264 alineatul (6). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere în urma notificării deciziei Parlamentului European sau Consiliului de a formula obiecții.

Articolul 266

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit în temeiul articolului 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.

(4) Comisia acordă un termen de cel puțin șase luni între momentul adoptării actelor inițiale de punere în aplicare, menționate la articolul 25 alineatul (3), articolul 120 și articolul 228 alineatul (2), și data de la care acestea încep să se aplice, atunci când respectivele acte de punere în aplicare se referă la punerea în aplicare a articolului 117.

Articolul 267

Protecția datelor

(1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ atunci când prelucrează date cu caracter personal pe teritoriul lor în temeiul prezentului regulament.

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de Comisie în temeiul prezentului regulament.

TITLUL II

SANCTIUNI

Articolul 268

Sanctiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a respectivelor norme. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei până la 22 aprilie 2022 cel târziu și notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară a acestora.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

TITLUL III

MĂSURI ALE STATELOR MEMBRE

Articolul 269

Măsuri suplimentare sau mai stricte ale statelor membre

(1) În plus față de ceea ce rezultă din alte dispoziții din prezentul regulament, prin care se permite statelor membre să adopte măsuri naționale, statele membre pot aplica pe teritoriul lor măsuri suplimentare sau mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește:

- (a) responsabilitățile pentru sănătatea animală astfel cum se prevede în partea I capitolul 3 (articolele 10 – 17);
- (b) notificarea în interiorul statelor membre astfel cum se prevede la articolul 18;
- (c) supravegherea astfel cum se prevede în partea II capitolul 2 (articolele 24 – 30);
- (d) înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și registrele astfel cum se prevede în titlul I capitolul 1 (articolele 84 – 107) și în partea IV titlul II capitolul 1 (articolele 172 – 190);
- (e) cerințele de trasabilitate pentru animalele terestre deținute și materialul germinativ astfel cum se prevede în partea IV, titlul I, capitolul 2 (articolele 108 – 123).

(2) Măsurile naționale menționate la alineatul (1) sunt conforme cu normele stabilite prin prezentul regulament și nu:

- (a) îngreunează circulația animalelor și a produselor între statele membre;
- (b) sunt incompatibile cu normele menționate la alineatul (1).

PARTEA IX

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 270

Abrogări

(1) Deciziile 78/642/CEE, 89/455/CEE și 90/678/CEE și Directivele 79/110/CEE, 81/6/CEE, 90/423/CEE, 92/36/CEE și 98/99/CE se abrogă.

(2) Se abrogă următoarele acte începând cu 21 aprilie 2021:

- Directiva 64/432/CEE;
- Directiva 77/391/CEE;
- Directiva 78/52/CEE;
- Directiva 80/1095/CEE;
- Directiva 82/894/CEE;
- Directiva 88/407/CEE;
- Directiva 89/556/CEE;
- Directiva 90/429/CEE;
- Directiva 91/68/CEE;
- Decizia 91/666/CEE;

- Directiva 92/35/CEE;
- Directiva 92/65/CEE;
- Directiva 92/66/CEE;
- Directiva 92/118/CEE;
- Directiva 92/119/CEE;
- Decizia 95/410/CE;
- Directiva 2000/75/CE;
- Decizia 2000/258/CE;
- Directiva 2001/89/CE;
- Directiva 2002/60/CE;
- Directiva 2002/99/CE;
- Directiva 2003/85/CE;
- Regulamentul (CE) nr. 21/2004;
- Directiva 2004/68/CE;
- Directiva 2005/94/CE;
- Directiva 2006/88/CE;
- Directiva 2008/71/CE;
- Directiva 2009/156/CE;
- Directiva 2009/158/CE;
- Regulamentul (UE) nr. 576/2013.

Trimiterile la actele abrogate respective se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V la prezentul regulament.

Articolul 271

Măsuri tranzitorii legate de modificarea Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 și de abrogarea Regulamentului (CE) nr. 21/2004 și a Directivei 2008/71/CE

(1) Fără a aduce atingere articolului 270 alineatul (2) și articolului 278 din prezentul regulament, articolele 1 – 10 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, Regulamentul (CE) nr. 21/2004 și Directiva 2008/71/CE, precum și actele adoptate în temeiul acestora, continuă să se aplice, în locul articolelor corespondente din prezentul regulament, timp de trei ani după data aplicării prezentului regulament sau până la o dată anterioară care urmează să fie stabilită într-un act delegat adoptat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind data anterioară prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol.

Data respectivă va fi data aplicării normelor corespunzătoare care urmează să fie adoptate în temeiul actelor delegate prevăzute la articolul 109 alineatul (2) și la articolul 119 și în temeiul actelor de punere în aplicare prevăzute la articolul 118 din prezentul regulament.

Articolul 272

Măsuri tranzitorii legate de abrogări ale Directivelor 92/66/CEE, 2000/75/CE, 2001/89/CE, 2002/60/CE, 2003/85/CE și 2005/94/CE

(1) Fără a aduce atingere articolului 270 alineatul (2) din prezentul regulament, Directivele 92/66/CEE, 2000/75/CE, 2001/89/CE, 2002/60/CE, 2003/85/CE și 2005/94/CE, precum și actele adoptate în temeiul acestora, continuă să se aplice, în locul articolelor corespunzătoare din prezentul regulament, timp de trei ani după data aplicării prezentului regulament sau până la o dată anterioară acestuia care urmează să fie stabilită într-un act delegat adoptat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 264, privind data anterioară prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol.

Data respectivă va fi data aplicării normelor corespunzătoare care urmează să fie adoptate în temeiul actelor delegate prevăzute la articolul 47, articolele 48 alineatul (3), articolul 53 alineatul (2), articolul 54 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (2), articolul 63, articolul 64 alineatul (4), articolul 67, articolul 68 alineatul (2) și articolul 70 alineatul (3) din prezentul regulament.

Articolul 273

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 2160/2003

La articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, se adaugă textul următor:

„Respectivele măsuri speciale includ măsurile întemeiate pe dispozițiile cuprinse în Decizia 95/410/CE în ultima sa versiune înainte de a fi abrogată și în Deciziile 2003/644/CE (*) și 2004/235/CE (**) ale Comisiei în versiunile de la momentul abrogării Directivei 90/539/CEE.

(*) Decizia 2003/644 CE a Comisiei din 8 septembrie 2003 de stabilire a garanțiilor suplimentare privind salmonella pentru transporturile către Finlanda și Suedia de păsări de reproducție și de pui de o zi destinați introducerii în efective de păsări de reproducție sau în efective de păsări pentru producție (JO L 228, 12.9.2003, p. 29).

(**) Decizia 2004/235/CE a Comisiei din 1 martie 2004 de stabilire a garanțiilor suplimentare, cu privire la salmonella, pentru expedierile de găini ouătoare către Finlanda și Suedia (JO L 72, 11.3.2004, p. 86).”

Articolul 274

Măsuri tranzitorii legate de data adoptării anumitor acte delegate și de punere în aplicare

Fără a aduce atingere datei aplicării prevăzute la articolul 283, Comisia adoptă actele delegate prevăzute la articolul 31 alineatul (5) primul paragraf, articolul 32 alineatul (2), articolul 39, articolul 41 alineatul (3), articolul 54 alineatul (3), articolul 55 alineatul (2), articolul 58 alineatul (2), articolul 64 alineatul (4), articolul 67, articolul 68 alineatul (2), articolul 74 alineatul (4), articolul 77 alineatul (2), articolul 97 alineatul (2), articolul 122 alineatul (2), articolul 131 alineatul (1), articolul 132 alineatul (2), articolul 135, articolul 137 alineatul (2), articolul 146 alineatul (1), articolul 149 alineatul (4), articolul 154 alineatul (1), articolul 162 alineatul (3), articolul 163 alineatul (5), articolul 166 alineatul (3), articolul 169 alineatul (5), articolul 181 alineatul (2), articolul 185 alineatul (5), articolul 213 alineatul (1), articolul 216 alineatul (4), articolul 221 alineatul (1), articolul 222 alineatul (3), articolul 224 alineatul (3), articolul 234 alineatul (2), articolul 239 alineatul (1) și actele de punere în aplicare prevăzute la articolele 8 și 9, cel târziu la 20 aprilie 2019. În conformitate cu articolul 283, respectivele acte delegate și de punere în aplicare se aplică de la data aplicării prevăzute la articolul respectiv.

Articolul 275

Revizuirea prealabilă și modificările anexei II

Cel târziu până la 20 aprilie 2019, Comisia revizuieste lista bolilor conținute în anexa II. În cazul în care din respectiva revizuire rezultă că pentru aplicarea normelor stabilite în prezentul regulament este necesară modificarea anexei II, prin adăugiri sau eliminări de pe lista în cauză, astfel de modificări se adoptă de Comisie cel târziu în termenul menționat în prima teză din prezentul articol.

*Articolul 276***Revizuirea**

Cel târziu la 20 aprilie 2019, Comisia revizuieste legislația existentă privind identificarea și înregistrarea animalelor deținute din specia ecvidee.

Comisia ia în considerare rezultatele respectivei revizuii în cadrul aplicării articolelor 118, 119 și 120.

*Articolul 277***Măsuri tranzitorii legate de abrogarea Regulamentului (UE) nr. 576/2013 privind circulația necomercială a animalelor de companie**

Fără a aduce atingere articolul 270 alineatul (2) din prezentul regulament, Regulamentul (UE) nr. 576/2013 continuă să se aplice până la 21 aprilie 2026 în ceea ce privește circulația necomercială a animalelor de companie, în locul părții VI din prezentul regulament.

*Articolul 278***Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1760/2000**

Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 1 – 10 se elimină.
2. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

- (1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor prezentului regulament.

Controalele prevăzute sunt efectuate fără a aduce atingere controalelor la care Comisia poate proceda în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95.

Orice sancțiune impusă de un stat membru unui agent sau unei organizații care comercializează carne de vită și mânzat este eficace, disuasivă și proporțională.

- (2) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), în cazul în care agenții și organizațiile care comercializează carne de vită și mânzat au etichetat carnea de vită și mânzat fără respectarea obligațiilor lor prevăzute în titlul II, statele membre, după caz și în conformitate cu principiul proporționalității, solicită scoaterea de pe piață a cărnii de vită și mânzat. Pe lângă sancțiunile menționate la alineatul (1), statele membre pot:

- (a) dacă această carne este conformă cu normele veterinare și de igienă relevante, să autorizeze ca această carne de vită și mânzat:
 - (i) să fie introdusă pe piață după etichetarea corespunzătoare în conformitate cu cerințele Uniunii; sau
 - (ii) să fie trimisă direct spre transformare în produse, altele decât cele indicate la articolul 12 punctul 1;
 - (b) dispune suspendarea sau retragerea autorizației operatorilor și organizațiilor în cauză.
- (3) Experții Comisiei, împreună cu autoritățile competente:
 - (a) verifică dacă statele membre se conformează dispozițiilor prezentului regulament;
 - (b) efectuează controale la fața locului pentru a se asigura că toate controalele au fost realizate în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Orice stat membru pe teritoriul căruia se efectuează controale la fața locului acordă experților Comisiei ajutorul de care aceștia au nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Rezultatele controalelor efectuate se discută împreună cu autoritatea competentă a statului membru în cauză, înainte de redactarea și difuzarea unui raport final. Raportul respectiv conține, după caz, recomandări pentru statele membre referitoare la îmbunătățirea conformității cu prezentul regulament.”

3. Articolul 22b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22b

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 alineatul (6), articolul 14 alineatul (4) și articolul 15a se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 20 aprilie 2016. Cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 alineatul (6), articolul 14 alineatul (4) și articolul 15a poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul său. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) După ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 alineatul (6), articolului 14 alineatul (4) și articolului 15a intră în vigoare numai dacă nu a fost exprimată nicio obiecție, nici de către Parlamentul European, nici de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea respectivului act către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

4. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Procedura comitetului

(1) Pentru actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 13 alineatul (6) din prezentul regulament, Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, instituit în temeiul articolului 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat dacă, înainte de expirarea termenului de trimitere a avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului sau solicitat de o majoritate simplă a membrilor comitetului.

(*) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

*Articolul 279***Operatori existenți și unități existente**

(1) Unitățile înregistrate sau autorizate și operatorii înregistrați sau autorizați în conformitate cu Directiva 64/432/CEE, Directiva 88/407/CEE, Directiva 89/556/CEE, Directiva 90/429/CEE, Directiva 91/68/CEE, Directiva 92/65/CEE, Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, Regulamentul (CE) nr. 21/2004, Directiva 2006/88/CE, Directiva 2008/71/CE, Directiva 2009/156/CE sau Directiva 2009/158/CE înainte de data aplicării prezentului regulament se consideră ca fiind înregistrate (înregistrați) sau autorizate (autorizați), după caz, în conformitate cu prezentul regulament și, ca atare, ca făcând obiectul obligațiilor relevante prevăzute în temeiul prezentului regulament.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 264 privind normele necesare pentru a asigura o tranziție lină de la normele existente înaintea prezentului regulament, menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în special pentru protejarea drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime ale persoanelor fizice și juridice în cauză.

*Articolul 280***State membre, zone și compartimente existente indemne de boală și programele existente de eradicare și de supraveghere ale statelor membre**

(1) Statele membre și zonele cu un statut aprobat de indemn de boală pentru una sau mai multe dintre bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), pentru una sau mai multe specii relevante de animale, în conformitate cu Directiva 64/432/CEE, Directiva 91/68/CEE, Directiva 92/65/CEE, Directiva 2006/88/CE, Directiva 2009/156/CE sau Directiva 2009/158/CE, sunt considerate a deține un statut aprobat de indemn de boală în conformitate cu prezentul regulament și, ca atare, fac obiectul obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament.

(2) Statele membre și zonele cu un program aprobat de eradicare sau de supraveghere pentru una sau mai multe dintre bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c), pentru una sau mai multe specii relevante de animale, în conformitate cu Directiva 64/432/CEE, Directiva 91/68/CEE, Directiva 92/65/CEE, Directiva 2006/88/CE, Directiva 2009/156/CE sau Directiva 2009/158/CE, sunt considerate a deține un program aprobat de eradicare în conformitate cu prezentul regulament și, ca atare, fac obiectul obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament.

(3) Compartimentele aprobate cu un statut aprobat de indemn de boală pentru una sau mai multe dintre bolile listate prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (b) sau (c), în conformitate cu Directivele 2005/94/CE și 2006/88/CE, sunt considerate a deține un statut recunoscut de indemn de boală în temeiul articolului 37 din prezentul regulament și, ca atare, fac obiectul obligațiilor relevante prevăzute în prezentul regulament.

(4) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 264, acte delegate privind normele necesare pentru a asigura o tranziție lină de la normele existente înaintea prezentului regulament, menționate la alineatele (1), (2) și (3).

*Articolul 281***Relația cu actele privind controalele oficiale**

În caz de conflict între dispozițiile prezentului regulament și dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, din Directivele Consiliului 89/608/CEE ⁽¹⁾, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/93/CE ⁽²⁾ și 97/78/CE ale Consiliului și din Decizia 92/438/CEE, prevalează dispozițiile prezentului regulament.

*Articolul 282***Evaluarea**

Comisia evaluează prezentul regulament împreună cu actele delegate menționate la articolul 264 și transmite cel târziu la 22 aprilie 2026 rezultatele evaluării în cadrul unui raport adresat Parlamentului European și Consiliului.

⁽¹⁾ Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic (JO L 351, 2.12.1989, p. 34).

⁽²⁾ Directiva 96/93/CE a Consiliului din 17 decembrie 1996 privind certificarea animalelor și a produselor animaliere (JO L 13, 16.1.1997, p. 28).

*Articolul 283***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 21 aprilie 2021, cu excepția articolului 270 alineatul (1) și a articolului 274 care se aplică de la data intrării sale în vigoare.

Prezentul regulament est obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 9 martie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

ANEXA I

SPECII DE ANIMALE DE COMPANIE

PARTEA A

Câini (*Canis lupus familiaris*)

Pisici (*Felis silvestris catus*)

Dihori domestici (*Mustela putorius furo*)

PARTEA B

Nevertebrate (cu excepția albinelor, a moluștelor din încrengătura *Mollusca* și a crustaceelor din subîncrengătura *Crustacea*)

Animale acvatice ornamentale

Amfibieni

Reptile

Păsări: specimene de specii de păsări, altele decât găini, curci, bibilici, rațe, găște, prepelițe, porumbei, fazani, potârnicși și păsări alergătoare (*Ratitae*).

Mamifere: rozătoare și iepuri, altele decât cele destinate producției de alimente.

ANEXA II

LISTA BOLILOR

- Pesta bovină
- Pesta micilor rumegătoare
- Boala veziculoasă a porcului
- Boala limbii albastre
- Boala Teschen
- Variola ovină sau caprină
- Febra Văii de Rift
- Dermatoza nodulară contagioasă
- Stomatita veziculoasă
- Encefalomielite ecvină virală venezueleană
- Boala hemoragică a căprioarei
- Pleuropneumonia contagioasă bovină
- Boala de Newcastle
- Tuberculoza bovină
- Bruceloza bovină (*B.abortus*)
- Bruceloza ovină și caprină (*B. melitensis*)
- Antrax
- Rabia
- Echinococoza
- Encefalopatiile spongiforme transmisibile (EST)
- Campilobacterioza
- Listerioza
- Salmoneloza (salmonela zoonotică)
- Trichineloză
- *E. coli* verotoxigenă
- Septicemia hemoragică virală (SHV)
- Necroza hematopoietică infecțioasă (NHI)
- Necroza hematopoietică epizootică (NHE) la pești
- Sindromul ulcerativ epizootic (SUE) la pești
- Infecția cu *Bonamia exitiosa*
- Infecția cu *Perkinsus marinus*
- Infecția cu *Microcytos mackini*
- Sindromul Taura la crustacee

-
- Boala „cap galben” la crustacee
 - Herpesul crapului koi (KHV)
 - Anemia infecțioasă a somonului (AIS)
 - Infecția cu *Marteilia refringens*
 - Infecția cu *Bonamia ostreae*
 - Boala petelor albe la crustacee
-

ANEXA III

SPECII DE UNGULATE

Taxon		
Ordin	Familie	Genul/specia
Perisodactile	Ecvidee	<i>Equus</i> spp.
	Tapiride	<i>Tapirus</i> spp.
	Rinoceride	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
Artiodactile	Antilocapride	<i>Antilocapra</i> ssp.
	Bovidee	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Arbitragus</i> ssp., <i>Beatragus</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp. (inclusiv <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (inclusiv <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp. (inclusiv <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Eudorcas</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madoqua</i> ssp., <i>Naemorhedus</i> ssp. (inclusiv <i>Nemorhaedus</i> și <i>Capricornis</i>), <i>Nanger</i> ssp., <i>Neotragus</i> ssp., <i>Nilgiritragus</i> ssp., <i>Oreamnos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Pantholops</i> ssp., <i>Philantomba</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> ssp., <i>Strepticerus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (inclusiv <i>Boocerus</i>).
	Camelide	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.
	Cervide	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphodus</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp., <i>Przewalskium</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp., <i>Rucervus</i> ssp., <i>Rusa</i> ssp.
	Girafide	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
	Hippopotamidae	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.
	Moschide	<i>Moschus</i> ssp.
	Suide	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Porcula</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.
	Tayassuidae	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
	Tragulide	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
Proboscidiene	Elefantide	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

ANEXA IV

CRITERII PENTRU APLICAREA NORMELOR DE PREVENIRE ȘI CONTROL AL BOLILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 9 ALINEATUL (1) PENTRU BOLILE LISTATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 5

Prezenta anexă are drept scop să detalieze criteriile pe care Comisia le va lua în considerare la stabilirea normelor de prevenire și control al bolilor care urmează să fie aplicate diverselor categorii de boli listate, în conformitate cu articolul 5.

În cadrul procesului de grupare pe categorii trebuie să se țină seama de profilul bolii în cauză, de nivelul impactului acesteia asupra sănătății publice, asupra sănătății și bunăstării animalelor și asupra economiei și de disponibilitatea, fezabilitatea și eficacitatea instrumentelor de diagnosticare și ale diverselor seturi de măsuri de prevenire și control al bolilor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește boala respectivă.

Secțiunea 1

Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a)

Bolile cărora li se aplică normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) se consideră a avea cel mai sever impact în domeniile sănătății animale, al sănătății publice, economic, social sau al mediului în Uniune. Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

- (a) boala în cauză:
 - (i) nu este prezentă pe teritoriul Uniunii;
 - (ii) este prezentă numai în cazuri excepționale (în urma introducerii în împrejurări atipice); sau
 - (iii) este prezentă numai într-o parte foarte restrânsă a teritoriului Uniunii;și
- (b) boala în cauză este foarte ușor transmisibilă; pe lângă transmiterea directă și indirectă, există și posibilitatea răspândirii acesteia pe calea aerului, a apei sau prin vectori; boala poate afecta mai multe specii de animale deținute și sălbatice sau o singură specie de animale deținute de importanță economică și poate conduce la rate ridicate ale morbidității și rate semnificative ale mortalității.

Pe lângă criteriile prevăzute la literele (a) și (b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

- (c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice, inclusiv un potențial epidemic sau pandemic sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;
- (d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei Uniunii, atrăgând costuri substanțiale, legate în principal de impactul său direct asupra sănătății și productivității animalelor;
- (e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra unuia sau mai multora dintre următoarele elemente:
 - (i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;
 - (ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de animale;
 - (iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau măsurile adoptate în vederea eradicării acesteia;
 - (iv) pe termen lung, asupra biodiversității sau protecției speciilor sau raselor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor sau raselor respective sau daune pe termen lung cauzate acestora.

Secțiunea 2

Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (b)

Bolile cărora li se aplică normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sunt controlate în toate statele membre cu scopul eradicării lor în întreaga Uniune.

Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

- (a) boala în cauză este de natură endemică și este prezentă pe întregul teritoriu al Uniunii sau pe o parte din acesta; cu toate acestea, mai multe state membre sau zone ale Uniunii sunt indemne de boală; și
- (b) boala în cauză este moderat spre foarte ușor transmisibilă; pe lângă transmiterea directă și indirectă, există și posibilitatea răspândirii acesteia pe calea aerului, a apei sau prin vectori; aceasta poate afecta una sau mai multe specii de animale și poate conduce la o rată ridicată a morbidității, cu o rată, în general, scăzută a mortalității.

Pe lângă criteriile prevăzute la literele (a) și (b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

- (c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice, inclusiv un potențial epidemic sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;
- (d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei Uniunii, atrăgând costuri substanțiale, legate în principal de impactul său direct asupra sănătății și productivității animalelor;
- (e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra unuia sau mai multora dintre următoarele elemente:
 - (i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;
 - (ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de animale;
 - (iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau măsurile adoptate în vederea eradicării acesteia;
 - (iv) pe termen lung, asupra biodiversității sau protecției speciilor sau raselor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor sau raselor respective sau daune pe termen lung cauzate acestora.

O boală căreia i se aplică măsurile menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a), care nu a fost eradicată cu succes și promptitudine într-o zonă a Uniunii și care a obținut, în zona respectivă a Uniunii, un caracter endemic, poate face obiectul unor măsuri de prevenire și control al bolilor în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (b), în zona respectivă a Uniunii.

Secțiunea 3

Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c)

Bolile pentru care, în unele state membre, sunt relevante normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c) și care necesită măsuri pentru a preveni răspândirea lor în zone ale Uniunii care sunt oficial indemne de boală sau care au programe de eradicare a bolilor listate respective.

Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

- (a) în cazul animalelor terestre, boala în cauză este de natură endemică și este prezentă pe întregul teritoriu al Uniunii sau pe o parte din acesta sau, în cazul animalelor acvatice, mai multe state membre sau zone ale Uniunii sunt indemne de boală; și
- (b) (i) în cazul animalelor terestre, boala în cauză este moderat spre foarte ușor transmisibilă, în principal prin transmiterea directă și indirectă; boala afectează în principal o singură sau mai multe specii de animale, în mod obișnuit nu conduce la o rată ridicată a morbidității și are o rată a mortalității neglijabilă sau nulă; efectul cel mai adesea observat este pierderea de productivitate;
- (ii) în cazul animalelor acvatice, boala este moderat spre foarte ușor transmisibilă, în principal prin transmiterea directă și indirectă; boala afectează una sau mai multe specii de animale și poate conduce la o rată ridicată a morbidității, cu o rată, de obicei, scăzută a mortalității; efectul cel mai adesea observat este pierderea de productivitate.

Pe lângă criteriile prevăzute la literele (a) și (b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

- (c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;
- (d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei din unele zone ale Uniunii, legat în principal de impactul său direct asupra anumitor tipuri de sisteme de producție zootehnică.

- (e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra unuia sau mai multora dintre următoarele elemente:
- (i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;
 - (ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de animale;
 - (iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau al măsurilor adoptate în vederea eradicării acesteia;
 - (iv) pe termen lung, asupra biodiversității sau protecției speciilor sau raselor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor sau raselor respective sau daune pe termen lung cauzate acestora.

Secțiunea 4

Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d)

Normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (d) se aplică bolilor care îndeplinesc criteriile de la secțiunea 1, 2 sau 3 și altor boli care îndeplinesc criteriile din secțiunea 5 în cazul în care riscul prezentat de boala în cauză poate fi diminuat în mod eficace și proporțional prin măsuri privind circulația animalelor și a produselor de origine animală pentru a preveni sau a limita apariția și răspândirea sa.

Secțiunea 5

Criterii pentru aplicarea normelor de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e)

Normele de prevenire și control al bolilor menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (e) se aplică bolilor care îndeplinesc criteriile de la secțiunea 1, 2 sau 3 și altor boli în cazul cărora este necesară supravegherea din motive legate de sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea umană, economie, societate sau mediu.

ANEXA V

TABELUL DE CORESPONDENȚĂ MENȚIONAT LA ARTICOLUL 270 ALINEATUL (2)

1. Directiva 64/432/CEE

Directiva 64/432/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial), articolul 21, articolul 153 alineatul (3) și articolul 220 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolele 124 și 126
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 124 alineatul (2), articolul 126 alineatul (1) și articolul 149 alineatele (3) și (4)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 126 alineatul (1) litera (c)
Articolul 4 alineatele (2) și (3)	Articolul 125 alineatele (1) și (2)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 143 alineatul (1), articolul 145 și articolul 146
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 149 alineatele (3) și (4)
Articolul 5 alineatul (2) litera (a)	Articolul 147 litera (a)
Articolul 5 alineatul (2) litera (b)	Articolul 144 alineatul (1) litera (b)
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 153 alineatele (1) și (2)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 147 litera (a)
Articolul 6	Articolele 130, 131 și 132
Articolul 6a	—
Articolul 7	Articolul 126 alineatul (1) litera (c), articolul 132, articolul 134 litera (a) și articolul 135
Articolul 8	Articolele 18, 19, 20 și articolul 23 litera (a)
Articolul 9	Articolul 31 alineatul (1), alineatul (3) litera (a) și alineatul (5), articolele 32, 33 și 36
Articolul 10	Articolul 31 alineatul (2) și alineatul (3) litera (b), articolele 32, 33 și 36
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 94 alineatul (1) litera (a), articolele 97 și 98
Articolul 11 alineatul (2)	Articolele 102, 106 și 107
Articolul 11 alineatul (3)	Articolele 98 și 99
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 100
Articolul 11 alineatele (5) și (6)	Articolul 97 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) litera (d)
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 125
Articolul 12 alineatul (2)	Articolele 104 și 106
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 125 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 143
Articolul 12 alineatele (5) și (6)	—
Articolul 13 alineatele (1) și (2)	Articolele 90, 92, 93 litera (c), 94, 97, 98, 99, 102, 106 și 107
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 100
Articolul 13 alineatul (4)	—

Directiva 64/432/CEE	Prezentul regulament
Articolul 13 alineatele (5) și (6)	Articolul 101
Articolul 14 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 14 alineatul (3) literele A și B	—
Articolul 14 alineatul (3) litera C	Articolul 109 alineatul (1) literele (a) și (c)
Articolul 14 alineatele (4) – (6)	—
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 268
Articolul 15 alineatele (2) – (4)	—
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 17a	—
Articolul 18	Articolul 109 alineatul (1) literele (a) și (c)
Articolul 19	—
Articolul 20	—

2. Directiva 77/391/CEE

Directiva 77/391/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolele 32, 33 și articolul 36 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 34
Articolul 2 alineatul (4)	Articolele 36 și 41
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolele 32, 33 și articolul 36 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 34
Articolul 3 alineatul (4)	Articolele 36 și 41
Articolul 4	Articolul 31 alineatul (1), articolele 32, 33, 34, 36 și 41
Articolul 5	—
Articolul 6	—
Articolul 7	—
Articolul 8	—
Articolul 9	—
Articolul 10	—
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—

3. Directiva 78/52/CEE

Directiva 78/52/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1) și articolul 32
Articolul 3 alineatul (2)	—
Articolul 3 alineatul (3)	—
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 31 alineatul (1) și articolul 32
Articolul 4	Articolele 32, 35, articolul 102 alineatele (2) și (4) și articolul 112
Articolul 5	Articolele 18, 46 și 47
Articolul 6 alineatul (1)	Articolele 72 – 76
Articolul 6 alineatul (2)	Articolele 77 și 78
Articolul 6 alineatul (3)	Articolele 79 și 80
Articolul 7	Articolele 79 și 80
Articolul 8	Articolele 79 și 80
Articolul 9	Articolele 79 și 80
Articolul 10	Articolele 79 și 80
Articolul 11	Articolele 79 și 80
Articolul 12	Articolele 79 și 80
Articolul 13	Articolele 18, 46 și 47
Articolul 14 alineatul (1)	Articolele 72 – 76
Articolul 14 alineatul (2)	Articolele 77 și 78
Articolul 14 alineatul (3)	Articolele 79 și 80
Articolul 15	Articolele 79 și 80
Articolul 16	Articolele 79 și 80
Articolul 17	Articolele 79 și 80
Articolul 18	Articolele 79 și 80
Articolul 19	Articolele 79 și 80
Articolul 20	Articolele 79 și 80
Articolul 21	—
Articolul 22	Articolele 18, 19, 20, 46 și 47
Articolul 23	Articolele 79 și 80
Articolul 24	Articolele 79 și 80
Articolul 25	Articolele 79 și 80
Articolul 26	Articolele 79 și 80
Articolul 27	Articolul 124 alineatul (1) și articolul 126 alineatul (1) litera (c)
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30	—

4. Directiva 80/1095/CEE

Directiva 80/1095/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 31 alineatul (1) și articolul 36
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolul 31 alineatul (1) și articolul 35
Articolul 3a	Articolul 31 alineatul (1) și articolul 35
Articolul 4	Articolele 32, 33 și 35
Articolul 4a	Articolele 32, 33 și 35
Articolul 5	—
Articolul 6	Articolul 31 alineatul (1) litera (b), articolul 31 alineatul (3) și articolul 32
Articolul 7	Articolele 36, 39 și 40
Articolul 8	Articolele 41 și 42
Articolul 9	—
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Articolul 12a	—
Articolul 13	—

5. Directiva 82/894/CEE

Directiva 82/894/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 19, 21, 22 și 23
Articolul 4	Articolele 19, 20, 21, 22 și 23
Articolul 5	Articolul 23
Articolul 6	—
Articolul 7	—
Articolul 8	—

6. Directiva 88/407/CEE

Directiva 88/407/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 159 și 160
Articolul 4	Articolul 160
Articolul 5	Articolele 94, 97, 100 și 101
Articolul 6 alineatul (1)	Articolele 161 și 162
Articolul 6 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 258
Articolul 8	Articolul 229 alineatul (1) litera (a) și articolul 230
Articolul 9	Articolul 229 alineatul (1) litera (b) și articolul 233

Directiva 88/407/CEE	Prezentul regulament
Articolul 10	Articolul 229 alineatul (1) litera (c), articolele 234 și 236
Articolul 11	Articolul 229 alineatul (1) litera (d), articolele 237 și 238
Articolul 12	Articolele 260 – 262
Articolul 15	Articolele 257 – 259
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—
Articolul 22	—

7. Directiva 89/556/CEE

Directiva 89/556/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 159, 160, 161
Articolul 5 alineatul (1)	Articolele 94 și 97
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 101
Articolul 5 alineatele (2a) și (3)	Articolele 97, 98 și 100
Articolul 6	Articolele 161 și 162
Articolul 7	Articolul 229 alineatul (1) litera (a) articolul 230
Articolul 8	Articolul 229 alineatul (1) litera (b) și articolul 233
Articolul 9	Articolul 229 alineatul (1) litera (c), articolele 234 și 236
Articolul 10	Articolul 229 alineatul (1) litera (d), articolele 237 și 238
Articolul 11	Articolele 260 – 262
Articolul 14	Articolele 257 – 259
Articolul 15	—
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18	—
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—

8. Directiva 90/429/CEE

Directiva 90/429/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 159 și 160
Articolul 4	—

Directiva 90/429/CEE	Prezentul regulament
Articolul 5 alineatul (1)	Articolele 94, 97, 98 și 100
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 101
Articolul 6 alineatul (1)	Articolele 161 și 162
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 258
Articolul 7	Articolul 229 alineatul (1) litera (a) și articolul 230
Articolul 8	Articolul 229 alineatul (1) litera (b) și articolul 233
Articolul 9	Articolul 229 alineatul (1) litera (c), articolele 234 și 236
Articolul 10	Articolul 229 alineatul (1) litera (d), articolele 237 și 238
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 229
Articolul 11 alineatele (2) și (3)	Articolul 260
Articolul 12	Articolul 237
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolele 257 – 262
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18	—
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—
Articolul 22	—

9. Directiva 91/68/CEE

Directiva 91/68/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial), articolul 21, articolul 153 alineatul (3) și articolul 220 alineatul (3)
Articolul 3 alineatele (1), (2), (3) și (5)	Articolul 126 alineatul (1) litera (b), articolele 130 și 131
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 139
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 124 alineatul (2) litera (b), articolul 126 alineatul (1), articolele 130, 131 și articolul 149 alineatul (3) și alineatul (4) literele (a) și (b)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 128
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 131
Articolul 4a	Articolele 130 și 131
Articolul 4b alineatele (1) și (2)	Articolele 130 și 131
Articolul 4b alineatul (3)	Articolul 126 alineatul (2)
Articolul 4b alineatul (4)	Articolul 133
Articolul 4b alineatul (5)	Articolul 132
Articolul 4b alineatul (6)	Articolul 124 alineatul (1), articolul 125 și articolul 126 alineatul (1) litera (b)
Articolul 4c alineatele (1) și (2)	Articolele 130 și 131

Directiva 91/68/CEE	Prezentul regulament
Articolul 4c alineatul (3)	Articolele 133 și 135
Articolul 5	Articolul 131
Articolul 6	Articolul 131 și articolul 145 alineatul (1) litera (e)
Articolul 7 alineatele (1) – (3)	Articolele 31, 32, 33 și 35
Articolul 7 alineatul (4)	—
Articolul 8 alineatele (1) – (3)	Articolele 36, 39 și 40
Articolul 8 alineatul (4)	—
Articolul 8a alineatul (1)	Articolul 94 alineatul (1) litera (a), articolele 97, 98 și 134
Articolul 8a alineatul (2)	Articolele 102 și 106
Articolul 8a alineatul (3)	Articolele 98, 99 și 101
Articolul 8a alineatul (4)	Articolul 100
Articolul 8a alineatul (5)	Articolul 97 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) litera (d)
Articolul 8b alineatul (1)	Articolele 84, 90, 92, articolul 93 litera (c), articolul 94 alineatul (1) litera (a), articolele 97, 98, 102, 105 și 134
Articolul 8b alineatul (2)	Articolul 94 alineatul (1) litera (a), articolele 97 și 98
Articolul 8b alineatul (3)	Articolul 100
Articolul 8b alineatul (4)	—
Articolul 8c alineatul (1)	Articolele 87 și 125
Articolul 8c alineatul (2)	Articolul 104
Articolul 8c alineatul (3)	Articolul 125 alineatul (1) litera (a) și articolul 126 alineatul (1) litera (b)
Articolul 8c alineatele (4) și (5)	—
Articolul 9 alineatele (1) – (4)	Articolele 143, 145, 146, 147, 148, 149 și 153
Articolul 9 alineatul (7)	Articolul 153
Articolul 10	—
Articolul 11	—
Articolul 12	Articolul 144 litera (b)
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 17	—
Articolul 18	—

10. Decizia 91/666/CEE

Decizia 91/666/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 48 alineatele (1) și (3)
Articolul 2	—
Articolul 3	Articolul 48
Articolul 4	Articolele 48, 49 și 50
Articolul 5	Articolul 48 alineatul (3) și articolul 50

Decizia 91/666/CEE	Prezentul regulament
Articolul 6	Articolul 16 și articolul 48 alineatul (2) litera (c) și alineatul (3) litera (b)
Articolul 7	Articolul 48 alineatul (3) și articolul 50
Articolul 8	—
Articolul 9	—
Articolul 10	—
Articolul 11	—
Articolul 12	—

11. Directiva 92/35/CEE

Directiva 92/35/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolul 18
Articolul 4	Articolele 53 – 57 și 59
Articolul 5	Articolele 46 și 47
Articolul 6	Articolele 60 – 68
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 57
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 43 alineatul (2) litera (d)
Articolul 8	Articolul 64
Articolul 9	Articolele 65, 66 și 67
Articolul 10	Articolele 65, 66 și 67
Articolul 11	Articolele 67 și 68
Articolul 12	Articolul 71 alineatul (1)
Articolul 13	Articolul 65 alineatul (2)
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16	—
Articolul 17	Articolele 43 și 44
Articolul 18	—
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—
Articolul 22	—

12. Directiva 92/65/CEE

Directiva 92/65/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 170, 171 și 269
Articolul 4	Articolele 124, 126, 18, 31, 84, articolul 93 litera (a) și articolul 151
Articolul 5	Articolele 95, 97, 136, 137, 143, 144 și 149
Articolul 6 litera (A)	Articolele 124, 126, 130, 131, 137, 140 și articolele 143 – 146
Articolul 6 litera (B)	—
Articolul 7 litera (A)	Articolele 124, 126, 130, 131, 137, 140 și articolele 143 – 146
Articolul 7 litera (B)	—
Articolul 8	Articolele 124, 126, 136 și articolele 143 – 146
Articolul 9	Articolele 124, 126, 136 și articolele 143 – 146
Articolul 10 alineatele (1) – (4)	Articolele 124, 126, 136 și articolele 143 – 146
Articolul 10 alineatele (5) – (7)	—
Articolul 10a	—
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 157
Articolul 11 alineatele (2) și (3)	Articolele 157, 159, 160 și articolele 143 – 146
Articolul 11 alineatul (4)	Articolele 97 și 101
Articolul 11 alineatul (5)	Articolul 164
Articolul 12 alineatul (1)	—
Articolul 12 alineatul (2)	Articolele 257 – 259
Articolul 12 alineatul (3)	Articolele 84, 90, 92, articolul 93 litera (c), articolele 102 și 106
Articolul 12 alineatul (4)	Articolele 143 – 149 și 152 – 154
Articolul 12 alineatul (5)	—
Articolul 12 alineatul (6)	Articolul 268
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 136, articolele 143 – 149 și articolul 151
Articolul 13 alineatul (2)	Articolele 95, 97 și articolele 98 – 101
Articolul 14	Articolele 31, 32 și 33
Articolul 15	Articolele 36, 39, 40 și 41
Articolul 16	Articolul 229 alineatul (1) și articolul 234 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 229 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 229 alineatul (1) litera (a), articolele 230 și 233
Articolul 17 alineatul (3)	Articolele 230, 233 și 234
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 230
Articolul 17 alineatele (5) și (6)	—
Articolul 18 alineatul (1) prima liniuță	Articolul 237
Articolul 18 alineatul (1) a doua, a treia și a patra liniuță	—
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 234 alineatul (3)
Articolul 19	Articolele 234 și 239

Directiva 92/65/CEE	Prezentul regulament
Articolul 20	Articolul 229 alineatul (2) și articolele 260 – 262
Articolul 21	Articolele 144, 146, articolul 162 alineatele (4) și (5), articolele 209, 211 și 213
Articolul 22	—
Articolul 23	Articolele 140 și 205
Articolul 24	Articolul 229 alineatul (1) litera (d), articolul 237 și articolul 239 alineatul (2)
Articolul 25	—
Articolul 26	—
Articolul 27	—
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30	—

13. Directiva 92/66/CEE

Directiva 92/66/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolul 18
Articolul 4	Articolele 53 – 56 și articolul 59
Articolul 5	Articolele 60 – 63
Articolul 6	Articolul 63
Articolul 7	Articolul 57 și articolul 43 alineatul (2) litera (d)
Articolul 8	Articolele 55 și 56
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 64
Articolul 9 alineatele (2) – (7)	Articolele 65 – 68
Articolul 10	Articolele 65, 66 și 67
Articolul 11	Articolul 67 litera (b), articolul 68 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 12	Articolul 54, articolul 61 alineatul (1) litera (h) și articolul 63 litera (c)
Articolul 13	Articolul 65 alineatul (2)
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16	Articolele 46, 47, și 69
Articolul 17	Articolul 47
Articolul 18	Articolul 65 alineatul (1) litera (e), articolul 67 litera (a) și articolul 69
Articolul 19 alineatele (1) – (3)	Articolele 53 – 56 și articolul 59
Articolul 19 alineatul (4)	Articolul 57 și articolele 60 – 63
Articolul 19 alineatul (5)	Articolul 71 alineatul (2)

Directiva 92/66/CEE	Prezentul regulament
Articolul 20	—
Articolul 21	Articolele 43 și 44
Articolul 22	—
Articolul 23	—
Articolul 24	—
Articolul 25	—
Articolul 26	—
Articolul 27	—

14. Directiva 92/118/CEE

Directiva 92/118/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 166, 222, articolul 227 litera (c) punctul (iv) și articolul 228
Articolul 4 alineatul (1)	Articolele 166, 222, articolul 227 litera (c) punctul (iv) și articolul 228
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 5	Articolele 166 și 222
Articolul 6	Articolul 16 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (b)
Articolul 7 alineatul (1)	—
Articolul 7 alineatul (2)	Articolele 257 – 259
Articolul 7 alineatele (3) și (4)	—
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 268
Articolul 8	—
Articolul 9	Articolele 229 și 234
Articolul 10 alineatele (1) – (4) și alineatul (6)	Articolele 229, 234, 237 și 239
Articolul 10 alineatul (5)	—
Articolul 11	Articolul 239 alineatul (2) litera (c) punctul (ii)
Articolul 12	—
Articolul 13	Articolul 239 alineatul (2) litera (c) punctul (i)
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16	Articolul 239 alineatul (2) litera (c) punctul (v)
Articolul 17	—
Articolul 18	—
Articolul 19	—
Articolul 20	—

15. Directiva 92/119/CEE

Directiva 92/119/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolul 18
Articolul 4	Articolele 53 – 57 și articolul 59
Articolul 5	Articolele 60 – 63
Articolul 6	Articolul 70 și articolul 71 alineatul (2)
Articolul 7	Articolul 63
Articolul 8	Articolul 57 și articolul 43 alineatul (2) litera (d)
Articolul 9	Articolele 55 și 57
Articolul 10	Articolul 64 și articolul 71 alineatul (3)
Articolul 11	Articolele 65 – 68 și articolul 71 alineatul (2)
Articolul 12	Articolele 65 – 68 și articolul 71 alineatul (2)
Articolul 13	Articolul 67 litera (a)
Articolul 14	Articolul 65 alineatul (2) și articolul 71 alineatele (1) și (3)
Articolul 15	—
Articolul 16	Articolul 63 litera (b), articolul 67 litera (b), articolul 68 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 17	—
Articolul 18	—
Articolul 19	Articolele 46, 47 și 69
Articolul 20	Articolele 43 și 44
Articolul 21	—
Articolul 22	—
Articolul 23	—
Articolul 24	—
Articolul 25	—
Articolul 26	—
Articolul 27	—
Articolul 28	—

16. Decizia 95/410/CE

Decizia 95/410/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolele 130 – 132 și articolul 273
Articolul 2	Articolul 131 alineatul (1) litera (c)
Articolul 3	Articolele 143, 145 și 146
Articolul 4	—
Articolul 5	—
Articolul 6	—

17. Directiva 2000/75/CE

Directiva 2000/75/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolul 18
Articolul 4 alineatele (1) și (2)	Articolele 54 și 55
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 53
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 56
Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 70
Articolul 4 alineatul (6)	Articolul 59
Articolul 5	Articolele 46 și 47
Articolul 6	Articolele 60 – 64, articolul 71 alineatul (2) și articolul 69
Articolul 7	Articolul 57
Articolul 8	Articolele 64, 68 și articolul 71 alineatul (3)
Articolul 9	Articolele 65, 67, 69 și articolul 71 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolele 65 și 67
Articolul 10 alineatul (2)	Articolele 46 și 47
Articolul 11	—
Articolul 12	Articolul 71 alineatul (3)
Articolul 13	Articolul 71 alineatul (1)
Articolul 14	Articolul 65 alineatul (2)
Articolul 15	—
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18	Articolele 43 și 44
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—
Articolul 22	—
Articolul 23	—

18. Regulamentul (CE) nr. 1760/2000

Regulamentul (CE) nr. 1760/2000	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 108
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolul 108 alineatul (3) și articolul 111
Articolul 4	Articolul 112 litera (a), articolele 118, 119 și 120
Articolul 4a	Articolul 118 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 4b	Articolul 118 alineatul (2) litera (e)

Regulamentul (CE) nr. 1760/2000	Prezentul regulament
Articolul 4c	Articolul 118 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 4d	Articolul 118 alineatul (1) litera (a)
Articolul 5	Articolul 109 alineatul (1) litera (a) și articolul 118 alineatul (1) litera (b)
Articolul 6	Articolul 110 alineatul (1) litera (b), articolul 112 litera (b) și articolul 118 alineatul (1) litera(c)
Articolul 6a	Articolul 110 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolele 102, 106, 107 și articolul 112 litera (d)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 118 alineatul (2) litera (a)
Articolul 7 alineatele (3) și (4)	Articolul 102 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 102 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (6)	Articolul 106
Articolul 9a	Articolul 11 și articolul 13 alineatul (2)
Articolul 10 literele (a) – (c)	Articolele 118, 119 și 120
Articolul 10 literele (d) și (e)	—
Articolul 10 litera (f)	Articolul 270
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 15a	—
Articolul 22	—
Articolul 22a	—
Articolul 22b	—
Articolul 23	—
Articolul 23a	—
Articolul 23b	—
Articolul 24	—
Articolul 25	—

19. Directiva 2001/89/CE

Directiva 2001/89/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 18, 19, 20 și 23
Articolul 4	Articolele 54 – 56 și articolul 59
Articolul 5	Articolele 60 – 63 și articolul 71 alineatele (2) și (3)
Articolul 6	Articolele 63 și 71
Articolul 7	Articolele 62, 63, articolul 65 alineatul (1) litera (b) și articolul 67
Articolul 8	Articolul 57

Directiva 2001/89/CE	Prezentul regulament
Articolul 9	Articolul 64
Articolul 10	Articolele 65 – 68
Articolul 11	Articolele 65 – 68
Articolul 12	Articolul 61 alineatul (1) litera (f), articolul 63 litera (b), articolul 65 alineatul (1) litera (f), articolul 67 litera (b) și articolul 68 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 13	Articolul 61 alineatul (3), articolul 63 litera (d) și articolul 68 alineatul (2) literele (a) și (c)
Articolul 14	Articolele 62 și 63
Articolul 15	Articolul 70
Articolul 16	Articolul 70 și articolele 31 – 35
Articolul 17	Articolul 16, articolul 17 alineatul (2), articolul 54 alineatele (2) și (3), articolul 58 alineatul (2), articolul 61 alineatul (1) literele (g) și (h), articolul 63 litera (c), articolul 65 alineatul (1) litera (b) și articolul 67 litera (c)
Articolul 18	Articolele 16, 46, 47, 48 și 52
Articolul 19	Articolul 65 alineatul (1) litera (e), articolele 67 și 69
Articolul 20	Articolul 70
Articolul 21	—
Articolul 22	Articolele 43 și 44
Articolul 23	Articolul 43 alineatul (2) litera (d) și articolul 44
Articolul 24	—
Articolul 25	—
Articolul 26	—
Articolul 27	—
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30	—
Articolul 31	—
Articolul 32	—

20. Directiva 2002/60/CE

Directiva 2002/60/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 18, 19, 20 și 23
Articolul 4	Articolele 54 – 56, și articolul 59
Articolul 5	Articolele 60 – 63 și articolul 71 alineatele (2) și (3)
Articolul 6	Articolele 63 și 71
Articolul 7	Articolele 62 și 63
Articolul 8	Articolul 57
Articolul 9	Articolul 64

Directiva 2002/60/CE	Prezentul regulament
Articolul 10	Articolele 65 – 68
Articolul 11	Articolele 65 – 68
Articolul 12	Articolul 61 alineatul (1) litera (f), articolul 63 litera (b), articolul 65 alineatul (1) litera (f), articolul 67 litera (b) și articolul 68 alineatul (1) litera (b)
Articolul 13	Articolul 61 alineatul (3), articolul 63 litera (d) și articolul 68 alineatul (2) literele (a) și (c)
Articolul 14	Articolele 62 și 63
Articolul 15	Articolul 70
Articolul 16	Articolul 70 și articolele 31 – 35
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 61 alineatul (1) litera (f), articolul 63, articolul 65 alineatul (1) literele (f) și (i) și articolul 67 literele (a) și (d)
Articolul 17 alineatele (2) și (3)	Articolul 71 alineatele (2) și (3)
Articolul 18	Articolul 16, articolul 17 alineatul (2), articolul 54 alineatele (2) și (3), articolul 58 alineatul (2), articolul 61 alineatul (1) literele (g) și (h), articolul 63 litera (c), articolul 65 alineatul (1) litera (b) și articolul 67 litera (c)
Articolul 19	Articolele 16, 46 și 47
Articolul 20	—
Articolul 21	Articolele 43 și 44
Articolul 22	Articolul 43 alineatul (2) litera (d) și articolul 44
Articolul 23	—
Articolul 24	—
Articolul 25	—
Articolul 26	—
Articolul 27	—
Articolul 28	—
Articolul 29	—
Articolul 30	—

21. Directiva 2002/99/CE

Directiva 2002/99/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 166, 222 și articolul 227 litera (c) punctul (iv)
Articolul 4	Articolul 65 alineatul (1) literele (c), (d), (g), (h) și (i), articolul 67, articolul 166, articolul 222, articolul 227 litera (c) punctul (iv) și articolul 228 alineatul (1)
Articolul 5	Articolele 167, 168, 223, 224 și articolul 227 litera (d) punctul (iii)
Articolul 6	—
Articolul 7	Articolul 234 alineatele (1) și (2)
Articolul 8	Articolele 230, 231, și 232
Articolul 9	Articolele 237 și 238
Articolul 10	—

Directiva 2002/99/CE	Prezentul regulament
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16	—

22. Directiva 2003/85/CE

Directiva 2003/85/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 18, 19, 20 și 23
Articolul 4	Articolele 54 – 56
Articolul 5	Articolul 55 alineatul (1) literele (d) și (e) și alineatul (2)
Articolul 6	Articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (i) și alineatul (2) și articolul 56 litera (b)
Articolul 7	Articolul 55 alineatul (1) litera (f) punctul (ii)
Articolul 8	Articolul 55 alineatul (1) litera (f) și alineatul (2)
Articolul 9	Articolul 59
Articolul 10	Articolele 60, 61 și 63
Articolul 11	Articolul 61 alineatul (1) litera (f), articolul 63 litera (b), articolul 65 alineatul (1) litera (f), articolul 67 litera (b) și articolul 68 alineatul (1) litera (b)
Articolul 12	Articolul 65 alineatul (1) literele (g), (h), și (i) și articolul 67
Articolul 13	Articolul 57
Articolul 14	Articolele 61 – 63
Articolul 15	Articolele 61 – 63, articolul 70 și articolul 71 alineatul (2)
Articolul 16	Articolele 61, 62 și 63
Articolul 17	Articolul 71
Articolul 18	Articolele 61 și 63
Articolul 19	Articolele 62 și 63
Articolul 20	Articolul 71
Articolul 21	Articolul 43 alineatul (2) litera (d), articolul 64, articolul 65 alineatul (1) literele (d), (h) și (i) și alineatul (2) și articolul 67
Articolul 22	Articolele 65 – 67
Articolul 23	Articolele 65 – 67
Articolul 24	Articolul 67 și articolul 71 alineatul (1)
Articolul 25	Articolul 65 alineatul (1) literele (c), (d) punctul (i), (g), (h) și (i) și articolul 67
Articolul 26	Articolul 65 alineatul (1) literele (c), (d) punctul (i), (g), (h) și (i) și articolele 67 și 166
Articolul 27	Articolul 65 alineatul (1) literele (c), (d) punctul (i), (g), (h) și (i) și articolele 67 și 166

Directiva 2003/85/CE	Prezentul regulament
Articolul 28	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (d) punctul (iii) și articolul 67
Articolul 29	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (d) punctul (ii) și articolul 67
Articolul 30	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (d) punctele (ii) și (iii) și articolul 67
Articolul 31	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (d) punctul (ii) și articolul 67
Articolul 32	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (d) și articolul 67
Articolul 33	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (d) punctul (ii) și articolul 67
Articolul 34	Articolul 67, articolul 143 alineatul (2), articolul 161 alineatul (2), articolul 167 alineatul (1) litera (b)
Articolul 35	Articolul 71 alineatele (1) și (2)
Articolul 36	Articolul 68
Articolul 37	Articolele 65 – 67
Articolul 38	Articolele 65 – 67
Articolul 39	Articolul 65 alineatul (1) literele (c), (d) punctul (i), (g), (h) și (i) și articolele 67 și 166
Articolul 40	Articolul 65 alineatul (1) literele (c), (d) punctul (i), (g), (h) și (i) și articolele 67 și 166
Articolul 41	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (d) punctul (ii) și articolul 67
Articolul 42	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (d) și articolul 67
Articolul 43	Articolul 71 alineatul (1)
Articolul 44	Articolul 68
Articolul 45	Articolele 64, 67 și 71
Articolul 46	Articolele 65 și 67
Articolul 47	Articolul 65 alineatul (1) litera (h) și articolul 67
Articolul 48	Articolul 66
Articolul 49	Articolele 16, 46 și 47
Articolul 50	Articolele 46, 47 și 69
Articolul 51	Articolele 47 și 69
Articolul 52	Articolele 46 și 47
Articolul 53	Articolele 46 și 47
Articolul 54	Articolele 47, 65, 67 și articolul 69 alineatele (2) și (3)
Articolul 55	Articolele 47, 65, 67 și articolul 69 alineatele (2) și (3)
Articolul 56	Articolul 47, articolul 67 litera (c), articolul 68 alineatul (1) litera (c) și articolul 69 alineatele (2) și (3)
Articolul 57	Articolul 47, articolul 67 litera (c), articolul 68 alineatul (1) litera (c) și articolul 69 alineatele (2) și (3)
Articolul 58	Articolul 68
Articolul 59	Articolele 36, 38, 39, 40 și 68
Articolul 60	Articolele 36, 38, 39, 40 și 68
Articolul 61	Articolele 36, 38, 39, 40 și 68
Articolul 62	Articolul 68
Articolul 63	Articolul 143 alineatul (2), articolul 161 alineatul (2) și articolul 167 alineatul (1) litera (b)
Articolul 64	Articolul 65 alineatul (1) litera (c), articolul 67, articolul 69 alineatul (3) și articolul 131

Directiva 2003/85/CE	Prezentul regulament
Articolul 65	Articolul 16
Articolul 66	—
Articolul 67	—
Articolul 68	—
Articolul 69	—
Articolul 70	Articolul 16
Articolul 71	Articolul 54 alineatele (2) și (3), articolul 58 alineatul (2), articolul 61 alineatul (1) literele (g) și (h), articolul 63 litera (c), articolul 65 alineatul (1) litera (b), articolul 67 litera (c), articolul 68 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (b)
Articolul 72	Articolul 43
Articolul 73	Articolul 45
Articolul 74	Articolul 43 alineatul (2) litera (d)
Articolul 75	Articolul 44
Articolul 76	Articolul 43 alineatul (2) litera (d) și articolul 44
Articolul 77	Articolul 44
Articolul 78	Articolul 43 alineatul (2) litera (d)
Articolul 79	Articolul 52
Articolul 80	Articolele 48 și 51
Articolul 81	Articolul 48 alineatul (3) și articolul 50
Articolul 82	Articolul 48 alineatul (3) și articolul 50
Articolul 83	Articolul 49
Articolul 84	Articolul 48 alineatul (3) și articolul 50
Articolul 85	Articolele 70 și 71
Articolul 86	Articolul 268
Articolul 87	—
Articolul 88	Articolul 71 alineatul (3)
Articolul 89	—
Articolul 90	—
Articolul 91	—
Articolul 92	—
Articolul 93	—
Articolul 94	—
Articolul 95	—

23. Regulamentul (CE) nr. 21/2004

Regulamentul (CE) nr. 21/2004	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 108
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 108 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 111
Articolul 4 alineatele (1) și (2)	Articolul 113 litera (a), articolele 118, 119 și 120
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 118 alineatul (2) litera (a)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 118 alineatul (2) litera (e)
Articolul 4 alineatele (5) – (7)	Articolul 118 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 4 alineatul (8)	Articolul 111
Articolul 4 alineatul (9)	Articolul 118 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 5	Articolele 102, 106, 107 și 111
Articolul 6	Articolul 111 litera (b), articolul 113 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2), articolul 118 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), articolele 119 și 120 alineatul (2) litera (d)
Articolul 7	Articolul 101
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 109 alineatul (1) litera (b) și articolul 118 alineatul (1) litera (b)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 113 alineatul (1) litera (c)
Articolul 8 alineatele (3) – (5)	Articolul 109 și articolul 118 alineatul (1) litera (b)
Articolul 9	Articolul 118 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 10 alineatul (1)	—
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 120 alineatul (2) litera (c)
Articolul 11	Articolul 11 și articolul 13 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (1)	—
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 268
Articolul 12 alineatele (4) – (7)	—
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—
Articolul 16	—
Articolul 17	—

24. Directiva 2004/68/CE

Directiva 2004/68/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 229 alineatul (1) litera (a) și articolul 231
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 232 alineatul (1)
Articolul 4	Articolul 230 alineatul (1)

Directiva 2004/68/CE	Prezentul regulament
Articolul 5	Articolul 230 alineatele (1) și (3) și articolul 231
Articolul 6	Articolele 234 și 235
Articolul 7	Articolul 229 alineatul (2), articolul 234 alineatul (2) litera (a), articolul 235 și articolul 238 alineatul (1) litera (e)
Articolul 8	Articolul 234, articolul 237 alineatul (4) litera (a) și articolul 239 alineatul (2) litera (a)
Articolul 9	Articolul 234 alineatul (2), articolul 235 și articolul 237 alineatul (4) litera (a)
Articolul 10	Articolele 234 alineatul (2), articolul 235 și articolul 237 alineatul (4) litera (a)
Articolul 11	Articolul 229 alineatul (1) litera (d), articolele 237 și 238
Articolul 12	—
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 16	—
Articolul 17	—
Articolul 18	—
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—

25. Directiva 2005/94/CE

Directiva 2005/94/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolul 10
Articolul 4	Articolele 26, 28 și 29
Articolul 5	Articolele 18, 19, 20 și 23
Articolul 6	Articolul 57
Articolul 7	Articolele 54 – 56
Articolul 8	Articolul 55 alineatul (2)
Articolul 9	Articolul 59
Articolul 10	Articolul 55 alineatul (1) literele (e) și (f) și articolul 56
Articolul 11	Articolele 61 și 63
Articolul 12	Articolele 63 și 71
Articolul 13	Articolele 61 și 63
Articolul 14	Articolul 63 litera (a)
Articolul 15	Articolul 62 și articolul 63 litera (e)
Articolul 16	Articolul 64
Articolul 17	Articolele 65 – 67
Articolul 18	Articolul 65 alineatul (1) literele (a) și (b) și articolul 67
Articolul 19	Articolele 65 – 67

Directiva 2005/94/CE	Prezentul regulament
Articolul 20	Articolul 65 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) și articolul 67
Articolul 21	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (i) și articolul 67
Articolul 22	Articolul 65 alineatul (1) literele (c) și (i) și articolul 67
Articolul 23	Articolul 65 alineatul (1) litera (c) și articolul 67
Articolul 24	Articolul 65 alineatul (1) litera (c) și articolul 67
Articolul 25	Articolul 65 alineatul (1) litera (c) și articolul 67
Articolul 26	Articolul 65 alineatul (1) litera (c) și articolul 67
Articolul 27	Articolul 65 alineatul (1) litera (d) punctul (ii) și articolul 67
Articolul 28	Articolul 65 alineatul (1) litera (f) și articolul 67 litera (b)
Articolul 29	Articolul 68
Articolul 30	Articolele 65 – 67
Articolul 31	Articolul 68
Articolul 32	Articolele 65, 67 și articolul 71 alineatele (2) și (3)
Articolul 33	Articolul 67 și articolul 71 alineatul (3)
Articolul 34	Articolul 71
Articolul 35	Articolele 54 și 61
Articolul 36	Articolele 61 – 63
Articolul 37	Articolele 61 – 63
Articolul 38	Articolele 61, 63, 65 și 67
Articolul 39	Articolele 61, 63 și articolul 71 alineatul (2)
Articolul 40	Articolul 61, 63 și articolul 71
Articolul 41	Articolul 61, 63 și articolul 71 alineatele (2) și (3)
Articolul 42	Articolul 62 și articolul 63 litera (e)
Articolul 43	Articolul 64
Articolul 44	Articolele 65 și 67
Articolul 45	Articolul 68
Articolul 46	Articolul 64 alineatul (4), articolul 67 și articolul 71 alineatele (2) și (3)
Articolul 47	Articolele 54, 55, 61, 63 și 71
Articolul 48	Articolul 68 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 49	Articolul 61 alineatul (3) și articolul 68
Articolul 50	Articolul 16, articolul 54 alineatul (2) literele (b) și (c) și alineatul (3), articolul 58 alineatul (2), articolul 61 alineatul (1) literele (g) și (h), articolul 63 litera (c), articolul 65 alineatul (1) litera (b), articolul 67 litera (c), articolul 68 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (b)
Articolul 51	—
Articolul 52	Articolele 46 și 47
Articolul 53	Articolul 69
Articolul 54	Articolul 47, articolul 65 alineatul (1) litera (e), articolele 67, 69 și articolul 71 alineatul (3)
Articolul 55	Articolele 47, articolul 65 alineatul (1) litera (e), articolele 67, 69 și articolul 71 alineatul (3)
Articolul 56	Articolele 46 și 47
Articolul 57	Articolul 47

Directiva 2005/94/CE	Prezentul regulament
Articolul 58	Articolele 48 – 50
Articolul 59	Articolul 52
Articolul 60	—
Articolul 61	Articolul 268
Articolul 62	Articolele 43 – 44
Articolul 63	—
Articolul 64	—
Articolul 65	—
Articolul 66	—
Articolul 67	—
Articolul 68	—
Articolul 69	—

26. Directiva 2006/88/CE

Directiva 2006/88/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 2 și articolul 3 alineatul (2)
Articolul 3	Articolul 4 (parțial)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolele 172, 173, 176 și 177
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 179
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 185 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolele 172, 173, 174 și 175
Articolul 4 alineatul (5)	—
Articolul 5	Articolul 181
Articolul 6	Articolul 185
Articolul 7	—
Articolul 8	Articolele 186, 187, 188 și 189
Articolul 9	Articolul 181 alineatul (1) litera (a) punctul (i), alineatele (2) și (3)
Articolul 10	Articolul 181 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și alineatele (2) și (3)
Articolul 11	Articolele 191 și 204
Articolul 12	Articolul 191
Articolul 13	Articolul 192
Articolul 14 alineatele (1) și (2)	Articolele 208 și 211
Articolul 14 alineatele (3) și (4)	Articolele 219 și 220
Articolul 15 alineatele (1) și (2)	Articolele 196 și 197
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 193
Articolul 15 alineatul (4)	Articolele 196, 197 și 199
Articolul 16	Articolul 197
Articolul 17	Articolul 197

Directiva 2006/88/CE	Prezentul regulament
Articolul 18	Articolele 201 și 202
Articolul 19	Articolele 201 și 202
Articolul 20	Articolul 200
Articolul 21	Articolele 200, 203, 205 și 226
Articolul 22	Articolul 229 alineatul (1) litera (a)
Articolul 23	Articolele 230 și 231
Articolul 24	Articolul 229 alineatul (1) litera (d) și articolul 237
Articolul 25	Articolele 234, 237 și 238
Articolul 26	Articolul 18
Articolul 27	Articolele 19 și 20
Articolul 28	Articolele 53 – 55 și 72 – 74
Articolul 29	Articolul 57 și articolul 77 alineatul (1) litera (b)
Articolul 30	Articolele 59 și 78
Articolul 31	—
Articolul 32	Articolele 60, 61, 62 și 64
Articolul 33	Articolele 65 – 67
Articolul 34	Articolul 61 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 63
Articolul 35	Articolul 61 alineatul (3) și articolul 63
Articolul 36	—
Articolul 37	Articolul 68
Articolul 38	Articolele 77, 79 și articolul 80 alineatul (3)
Articolul 39	Articolele 79 și 80
Articolul 40	Articolul 81
Articolul 41	Articolul 257 alineatul (1) literele (b) și (c)
Articolul 42	Articolul 71 alineatul (3)
Articolul 43	Articolul 226
Articolul 44	Articolele 27, 28, 31 și 32
Articolul 45	Articolul 33
Articolul 46	Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 47	Articolele 43 și 44
Articolul 48	Articolele 46 și 47
Articolul 49	Articolul 36
Articolul 50	Articolele 36 și 37
Articolul 51	Articolul 38
Articolul 52	Articolul 41
Articolul 53	Articolul 42
Articolul 54	—

Directiva 2006/88/CE	Prezentul regulament
Articolul 55	—
Articolul 56	—
Articolul 57 litera (a)	—
Articolul 57 litera (b)	Articolul 54 alineatul (2) litera (c) și alineatul (3), articolul 58, articolul 61 alineatul (1) literele (g) și (h), articolul 63 litera (c), articolul 65 alineatul (1) litera (b) și articolul 67 litera (c)
Articolul 57 litera (c)	—
Articolul 58	—
Articolul 59	Articolul 38 și articolul 185 (parțial)
Articolul 60	Articolul 268
Articolul 61	—
Articolul 62	—
Articolul 63	—
Articolul 64	—
Articolul 65	—
Articolul 66	—
Articolul 67	—

27. Directiva 2008/71/CE

Directiva 2008/71/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolele 101 și 111
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 118 alineatul (2) și articolul 119
Articolul 4 alineatul (1)	Articolele 102, 107 și 119
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 102 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 115 litera (a), articolul 118 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a) și articolul 120
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 118 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a)
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 115 litera (a), articolul 118 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) litera (a) și articolul 120
Articolul 6 alineatul (2)	—
Articolul 7	Articolul 109 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2)
Articolul 8	Articolul 118 alineatul (2) litera (e)
Articolul 9	Articolul 268
Articolul 10	—
Articolul 11	—
Articolul 12	—
Articolul 13	—

28. Directiva 2009/156/CE

Directiva 2009/156/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	Articolele 126 și 139
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 130 și articolul 149 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolele 130 și 131
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 128
Articolul 4 alineatul (4)	Articolele 114, 118 și 120
Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 126 alineatul (1) litera (b), articolul 130 și articolul 131
Articolul 4 alineatul (6)	Articolele 31 – 35
Articolul 5	Articolele 130 și 131
Articolul 6	Articolele 130, 131 și articolul 144 alineatul (1) litera (b)
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 126 alineatul (2) și articolul 133
Articolul 7 alineatul (2)	Articolele 131 și 132
Articolul 7 alineatul (3)	Articolele 130, 131 și 132
Articolul 8	Articolul 114 alineatul (1) litera (c), articolele 118, 120 și articolele 143 – 146
Articolul 9	Articolele 257 – 259 (parțial)
Articolul 10	—
Articolul 11	—
Articolul 12 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 229 alineatul (1) litera (a), articolele 230 și 231
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 234
Articolul 12 alineatul (5)	—
Articolul 13	Articolele 234 și 235
Articolul 14	Articolul 234
Articolul 15	Articolul 234
Articolul 16	Articolele 234, 235 și 237
Articolul 17	Articolul 234
Articolul 18	—
Articolul 19 literele (a) – (c)	Articolele 234 și 239
Articolul 19 litera (d)	—
Articolul 20	—
Articolul 21	—
Articolul 22	—
Articolul 23	—
Articolul 24	—

29. Directiva 2009/158/CE

Directiva 2009/158/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 4 (parțial)
Articolul 3	—
Articolul 4	—
Articolul 5	Articolele 126, 130, 131, 159 și 160
Articolul 6	Articolele 124, 126 și 159
Articolul 7	Articolul 101
Articolul 8	Articolele 159 și 160
Articolul 9	Articolele 130 și 131
Articolul 10	Articolele 130, 131 și articolul 149 alineatele (3) și (4)
Articolul 11	Articolele 130, 131 și articolul 149 alineatele (3) și (4)
Articolul 12	Articolele 130 și 131
Articolul 13	Articolele 131 și 273
Articolul 14	Articolul 131
Articolul 15 alineatul (1) litera (a)	Articolele 159 și 160
Articolul 15 alineatul (1) literele (b) – (d)	Articolele 130 și 131
Articolul 15 alineatul (2)	Articolele 31 – 35 și articolul 36 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 42
Articolul 16	Articolele 31 – 35
Articolul 17	Articolele 36, 39 și 40
Articolul 18	Articolul 117, articolul 118 alineatul (2) litera (e), articolul 122 alineatul (2), articolul 124, articolul 125, articolul 126 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2), articolul 132 și articolul 157 alineatul (3)
Articolul 19	Articolele 130 și 131
Articolul 20	Articolul 143 alineatul (1) litera (a) și articolele 144, 145, 149, 161 și 162
Articolul 21	Articolul 139, articolul 144 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 22	—
Articolul 23	Articolul 229 alineatul (1) litera (a), articolul 230 și articolul 231
Articolul 24	Articolul 234
Articolul 25	Articolul 234
Articolul 26	Articolul 237
Articolul 27	—
Articolul 28	Articolele 234, 235 și 236
Articolul 29	Articolele 234, 235 și 239
Articolul 30	Articolul 234
Articolul 31	Articolele 257 – 259

Directiva 2009/158/CE	Prezentul regulament
Articolul 32	—
Articolul 33	—
Articolul 34	—
Articolul 35	—
Articolul 36	—
Articolul 37	—
Articolul 38	—

30. Regulamentul (UE) nr. 576/2013

Regulamentul (UE) nr. 576/2013	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 3 alineatele (5) și (6) și articolul 244
Articolul 3	Articolul 4 (parțial)
Articolul 4	Articolul 245 alineatul (1)
Articolul 5 alineatele (1) și (2)	Articolul 246 alineatele (1) și (2)
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 3 alineatele (4) – (6)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 246 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (6)	—
Articolul 6	Articolul 247, articolul 252 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 7	Articolul 252 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) litera (d)
Articolul 8 alineatele (1) și (3)	Articolul 252 alineatul (1) literele (b) și (d)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 253 alineatul (1) litera (b)
Articolul 9	Articolul 248 și articolul 252 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 10	Articolul 249 și articolul 252 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 11	Articolul 252 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) litera (d)
Articolul 12	Articolul 252 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) litera (d)
Articolul 13	Articolul 252 alineatul (4) litera (d) și articolul 253 alineatul (1) litera (d)
Articolul 14	Articolul 250 și articolul 252 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 15	Articolul 252 alineatul (4) și articolul 253 alineatul (1) litera (d)
Articolul 16	Articolul 251
Articolul 17	Articolul 247 litera (a) și articolul 252 alineatul (1) litera (a)
Articolul 18	Articolul 252 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), articolul 14 alineatul (1) litera (c) punctul (iv) și alineatul (2)
Articolul 19	Articolul 252 alineatul (1) litera (a), alineatele (2), (3) și alineatul (4) literele (a), (b) și (c)
Articolul 20	Articolul 253 alineatul (1) litera (c)
Articolul 21	Articolul 254 litera (a) și articolul 255 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b)
Articolul 22	Articolul 254 litera (d)

Regulamentul (UE) nr. 576/2013	Prezentul regulament
Articolul 23	Articolul 254 litera (b)
Articolul 24	Articolul 254 litera (c)
Articolul 25	Articolul 254 litera (a) și articolul 255 alineatul (1)
Articolul 26	Articolul 254 litera (d)
Articolul 27	Articolul 254 litera (c)
Articolul 28	Articolul 254 litera (a) și articolul 255 alineatul (2) litera (a)
Articolul 29	Articolul 254 litera (d)
Articolul 30	Articolul 254 litera (a) și articolul 255 alineatul (2) litera (a)
Articolul 31	Articolul 254 litera (d)
Articolul 32	Articolul 252 alineatul (4) litera (e)
Articolul 33	—
Articolul 34	—
Articolul 35	—
Articolul 36	Articolele 257 – 262
Articolul 37	Articolul 256
Articolul 38	—
Articolul 39	—
Articolul 40	—
Articolul 41	—
Articolul 42	Articolul 268
Articolul 43	—
Articolul 44	—
Articolul 45	—

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO